

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3706/A

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3706/A

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3706/A

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3706/A

3718

(2)

MIMILITVDINVM

PARABOLARVM, QVÆ
BIBLIIS EX HERBIS ATQVE
ARBORIBVS DESVMVNTVR, DI-
LVCIDA EXPLICA-
TIO:

*qua narratione singula loca explanantur, quibus
propheta, observata stirpium natura, conciones
suas illustrent, diuinaq; oracula ful-
cunt: Auctore*

LEVINO LEMNIO.

SEORSVM ACCESSERVNT
GEMMIS ALIQVOT, IIS
RÆSERTIM, QVARVM D. IOAN-
ES APOSTOLVS IN SVA APOCALY-
psi meminit: de aliis quoque, quarum
vsus hoc æui apud omnes per-
crebuit,

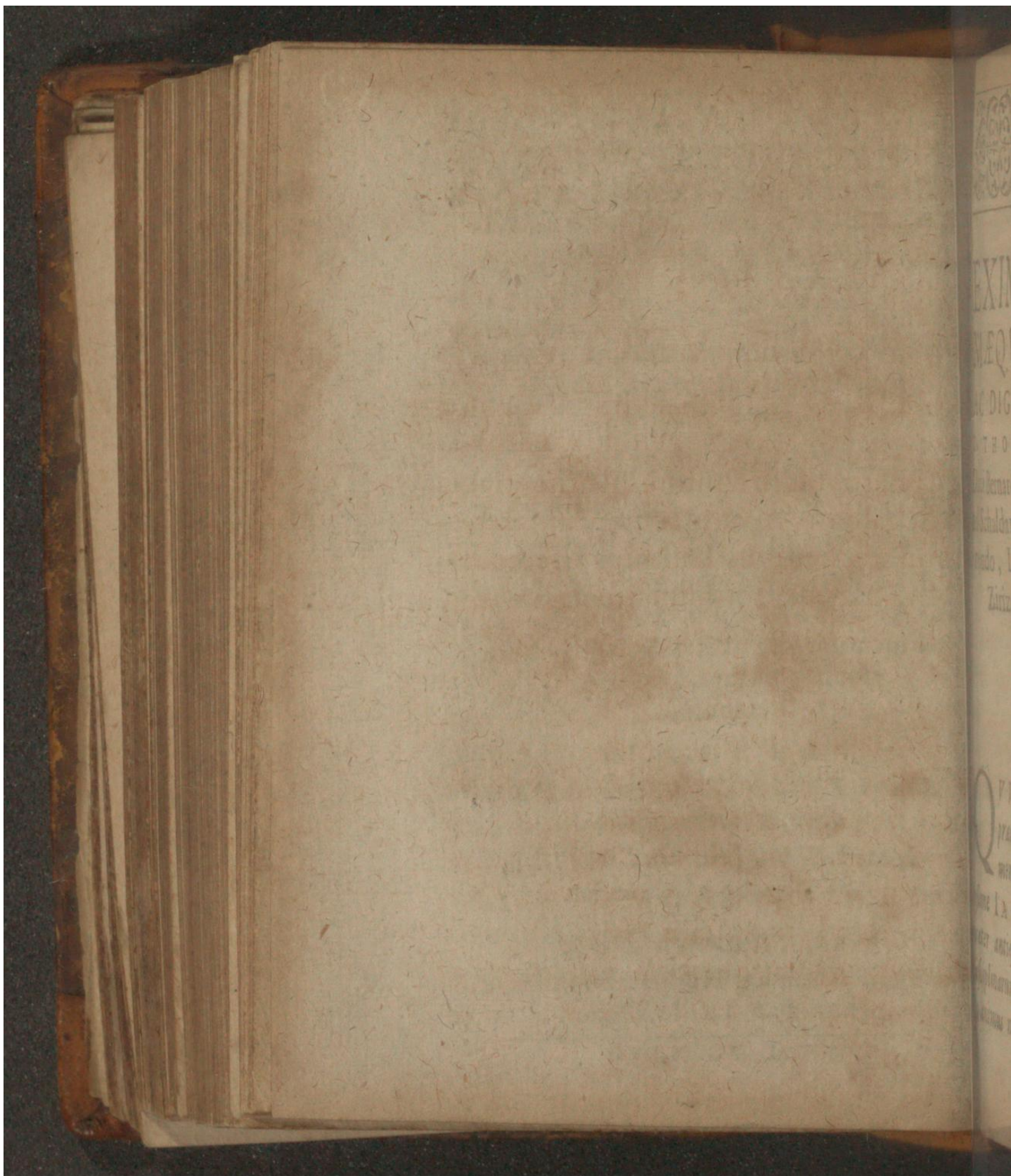
LIBRI II.

*Auctore FRANCISCO RVEO,
Doctore Medico Insulano.*

Item LEVINI LEMNII,
de Astrologia Liber vnus.

FRANCOFVRTI,
Typis Guolphg. Hofmanni, sumtibus
hæredum Iacobi Fischeri,

M. DC. XXVI.

EXIMIO, SVM-
MAEQVE VIRTVTIS

ET DIGNITATIS VIRO,

THOMÆ THIELDIO

filii Bernardi in confiniis Antuerpianis

ad Schaldam, Antistiti cum primis reue-

rendo, Leuinus Lemnius Medicus

Zirizæus sacrarum literarum

studiosus,

S. P. D.

QUAM mihi nuper amplissime de-
predicaret virtutis tue decus, &
mentis prestantiam, antistes specta-
bilissime IACOBVS SVSIVS, vir
veter antiquæ nobilitatis insignia, omni
disciplinarum genere excultissimus, coepit ili-
animus noster in tui nominis amorem ac

* 2

LEVINI LEMNI

*venerationem incitari. Quis enim erga illum
 non afficiatur, qui in pacificandis optimatum
 disidiis, in dirimendis sopiendisque controuer-
 sis hereditariis, de fundis ac suburbanis prædiis
 singulari pollet dexteritate ac prudentia? Quis
 nō vnice illum diligit, veneretur, suspiciat, qui
 institutis erectisque aliquot palæstris literariis,
 artes ingenuas ac liberales disciplinas fouere
 non desinat? quis rebus tam exulceratis, tan-
 tisque opinionum disidiis distractis ac diuulsis
 sana consilia adhibere curat, ac propositis præ-
 miis doctos quosque ad concionandi munus
 exstimulare, quo famelica ac dissipata multi-
 tudo salutaris doctrinæ pabulo saturetur; men-
 tesque arida ac siticulosa verbi Dei irrigatione
 reuiuiscant ac reficiantur. Nullum profecto
 excogitari potest opus, quod plus solida laudis
 promereatur, & quod humano generi sit v-
 tilius magisque frugiferum aut salutare. Quo-
 circa excogitatum est à me argumentum vir
 præstantissime, tuæ dignitati aptum, tuoque
 tam salutari instituto accommodum, quo
 omnibus innotescat laudatissimus, tuus iste
 conatus,*

P R A E F A T I O.

conatus, ac longe lateque propagetur nominis
tui honos : tueque exemplo complures ad il-
lustrandam fouendamque religionem Chri-
stianam, ac sincerum Dei cultum stabilien-
dum exstimulentur. Eo autem magis gra-
tum acceptumque Amplitudini tuae munuscu-
lum hoc literarium fore confido, quod tale
quiddam à nullo hactenus tractatum sit, ipsa-
que rei narratio non minus habeat utilitatis
quam oblectamenti. Tametsi non defuturos
ominor, qui, ubi conspexerint Medicum tra-
ctare argumentum Theologicum, confestim
exclament, Ne sutor ultra crepidam: tum-
id, Quam quisque norit artem, in hac se
exerceat.

----- Quod medicorum est,

Hor. lib.

Promittunt medici; tractant fabrilia 2. epist. 1.
fabri.

Verum hæ voces non sunt tanti, ut ab harum
rerum tractatione me deterreant, quum par
sit, ut omnes qui Christi nomen dederunt, ea
consectentur quæ maxime salutaria sunt, illi-

LEVINI LEMNTI

usque doctrinam cumprimis illustrent. Quod
 prater alios spectasse observo virum illustrem
 IOACHIMVM HOPPERVM
 Iurisconsultum, Hispaniarum regi Philippo à
 consiliis secretioribus, in enarrando Decalogo.
 Quamobrem non decet id mihi fraudi esse,
 quum sacrosancta religio à Regibus etiam at-
 que magnatibus (quorum plerique non semper
 res prophanas tractant) exculta sit ac propaga-
 ta, diuinoque afflatu in commentarios redacta.
 Documento sunt Abrahamus, Isaac, Iacob,
 Moses, Dauid, Solomon, Esdras, à quibus
 primum profluxit ac dimanauit cultus &
 doctrina cœlestis, ac quum scripto, tum viva
 voce posteris per manus tradita. Eo autem
 minus vellicari aut arrodi meretur nostra
 hæc lucubratio, quod pro dimidia parte sit
 professionis Medica. Siquidem ad Medi-
 cum potissime spectat herbarum tractatio; et si
 que ex his sumitur Metaphora, Similitudo,
 Exemplum, Comparatio, non alienum est ab
 eius professione d. lucide ea explicare. Quum
 autem professores sacri minus fere exerci-
 tati

P R Æ F A T I O.

*tati esse soleant in herbarum cognitione, ac vix
 vulgatas passimque obuias herbas cognitæ,
 perspectasque habeant; fieri nequit, vt omnia
 exacte atque ad amussim perspiciant aut in-
 terpretentur, suaque dignitate singula exor-
 nent destituti notitia stirpium, aut minus ex-
 plorata earum natura. Quocirca boni con-
 sulet æquus rerum æstimator nostram hanc
 qualemcumque industriam, quum ea tra-
 ctent quæ magna ex parte ad Medicum spe-
 ctant, quem nature inuestigatio, cui sedulo
 incumbit, ad contemplandas etiam res diui-
 nas erigit, ad Opificis notitiam eiusque amo-
 rem atque admirationem inflammat. Spe-
 ro autem candidum Lectorem minus alienum
 futurum erga opusculi huius auctorem, vbi
 eius gustu se expleuerit, ac nonnihil fru-
 ctus ac commodi ex illius lectione concepe-
 rit. Hac enim commendatione Genium con-
 sequi libri solent, ac plausibiles esse, summa-
 que auiditate à studiosis expeti, præsertim
 vbi viri alicuius excellentis patrocínio in
 lucem prodeunt. Quæ res hoc apud me ef-*

LEVINI LEMNII

fecit Antistes cum primis obseruande, vt pa-
sus sim hoc nostrum Commentariolum tu
auspiciis, tuique nominis fauore in vulguse
ferri, multorumque iudiciis ac censuris sub-
iici; quod vnum nonnunquam viros, quam-
libet eruditos, ad lucubrationum suarum
editionem retardare solet ac remorari. Qui
est enim ea dicendi peritia imbutus, eaque
rerum cognitione instructus, vt censores pas-
sim tam rigidos; Aristarchos tam oculatos
non pertimescat ac reformidet? aut quis su-
scripta omnibus approbare, omnique ex par-
te calumniam abs se depellere posse confidat?
præsertim in argumento quod detegit vitia,
erroresque hominum, qui fere salutaria mo-
nita respuunt; eosque aut odio prosequun-
tur, aut vellicant, qui illis ad virtutem, ad
decus, ad probitatem, ad sinceram religio-
nem sunt incitamento. Quod ipsum nus-
quam non deplorant sacri vates iis locis qua
illustranda suscepi; qui in eo toti sunt, o-
mnemque suam operam atque industriam con-
ferunt; vt quum omnes, tum illos potissime
officii

P R Æ F A T I O .

Ecclesiæ sui commonefaciant qui Ecclesiastico munere funguntur, ac diuinis ministeriis sunt addicti, quo subditis absolutum virtutis ac etatis exemplar exprimant, summoque studio enitantur, ac rationem ineant, qua colapsæ atque inclinatae Religioni medelam adferre queant, eamque erigere atque instaurare. Illorum enim interest, ac munus delegatum exposcit, ut deuias balantesque ac dissipatas oves ad Christi ouile dirigant, atque ad saluberrimam celestis doctrinæ pascua reducant; ut egenis ac calamitosus, omnique præsidio destitutis subueniant, atque illis aliquid solatii, nonnihil subsidii adferant; ut ingenuos ac bonæ indolis adolescentes, in quibus elucet ac se profert aliquod viuide erectæque ac generosæ mentis indicium, liberalibus disciplinis institui curent, quo aliquando Patriæ vsui sint atque ornamento: ut virgunculis maturis ac coniugio aptis dotem conferant; ne qua pudicitiam expugnari contingat, ac publice ut mercenarias prostitui. Hac enim ratione obtinebimus ne passim tot
exsi-

existant validi erronei ac grassatores nocturni, qui aliena inuadant ac deprudentur, tot contaminatae integritatis puella, quae in stris ac fornicibus extra legitimam vitae cietatem, corporis sui usum omnibus prorsus scue concedunt. Quod dedecus foedaque consuetudo ne inter Christianos inolefceret, in fragilem illum sexum sua beneficia munificentiam liberaliter contulerunt velut res illi Ecclesiae procures; qui quod ceteris virtute morumque integritate praevaluerent, subditorum usibus commodisque sedulo prospicerent, Episcopi, praesules, antistites vacabantur: atque à paterno pioque affectu ac propensione in gregem suae fidei ac tutelae commissum Abbates ac Canobiarchae sic ut dignitati & honori sollicitudo & cura coniuncta esset. Consopiebant illi tumultus ac dissidia quae in magnum Reipublicae detrimentum erant euasura, resarsuerunt laceratam ac diuulsam ciuium ac popularium concordiam, omniaque reddiderunt tranquilla ac pacata; mitigabant Regum

P R Æ F A T I O.

ac Principum irritatos animos, qui si-
ris parumque auspiciis nonnullorum con-
inflammati, grauiora quam pro equita-
onera subditis inferre meditabantur.
ale exemplum editum est in Roboam So 3. Reg. 12.
onis filio, qui quum in paternam hæ-
ritatem ascitus atque inauguratus, impe-
, iuuenum potius quam senum consilio
uiesceret, florentissimum regnum abs se
vulsum alienauit. His ac plerisque aliis
claris virtutibus enituere veteris Eccle-
ministri, atque iis se potissimum exer-
runt, in quibus situs est præcipuus Cari-
is fructus, totiusque pietatis ac religionis
ma consistit, vt Iacobus Apostolus palam Cap. 8.
tatur. Nam erigere operosa palatia, ma-
isque sumtibus exstruere porticus, pau-
enta, xystos, ambulacra, peristilia, conui-
ri lautius ac magnifico splendidoque fer-
orum apparatu, aut denique exquisito cul-
opes profundere subleuandis tenuioribus
stinatas, alienum prorsus esse debet ab illo-
m conditione, natura, moribus, quorum pro-

LEVINI LEMNII

fectio atque institutum frugalitatem ac moderatam rerum usum exigit, ab omni luxu, pompa, fastu, ambitione, strepitu, aliisque mundana ostentatione remotum. Hæc, humanissime, libere quidem, at amante sincero affectu à me amplificata sunt, quod utrique exstimulentur, ut Spartam suam exornent, suamque minam aut talentum auctius conduplicent; illi inquam, qui in clarissima luce hominum versantur, ac velut in totius orbis theatro constituti, omnium ora atque oculos in se conuertunt. Sic enim futurum confido, ut qui nunc multorum animos abs se habent auersos atque alienatos, sibi magna verecundatione ac reuerentia deuotos deuinctosque conuerperiantur. Est enim virtus viteque integritas, fauoris ac beneuolentie, totiusque humane societatis conciliatrix. Qua de re quum nuper in amœnissimo tuo secessu serio simus philosophatus, presente clarissimo ac Senatorii ordinis viri NICOLAO de VOOCHT Iurisperitissimo, ac multa vltro citroque agitata sint, non visum est operæ pretium diutius huic argumentum in hæc

PRÆFATIO.

vere. Deus optimus maximus, cui, Christi
ia, vota precesque nostras deferimus, te
obis seruet incolumem, ac tuos conatus pro-
ueat, magnaq; incrementa ac progressus
conferat. Zirizæ ex Museo nostro

Non. Maii, Anno

M.D.LXVI.

P A S C A S I I O E N I
H E I C R V C I N I I
A V C T O R I S E T O P E R I S
commendationem
Carmen.

VEnturo quotquot Medicus clarissimu
euo
Sacrauit, Genium constat habere li-
bros.

Hic tamen inprimis docti suffragia coetus
Promeritus, nullo fine superstes erit.

Res magnas, res difficileis, res deniq, sacras
Eruit eximium candide lectur opus.

Auctor enim silvas inter reptando salubres,
Celestis Sophia largiter hausit aquas.

Quando vel arboribus, vel humi serpentibus
herbis

Accessit prisco tempore tantus honos?

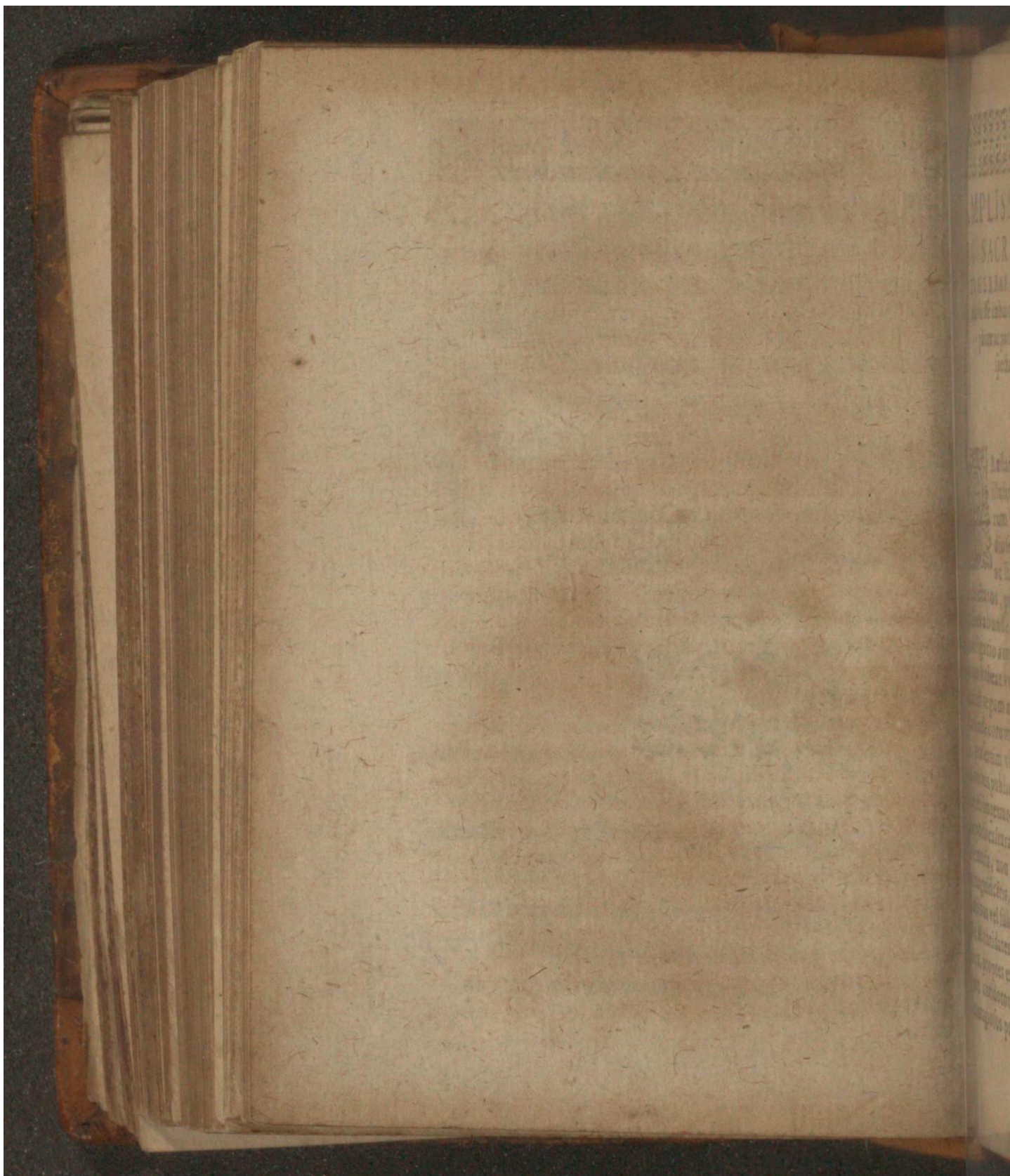
Ecquis credideris sacri tot mystica verbi,

Clausa sub extremo cortice sensa tegi?

Si

an assiduo diuina Pallados usu
omnibus oscultas explicuisset opes;
s inuoluet posthac Labyrinthicus error
OENEXIBUS ambiguis, multipliciq; via.
per odorato vestitos gramine colles,
IN I qu per frondosum te iuuat ire nemus:
OPEN adæcus, ac Theseus Ariadnes fila sequutus,
quo te cunq; feres, hoc duce tutus eris.
unda igitur, si queris idonea vita,
tunc propera in syluam ferre subinde gra-
dum.
rica stirpes, pleno quasi Copia cornu,
descendis animis pabula lata dabunt.

AC SACRATISSIMOS VA-

sta fuisse imbutos, desumptæ ab iis tot Meta-
phoræ ac parabolæ declarant: quæ hic
spectandæ exhibentur.

С М Р. I.

Restantissimos Reges ac magnanimos illustresq; Heroes in ipso etiam armorum strepitu tumultuque bellico, studiose olim excoluisse rem Herbariam, ac stirpium cognitione cum primis fauilectatos, præter veterum historias, Bibliorum indices abunde testantur. Quum enim harum rerum investigatio amoenissima varietate exornata sit, nec minus habeat vtilitatis, quam oblectamenti, non videtur esse regum amplitudini, nec Imperatoriæ maiestati indecorum huiusmodi occupationibus distin-
gi, præsertim vbi ab vrgentissimis negotiis, ac fun-
dionibus publicis respirare, atque aliquid sibi laxa-
menti impetrare licuit. Hac enim quum animi, tum corporis cultura non minus celebris facta est illorum memoria, non minus illustratus nominis splendor
magnificentiâ, quam rebus aliis præclare gestis, aut
ostibus vel subactis, vel ad internecionem deletis.
Mithridates Ponti atque vnde viginti regnorum
rex, propter eximiam herbarum notitiam, & singu-
larem antidoton contra venena morbosque omnes
contagiosos præsentaneum, illius nomine insigni-

tum immortale nomen est cōsequutus. Lyfimaachus
Eupator, Gentius Illyricorū rex, Artemisia Ma
Caria regis vxor, multiq̃ue alii, prater belli gloriā
herbarum cognitione illustres sunt. Marcus
rius Imperator Romanus post deuictum Pyrrhum
Epirotarum regem, Lucius Cincinnarus, Marcus
lerius Coruinus plantarum amoenitate allekti,
cul à strepitu & ambitione ciuili ruri consenuerunt
Solomon vero regum amplissimus, qui prater
mensas opes eam consecutus est à Deo Opt. Max.
sapientiam ac rerum cognitionem, vt nullus regum
illi sit comparandus, in herbarum notitia mirificatus
excultus, exacteq̃; versatus legitur, ac differuisse
solum de piscibus, alitibus, quadrupedibus, aui-
sed de arboribus etiam & stirpibus, à cedro Libani
vsque ad Hyssopum qui egreditur è pariete, hoc e-
à minutissima herba ad procerrimas, celsissimasq̃
arbores vsque, omnia habuisse cognita & explorata
Sunt prater Solomonem proceres aliquot vatesq̃
Hebraei qui passim vaticiniis suis herbarum nomi-
effectusq̃ue interserunt, ac comparationes ex iis ma-
tuantur. Quum enim stirpes alia aliis rebus adhibe-
ri soleant, ac nonnulla alimentum vsu prabeant,
lia medicamenti, pleraque vtrumque, nonnulla
noxia sint ac naturæ infesta, alia salutare morbis
que expugnandis accommoda: ex iis Prophetæ ap-
positissimas similitudines, scitasq̃ue & concinna-
comparationes desumunt, quibus conciones exor-
nant, ac fidem narrationi adtribuunt. Quum autem
multa sint in humanioribus disciplinis ac politiori-
bus literis, totaq̃; philosophia humana quæ homi-
num animos assatim oblectant, illorumq̃; mentes ex-
emplis ac morum integritate imbuunt, tum nulla ad
hæc perficienda maiorem vim atque efficaciam ob-
tinent, quam ea quæ sacri vates, quorum nemo non
diuinitus adflatus, concionibus adhibet, adeo vt qui-

*Solomon
herbarum
Audiosus.*

3. Reg. 4.

Sapient. 7.

*Varij her-
barum ef-
fectus.*

uis

is vel in naturæ operibus vel diuinis contemplatio-
 ibus mediocriter exercitatus, facile perspexerit,
 uam nō sit sterilis & ieiunā illorum narratio, quam
 on prorsus infœcunda illorum doctrina, sed vtilis,
 lutaris, fructuosa. Siquidem Scriptura sacra à coele-
 i patre diuini Spiritus afflatu promanans, mentes
 ominum suauissimo pabulo pastuq; salutarī reficit.
 Quod ipsum Dauid rex indicat, desumpta per amœna
 militudine à viridante floridoq; prato ac saluberri-
 lis aquis, quibus armenta maxime pinguescunt &
 ginantur: *Dominus regit me, nihil mihi deerit in loco pa-*
ue, ubi me constituit super aquas refectionis. Sic quum libi
 ratularetur ac plauderet, quod Dei munere in diui-
 enda hæreditate, vberima pecora, solumq; ac fun-
 um maxime fœcundum sortitus esset; *Funes, inquit,*
viderunt mihi in præclaris. Solent enim olim funibus
 ientis metiri iugera, suosq; limites cuiq; assignare:
 e partiri prata: quod apud nos nūc decempeda per-
 citur. Huius generis quū innumera exempla in ve-
 ri nouoq; instrumento se proferant, non solum in
 algato vitæ vsu & consuetudine, sed ex natura rerū
 uā nihil non suppeditat, deprompta: opera premū-
 sum est ista eruere, atq; auido lectori spectanda ex-
 bere; quo illi innorescat, quātus scientiæ ac sapien-
 æ thesaurus reconditus sit in arcanis literis, quæ nō
 m dulcia, quam salutaria hominib. proferunt. Nec
 ne quisquam ex vllis Philosophorum aut Rhetorū
 ōetarūq; scriptis tam vberem & copiosam doctri-
 e frugem, tam salutare animæ mentisq; pabulum
 t petcepturus, quam ex vberimo atq; inexhausto
 iuinitatis fonte, illorumq; oraculis quæ diuino ad-
 itu sunt prodita: Quod si cui libeat attente confide-
 re atque intime excutere diuina eloquia, quantaq;
 i sint sapientia qui tam salutaria documenta nobis
 odiderunt, mentemq; ac voluntatem Dei mortu-
 us indicant, illucide perspecturus est, quid diuina

*Dauidi sa-
 lectissima
 similitudi-
 nes.*

Psal. 23.

Psal. 16.

*Sacra pro-
 phanis po-
 tiora.*

*Tropheta
omnium
rerum co-
gnitione in-
structi.*

prophanis præstent, & quam sint res æternæ ac fixæ
caducis ac momentaneis præstantiores. Sacrosan-
vates præter exactam diuinitatis cognitionem in
rura reb. exquisitè versatos, nec vilius disciplinam
isse rudes, vel illud argumento est, quod ex inu-
atque arcanis naturæ similitudines & comparationes
desumant; deniq; ab animantibus, herbis, arboribus,
elementis, igni, terra, aquis, aëre, fluminibus, rivis,
fontibus, cisternis, Oceano, astris, gemmis, lapidibus,
à fulmine, pluuia, rore, aestu, frigore, flatibus, grandine,
ne, niue, gelu, glacie, à satis & semente, à sale,
mento, à lagena, verriculo, nassa, retibus, ab humores
bus qui corpori humano subsunt, vel ab eo prædomi-
nant, sanguine, lacte, semine, menstruis, à patientia
partu, à scoria, ferro, auro, argento, aliisq; innumera-
Tropos ac figuratas elocutiones, Metaphoras,
Translationes, parabolas, collationes, exempla,
mata, hoc est, ornamenta verborum & Sententiarum,
& quæ quasi aliquo gestu orationem illustrent,
rationibus suis accomodant; quibus multum
atque intelligentiæ, plurimum dignitatis ac splendi-
dis concionibus adferunt, mentesque ac animos
cordes atque oscitantes sui que oblitos ad veram
cognitionem incitant atque inflammant: impro-
adducta ex iis rebus similitudine, à maleficiis den-
rent, atque ad virtutem, ad solidam felicitatem
Dei metum & fiduciam extimulant, illisque,
adhibita industria, diuinitatis notitiam insigni-
probos vero & qui vitæ integritatem consecuta-
itatis iungunt, virque perseuerent, atque in suscepto
gotio persistant, sedulo exhortantur: obiter, quæ
Paulus præcipit, inordinatos, intractabiles, inco-
fitos officij sui commonefaciunt, ac salubri placato
monitione increpant: pusillanimos & moerentia
lantur, imbecilles ac labantes fulciunt, collapsos
gunt, lenitate & clementia vtuntur erga omnes

*Deus vi-
cogit &
blandimen-
in allicit.*

1. Thess. 5.

HERB. BIBL. EXPLICATIO.

iram, ad vindictam ac violentiam tardi, medentur
 ita Esaie ac Christi vaticinium contritis fractisque
 entibus, atque animis deiectionis, mœstis, afflictis sa-
 tatem medelam adhibent; prædicant captiuis re-
 missionem & indulgentiam, occæcatis visum: ita ut
 uinæ lucis efficiantur capaces; calamitosi solatiū,
 inæis & diaboli tyrannide oppressis, relaxationem
 liberratem: eaque omnia elegantissimis parabolis
 collationibus in suis passim scriptis perficiunt.
 quum autem nemo non prophetarum, inter quos
 multi regia maiestate existunt: harum rerum speci-
 men exhibeat, atque etiam Iesus Christus, quiq; eius
 omine apostolica legationis munere funguntur, in
 eodem doctrinæ genere versentur: operæ pretium
 ne facturum sum arbitratus, si obiter commonstrem
 quanta sit eruditio, quam recondita sapientia, qua
 erum cognitio ac naturæ inuestigatio, quantus ar-
 dor propagandæ religionis, atque expulsa omni su-
 perstitione & idololatria proferendi cultus diuini in
 his hominibus, qui diuino spiritu coelestique afflatu
 imbuti, tam salutaria nobis prodiderunt, accita ad o-
 rationis decus & ornamentum vniuersa rerum natu-
 ra: quod ipsum patefacere iam meditor.

Esaia 61.

Luc. 4.

*De conditione & natura Mandragora, quam à Lia so-
 rorē eblandita est Rachel.*

C A P. II.

INTER herbas virentes ac floridas, quarum innu-
 meras naturæ ac rerum omnium conditor Deus in
 vsum hominum è terra produxit, Mandragora non
 infimum locum obtinet, nec prorsus ignobilis est. *Genes. 1.*
 Cuius quum in sacris Bibliis extet mentio, atque in
 deliciis habita sit, in edendique vsum expetita: de
 hac instituti argumenti sumetur exordium. *Mandra-*
 Constituuntur huius stirpis duæ species: quarum vna est *gora duæ spe-*
 foliis lactuæ æmulis, sed angustioribus, saturati im- *cies.*

brolique viroris. Pomum vero emergit è centro
 moque stirpis meditullio, quod herbaceo stilo
 eumbit, auellanae nucis, nonnunquam iuglandis
 castaneae magnitudine. Hæc species foeminae nomi-
 insignitur. Mas vero speciosa magnaue foliorum
 amplitudine ac pompa luxuriat. lacteo virore perpe-
 lita. Primum vero quod ex pallis patulisq; quaquar-
 uersum foliis è media stirpe prodit orbiculatum a
 circinata rotunditatis, oui gallinacei vitello aut lula-
 teo prorsus affine est, odore non sine gravitate quap-
 dam soporato, iueundo, radice crassa, pilosaq; ac bifida
 da, atque in humanae coxendicis aut eruris formam
 bifurcata. Qua occasione circumforanei quidam im-
 postores ex huius & bryoniae radice imagunculas co-
 fingunt humana specie, atq; vtrumque lexum emo-
 liuntur, ac credulae turbae persuadent ea forma ac
 specie è terra enatas. Nonnulli serio prædicant vi-
 talem fuisse subterraneum hunc fixum, atque ex
 locis quibusdam funestis eruisse, quibus supplicio af-
 fecti solent fontes ac facinorosi; qua persuasione rudi
 atque imperita plebi imponunt, atque huiusmodi
 impostura argento illos emungunt: Belgæ Mandra-
 goarum poma *Deulappelen* vocant, quo nomine & radi-
 cem designant, quod mentem amatorio quodam
 fascino in errorem pertrahant, & quodam modo in-
 cantent. Huius pomi fuisse autem Rachelem sum-
 moque eius desiderio occupatam sacri codices refe-
 runt. Quum enim triticeæ mellis tempore Ruben in-
 rus digressus, Lia matri attulisset Mandragoras, Ra-
 chel sterilis ac sororis fecunditatis æmula, eas sibi
 concedi offerriq; postulavit. Lia exasperata importu-
 na interpellatione, poma illi denegavit: tandem so-
 pita altercatione hac lege ac conditione res transacta
 est, ut Lia subsequente nocte mariti concubitu frue-
 reretur (nam id alternis vicibus, duabus sororibus uni
 marito dedicatis perfici solet) Rachel vero potiretur

*Pomum
 Mandragoræ
 dicitur. Huius
 poma dicitur
 fuisse Rachelem
 summoque eius
 desiderio occupatam
 sacri codices refe-
 runt.*

Genes. 30.

HERB. BIBL. EXPLICATIO. 7

mandragoris, quas ea mente atq; animi intentione
 ororeeblandita creditur, quo amabili ac gratioso
 in patriarcha Iacobo cōgressu; esu illius pomi, con-
 ptui effici posset idonea. Quum enim inuidia in so-
 rem perinota sterilitatis probum à se depellere at-
 te amoliri cuperet, exposulauit cum marito, quod
 erilis degeret, quum soror numerosa prole ferax es-
 set & fecunda. Iacobus indignatus, se perfunctum
 maritali munere profiterur, ipsumq; nec culpari pos-
 se, nec ignauia argui ceterum fecunditatem ac con-
 ptum Dei donum esse, illiusq; arbitrio negotium
 id perfici. Ceterum an Mandragora foecificandi
 mulieribus conferat, atq; vtero retinendi semi-
 nis efficaciam conciliet, in dubium vocari posset.
 Quum enim soporifero effectu prædita sit, & impen-
 frigida, hæc qualitas ad tale quiddam præstandum
 torius inefficax censeretur & inidonea. Quod ta-
 men ita dilui posse video, vt in frigidis humidisque
 regionibus, atque in vtero humecto & algido tale
 quiddam perficere nequeat, sed in torrido æstuantia
 ac & exusto. Sic in Africa, Hispania, Indæa, Mau-
 tania, Numidia, Ægypto, in quibus fere regio-
 nibus mulieres adustos arentesque habent vteros
 feruidos, tum squallidos ac strigosos, non incom-
 mode hoc pomum adhiberi posse crediderim. Siqui-
 dem eius esu corpus ad temperiem reduci posse exi-
 mo: quum post amplexum & congressum marita-
 tem, soluto in somnum corpore, vterus retinendi
 seminis asciscat, nec id in fumos ac fuliginem
 uanescat, vt in calido atque æstuantem vtero assolet,
 in quo vtriusque semina minus coalescunt aut vni-
 untur, sublata omni posteritatis spe; quod multis v-
 uenisse obseruauimus etiam in Belgica, qui ob plus sa-
 lis calidam vteri intemperiem effœtæ extiterunt,
 ametsi mariti sedulo illis suam operam præstarent.
 quoque officio alacriter fungerentur: quin & viri

broſiſque viroris. Pomum vero emergit è centro
 moque ſtirpis medutillio, quod herbaceo ſtilo in
 cumbit, auellanae nucis, nonnunquam iuglandis aut
 caſtaneae magnitudine. Hæc ſpecies foeminae nominis
 inſignitur. Mas vero ſpecioſa magnaſque foliorum
 amplitudine ac pompa luxuriat. lacteo virore perpoſi-
 lita. Primum vero quod ex paſſis patulisq; quaquap-
 uerſum foliis è media ſtirpe prodit orbiculatum ac
 circinatae rotunditatis, cui gallinacei vitello aut lu-
 teo prorsus affine eſt, odore non ſine grauitate quap-
 dam ſoporato, iucundo, radice craſſa, pilolaq; ac biſi-
 da, atque in humanæ coxendicis aut cruris formam
 biſurcata. Qua occasione circumforanei quidam im-
 poſtores ex huius & bryoniae radice imagunculas cõ-
 ſingunt humana ſpecie, atq; vtrumque lexum emo-
 liuntur, ac credulae turbæ perſuadent ea forma ac
 ſpecie è terra enatas. Nonnulli ſerio prædicant vi-
 ralem fuiſſe ſubterraneum hunc foetum, atque ex
 locis quibuſdam funeſtis eruiſſe, quibus ſupplicio af-
 fici ſolent fontes ac facinoroſi; qua perſuaſione rudi-
 atque imperitæ plebi imponunt, atque huiusmodi
 impoſtura argento illos emungunt: Belgæ Mandra-
 goræ poma *Deolappelen* vocant, quo nomine & radi-
 cem designant, quod mentem amatorio quodam
 fascino in errorem pertrahant, & quodam modo in-
 cantent. Huius pomi fuiſſe auidam Rachèlem ſum-
 moque eius deſiderio occupatam ſacri codices refe-
 runt. Quum enim triticeæ meſſis tempore Ruben in-
 rus digreſſus, Lia matri attuliſſet Mandragoras, Ra-
 chel ſterilis ac ſororiae foecunditatis æmula, eas ſibi
 concedi offerriq; poſtulauit. Lia exaſperata importu-
 na interpellatione, poma illi denegauit: tandem ſo-
 pita altercatione hac lege ac conditione res tranſacta
 eſt, vt Lia ſubſequenti nocte mariti concubitu frue-
 retur (nam id alternis vicibus, duabus ſororibus vni
 marito dedicatis perfici ſolet) Rachel vero potiretur
 Man-

*Pomum
 Mandrago-
 ra blandi-
 mentum a-
 moris.*

Genes. 30.

HERB. BIBL. EXPLICATIO. 7

mandragoris, quas ea mente atq; animi intentione
 ororee blandita creditur, quo amabili ac gratioso
 in patriarcha Iacobo cōgressu; esu illius pomi, con-
 ptui effici posset idonea. Quum enim inuidia in so-
 rem permota sterilitatis probrum à se depellere at-
 te amoliri cuperet, exposulauit cum marito, quod
 sterilis degeret, quum soror numerosa prole ferax es-
 set & fecunda. Iacobus indignatus, se perfunctum
 maritali munere profiterur, ipsumq; nec culpari pos-
 se, nec ignauia argui ceterum fecunditatem ac con-
 ptum Dei donum esse, illiusq; arbitrio negotium
 ad perfici. Ceterum an Mandragora foetificandi
 in mulieribus conferat, atq; vtero retinendi semi-
 nis efficaciam conciliet, in dubium vocari posset.
 Quum enim soporifero effectu prædita sit, & impen-
 frigida, hæc quantitas ad tale quiddam præstandum
 fortius inefficax censeretur solet & inidonea. Quod ta-
 men ita dilui posse video, vt in frigidis humidisque
 regionibus, atque in vtero humecto & algido tale
 quiddam perficere nequeat, sed in torrido æstuantia
 re & exusto. Sic in Africa, Hispania, Indæa, Mau-
 rania, Numidia, Ægypto, in quibus fere regio-
 bus mulieres adustos arentesque habent vteros
 feruidos, tum squallidos ac strigosos, non incom-
 mode hoc pomum adhiberi posse crediderim. Siqui-
 dem eius esu corpus ad temperiem reduci posse exi-
 mo: quum post amplexum & congressum marita-
 lem, soluto in somnum corpore, vterus retinendi
 seminis asciscat, nec id in fumos ac fuliginem
 evanescat, vt in calido atque æstuantem vtero assolet,
 quo vtriusque semina minus coalescunt aut vni-
 untur, sublata omni posteritatis spe; quod multis v-
 tibus venisse obseruavi etiam in Belgica, qui ob plus fa-
 tis calidam vteri intemperiem effoetæ extiterunt,
 nametsi mariti sedulo illis suam operam præstarent,
 quoque officio alacriter fungerentur: quin & viri

pergolata ac pampinis concamerata fornice ac re-
 stituta prandium cœnamque absolueret, aut cum
 aequalibus eruditis fabulis temporis radium falleret.
 Huius autem flosculi odor tanti effectus prædica-
 tur, ut venenatas bestias abigat, adeo ut serpentes, co-
 lubri, bufones hunc perferre nequeant, sed remotis-
 sime ab eo se subducant; eruo circa florescente vite
 non solum salubris est & peramœna ambulario, sed
 etiam segura & tuta; licet enim in herbido thoro ac
 viridante gramine decumbere, ac sub arbore patulis
 diffusa ramis opacum frigus captare, atque æstum pro-
 pulsare, vel apricatione Solis radiis incallescere & il-
 lustrari, nullo metu aut trepidatione serpentum; qui
 aliquando latenter in herba delitescunt, atque im-
 prouiso obrepunt, hominique terrorem incutiunt.
 Quum autem sponsus (quo nomine Christus à I. an-
 ne Baptista designatur, qui erga suam Sponsam nem-
 pe Ecclesiam cœtumque illi fidentium vnice affici-
 tur) nusquam non speciem, & venustatem decorem-
 que Sponsæ amplificet; atque è diuerso Sponsa mu-
 tua compensatione illi paria faciat ac vices rependat,
 quidquid præclarum est, & admiratione dignum in
 natura vniuersi, celo, sideribus, montibus, siluis, ne-
 moribus, campis, herbis, flosculis ex quibus suavis o-
 dor emanat, arboribus quæ non minus salubres quàm
 spectabiles & speciosos fructus proferunt, vino ge-
 nerofo ac saporis eximii quod ex lætissima vite ex-
 primitur: huc vterque congerit, ac similitudines ap-
 positissimas pro vtriusque dignitate producit. Sic
 nardo Sponsus comparatur herbæ cum primis odo-
 rata, fasciculo myrrhæ, botro aut vitz Cypriæ ex ge-
 nerosissima vite decerptæ. Sponsus vero amicam lilio
 comparat ob eximium candorem, atque odorem sua-
 nissimum; adeo ut si pedissequa & quibus stipari so-
 let, Sponsæ conferantur spinæ sint nulla specie, nulla
 formæ dignitate commendabiles, hoc est, puellæ quæ
 illam

in comitantur velut hybrida parumque ingenua, nil habent amabile aut speciosum, nihil spectabile, vlla gratioſa venuſtate viſendum. Huiusmodi metaphoris ac figuratis elocutionibus ſcatet non ſolum hoc canticum; ſed tota paſſim Scriptura ſacra, ut ampliffimus ſe campus aperiatur, quo ſtudioſus lector poſſit oblectari, tota mente ac cogitatione à turæ præſtantia in Opificis admirationem erecta. Inuntur in hoc cantico elegantiffimæ ſimilitudines ab iis rebus, qua ſyncopiatque animi deliquio lapſos erigunt ac ſpiritus ſopitos labantesque inurant: ut ſunt vinum odoriferum, faſciculi manua- & olfactoriola ex redolentibus herbis concinnate congeſta. Sic ſponſa cum languet ac iam deſitura videtur immodico ſponſi amore, puellari clientela imperat, ut aliquid fomenti adferant, ut odora quæque naribus admoneant: *Fulcite me*, inquit, *Cant. 8.* *ſuſtentate odoribus, ne deſciam*. Sic etiam noſtra, defectu animi periclitantibus, cinnamomum, caryophyllos, acetum ſambucinum, pom. citria, & quæ eodem genere comprehenſa limones dicuntur, vitum, ſaliuncam, aliaque odorifera olfacienda habent, quibus paſſim Scriptura vitur, ac ſalutarem doctrinam delignat, quæ mentes languidas recillat ac reficit.

De Manna calitus delapſa, tum ea qua Medicis in uſu eſt.

CAP. III.

QVOD Hebræi in vaſta illa ac ſiticolofa ſolitudine ne Manna paſſi ſunt, non prorsus naturali cauſa adſcribi poteſt, ſed Diuinæ potentiz, quæ tamen turæ uſa ſit miniſterio, uti etiam coturnicibus, egatim in caſtra delatis, aut quum percuſſa petra, refocillando populo aqua profluere, lignoque Num. 12. Tſal. 77. aqua amara dulceſceret, tum etiam quum Euri

*Exod. 15.**Exod. 17.**Num. 20.**Exod. 14.**3. Reg. 17.**Ezech. 38.**Ioan. 9.**Marc. 7.**Matth. 9.**Marc. 10.**Luca 18.*

violentiſſimo flatu rubrum mare exiccatum tranſi-
 tum Hebrais patefaceret, ad internecionem deſolam
 inſequentibus. Similis eſt ratio de farina multiplici
 cata & adaucto oleo Helię & Helifci precibus, de quo
 ue illi adferente panem & carnes: quod etiam
 Antonio & Paulo Heremita refertur, ſi Eccleſiaſtica
 hitoria habenda fides: de angelo miniſtrante He-
 panem ſub cinericeum & aque poculum, quibus co-
 roboratus quadraginta dierum ac noctiu iter emen-
 ſus, peruenit ad montem Dei Horeb, in cuius ſp-
 lunca tutus erat à Iſabelis tyrannide, quę cum
 prophetas in mortem crudeliter venabatur. Hęc
 que alia admiranda, quę paſſim in ſacro codice me-
 morantur, Deus iuſſu nutuque ſuo perficere potuit
 ſet nulla adhibita materia, ſed tamen vti voluit
 rum naturalium (quarum ipſe effector eſt & mod-
 rator) adminiculo ac velut instrumento, ea; rati-
 ne ſuis proſpicere viſum eſt; atque afflictis mentibus
 ſolatia adferre. Quod etiam in Ezechia moribundus
 ac Dei ſententia morti deſtinato obſeruari potuit
 cuius apoſtoma, admoto cataplaſmate ex ficubus
 contuſis quę maturandi facultate pollent, ad ſaniti-
 tem perductum eſt. quo argumento declaratur, mor-
 bis videntibus, non reſpuenda medicamentorum
 præſidia; ſed ea implorata Dei ope, alacriter adhi-
 benda, quibus vita in aliquot annos producit. Et
 dem uſus eſt medendi modo Chriſtus in diſpellenda
 ex-citate mendici, conſecto collyrio ex luto & ſaliu-
 eaque abluta exterſaque in piſcina Siloë. Similit-
 in diſcutienda ſurditate, digitos in aures inſeruit, in-
 miſſoque in linguam ſputo, loquelam muto reſto-
 tuit. Cuius generis miracula alias ſolo tactu, aut ve-
 bo peregit, ab iis tantum ſtipulatus impetrandi fidu-
 ciam, quam quum inter alios clamoſus ille cæcus
 Barrimans inter turbe fremitus teſtaretur, conſeſſi-
 nullo adhibito viſibili externoque ſigno, viſum re-
 cepit

cepit. Quum autem Deus pro immensa erga genus humanum bonitate ac favore, multis magnisque rebus munificentiam suam declararet, tum præcipue inauditis stupendisque miraculis mirandam potentiam patefecit: quod inter innumera Manna demonstrat, tam affluenter ex aëre in terram affusum, ut numerosissimam multitudinem satiare. Dum enim fremeret confusa multitudo sexcentorum milium, Deoque ac Mosis obstreperet, quod ex Ægypto in tam vastam solitudinem perducti inedia conficerentur, Deus vespere incredibilem coturnicum vim & copiam in castra coëgit; mane autem ros undique diffusus est per castra, solique planiciem: quumque operuisset superficiem terræ, apparuit in solitudine minutum quiddam, rotundum, tenue, perinde ac si pruina esset constrata humi similitudine seminis coriandri, specie bdellii, gustu saporeque similaginis, melle confecta. Quum autem tam subita innouatio, atque insolita rerum facies admirationi esset turbulento populo, ac nonnullis stuporem incuteret, plerisque (ut quidam opinantur) contemptum & irrisum adferret, *Manne*, inquit, quid est hoc? Similis est illa Chremetis ironia & subannatio in Clitiphonem filium personatæ atque e-mentitæ probitatis. Sed ipse egreditur, quam seuerus; rem quum videas, censeas. Caterum Manna quæ medicis in usu est, calida & humida abscessu primo, huic non prorsus dissimilis est; colligitur enim in calidis regionibus aëreum rossidumq; mel, quod æstiuis mensibus, feruescente interdiu Sole nocturno frigore in grumos coit, atque in ramenta conglobatur ex defluxu rorulenti humoris ac madore aëreo, omnibusque passim arboribus, herbis, lapidibus incumbit mellita ista colore flauescente, quæ singula agitata zacchari more liquefcit ac palatum faucesque dulcedine imbuat, quo fit ut gulæ & faucium

Num. 31.

Heaut.
scena 5.
actus 3.

asperitatem leniat; verum quum illi sub sit me-
mentola quadam facultas. zaccharo minus alit;
trein autem vt calia fistularis & Cylindracea en-
lit, sed paulo elementius; quocirca tuto impub-
bus, seniculis, pręgnantibus pauperibus exhibere
potest, vncię pondere, obseruata cuiusque natura
corporis constitutione. Mannę autem vel mellis
rei nomine insignitur, quoniam ex halitu ac vapo-
re terra, calore solis sublato, ex aere defluit, atque a-
ux noctis frigore concreta plantis insidet ea prop-
modum forma ac saporis dulcedine, qua in Bibli-
Manna describitur, cuius esu multis annis pasti su-
Israclitę, ita vt assiduo eius vsu nauseam illis parere
ac Dei donum fastidirent. Exemi ego aliquando vni-
gare hoc mannę genus aut rossidum mel ex plant-
rum foliis, quum antelucanis horis Academię Lu-
uanienfis pomœria egressus, perquirendis herbis e-
sem occupatus, desinente potissimum vere, aere
tranquillo ac placido, nulli que ventis incitato. Di-
uenditur autem adulterinum mel aëreum: ex Sen-
incrustata, zaccharo confecta: verum vbi id ore volu-
tum liquefcit, proditur dolus. Colligunt quiden-
nonnulli circa aluearia, illaque loca in quibus ape-
mellificat, ac faueum confingunt, excrementa qua-
dam flauesciente colore, sapore melleo, quę nonnulli
existimant ex aëreo concretu coaluisse: quum nihil
aliud sint, quam excrementiceus liquor & salua que
a vespis, fucis & culicibus prodiit. Siquidem insecta
apum laboribus insidiantur, & mel exugunt, quod
obseruantes apes in illa infiliunt, ac turmatim confi-
ciunt: quod indicat Virgilius:

*Adulteri-
na Manna.*

Geor. lib. 4.

En. lib. 1.

*Prima fauis ponunt fundamina: deinde tenaces
Suspendunt ceras: alia spem gentis adultos
Educent fœtus, alia purissima mella
Stripant, & liquido discinant nectare ce-
ras.*

Ant.

*Aut onera accipiant venientum, aut agmine facto
Ignauum fucos pecus à praesepibus arcent.*

De Laetitia filuestri. CAP. IV.

QVVM Deus pro inexhausta sua bonitate erga *Exodi 12.
Num. 9.*
homines afficiatur, omnibus modis illorum
commodis prospicit, ac saluti inuigilat, suamque
beneficentiam cumulate illis impendit, non aliud
tam obuia ac benigna promptaque liberalitate ac
gratuitis muneribus exigit, quam summum amo-
rem ac venerationem solidamque fiduciam, qua illi
connitimur, atque indubitata certamque spem con-
spicimus de eius promissis. Commonefacit Deus
audulo oscitantes ac socordes sui officii, suaque be-
neficia subinde illis in mentem reuocat, ne vel exci-
dere contingat, vel obliuione obrui: atque huius rei
causa certos ritus ac statas solennesque ceremonias
constituit, non solum in veteri Lege, in qua omnia
Christi eiusque regno typis adumbrata sunt, sed
etiam in Euangelio in quo promissa exhibita sunt,
que omnia ad vnicum vsque apicem, vt Christus
inspirans testatus est, consummata peractaque.
Et signis quibusdam, certisque symbolis ac sacra- *Sacramenta*
mentis quae sub sensum cadunt, ac sunt visibilia, *ta in quibus*
promissiones suas, atque erga homines gratiam & *usum exhibi-*
reconciliationem testificatur. Siquidem Baptismus *bita.*
agnaculum fidei, ac primus in Ecclesiam aditus, Cir- *Baptismi*
umcisione ac maris rubri transitu adumbratus nos *effectus.*
deo consecrat, eoque illi inferimur, impetrata per
eandem peccatorum reconciliatione. In agni vero
israelitis esum surrogata est Synaxis, hoc est, cor- *Symbolum*
poris & sanguinis Christi communio, quam palam *corporis*
percerere voluit, atque in coetu Christianorum *Christi in*
publicitus peragi, ne vnquam intermoreretur, aut *quem usum*
folesceret mortis & resurrectionis eius memo- *exhibitura.*
ria, sed continenter in mentem reuocetur in-

Ioan. I.

Phase qua
re institu-
tum.

insigne illud beneficium, quo genus humanum
boli mortisq; tyrannide oppressum, gratuito ac
lis meritis libertati assertum est, atq; impetrata
Iesum Christum pacificatorem omnium scele
remissione salutem adeptam; Siquidem *Lex per Moysen*
sen promulgata, gratia autem & veritas per Iesum Christum
exorta est. Exhibitum est olim huius mysterii, quod
in Christo expressum est specimen quoddam at
adumbratio, dum Abrahamus filium unicum Iesu
victimæ destinat, dum Moyses ex Dei præscripto,
immaculati ac masculi esum instituit, eumq; vesco
dum cum agrestibus lactucis quæ insigni amaritu
ne sunt imbutæ, præscribit, quo assidue in reco
memoria versaretur miseranda servitus, quæ
sub Pharaone oppressi sunt: excussoque intoleran
iugo, in libertatem restituti. Quocirca instituta
agni Paschalis anniversaria sacra, ut memoriam
renouarent eius diei qua olim apud Ægyptios
sanguine postibus illito à periculo angeli exen
sunt, qui in primogenita Ægyptiorum grassabantur
atque incolumes mare rubrum transierunt: quo
diem cum primis celebrem & sacrosanctum à tra
itu angeli qui illos intactus præterit; denique à
ri rubro feliciter magnoque successu emenso app
labant Phase, qui nobis dicitur Pascha, Gallice pas
ge, apto apppositoque ad huius cui decursum vocabo
lo, qui nobis in hac mundi impedita ac vasta sol
dine, ad immortalitatem ac cælestem patriam secul
que beatas sit transitus. Præcipitur autem edendi
agnus cum lactucis siluestribus, siue herbis amari
Siquidem in huius sæculi curriculo omnia amara
sunt, acerbæ, tristia, calamitosa & quæ plus aloes
mellis habeant. Sunt qui lactucæ nomine *Seris*
species designari credunt, & *Inryba*, hoc est, *Cichori*
rium, & quæ corrupta voce *Scario'a* dicitur, Belgis
candore *vvinæ*, hoc est, candida *Endivia*, cæruleo

eadem

que in lacinias dissecto spectabilis, hanc fabulo-
 cutam hibernis mensibus inter acetaria primis
 mensis inferunt. Hoc siquidem artificio tractata a-
 mitudinem exuit, atque eximium candorem ad-
 icit, ut sunt interna brassicæ capitata folia. Com- *Cichorium*
 de autem magnoque successu adhibentur huius- *hepati salu-*
 herbae hepatis obstructionibus: habent enim *bre.*
 aritudinis ratione abstergendi vim, qua meatus
 cludunt, atque oppilationes expediunt. Tertianas
 febres expugnant, atque icterum seu mor-
 regium, discutunt. fellis enim atque hepatis
 emperiem, cui fere Iudæos esse obnoxios color
 steillinus indicat, mitigant. Sunt autem istæ stir-
 Virgilio decantata in Georg. nec amaris intyba fibris Georg. lib. 1.

Officiunt.-----

Rursus:

*Forſitan, & pingues hortos quæ cura colendi
 Ornaret, canerem, biſeriq; roſaria Paſſi:
 Quoz modo potius gauderent intyba riuis,
 Et virides apio ripæ: tortusque per herbas
 Creſceret in ventrem cucumis.-----*

Georg. lib. 4.

Commendat hæc quoque Columella in hortulo, *Lib. 10.*
 que excolenda præcipit tamquam alteram succi-
 m (sic enim prouentum hortensem nominat Ci-
 o.)

De Senect.

*Spargite quæque viros acuiunt, armantque puellas
 Iam breue Cerephilum, & torpenti grata palato
 Intyba iam teneris frondens lactucula fibris.*

Congeneres istisque sunt affines Chondrilla, Son-
 sue Cicerbita, & quæ vulgari voce Dens leonis,
 nostrum porcium vocatur, hieracium quæ omnia
 eo succo madescunt, ac hæuſcenti stoliculo con-
 iuntur, leporibus cuniculisque gratissimum pa-
 tum. Siquidem earum stirpium elu minus hydro-
 hæ animalcula turgescant, amaritudine exsiccan-
 tumbitentem. Quædam earum nonnullæ quæ

B.

*Qua vera
lactuca sil-
vestris.*

non intentius amarescunt, ineunte vere ibi folia
nerefcunt, acetariis immiscentur, in pratis obui
quino generi pabulationem suppeditant, alia lactuca
turgescunt, inuitis hortorum cultoribus erump
atque eruncanda eruendaque sunt, ne salutare
bas strangulent. Caterum lactucam illam siluestre
quæ Endiuia nomine insignita est, in edendi agni
schalis ysum adhibitam, velut condimenti loco,
facile mihi persuaderi potest: quum ob insignem
rentemque amaritudinem quæ linguam vellicat,
sit esculenta, nisi quum primum emergit, nec ad
spinis in dorso parteq; auersa armata sit: vincit en
Endiuia vulgaris, quæ germana est lactuca siluest
amaritudine reliquas stirpes quæ succo lacteo ma
fcunt. Quocirca medici nouellam ac teneram in
um medicamenti adhibent, non adultam, quæ ac
leata est ac spinulis horret, tum vetustate amaresc
Intybi vero speciem cocto elixoque agniculo cono
menti vice adhibitam prorsus crediderim, nem
Cichorium & Seriolam, ex quorum non solum
liis, sed radicibus etiam acetaria conficere Be
didicerunt. Siquidem radix ad sesquicubiti fere lo
gitudinem se porrigit, quam autumnio enatam in
leolas ac tesselas diffecant, vt rubram pastinaca
quam Carotam vocant, eamque ex aceto & oleo,
perfero piperis polline, escitant, vt etiam cucumer
crithmum, rapistrum, vulgo *Raiponse*, compluraq;
alia quæ tempestiue suæque anni parte hortus p
fundit.

De olea, oleastro, oliua, oleo.

C A P. V.

Apoc. 7.

Genes. 8.

VT palma, quæ ponderi non cedit, victoriæ insigni
ita Olea pacis index, cuius rei specimen columba
ex arca Noë remissa edidit, quum desinente diluui
defluxisq; ac subsidentibus aquis, oliuæ fruticem an
tulæ

lit, mitigata iræ Dei argumentum. Folio autem est
 carbor salicis aut ligustri, superne viridi, auersa
 aque parte qua terram spectat albescente atq; in-
 no vr alba populus, flosculo minuto sed folioso,
 lore luteo, non sine grauitate odorato. fructifera
 ro est foecundaque numerosis baccis, oblonga for-
 a atque ouali, quæ ubi maturescunt, atque nigresce-
 incipiunt, oleoso pinguique succo turgescunt, ex
 libus oleum exprimitur articulis firmandis, fouen-
 sq; membris, tum mitigandis doloribus accommo-
 im, agilitatem enim vigoremq; iis præstat foris ad-
 bitum potius, quam in corpus admissum: eo siqui-
 m corpora perfusa non solum nitescent, sed robur
 iam concipiunt; atq; ad obeundos labores reddun-
 r habiliora. Quod indicasse Dauidem obseruo, atq;
 ue Deum ob huius aliarumque rerum munificen-
 am in immensum extulisse. Ipse est enim qui germinare
 cit fœnum & gramina iumentis, herbas in usum hominum,
 inem ut vires augeat ac confirmet, vinum, ut cor hominis leti-
 cet, oleum ut corpus eo niteat ac vires concipiat. Quo spe-
 rat illud Plinii: Duo liquores corporibus humanis saluberr-
 i, intus vini, foris olei. Quin & Samaritanus quo Chri-
 us designatur, duo hæc fomenta vulnerato adhibuit,
 inum, quod abstergit & emundat; oleum quod le-
 it, quod dolorem mitigat, quod vulnus ad sanitatem
 erducit: quo indicatur Christum secus quam
 acerdotes Leuitasque officii sui negligentes, salubri
 doctrina afflictis ac sauciatis mentibus mederi animi-
 que vulnera obligare, ac cicatrice ita obducere vt
 nullum vestigium appareat, hoc est nihil eorum quæ
 ante commisit, illi imputetur. Oleum autem intus
 exhibitum, aluum mollit ac lubricam efficit, aspera
 quæque mitigat, venena paulo ante hausta retundit
 atque hebetat, eaque innoxia facit, ac ventriculum
 ad vomitum incitat, quo fere noxia ac perniciofa quæ-
 que excutit, efficitque lubrica vi, ne venenata po-

Psal. 103.

Luce 10.

*Quomodo
ruina op-
pressi tra-
hendi.*

*Potio conso-
lidans.*

*Olinarum
usus.*

Cap. 15.

& 17.

*Similitudi-
nes ex olea.*

iones venas subeant, mortemque inferant: quam
cultate hoc etiam adfert commodi, ut praesumptum
temulentiae obsistat, & ne quis confestim ebrietate
succumbat. Praeter artis rationem faciunt qui
ptis, luxatis, contusis, collapsis; ruinaque oppressis
oleum vel butyrum exhibent, ut membra afflicta
consolident atque instaurent, nisi omphaceum oleum
hoc est immaturum, quod nondum maturescere
oliua exprimitur. Nam id adstrictionis est particeps
qua vi corporis partes ac dissolutae coalescunt hiant
tes atque uniuntur. Butyrum vero & oleum maturum
inter initia, incisa primum vena, si ictus patitur, non
incommodè exhibentur ad dolorem mitigandum
ac dissoluendum conglobatum concretumque san-
guinem; in quem Vium potionem conficio ex ru-
mentis rubiae internis ac nucem muscata: postmodum
consolidantia propinari curo, millefolium, rosam
rubram antequam prorsus dehiscere incipiant, aut
folia dilatare, myrti baccas, omnes symphyti, hoc est
consolidae species, succinum marinum, quod spermatum
Ceti vocatur, gnesiam ac germanam mumiam, rhad-
barbarum, ac nucem muscatam tostam, eaque omnia
decocta in vino rubro stiptico adstringentis
naturae bacca, quae omni fere nationi oliuae dicuntur
ante maturitatem lecta, quum adhuc viridescunt
in muria asseruantur ad pellenda ciborum fastidia
ac nauseam: acutunt enim appetentiam, atque v-
amygdalae amarae, ebrietati obsistunt. Sumuntur
autem ab huius stirpis fructu & floribus à scriptori-
bus sacris similitudines concinnae cum primis & ele-
gantes. Sic Iob quum improbe cuique & facinoro-
so praematurum interitum denunciat; *Antequam, in-*
quit, dies huius impleantur peribit, & virtus illius arescat;
ladetur quasi vna flore scens botrus erus, & velut olea proli-
ciens forem suum; hoc est, ante diem ac properata sub-
itaque morte conficietur, nec ad aetatem maturam

ut ad statutum legitimumque vitæ tempus est per-
 enturus, similitudine desumpta ab arboribus ac flo-
 rentibus herbis, quæ ineunte vere spectatissime pro-
 eunt, ac florescunt: sed quarum flosculi vel vredine
 ereunt, vel ab Aquilone seu Borea decutiuntur.
 Deus enim non finit nefarios diuturna prosperitate
 ui aut optatum successum consequi, adeo ut quum
 ultum vitæ superesse possit, atque illud perducere
 longius præmaturam mortem illis accelerat Sic legi-
 mus in Genesi acceleratius oppressisse homines di- *Cap. 6.*
 uuium, quod moniti non resipiscerent, nec ad fru-
 em se conuerterent, sed in dies in deteriora prola-
 erentur. Et quum Deus Sacerdotibus & optimati-
 us Ephraim minitatur atque inopinatum exitium
 enunciat ob religionis neglectum, in quem propter
 brietatem ac temulentiam erant deuoluti, sic in il-
 os per Esaïam iram suam exacuit ac vaticinium ful- *Cap. 28.*
 minat: *Va Corona superba, flori decidenti & defluo, & erit
 os deciduus & quasi temporarius ante maturitatem. Quo
 indicat illos, cum omni fastu & arrogantia ut flores
 ecussum iri, ut ficus primas & præcoces quæ confe-
 tim deceptæ deuorari solent, & æstiuæ fructus qui in
 niemem asseruari nequeunt. Non dissimile argu-
 mentum amplificat contra Ægyptios, obita Dei no-
 mine legatione Esaïas: Ante messem totus effloruit Æ- *Cap. 18.*
 gypti populus, & præmatura perfectione germinauit, & præ-
 cidentur ramusculi eius. Quo designat Ægyptiis tale
 quiddam obuenturum quale præcocius fructibus
 primitiuis baccis, ipsisque segetibus & vitibus quæ
 festinantius erumpunt, atque intempestiue ac præter
 temporis rationem maturescunt. Citissime enim
 inuiusmodi fructus corrumpuntur, nec ad conseruan-
 dum vsui sunt. Quo denunciat illorum felicitatem
 non fore diuturnam. Per Oleam etiam aliasque
 arbores indicantur piorum successus, rerumque o-
 mnium affluentia, & præter hæc progressus & incre-*

Psal. 1.

menta virtutum: Quod ipsum omnibus testatum
vult David, qui virum pium ac Deo addictum arboris
frondosæ & fecundæ equiparat, quæ non otiosa
& sterilis sed fructuosa & fertilis, suosque ramos
diffundit, & fructus edit salutare; quibus non tri-
ipfa, quam alii se oblectant ac reficiunt.

Cap. 17.

Hieremias quoque idem argumentum amplificat
atque improbis. qui nulla habita Dei ratione hun-
nis præfidiis innituntur, ac rebus caducis fidunt
omnia aduersa pollicetur: *Maledictus*, inquit, qui con-
dit in homine & à Domino recedit cor eius; erit enim velut
rica qua in siticulosa ac ieiuna terra posita nullum bonum, ni-
sentit commodi ex aeris clementia. *Felix & beatus* qui
fidit in Domino, in eoque omnem spem & fiduciam collocat
arbori similis est, quæ in irriguis locis confita est. suisq; radices
humorem diffundit, nec æstum pertimescit, quo fere excre-
solent, quæ in arido solo sita sunt: & erit folium eius viri-
frondosum, & tempore siccitatis fructum proferre non desin-

Psal. 51.

Commendatur huiusmodi Metaphoris fiducia
Deum, nec alio deflectendam mentem, alio dirige-
dum cor, quam ad illum à quo omne bonum prom-
nat, & qui hominibus nihil non præstare sit paraturus
Hinc David Deo potius quam rebus fluxis, caducis
Momentaneis innixus, secus quam impii; Ego, inquit
sicut oliua fructifera florebo in domo Dei, quoniam confisus
in misericordia eius. Rursus quum indicat hominibus
minime otioso, & qui se in Dei eloquiis exercet

Psal. 128.

berem rerum prouentum, vxori numerosa pro-
fecunditatem; *Beatus*, inquit, qui timet Dominum
& ambulat in viis eius, prosperabitur manuum suarum labo-
re, felix & beatus ipse erit. Vxor tua sicut vitis fecunda, in la-
teribus domus tua. Filij tui sicut plantula oliuarum, in circuitu
mensæ tuæ. Ecce, sic beari ac ditescere solet homo qui timet De-

Cap. 11.

minum. Similiter apud Hieremiam Deus illū, cui vni-
ce afficitur, quo se oblectat ac reficit oliuam pulchram
vocat, vberem, speciosam, fructiferā, hoc est, nomen
eius

is apud illum gratiosum est & amabile. Huic Oseas *Cap. 14.*
 resonat qui ex eodem fonte oracula sua hausit. eo-
 m spiritu conciones suas perfecit. Et erit *quasi oliua*
ria eius, & odor eius ut Libani. Quo designat illos, qui *Simile à re-*
 eo indiuisse adherent, illiusq; placidis se oblectant, *bus odoratis.*
 uorabiles esse illique gratos & acceptos. Vt enim
 auis halitus & fragrantia spiritus fouet ac recreat:
 a Deum reficit & oblectat odor hominis, qui salu-
 rem illius doctrinam amplectitur, ac Diuinæ volun-
 ti se præbet obsequentem. Sic Paulus quo ostendat *2. Cor. 2.*
 los apud Deum gratiosos esse & fauorabiles, qui
 ius Euangelium propagant, ac fide alios instruunt:
Christi, inquit, bonus gratusq; odor sumus in omni loco. Et Pá-
 triarcha Isaac: *Odor filij mei, tamquam odor agri pleni,* cui *Genes. 27.*
benedixit Dominus. Denique in Cantico Sponsa: *Curra-*
mus in unguentorum forum, hoc est, id quisque efficere
 tudeat, vt pasci possit ac refici salutari illius doctrina,
 quæ lassos ac labentes fulcit ac recreat, non secus
 quam suauissimus odor naribus oblatus collapsos a-
 nimique deliquio sopitos instaurat atque erigit.

De Rhamno aculeato frutice.

CAP. VI.

Rhamnus vbi adoleuit, validis robustisque qua-
 quauerfum vallata aculeis, homini si manum in-
 cautius admoueat, infesta est: adherent illi racema-
 tim exiguo minimoque petiolo numerosæ baccae co-
 lore croceo, orbiculatæ, magnitudine vel myrti vel
 iuniperi, sapore acidissimo, quas qui improuiso de-
 cerpere tentat, crebro infixio aculeo ac mucronata
 cuspide manū vulnerat; baccae vbi dentibus linguaq;
 atteruntur, vel prementibus digitis contrectantur,
 croceo succo manus inficiunt: sunt enim flaccidæ &
 vliginosæ. Quum autem tres sint Rhamni species, ista
 Zelandicis sabuletis, dumosisque colliculis copio-
 se innascitur, Oceani accolæ *Danen* vocant, quæ

Psal. 57.

*Locus Davidis expli-
catis.*

vox corrupta an à Dumo ac dumeto deducta sit, non
ausim certo statuere. Sunt tamen arenosi isti, ma-
timique tractus passim multis densisque Virgulis
viminibus, spinosisque ac senticosis fruticibus, atque
aculeatis stirpibus foecundi; ut sunt Rhamnus, rubus,
Halimus, paliurus, oxyacantha, carduus stellatus,
ryngium, Ononis siue resta bouis. præter insignes
lias herbas, quas affatim ea loca suppeditant Bellus
nisi qui Palaestinam ac Syriam peragrauit, existimamus
Christi Seruatoris sertum, seu spineam coronam
lius capiti implicatam ex Rhamno fuisse confectam
quod in iis regionibus nulla alterius generis spina
proferat. Desumit autem David ex spinoso hoc fructu
tice appositissimam similitudinem contra fastum, contra
tyrannidem, contra factiones & sæuitiam improbo-
rum, qui innocentibus insidiantur atque infesti sunt
damnaque inferre meditantur, quorum conatus &
molimina irrita fore prædicat & inualida: *Antequam
spine vestra, inquit, indurescant in Rhamnum, ullo quo
aculeos insigere possint, Dominus velut tempestate quadam
exorta conteret & conficiet vos, infringetque vires vestras &
robur imminuet.* Quibus verbis indicat illos fraudes
impothuras, technas, sycophantias, cædes, omniaque
hostilia comminisci ac meditari, sed antequam vires
illis suppetant ad perficienda quæ animo concepe-
rint, conficientur ætate immatura, hoc est, priusquam
adolescant ac vires ad inferenda incommoda sunt
consequuti, quibus verbis hæc quoque sententia
subest, ut ex hac vitæ statione, in qua in tenuiores
tyrannidem exercent, exturbandi sint, ut ex olla aut
lebetæ eximi solent carnes semicrudæ, quæ non satis
elixatæ esui sunt inidoneæ, quum vix calorem con-
ceperit ab igne, qui ex spinoso atque aculeato stri-
denteque rhamno extruitur. Solent enim strues li-
gnorum aut fasciculi ex paliuro, rhamno, iunipero,
rubo, vepribus, ac sentibus confecti non solum ma-
nibus

us tractantium vulnus infligere, sed foco immissi
 repitantibus flammis ac stridore quodam horrendo
 videntes territare: sic vt etiam fauillas scintillantes
 que ignitas faculas in obuios quoque eiaculentur.
 itaque sensus ex Prophetæ verbis erui debet.
 quamlibet illi sæuiant, atque innocentes opprimere
 tentent: nihil illis ex voto aut animi sententia suc-
 surum, sed inopinato ac repentino illorum inte-
 ru infantes periculo eximendos. De Rhamno ac de-
 mta ex hac stirpe similitudine nonnulla tractata
 nt, lib. 4. cap. 9.

De Cucurbita siluestri vulgo Colloquinthida.

CAP. VIII.

Olocynthis seu, agrestis cucurbita Medicis vsui
 est in expugnanda pituita, & bile tum flaua tum
 ra quos humores violenter & valide extundit non
 ne virium detrimento, & reseratis venarum fibris,
 sanguinis educatione, quocirca coërcetur illius ferocia
 mastiche, & aliis quæ ventricolo robur conciliant.
 uctus huius stirpis orbiculatus est, vbi maturuit,
 candidus pilæ magnitudine, vel vt malum Medicum
 u citrium quod ab auri colore *aurangium* vulgo vo-
 cant, si extrema putaminis pars flauescens cultro adi-
 nat, eximæ nec prorsus ferendæ amaritudinis:
 quod indicatur in Regum historia. Quum enim He-
 lsæi famulus in rus digressus, herbas colligendo pul-
 mento collegisset, inter alias cucurbitam siluaticam,
 quam vulgus *Colloquinthida* vocat, ignarus quid esset. *Farina qua*
 ollam coquinarum coniecit, illisque edendum *rancorem*
 opposuit, vbi degustassent, *Mors in olla*, conclamant; *pulmentis*
 hoc est, venenum nobis exhibitum est. Helisæus non *eximat*.
 imperitus naturæ, confestim inita ratione qua ama-
 rbedo eximi posset, farinam ollæ immiscuit: quo fa-
 to pulmentarium esculentum perfecit, abolito ex-
 otico atque alieno sapore quo erat imbutum. Subest

huic rei ratio Physica, habet enim farina polenta
eam vim, ut extraneum atque amarulentum sapor
diluatur atque aboleatur, præsertim ordeacea, ex qua
lenta conficitur, tum cremor massaque polentæ
zythi aut cernitiæ materia, maceratis aqua frugum
avena, ordeo, ac lupi salicarii floribus quæ tri-
voce lupulus dicitur, quo fit, ut quoniam ceruisti-
tus ex istis fere conficitur, qui ex hoc liquore
sunt, ac zytho madidi, quod identidem vsuueni-
ferioris Germaniæ populis, lupulo & avena per-
Caterum quotidiano experimento comprobatur
habemus salam atque amaram aquam dulcescere
mixta polenta, siue ex ordeo confecto cremore
ex hac stirpe est concretus liquor, ut etiam lom-
um ex farina fabacea, adeo ut duarum horarum
tio mitescat ac poculenta efficiatur, citraque offi-
sam in corpus admitti possit.

De salice. C A P. VIII.

Salix nota arbor, à saliendo nomen sortita, quæ
sceleriter affiliat ac confestim arborescat, Belgii
simili etymologia *vuillige* dicta, quoniam prompta
ac voluntaria in crescendo. Quum autem huius stir-
pis plures sint differentiæ, ea Belgæ æstiuis caloribus
cœnacula adornant, atque etiam virenti hac fronte
ac pampinis, ægrorantium lectos velant, quæ Virgi-
lio *glauca* dicitur, quod ad albedinem vergat: hæc
quidem gratum odorem in auras diffundit, atque a-
ris feruorem æstumque mitigat. Ex hac Deus per E-
saiam similitudinem cum primis elegantem desumi-
qua pollicetur piis omnibus qui illi fidunt, rerum o-
mnium affluentiam, vberem annonæ ac rei frumen-
tariæ prouentum, prosperum in omnibus negotiis
suecessum, nec solum externa bona & quæ corpori
inseruiunt, se exhibiturum confirmat ac pollicetur
sed solida & æterna, quæque mentes quamlibet aridas
& sitis

Cap. 44.

articulosas vberrimo Spiritus diuini pabulo foue-
 atque inexhausto Diuinitatis fonte perfundant,
 et irrigatione mœrentes arentesque animi in opti-
 mæ spem eriguntur, atque vberrimos fructus amo-
 ris & charitatis erga Deum & proximum proferunt.
 Vt enim concionem suam orditur Vates eximius,
 he huius seriem prosequitur; *Ne timeas aut me-* *Simle à fr-*
concutiaris serue mi Iacob quem elegi: nam effundam aquas Etuantibus
per sitientem, & fluentem super aridam, perfundam spiritu arboribus.
semen tuum, & benedictionem super stirpem tuam, ita ut
minum more germinent, & quasi salices iuxta profluentes
fluas. Vt enim stirpes in locis irriguis confitæ specta-
lime frondescunt ac foliorum pompa luxuriant:
 animus humanus salutari doctrina perfusus ac
 diuini spiritus fonte irrigatus, omnium virtutum
 splendore nitescit, ac solida viuidaque fide fultus fu-
 lime ramos diffundit, ac solidis Deoque acceptis o-
 ribus exornatur, vt arbor fecunda fronde & fru- *Psal. 136.*
 ctibus, quæ alios etiam reficit ac fructibus satiat. Iu-
 dei abducti in Babylonia, omni solatio destituti, su-
 penderunt in salicibus citharas suas, quibus modu-
 ri solent diuinos hymnos ac cantilenas gratulato-
 ras Deo viuenti, omniaque queruntur in tam tristi
 milio, lamentosa, lugubria, funesta, amara, luctuosa,
 vt nulla ratione induci potuerint, quo vllum lati-
 argumentum proferrent, scite tractandis organis.
 apposite in salicibus suspendisse describuntur à Psal-
 mographo instrumenta Musica, quum hæc arbor
 sterilis sit & frugiperda, & quæ vt polluti semen ante
 naturitatem obiciat; his accedit quod amara sit, nec
 admodum spectabilis & amœna vti platanus, palma,
 cedrus, cupressus, terebinthus, quocirca huic arbo-
 ri accommoda aptaque exilii comparatio, & quod
 eius ramis citharæ affixæ sint. Vt enim salix amari-
 tudine imbuta est, nec admodum speciosa aut aspe-
 ctu grata: ita exilium & transmigratio in Chaldæam

*Hierem.
Threnor.*

Eccles. 2.

fuit acerba, tristis, amara, calamitosa Iudæis, et
magis quod identidem recrudesceret dolor, &
bitas renouaretur continenti recordatione Sion
urbis Hierosolymæ, ipsiusque augustissimi tem-
quo sacris carminibus Deum soliti sunt honori-
Tantus siquidem moeror illorum animos occupat
ob conculcatam sacratissimam religionem, atque
ctos prophetas, urbemque dirutam ac solo æqua-
vt nulla oblectamenta, nulla solatia admitterent
vllis blandimentis percelli potuerint, vt sacris Di-
dicatis cantionibus alienas profanasq; aures den-
cerent, quum ad irridenda sacra modulamina eis
arrecti, qua petulantia victis dolor non sopiri, sed
crudescere cœpit ac redulcerari. Siquidem vt ha-
Prouerbiū, *Musica in luctu importuna narratio.*
itaque ab iis responsum.

Quomodo cantabimus canticum Domini in terra
aliena, atque inter illos qui nostra miseriæ & cala-
tati non indolescent, sed insultant ac subannu-
eum cultum quem exhibere consueuimus Deo
mortali? itaque frustra fatigant nos, vt illos oble-
mus citharis nostris, quum & nos, & Deum Hebræ-
rum despiciant, ac dentatis dictionibus exagitent.

De Saliunca. CAP. IX.

Eclog. 5.

SAliunca quam nonnulli Celticam nardum ex-
smant, pusillus est frutex non in eam altitudinem
assurgens, in quam nostra *Lauendula*. Siquidem
humo se non attollit: quod Virgilius annotauit,
et a comparatione à nonnullis stirpibus in com-
dationem eius qui scite calamum tibiamque inflat
nouit, atque æmulo peritiorem pronunciauit;

*Lenta salix quantum pallenti cedit olina,
Puniceis humilis quantam saliunca rosetis:
Iudicio nostro tantum tibi cedit Amyntas.*

Digeritur autem Saliuncula in fasciculos manu-
&

factoriola, quæ subinde naribus admoueri so-
 vel instaurandis fouendisque cordis viribus, vel
 ndis tetris odoribus, ne spiritus contagione a-
 inficiantur. Est enim eximia suauitatis, sic vt
 bus ac tegeticulis lodicibusque interposita, gra-
 io illa odore commendet, ac tineas blattasque
 t: quod etiam Belgæ moliantur pseudonardo
Lauendula, qua passim scatent excultique sunt
 Belgas horti, spicato caruleoque aut cæcio flo-
 aloris tam intensi vt caput grauedine inficiat.
 defuerunt nostra memoria hospites & caupones
 am, qui aquam lauendulæ è turbine aut meta-
 toria, quam *Alembicum* vocant, iniectam vino
 iscerent, quo generosius videretur, minusque
 um, & facilius inebriaret: qua impostura id in-
 modi consequuti sunt conuiuæ, vt postridie a-
 mo capitis dolore sint affecti, qui vix vllis reme-
 discuti aut mitigari potuit, nisi adhibita somnifi-
 catione, aut aqua frigida, vel sero lactis affluenter
 to. Cæterum Deus qui suis amplissima quæque
 cetur & præstat, ex hoc exili ac minuto frutice
 parationes desumit: *Montes & colles*, inquit, can- *Isaia 55.*
 nt vobis laudes, & omnes arbores plaudent manu: hoc
 omnes gratulabuntur & applaudent vestræ feli-
 ci, singuli vobis honorem deferent; & magnifice-
 tes vestras deprædicabunt, quod excusso iugo, Dei
 eficio salutem sitis consequuti, atque illius mu-
 lentia ad amplissimam dignitatem euecti, tantis
 donis ac muneribus exornari, finito tam tristi at-
 acerbo exilio. *pro saluunca assurget tibi abies, pro spina*
, & pro urtica crescet myrtus: Quibus verbis desi-
 omnia istis futura incremento, atque optatos
 perosq; successus habitura, ita, vt pro minutis ab-
 isq; herbis aut etiam noxiis spectatissimæ arbores
 ruditerz sint emerfuræ. Hæc autem non solum
 æternas ac temporalia bona, sed ad externas do-

Galat. 5.

tes, atque animi mentisque decus & ornamenta
ferenda sunt: ut pro ferocia, violentia, saevitia, ista
arrogantia, superbia, atque animi elatione; quae
Paulus testatur non dubia sunt carnis opera, su-
dat clementia, humanitas, mansuetudo, lenitas,
mitas, placabilitas, benevolentia, benignitas, ac pro
que alia quae inter fructus spiritus ab Apostolo re-
tur, sic ut expulsa iniustitia, iniquitate, nequitia,
quitas, iustitia, probitas elucescant; pro luxuria,
dine, prodigalitate, pudicitia, moderatio, frugalitas,
temperantia se proferant; pro ignavia, desidia, in-
pore, somnolentia, alacritas, fortitudo, magnanimitas,
infirmarum rerum contemptus & despicienda
praestantia virtutis substituantur. Sic inuerso re-
ordine pro vitiosis ac deprauatis affectibus vel per-
perturbationibus, quae mentem à ratione, à naturae
Dei Lege auertunt; pax & tranquillitas quam
fiducia in Deum, animum placide ac secure regere
moderetur.

*De herba Borith, quae medicis veteribus Struthion vocatur
Mauritanis Arabibusque scriptoribus Condifi, cuius
nis recentioribus vocata Saponaria, & herba fici-
nia, Belgis Zeep cruydt quod ut smigma eluendum
culis adhiberi solet.*

C A P X.

QVVM populus Iudaicus paulo ante urbem
dium inquinatissimis esset moribus, multis
horrendis flagitiis ac sceleribus contaminatus,
ad summam impietatis nihil esset reliqui, Deus
ganti similitudine illos perditos ac profligatos
nunciat; nec ullis, quamlibet praesentaneis remediis
ad saniolem mentem, ad integritatem vitae, ad
virtutis posse perducere. Quum enim à sacratissimam
ligione, Deique cultu ad idololatriam defecisset,
liunde quam à Deo viventi salutis praesidia com-
rere coeperunt, aliunde responsa petere atque ora-
scilicet

*Cap. 2. Hic-
venia expli-
catum.*

ri, quum etiam hoc accederet ad impietatis cum-
 um, vt in fontes non clanculariis insidiis confice-
 , sed aperte ac passim in triuiis, nulla iustitiæ re-
 entia, nullo legum metu, adeo vt nihil se commi-
 haberent persuasum, ac ne tantillum mali per-
 asse, aut si quid patratum est, ac scelus admissum,
 uadent sibi à veritate deuui atq; errore impediti,
 le abstergi atque elui posse maculas & sordes cō-
 etas cultu quodā alieno ac superuacaneo, qui Deo
 atus est & detestabilis. Quocirca quum Deus vi-
 et illos, contempto suo præcepto, inanes spes fo-
 e, ac fallaces rationes ac modos comminisci, quo-
 uros præstare conentur, iisq; sibi plaudant ac se-
 o persuadeant omnia salutaria cōsequutos: Deus,
 lli pereat tuus honor & magnificentia, ex postulat
 a populo suo, quod alio se conferat, alias cisternas
 crobes eruat, quod alio properet quam ad fon-
 n aquæ viuæ, quæ non cœnosa est, non fæculenta,
 n exitiosa, sed suavis & salubris. Sic autem insti-
 t cum defectoribus ex postulationem, ita vt singu-
 m quemque illorum appellet: Ego, inquit, te plan- *Hier. 26*
 i vitem electam & generosam, atque lectissimo semine præ-
 tiffimis malleolis ac sarmentis conserui: qui sit vt in prauam,
 c est, alienam ac degenerem spuriamque vitem conuersa
 Et quo ostendat non facile elui posse maculam
 naxum aspersamque animo labem. Si laueris,
 uit, nitro & multiplicaueris herbam Borith, maculata ta-
 n eris coram me in iniquitate tua. Quo indicat, tametsi
 speciem primaque fronte excussisse sordes, atque
 nisse maculas videaris, superstizioso quodam
 ltu, quam tu ipse tibi fingis, & obscuras Dei glo-
 m, fictaque religionis vmbra numquam tibi per-
 adeas Deum tali ratione posse placari, aut te
 istinum nitorem consequi: alia ineunda ratio, a-
 is excogitandus modus, quo posses nitescere,
 factori tuo reconciliari, excutienda prorsus ex

animo idololatria, hoc est, adulterinus, ac fidei
 cultus, alteri quam Deo attributus, amplectendae
 integritas. extirpanda è mente omnis nequitia
 Deo firmiter inhaerendum, illique omni fiducia
 biliter innitendum, alioqui externis rebus cultus
 commentitio ac superstitioso quem Deus non e-
 nec praescripsit, sibi salutem atque animi puritatem
 polliceri, non solum inane & superuacaneum
 etiam damnosum & Dei maiestati iniurium. ab-
 git quidem atque emaculat sordes Struthion
 lanaria quae lanceis vestibibus candorem adfert, cum
 expoliant ac lentiginos nauiosque aboleant smegma
 ta, verum nihil excogitari potest tanta abstergen-
 ac facultate praeditum, quod animae tuae sordes
 set eximere, quod plus satis inolitam penitus
 infixam labem possit eluere. Qui enim mortem
 suam non agnoscit ac salutarem doctrinam à
 medico oblatam respuit, insanabilis est & despi-
 tus, cui medicinam adhiberi Hippocrates verat, i-
 que dignior Christus deserendos praecipit, ubi omni
 operam studiumque illis conservandis impensum
 Carcerum Deus apud Malachiam se Angelum mini-
 rum pollicetur qui viam praepararet, quo vaticinio
 annem Baptistam designari Euangelium testatur,
 statim venturum Dominatorem, hoc est, Christum
 qui multa innouabit, multamque operam in
 corrigendis illorum vitiis formandisque moribus,
 rum interest populum salubri sanaque doctrina
 buere: Ipse est enim quasi ignis conflans & quasi herba fa-
 num, & sedebit conflans & emundans argentum, & purga-
 filios Levi & colabit illos quasi aurum & argentum, hoc
 pueros reddet, nitidos, terfos, expolitos adempta
 mni rubigine & scoria vitiorum vt in fornace aut
 ficina argentaria expoliri metalla solent. Itaque po-
 mum vitium est ministerio, absterfis sordibus, or-
 tum ac nitorem adferre, nequa culpa possent ta-

Cap. 3.

Matth. II.

Marc. I.

Luc. 7.

Esa. 40.

qua

in contaminari sceleribus qui Dei munia obeunt
 isque functionibus destinantur; quocirca simili-
 nem desumit à rebus externis eamque ad ani-
 m trans fert. Siquidem fullonia herba siue Stru-
 on incredibilem vim obtinet in eluendis maculis,
 ne imbuendis candore lanis; pollet enim vi abs-
 toria; adeo ut etiam pituitam è capite eliciat, ac
 nutamentum moueat tanta violentia, ut partium
 ortuum excutiat.

De Cocco vermiculo, Conchylio, Murice, Ostrea.

C A P. XI.

Rutex est pusillus exilibus ramis, folio aculeato,
 cui annascitur coccus seu granum tinctorium,
 od colorem rubrum ac rutilantem exhibet aspe-
 gratissimum, oculisque amabilem: cuius tinctu-
 aut succo imbuta lana aut byssus, exuberantissime
 reque splendido rubore illum inficit. Inuenitur
 am in aquifolio vel acrifolio potius, qualis est ar-
 r Belgis vulgaris, folio lauore perpolito; quaqu-
 rum aculeato, perenni virore, ut cui nunquam
 lia decidant. Ex hoc grano Coccinea velis no-
 en obtinet, cuius in Bibliis saepe fit mentio, vermi-
 la, muricata, qualis est rosis rubore perfusis, ostri-
 , quisquiliata quæ purpureo colore flagrata quæ
 nabili rubore collucet, oculisque blanditur, qui
 olor Imperatorum ac regum paludamentis dicatus
 t, ac purpuratorum apud Romanos pallis ac gale-
 s. Sic in Cantico sponsæ rubicunda labra, vittæ
 coccineæ comparantur. Sic puellæ Belgicæ venusta
 s studiosæ labella corallina & coccinea moliantur.
 osuæ defuncto Mose, dux Iudæorum constitutus,
 allium coccineum gestasse legitur. Sic Christus in
 udibrium affectati regni chlamyde purpurea indu-
 us describitur: In Apocalypsi vero mulier illa scor-

Cap. 4.

Cap. 2. &

7.

Matt. 27.

Cap. 17.

& 58.

Luc. 16.

Cap. 1.

ratrix, quæ domum suam patefecit omnium cupiditati infedisse describitur bestia coccinea, eaque superbi-
 lier induta erat purpurea coccino, auroque deaureata & gemmis, & margaritis, habens poculum in manu sua plenum abominationibus, & immunditia lili-
 nis suæ. Et fronti inscriptum erat mysterium Babylon, Romanæ urbis typus & figura, ut Hieronymus interpretatur: quibus insignibus factum indicat superbiam, arrogantiam, mentem sanguinariam innocentem cæde cruentam. Diuitem vero illi epulone præter sumtuosas mensas atque apparatus tum ferculorum, indutum fuisse purpura & bysso historia Evangelica testatur, nulla humanitate, nulla pietatis in egenos & miseros affectu. Ex huius sordida rubicundo colore desumitur apud Esaiam comparatio, atque instituitur con-
 cio contra illos qui innocentem sanguini inhiant, atque innoxios opprimerent, meditantur, eosque Deus ad sanio-
 rem mentem uocare, atque ut resipiscant, ut sceleribus resiliant, amanter exstimulat, quod si obtineri possit, pollicetur amnestiam, hoc est, omnium scelerum obliuionem, quamlibet horrenda fuerint & enormia, adeo ut culpari sustineat, ac violata fidei, ruptique foederis crimine subire non recuset, nisi stet promissis, ac præstatum quod sit pollicitus. Sic enim cum illis concionem instituit: *Abluite manus vestras sanguinolentas, mundos vos præstant, auferite malum cogitationum vestrarum ab oculis meis, desinite gere peruersæ, studete aequitati. Subuenite oppresso, pupillos susleuate, viuis patrocinamini, si fuerint peccata vestra ut coccinum fient niue candidiora. Et si rubra ut vermiculus, hoc est purpureus & conchyliatus color, qui ex marina concha eximitur, velut lana alba erunt.* Quo indicat quamlibet scelera vestra cruenta sint cæde & sanguine innocentium, facile expiari posse atque elui poenitentia ac fide. Amen Deum, conceproque emendationis vitæ proposito. Cæterum ventres coccineas seu muricatas

purpureas, denique & bombycinas, quas Belgæ ob
 nitidissimam lini lanæque texturam *kespen* vo-
 & *bombazyn*, & præter hæc sericas & holosericas,
 in Asiatica Scythia olim confici solent, in usu
 Hebræis, easque ad decus & ornatum cor-
 poris, ad honestatem, nonnumquam ad luxum, &
 inanis inanemque ostentationem adhibitas Bi-
 blicæ codices passim testantur. Vnde apud He-
 Israel insultat ac dira minatur, quod deser-
 co a quo omnis salus dependet, se idolis prosti-
 tamquam adultera, alienis se oculis exponit, or-
 que exotico se comit ac polit, ut illos in sui a-
 alluciat. *Quum* inquit Dominus) magna sit
 strages ac vastitas, omnesque sortes in fugam versi ad
 ardua a que hostibus inaccessa se conferant: tu vero per-
 vastata quid facies? Etiam si vestieris te coccino, & or-
 monili aureo, & pinxeris stibio seu suco oculos tuos, fru-
 componeris, despiciunt enim ac despuunt te amatores tui,
 prorsus afficiuntur ornamentis politique tuis
 bus, sed in animam vitamque tuam sunt inten-
 zechiel quoque Dei nomine non minus acerba
 ntiat Samariæ & Hierusalem, quos adulterii in-
 lat, quo nomine Idololatriam atque à Deo de-
 onem designat. Ut enim inexpiabile scelus est
 testandum violatum coniugium, hoc est, legiti-
 & indissolubilis vitæ societas contaminata adul-
 : ita etiam execranda res idololatria, qua Deo
 ntij suus honor, suum decus & gloria adimitur,
 e in alium transfertur, eo autem in illos incan-
 racerbis, quod non solum in lucis umbrosif
 vallibus gentilium more suas aras, statuas, delu-
 adornarent, magnaque pompa & vitulorum ap-
 tu sacra sua peragerent: ita ut legitimus cultus
 ti possit, in eoque salutis columen consistere;
 quod accitis ac convocatis etiam exteris in æde
 dicata nefaria sacra perficerentur, sæpe (in-

Cap. 4.

Idololatria
 adulterio
 comparatur.

quit) spectatori-
bus omnia magis angusta sanctaque videtur,
in illorum gratiam lauisi te & depinxisti sibi
oculos tuos ornataque mundo muliebri sedisti in lecto pul-
mo, instructa mensa ante te, super quam thymiana sine
men, unguentumque meum posuisti adhibito tamquam
lemni festo exsultantium strepitu. Itaque is cultus qui
hi offerri debuit, exhibitus est idolis ac demonibus
stante confusa multitudo ex gentibus, contra
qui eadem qua tu, fruuntur insania.

De Paliuro aculeata stirpe, cui sanguinarii comparantur
que infidiosi, quique ad inferenda damna promissi sunt.

C A P. XII.

Cap. 7.

QVVM nusquam non Prophetæ vitia insectentur
illorumque rabiem ac ferociam reprimant
hominibus infestisunt, atque ad iniuriam dant
que inferenda promitti: horum nonnullos
leonibus, pantheris, colubris, aliisque infestis
luis, denique vulpibus & mustelis infidiosis ani-
culis componunt: nonnullos aculeatis ac senten-
stirpibus assimilant. Sic Micheas vates deplorat
sanctam religionem, pietatem proculcatam, cultum
que diuinum prophanatum, omnes ab integritate
collapsos, nec aliud, quam fraudes, sycophan-
technas, imposturas, insidias, omniaque hostili-
ditari. In hunc itaque modum scelera illorum
plificat; ac singulorum improbitatem exaggerat
immensum, à spinosis aculeatisque stirpibus de-
ra similitudine. Perit ex terra sanctitas, exulans
bitas, & rectus atque integer, inter homines non est
sanguini inhiant, & vir fratrem suum ad mortem ven-
& malum manuum suarum dicunt bonum, hoc est, su-
roribus blandiuntur. Princeps postulat, & iudex in no-
deest. h. e. in omnibus acquiescit & obsequitur
postulatis, nulla; habita aut observata iuris æ-
te, Enit illum omnia pro arbitrio ac voluntate

no agere, vel tenuem plebeculam arrodere atque
 actionibus opprimere, vel tyrannidem in tenuio-
 exercere. *Qui optimus ex eorum numero, est quasi Pa-*
us, & qui probus & integer tamquam spina in sepimentis.
 circa huiusmodi hominibus in imperio consti-
 tis, eum rerum statum futurum iudicat, ut delatori-
 passim in inquirentibus in civium vitam, mores ac
 dia, non satis tutum sit cuiquam fidere, aut sua ar-
 committere, ne familiari quidem atque intime-
 to. Ingruente enim huiusmodi tumultu, atq; ha-
 de civium opinionibus quaestione, exploratissq;
 eorum sententiis, labascunt multorum animi, atq;
 nicos non solum deferunt, sed nonnumquam pro- *Matt. 10:*
 nt; quod euenturum Christus etiam vaticinatus *Marc. 13:*
 . Itaque in tam dubia ac vacillante multorum fide;
 ea, inquit Propheta, *qua cubat in sinu tuo, custodi clau-*
oris tui, hoc est, ne uxori quidem mentem tuam pa- *Nusquam*
facias: quia filius contumeliam facit patri, & filia confur- *tiora fides.*
adversus matrem, nurus adversus socrum suam. Et inimi-
hominis domestici eius: in tanto rerum humanarum
 tu, ac tam turbulento Reipublicae statu, quo praesi-
 o quisq; se fulcire debeat obiter commonstrat: Ego
 tem Dominum respiciam, expectabo Deum servatorem
 eum: Exaudiet me Deus meus. Propter summam fidu-
 am erga Deum, & quod totus in illo conquiescit,
 eo pender, salutem sibi pollicetur, ac praesentaneum
 auxilium contra potentiam, ac fastum, ac superbiam,
 contra saevitiam ac nocendi rabiem. Quam enim Deus
 mansuetus sit, placidus ac mitis: illi rabidi sunt, fero-
 es, crudeles, inhumani, atq; virfentes, tribuli, spinae,
 atq; arbores aculeis armatae, quibus innocentib. da-
 na atq; detrimenta inferunt. Quamobrem desumi-
 tur in hac concione ab arboribus validis firmisq; a-
 culeis vallatis similitudo, qua hominum improbo-
 am naturam & conditionem adamussim exprimat:
 siquidem paliurus spina alba quae mense Maio, can-

didō ac suauiter olēte flosculo passim in dumosis
 cis ac sepibus conspicitur, sentes, rubus, Crespinus
 quæ pharmacopœis *Berberis* dicitur, foliis, floribus
 baccinis vel acinis racemisq; oculis blandiuntur,
 que aliquem in eduliis vel medicamentis vsum
 bent: sed manibus tractantium noxiæ sunt, si incau-
 tius ac parum considerateprehendas: ita fucati
 mines & fallaces in speciem blandi sunt, amabili-
 sed qui arrepta vel obseruata leuissima occasione per-
 gant ac vulnus infligant. Est autem Paliurus Theophrasto,
 Virgilio, Plinio, Dioscoridi, Columellæ ex-
 cantatus, sed non omnibus eadem facies exprimitur,
 tametsi omnes fateantur sepibus mintiendis accom-
 modam, quod minacibus aculeis pecus atque homi-
 nes, qui hortorum fructibus insidiantur, arceat, non
 prorsus dissimilis oxyacantha, siue acuta spinæ, quæ
 mense Maio spectatissime floreat, exiguo quide-
 & minuto flosculo, cui in medio rubicunda quædam
 festuæ insident, sed quæ candore & suauitate eximi-
 commendabilis sit, adeo ut nemo non apud nostras
 res hac fronde ædium vestibula exornet, ramis
 vrceis afferuatis, atque aqua identidem irrigatis: vbi
 vero arbor hæc deflorescere incipit, baccas exhibet
 primum virides, oblongas, maturitate rubentes, ob
 ficulo intus lapidoso quod ambit membrana, intus
 pingui vnctoque sapore imbuta, quo vtimur in atter-
 rendis calculis, ac leniendo vesicæ meatu.

*De Gith, quæ Græce Melan'hion, vulgo à nigrore Nigella
 dicitur, Belgice Syvarte, Nardus ob odoris suauitatem
 tum aliis stirpibus desumpta comparatio.*

C A P. XIII.

Cap. 23.

E Saïas quem alias testati sumus rerum naturæ peri-
 tissimum, in illustranda sua concione ac vaticinio,
 quasdam stirpes, earumq; & flores & semina narra-
 tionibus

ni accommodat, nempe Gith siue Melanthion, Cuminum, Triticum, Hordeum, Milium, viceam, speltā, zeam, quæ vulgo notissima sunt; & quum armen-
pabulum tum hominibus alimentum suppeditat.
th, vulgo Nigella passim in hortis obuia est frutex
itali altitudine, aliquando maiori pro soli vber-
ve, vt Zelandicis agris assolet, foliis feniculaireis, te-
riter dissectis, flore caruleo quo euanescente capi-
um se exhibet in summitate papaueraceum, cor-
culare, oblongum, membranarum septis ac loculis
linctum, cui semina includuntur nigerrima, porri-
minis non absimilia sed odoris fragrantissimi, quod
in panis crassa inspersum, antequam is furno im-
mitteretur, grato sapore illum commendabat: ve-
nim is vltus nunc apud Cisalpinas nationes in diffue-
dinem venit atq; exoleuit, ipsoq; semine Medici ad
tarrhos discutiendos vtuntur, ad enecandos lum-
icos ventri admodum infestos, ad dentium dolores
niendos, ad menstrua vrinasq; ciendas, ad abolēdas
utrigines, nauios maculas, tum foeda vitia quæ exte-
riam cutem deformant. Cuminum Belgis nomen *Cuminum.*
tinet *cumyn*, vulgo semen vulgatissimum, quo ple-
ni indurcendis flatibus, in sopiendis intestinorū
oloribus ac torminibus, in hernia flatuosa reprimē-
vtuntur, cui ego nigellam & lauri baccas commi-
ere soleo, & mīsi farinam, cuius etiam in hoc capi-
Propheta meminit. Hordeum, fruges nota quinto *Hordeum.*
neri gratissimum pabulum, quo etiam in annonæ
enuria ac tritici raritate, plebecula vtitur. Medici
uius decocti cremore & ptisana vtuntur in æstuosis
ebribus ac pulmonis atq; vocalis arteriæ vitiis, præ-
sertim quum ex falsa pituita aut flaua bile illæ partes
el exasperatæ, vel exulceratæ sunt admixtis violarū
ut buglossæ flosculis. Ex huius quoq; frugis polenta
ut maza Belgæ sapidissimum liquorem eliciunt, qui
is Ceruisia dicitur, colore vt coctori visum est, fuluo,

croceo, luteo, flavescente, rubicundo, spiceo, praeterea
 tim ubi fax & spumofum excrementum, quo B...
 in pinfendo pane viuntur, subfederit. Tunc color
 gratissimum colorem adsciscit, ut vinum Creticum
 vel illud exoticum, quod *Bastardum* vocant, ac sapor
 rem vinofum, qui non secus quam vinum, temeritatem
 tiam excitat.

Triticum.

Triticum, inter frumentacea praecipua nobilitate
 ex cuius farina, simila, similagine multiplicis differenti-
 rentia panis conficitur, syncerus, secundarius, natus
 cus, furfuraceus, & aliquot adhuc genera quae rem...

Milium.

fere superuacuum. Milium frumenti genus, cuius
 quum plures sint differentiae, Sarmaticum, Indicum
 Hispanicum, omnes apud Zelandos spectatissime
 scunt, Saracenicum vel Indicum, grano vel rubro
 flavescente; ex his nostrates, & pultes, & panem...

Vicia.

ficere didicerunt. Vicia leguminis genus, iumentorum
 rum pabulum est, ut lens, pisum, faba. Haec obiter
 dicare visum est, quo Prophetarum mens exacte ac doctissime
 cide possit explicari, quae in hoc versatur, ut delectatione
 Deum nihil temere aut fortuito, nihil inordinate
 confuse, sed omnia distincte aut distribute, ceru-
 ratione ac lege perficere, nunc poenas infligere co-
 cendis hominum sceleribus, nunc plagis & vuln-
 bus mederi, afflictisque mentibus solatium adferre
 quod aliquando maturius, nonnumquam serius per-
 git, sic ut ultionem differat, ac lente ad vindictam per-
 grediatur, quod etiam in praestanda salute evenit
 liquando subito potentiam suam utroque exserit
 expedire illi videtur, atque occasio se offert. Quo-
 ca commonefacit vates illos, qui Dei iudicia non
 tis pro aequitate interpretantur, ut modeste ac re-
 renter de illius Maestrate & providentia sentiant,
 magnifice & sincere de illo loquantur, ne quid obli-
 pent, aut calumnientur in eius factis, quum videtur
 leratos rerum omnium prosperitate frui, pios ca-

mitatio

antibus atq; ærumnis esse expositos, quum pro in-
 dibilibi a sapientia, atque inscrutabili consilio res
 talium recte & legitime regata ac moderetur. De-
 nitrautem in illustranda hac concione appositif-
 sima similitudine de agricolarum studio & occupa-
 tione, ipsaq; arandi ac ferendi tritrandiq; ratione.
 quidem colonus tempestiua anni parte, subacta
 ara, atq; æquata soli planicie, certo modo & mensu-
 ra semina suis quaque locis, atque agrorū dimensio-
 nis humo committit; obseruatoq; ordine atq; ad-
 dita ratione telluris, aliam agri partem tritico &
 ordeo depurat, aliam pro frumenti aut leguminum
 cultura nigellæ, lupino, speltæ, milio designat, neque
 nim indiscrere & permixte grana solo mandat ac
 locis committit, sed singulis discriminata iugera a-
 osque peculiare accommodat. Peracta autem sa-
 one, arator non cessat nec conquiescit aut otiosus
 est; sed post sementem messi inhiat; quocirca ante-
 nam ad maturitatem deueniant segetes, frugesque
 Cereales flauescere incipiant aut maturitatem con-
 equi, lolium, zizania inutileq; herbas eruunt extir-
 pantque famuli, curat ne fata strangulent, illisq; ali-
 mentum depopulentur, quo tempestiue metat, atq;
 nonnæ prouentum mature in horrea conuehat; de-
 messa segete, eaq; recondita, iam alius illi labor, alia
 opera peragenda oboritur: siquidem trituræ atque
 excutiendis granis è loculis, illaque ex gluma, acere,
 paleis eximere ac purgatoria efficere meditatur: in
 quo opere eum delectum habet, vt singulatim cum
 iudicio quæq; aggrediatur, nec vlla ratione confundi
 semina sustineat. Itaque alia cura adhibetur minutis
 pusillisq; seminibus, alia robustis, alia tritico, ordeo,
 siligini, auenæ, farri, lupinis, phaseolis, viciæ, lenti, cu-
 mino, Gith. Sic quum agricola industriis omnibus
 laborem impendit, omniaq; certa ratione & modo
 pro rei natura exsequitur, sedulo operi insistit, ac re-

rum suarum satagit, quo emolumentum vberius
fructum ex rusticatione percipiat. Ita Deus in
mundi theatro, tantaque actam confusa hominum
multitudine, omnes ad frugem perducere tenet.
Et quemadmodum agricola proficisci vomere totius
occationi intentus est & confringendis glebis, vnde
rit, ut metit, ut triturat ac fustibus semina excutit
paleas vanni flabello ventilatas à granis secernit
arbores truncat ferroque coercet ne luxurient an-
tius, quam par est, ramos diffundant; ut denique
feriatque ex aliena arbore germinem includit, folia
que docet inolescere libro: Ita Deus homines
stat, ac suo arbitratu nonnullis damna ac detrimenta
infert, severamque iudicium in illos exercet, alios
laminatibus exercet, & explorat constantiam: ne
numquam malos tolerat ac manum à feriendo
pendit in spem emendationis vite. Nec est quod
quam illi obloquatur aut obmurmuret, quum
gulari sua providentia omnia moderetur, illique
stet consilii sui ratio. Quocirca si quid aduer-
derit, aut instigatur, si morbi ingruant, si clades, ca-
mitates, pestes aliaque vite incommoda infesterint,
omnia hæc à Deo inferri cogitemus, quo castigati
illum confugiamus, illius opem ac subsidium impli-
remus, in illo omnem fidem ac fiduciam consequen-
da salutis collocemus. Quod si prospera obueniant,
omniaque ex voto atque animi sententia decurrant,
si affluant opes, si accrescant latifundia, si offerantur
honores ac dignitates, si res domestica bene aucta
& stabilita, si corpus validum sit & inculpate consti-
tutum ad eundem omnem successum rerum nostrarum
rum referemus, atque res prosperas & aduersas ab illo
lo administrari habeamus persuasum, illiusque ductu
& auspiciis omnia perfici. Quod non solum apud
Esaiam Cyro Persarum regi in mentem reuocat, cuius
Dei virtute, idque in gratiam ac fauorem gentis Iude-
daicae

res feliciter gesta, subactaque nationes, sed non mortalium testatum esse vult, Deum omnium rerum auctorem esse, illiq; omnia attribuenda, in vim & potentiam quam alias, tum potissime hunc Prophetam ipse asserit, quum inquit: *Ego Dominus, & nullus prater me formans lucem & creans tenebras, faciens pacem & creans malum: ego Dominus faciens omnia haec.* Quo indicat prosperos successus illius esse, etiam si damna vero, detrimenta, aduersitates, va-tem, pestem, famem, bellum, in vindictam scem ab illo inferri. Ipse enim efficit, ut qui ab illo dependunt, illi fidunt atque innituntur, pacate vivunt: è diverso, ut ii qui sceleribus se contaminant, in calamitatum genere diuexentur. Ceterum Dominus Hieremiam quoque agricolae officium assignat, admoque manu ori illius: *Ecce ego, inquit, de-ferbo te in ore tuo, Ecce consitui te hodie super gentes & regna, ut euellas, destruas, perdas & dissipas, ut plantes & aedifices.* Quo indicat illum munitum & vallatum potentia verbi sui, virtutem habiturum ad extirpanda vitia, ad eximendos errores, ad euellendas exanimas cupiditates, atque inferenda semina salutis, ad instillandam salutarem mentemque inflammendam solida fide in amorem ac veneratio-nem DEI viventis. Simile argumentum tractat CHRISTVS, quum desumpta a vite & palmite si-militudine: *Ego sum, inquit, vitis vera, pater meus agricola est; omnem palmitem in me non ferentem fructum, excidit, qui fidem suam non declarat per opera caritatis, amputat, atque ut inutile sarmentum, igni tradit, omnem vero sirculum ferentem fructum purgat, & puratis resectisque cupiditatibus, quo plus fructus ferat.* Ab hac non est aliena Pauli similitudo de oleastri in oleam insitione auulsis ramis ex nato olea trunco. Quo indicat alios à felice statu

Esa. 45.

Ioan. 15.

Rom. 11.

*Pauli locus
explicatus.*

delapſos, atque à ſalute excidiſſe, alios aſcitos & cooptatos in numerum fidelium, nullo ipſorum merito, ſed ſingulari Dei ſanore & gratuita bonitate, quam niſi agnoſcant, impenſiq; beneficii ſimulacra, mores, ac conſtanter in fide perſiſtant, rursus excludendos pronantiat, arque ob ingrati tudinem, & conſortio alienandos, aſſumtis inſertisq; poſtlimiis iis qui mutata vitę conſuetudine, excuſſaque morum excitare & caligine, ad frugem, ad morum integritatem, ad veritatis cognitionem ſe conferunt, ac conſortium à quo deſciuerunt, amplectuntur. Hæc autem ratione Deus partim reprimat ferociam, partim compoſcit hominum atque inſolentiam, ne quiſque ſanctimonie perſuaſione intumeſcat, ſuique gloria ſibi blandiatur, aut calamitoſis & abiectis inſeretur; partim fouet atque alit illorum ſpem; qui alienati à Deo, per fidem rursus ſunt in nativam obedientiam inferendi, atque in conſortium cœtũque fidelium aſſumendi.

De Lentisco, quæ Grace Schinos dicitur, & Illice.

C A P. XIV.

QUVM habita eſſet quaſtio in Senatu ad hæc confertiffima populi multitudo, de proſtituta Suſannæ pudicitia, ac commiſſo adulterio, in illam deprehenſam criminati ſunt veteratores fraudulenti & mendaces, Daniel prudenti ac diutius immiſſo conſilio explorata rei veritate, excuſſa que facti cauſa inſontem mortis, periculo eximit patefacta calumnia, ſuſpicionem criminis illā liberat. Quum enim ad ſupplicium raperetur pudica matrona, nullius ſibi criminis conſcia, & quæ apud Deum ſuam cauſam referret, Daniel Dei ſpiritu impulſus elata voce conclamat, nullo ſuo merito illam meriti ad iudicatum, ac rei cauſam accuratius excutiendam. Itaque conuocato ſeniorum conſeſſu & populi ſpectu, quæſitum

Dan. 13.

tia, calumniatores semotos assennari iussit, ac
 statim constitui, deinde accito altero eorum, sci-
 tur sub qua arbore mœchus cum illa sit congres-
 sus. *sub lentisco* inquit: Daniel dicit illi comminatus
 erat, atque alterum produci iubet, cum quum si-
 s interrogatio proponitur de iniho congressu ac
 coetato illegitimo concubitu, *sub ilice*, inquit: i-
 ne uterque & mendacii & illata calumnie con-
 us, ex lege Mosi morte sunt mulctati. *Caterum Deut. 9.*
lentisci natura obiter explicetur, arbor est patu-
 & sic satis procera, acinis rubentibus, maturitate
 ris, quæ ut Terebinthus resinarum ac gummo-
 in liquorem fundit, quem medici *maslicheum* vo-
 nt, Belgis eodem nomine cognitam, quæ vetusta-
 coit in globulos candidos ac spissatur, catarrhos
 rem exsiccat ac fluxiones sistit, suffitu sincipiti ad-
 otum, vel ramentis aliquot ore conuolutis, den-
 s mobiles ac vacillantes, atque vligine vitiatos fir-
 nat, ac gratum oris halitum efficit, Ex hac arbore
 aspidēs conficiuntur ab Italis, ut apud Belgas ex Iu-
 iperi & lauri sarmentis, extergendis poliendisque
 dentibus accommodæ; Sic ut proverbiali figura di-
 cantur *Lentiscum mandere*, qui eius rei curiosi sunt, æ-
 plus nimiam operam dentibus poliendis adhibent,
 Nostrates nunc ardeæ stellaris ex auro, argento, ebo-
 re, vngue, quam alitem *Putoir* Belgæ vocant, ex pa-
 stinaca marina, vulgo *Pulsteert*, ab aculeato telo sic
 dicta, à Galeo pisce, Zelandis, *Haye*, conficiunt, ve-
 rum ex lentisco confecta dentiscalpia minus gingi-
 vas vulnerant, sed condensant potius astrictiōnis
 ratione. Hunc veteribus in usu fuisse Martialis in-
 dicat;

*Lentisco melius, sed si tibi frondea cuspis
 Desuerit, dentes penna lenare potest.*

*Caterum alter qui mendacii colore calumniam
 adornare atque obtegere meditatur, sub pruno, hoc*

*In Apopha-
 retis.*

*Ilex.**Acrifolium.*

est, illice parratum scelus impudenter confingit. inter glandiferas arbores refertur, foliis perennifloro, nec deciduis, cuius fruticulis viscum innascitur quo medici utuntur in expurganda epilepsia, et bisque aliis qui ex turgidis spumosisque humoribus excitantur. Est una ilicis species quæ coccum granum præbet, vulgo, *Veremillon, Carmezyn, Scharlaken*, insectores utuntur in illustranda lana, bysso, ac bono ce exuberantissimi ruboris colore. Eximitur et dissimile granum ex acrifolio arbore foliis quaque uersum aculeatis, laeuore perpolitis, quæ quum apud Brabantios circa sepes & compita proueniat, rari iustam magnitudinem assurgit. Vidi tamen in principio quodam Zirizæ contermino magnitudinem pruni arboris, eamque cultoris industria & cretæ stolonum amputatione in summam proceritatem fastigiatam, profert autem inenante autumno baculas orbiculatas pisi magnitudine, insigni rubore perfructas, quales etiam exhibet ruscus, quæ nostratibus *aculeata* vocatur: tum taxus arbor quæ folio raris aut piceæ vel abietis, ut superioribus annis Londini mihi conspecta est, cuius umbra apud Britannos non est mortifera, nec bacca lethifera: in Hispania nim illis venenati quiddam subesse prædicant, nec temere in alimenti usum assumunt indigenæ, tantum et si gallinas illis saginari ac pinguescere nonnulli experiantur, exsuta opinor natia in sitaque ferocitate

De Hyacintho, vesteque hyacinthina, vel à viola colore Ianthina.

G A P. XV.

VITTA S, regmina, fimbrias, chlamydes, pallas velamina, operimenta, stragula Hyacinthino vel Ianthino, hoc est, violaceo colore imbuta, ad decus & ornatum adhabita, ad oblectandos pascendosque oculos olim, ut etiam nostro saeculo in deliciis habitata

Biblio-

rum codices passim demonstrant. Sic Ponti- *Hier. 10.*
 daico eius coloris indumenta regali splendore *Exod. 28.*
 tripta sunt ex auro, Hyacintho, purpura, cocco
 o, hoc est, bis tincto, bysso, atque opere Phry-
 quo cultu ac nitore populus rudis olim officio
 nebatur, quo esset in religionem propentior:
 veto, hoc est, coruscante Evangelii luce inter-
 otius & spiritualia ornamenta spectanda sunt,
 erigenda mens ad ea quæ magis salutaria sunt,
 que inflammant in amorem & fiduciam omni-
 tatis Dei. Siquidem externus ornatus ac ve-
 pompa imperiæ plebis superstitionem non-
 quam fouet, atque oculos perfringit earum
 admiratione, quas Deus aut contemni vo-
 aut in moderatum usum adhiberi, ut sunt te-
 ac palla auro gemmisque rigentes, ac chlamy-
 hyacintho ac purpura aliisq; operosis coloribus
 arata. Desumitur autem coloris huius appella- *Hyacinthus*
 partim ex Hyacintho spectabili gemma, aut lan- *herba.*
 , hoc est violacea tinctura, partim ex amabili c- *Hyacinthus*
 ominis flosculo qui exuberanti caruleo purpu- *gemma.*
 t, qualis conspicitur in Amethyste gemma, in
 o seu vulgari buglosso, aliisq; herbis passim ob-
 quarum flores purpureo colore collucunt atque
 is suauiter blandiuntur. Insectatur autem non-
 quam Deus illorum luxum factumq; ac super-
 , qui operosis sumptuosisque huiusmodi regu-
 tis magnificentiam suam aliis inani ostentatio-
 enditant, atque lanthino purpureoq; amictu e-
 infimos quosq; despiciatos habent & fastidiunt,
 numquam ex his desumit concinnas Metapho-
 e similitudines, easq; ad internas dotes transfert,
 nimi decus mentisque ornamenta accommodat.
 bus enim exemplis homines socordes commo-
 cit sui officii, & quid Deo præstare, qualem illi
 um exhibere, & quam solite expulsa omni su-

Cap. 16.

Cap. Eze-
chiel. 16.
paraphra-
stice eua-
ngelium.

perfitione & idololatria in ipsius religione com-
re debeant, accurate demonstrat. Quod ipsum dicitur
alias, tum diserte apud Ezechielem in hoc capitulo
primitur. Primum enim in mentem illis reuocant
quanta, quamque immensa beneficia in hos co-
lit, qua usus sit erga illos bonitate, quibus illud
tun animi tum corporis muneribus, quam salutem
præcepta tradidit, quam sacra religione mentes
rum cognitione Diuinitatis imbutas, instruxit,
inde expostulat cum desertioribus, atque ingratum
quod omnibus istis in probrum ac dedecus abusus
atque in profanum usum, cultumque alienum
farium transfulerunt, sic ut mentem, rationem,
ligentiam, animi præstantiam, acumen ingenii
nesq; vires nō in illustranda illius maiestate, non in
seruanda tuendaq; sacratissima ipsius religione
in erigenda stabiliendaq; idololatria, in superstitiis
& commentitiis cultibus inducendis confestim
Sic enim prosequitur concionem obiurgatoriam
Hierosolimam conuerso sermone: *Quum* inquit
duus esses, inops, egena, omnique subsidio ac solatio destituta,
lut infans recens in lucem editus, sordibus & sanguinolento
luuie inuolutus, cui nondum umbilicus præcisus est, nec
terni uteri inquinamenta abluta, ego prateriens, te con-
tus in sanguine tuo volutatam, multiplici incremento, &
quam stirpem & germen terre te auxi, adeo ut se-
tacitisque auditibus adolescere cœperis atque in-
gredi, ut comi & poliri, mundoque muliebri en-
nari possis, id esse tempestiuum vbera indicantis
prætumida, & germinantes densi vndique capilli,
quamquam in hac ætate esses constituta, nudum
men eras & deiecta, oculisque spectantium (eo)
quam illius sexus pudor aut decus patiebatur in-
posita; quod ego dum hac iter ingredior confis-
tus, obseruavi te pubescere, atque in ea ætate co-
tutam, quæ esset amoribus idonea, & a procis a-
aman.

affis ambiri posset, tamquam nubilis maturaque
 , & cui sponsus designari debet. *Ego vero expandi*
scutum meum super te, & vel aui quæ parum pudenter
 recunde oculis spectantium exhibentur, ac de-
 cius obteguntur, ac data fide initoque fœdere te
 mi desponsavi, atque unitam assumtamque in legi-
 tam vitæ societatem ablui à sordibus, ita ut nulla
 res, nihil inquinamenti tibi inhæreret: deinde vn-
 to defibutam ornavi veste variegata, calceavi
 cintho, torque, armillis, corona capitis illustravi
 tu verò tam insigniter comta, tam operose culta
 stituisti te alienis, omniaque ornamenta nostra
 quam mihi consecrata in profanos usus conuer-
 . Quo indicat, ut mulierem impudicam adulterio,
 aliam idololatria contaminatam, eumque hono-
 & cultum, quem Deo impendi par erat, demoni-
 exhibitum, quum omnes cogitationes, vota, desi-
 ia, spes & fiducia in Deum essent referenda, à quo
 depēdet hominum salus. Tunc aut maxime Ma-
 as & amplitudo supremi numinis imminuitur, ac
 umelia ignominiaq; afficitur, quum illi adimitur,
 ue in alium transfertur, quod nulli præterquam
 attribui debet, hac enim ratione debita illum
 de, istoque honore fraudamus, & nos deserto sin-
 o eius cultu ad perniciosum rapimur magno salu-
 nostræ detrimento.

Dē Carice, Scirpo, Iunco palustri, papyro.

CAP. XVI.

CAREX Scirpi modo fruticat locis palustribus *Carex.*
 & vliginosis, forma triangulari, utroque latere
 andivi prædita, qua virenti frondē Belgæ & Bti-
 ni triclinia ac coenacula adesque sacras æstivis
 ensibus consternunt, quo æstum propulsent, ac
 ui gratoque halitu reficiantur. Scirpus iunco pa- *Scirpus.*
 stri a sinis frutex est lepore perpolitus, orbiculatus

D.

*Prover-
bium.*

*Iunci mari-
timi.*

stilo enodi, nullisque geniculis aut internodiis
tincto: fungosa intus candidaque medulla, quae
nostrates in amenti aut crassioris fili modum
tam in multos usus accommodant. Siquide
nuptiali pompa ex hac ornamenta & suppellectil
fictam & commentitiam confingunt, nempe calce
vireos, discos, pectines, scopas, sedilia, crum
amentatas, quales mulieribus vsui, cestos, ac
cingula zonaque virgineas: multa que alia miri
tificio ac concinno contextu elaborata confici
quibus in gratiam sponsæ laquearia adornant,
etisque nuptiis pro apophoretis ac strenis singulis
tribuunt. Quoniam autem huic stirpi culmus et
uis ac minime geniculatus aut nodosus, prover
bium fecit, *In scirpo nodum querere*. Quod in hos
drat, qui plus nimio anxii sunt & scrupulosi, qui
frustra, ac nullo fructu se fatigant. Belgæ frutem
hunc qui aliquando in mediocrem altitudinem
assurgit, *Biesen* vocant, ex quo floreas nostrates co
xunt stragula, nassas, quallos, fiscellas, quoniam
minosus est, flexilis, naturaque tam sequaci, ut qu
uis ex hoc elaborari possit. Sunt passim obuii in
buletis Zelandicis ac colliculis arenosis, iuncum
admodum proceri, cacumine aculeato, ita ut in
bulantium suris infesti sint, ac puncturas infigant
ius fruticis frequens est apud nos plantatio in
usum excogitata, ut arenam & puluerulentia quae
actu quodam vento agitata remoretur, ne agros
noualia sementi destinata, obruant, quocirca non
res *Helm* vocant quod ut galea caput, ita iste frum
tus agros muniat, ac tueatur ab arenæ impulsu
iunci forma ac specie adolescentulæ quæ gratiosior
deri affectant ac teneritate commendari, iuncos
pud Terentium dicuntur, quod etiam nostrates
usuuenit, quæ ut gracili corpore spectabiles sint, in
ardius pressiusque attringunt ac salem liguriunt,

in ratione se reddunt iunceas, ne si qua paulo sit
 atior magisque opima aut obesa, athleta censea-
 Sic Chærea Terentianus quum miro affectu esset
 manicam, cui erat decora oris figura, color verus
 in se sitius, corpus solidum ac succi plenum, in
 que flore ætatis constitutum, illudis aliis quæ
 ent operosa cura gracilescere. Itaque Parmenoni
 tem suam aperit, atque indicat in quam oculos
 cececit & qua potiri cupiat, quum præ hac omnes
 tidianæ formæ illi vilescant, ac sint despiciatæ: Si-
 dem, ut is ait.

*Haud similis virgo est virginum nostrarum: quas matres
 student*

Eunuch.

Acto. 2.

Scena 3.

Demissus esse humeris, victo pectore, ut graciles fient.

Si qua haõitior paulo pugilem esse aiunt: deducunt cibũ:

Tametsi bona est natura, reddunt curatura iunceas.

Itaque amantur.

Ut autem apud nos scirpus, iuncus, arundo. typha
 ustris, ita in paludosis Nili aquæ papyrus nascitur,
 hac olim in tenuissimas membranas dissecta char-
 conici solent, ut nunc in Europa ex linteolis mi-
 ratim contusis, atque aqua maceratis: quæ quum
 ndem cum veterum papyro usum & commodita-
 n obtineant, verus nomen reseruant. Assurgit
 tem papyri frutex nonnumquam in octo aut de-
 m cubitorum altitudinem, ut arundo in Hispania,
 ternodiis distincta forma triangulari ea crassitudi-
 , quæ manum complicatam impleat, ex quibus
 oi inarescunt, scipiones conficiunt leuore perpoli-
 s colore spadicio, qualis est castanearum extimus
 ortex, iis enim Patricii ingrauescente atque inclina-
 ætate, se fulciunt, ac gressum labantem firmant.
 xhibet se hac stirpe esculenti quiddam ut in nostræ
 undinis radice candida & geniculata, sapore mel-
 to, sed expresso tantum succo dentibus, reiecto
 ortice. Ex Papyro olim lembos, scaphas, tymbas.

Papyrus

frutex.

Scipiones ex

papyro.

*Lib. 13. c. 11.**Cap. 18.**Iob. 9.**Iobi locus
explicatus.**Cap. 18.*

aliaue navigia pice oblita construxisse Ægypti
 præter Plinium Esaias vates indicat, qui multa
 terræ quæ trans flumina Æthiopiarum sita est, hodie
 Nili accolis qui per mare legatos mittunt in vasis
 pyri, hoc est iuncis ac scirpis nauibus, ut initium
 dare ac coniunctis copiis cum aliis nationibus
 litas opprimant. Ceterum ut argumentum
 ptum prosequar desumuntur in Bibliis iam com
 moratis stirpibus concinna similitudines & Ma
 phoræ. Sic quum Iob disceperet cum Satrapia
 quot quibus visum est officii causa, atque humanita
 impulsu illum adire, quo tam afflicti hominis ca
 mitati condolerent, tantamque cladem commo
 ratione dignam deplorarent, multa inter hos vtrius
 troque agitata, atque in controuersiam vocata
 humanæ vitæ cursu, de Dei erga homines providen
 tia, de afflictione hominum, quæ bonis non minus
 quam malis impendit, de prosperitate & successu
 rerum, quibus æque mali & boni fruuntur, vnus
 stantium, nempe Bildad Suites, qui solidis rationibus
 ex natura rerum petitis argumenta sua fulcire
 tur, convincere tentat impios, infames, nefarios, fa
 norosos, improbos, calumniatores, hypocritas, qui
 que ficta & simulata religionis specie hominibus
 ponunt, ac Deo fucum faciunt, non diu subsiste
 illos quidem ad tempus spectatissime florere, verum
 qui ingruente Dei iudicio citissime exarescant & co
 terantur, ut carices, ut scirpi, ut iunci, ut graminis
 virentesque herbe aquarum irrigatione destituta
 Impii enim in afflictionibus, periculis, calamitatibus
 imminente morte, destituti fiducia ac solatio
 labascunt, nec habent quo se fulciant, sed in despera
 tionem ac diffidentiam deuoluuntur. Non dissim
 ile est Esaiæ vaticinium contra Ægyptios, quos
 egestatem redigendos pronuntiat, ac primum mem
 tem atque animum, deinde omnia illis adimenda
 quop

num usu & commoditate negotiatio, piscatura,
 que opificia subsistebant, atque vberimum quæ-
 præbere consueverunt. *Arescent, inquit, aqua à* *Esa. locus*
& flumines exsiccabuntur, exhaurientur & siccabuntur ri- *explicatus.*
amus sue arundo papyrus & iuncus inarescent. & omnes
herbæ circa flumines, aut riuu ripam peribunt. Quo
animam sterilitatem fore denuntiat, ac nullam pi-
orum frequentiam, nullos comineatus, nullum
antium concursum. Nonnunquam Deus succes-
piorum hominum, p ogressus & incrementa
tatis, omnem rerum salutarium affluentiam sa-
ribus aquis & fluminibus, denique virentibus
ois floridisque pratis & viridariis comparat. Atq;
as fecunditatem pollicetur squalidis, incultis, si-
lofis agri, eosque irrigandos saluberrimis ac sca-
tendis aquis pronuntiat, multisque speciosis her-
lecorandos. Quo indicat aridas atque ieiunas
antes irrigandas verbo Dei, ac salutari eius doctri-
eiusque spiritu perfundendas. Sic autem eius rei
cinium prosequitur: Letabitur deserta & inuia, & *Cap. 35.*
ultabit solitudo & florebit quasi lilium, uerietur locus ari- *Metaphora*
in stagnum, & scaturient siticulosa aquis, incubilibus in *Esaie expli-*
bus prius dracones habitabant, orietur viror calami & iun- *cata.*
 Hoc est Expulsis profligatisq; vitiorum monstis,
 offerent se virtutis ac pietatis femina, emerget A-
 mor & Caritas erga Deum & homines, erigetur in-
 timis hominum Spes & Fiducia consequenda salu-
 tas, sic vt mentes ante steriles, foræ atque irrigatæ
 ubi Dei scaturigine, ac fidei robore fulgẽ vberimos
 actus proferre incipiant non secus, quam ager bene-
 cultus lætas segetes ac spectabiles herbas profun-
 dit.

De Absinthio. C A P. XVII.

RES spectantur apud Belgas maritimos Absin-
 thi species, Ponticum vulgò Romanum, quod in

hortis colitur, non in suaui odore: Marinum in O
 ni crepidine passim obuium: Vulgarè insigni an
 tudine expugnandis vermibus cum primis efficac
 presentaneum, quod tamen in hortos translatum
 tescit adeo, ut non solum sapor, sed foliis etiam
 immutetur. Ex incanis enim & Cinericeis viro
 adsciscunt, nec odorem prorsus ingratum aut fast
 osum. Ex hoc amarissimo frutice Scriptores
 passim similitudines desumunt, easq; impiis acco
 modant. Sic quum Deus apud Hieremiam impru
 tritia, acerba, amarulenta minitatur, ac calamit
 denuntiat, *Ecce ego, inquit, cibabo populum istum absinthio*
& propinabo aquam fellis, & dispergam eos in gentes ignotas
gladio illos persequar. Rursus ad prophetas mendac
 qui Dei verbo abutuntur, & adulterant verbum
Hieremia *Ecce ego, inquit, saturabo illos absinthio, & potabo eos*
quia *quoniam à Prophetis Hierusalem progressa est impietas*
pollutio diffusa est in totam regionem. Amos autem va
 quum inuehitur in pseudopphetas qui in spec
 blanda magis, quam salutaria proferunt, ac po
 textu religionis, sincerum Dei cultum supersti
 nibus contaminant, deinde quod procures & optima
 tes, quorum interest æquitati studere, atque admi
 strare iustitiam: *Conuertam, inquit, iudicium in an*
ritudinem, & fructum iustitiæ in absinthium, hoc est,
flectent se ab æquitate, nec recte perfungentur iu
cis officio quod prorsus amarulentum est & ac
bum homini innocenti, qui ab iniuria vindicari in
pit, ac subleuari, in aqua causa non opprimi. Insec
 tur autem Esaias pluribus locis huiusmodi iudi
 corruptos, qui dicunt bonum malum, & malum bo
 num, qui ponunt lucem tenebras, & tenebras luce
 ponentes amarum in dulce, & dulce in amarum
 Rursus alio loco illos exagitat, qui muneribus occu
 cati opprimunt innocentes, quorum causam

Cap. 9.

Hieremia
loca explica-
ta.

Cap. 23.

Cap. 5. & 6.

Cap. 5.

haberent, illisque suum ius eripiunt. Sic enim
 agit aduersus huiusmodi homophylaces, hoc est,
 non conditores, *Va qui conant leges iniquas. & scri-* *Cap. 10.*
in iustitiam scripserunt, ut opprimerent in iudicio pau- *Ezech. 22.*
& vim facerent causa humilium populi mei, ut essent
illis prada, & pupillos diriperent. Apud Hieremiam
 minus acerbe in illos incandescit: Inueniuntur, *Cap. 5.*
 ait, in populo meo impij insidiantes quasi aucupes, ponen-
 tes ac pedicas ad capiendos homines sicuti decipula &
 plena auiibus, sic domus eorum referta dolo & fraudibus,
 tam vidua non indicant, pupillis non patrocinantur, &
 iudicium pauperibus eripiunt. Cæterum ubicumque in
 scriptura Absinthij fit mentio, maximam atque acer-
 rimam calamitatem, animique tormentum sub-
 indicat. Sic in clade illa funestoque ac luctuo- *Cap. 3.*
 Hierosolymæ excidio Hieremias ciuium suorum
 resonam sustinens queritur se felle circumfusum, &
 repletum amaritudine, & Absinthio inebriatum.
 Non indicat ad summum luctum atque angorem a-
 nimæ nihil esse reliqui, nec quid amplius possed- *Psal. 49.*
 i. Non dissimilis est deploratio ac querimonia
 Davidis quum in dubio belli euentu constitutus es-
 set, ac illi ab hostibus periculum immineret. Sic
 enim ad Deum sua vota dirigit: *Deus repulisti nos & Davidus to-*
struxisti nos, & misertus es nobis; commouisti terram, & con- *cus illustra-*
turbasti eam, obiecisti populo tuo dira, potasti nos vino compun- *tus.*
 tionis, hoc est, ea spectacula oculis nostris obiecisti,
 quibus non sumus exilarati, sed in mœrorem &
 in cœstitiam, in anxietatem & mortis horrorem deie-
 cti, ut ii quibus mortifero aliquo poculo, aut venena-
 to lethaliq; portione vitalia perfusa obstupefunt. Ea- *Cap. 51.*
 dem vfi sunt Metaphora Esaias, Hieremias, Ezechiel, *Cap. 23.*
 qui propinatum vini furiosi calicem describunt quum *Cap. 25.*
 regibus, tum promiscue plebi, quo gustato in rabi-
 em atque insaniam stuporemque acti sunt, pror-

*Prou. 5. &
7.*

Cap. 8.

susque orbatim mente, ratione, iudicio, rerumque
rendarum prudentia & consilio. Nec prorsus
mentius tractatur qui meretricum consortio, alio
scit, illarumque blanditiis, fallaciis, illecebris, leni-
niis capi se ac deliniri patitur. Quod quum à Sa-
mone sit observatum, studiose commune facit fili-
ineuntis ætatis inscitia, ut longe ab alienis se suble-
ducat, nec vlla ratione earum blanditiis mentem
cantari sustineat. *Fauus enim* (ut inquit) *distillans*
meretricis, hoc est sermo blandus & mellitus, eius
fauces & guttur nitidius molliusque oleo: nouis-
vero ac rei exitus *amarus ut absinthium*, & lingua eius
ut gladius anceps. Siquidem omnia agit insidiose, sine
late, fraudulentem, atque incredibili astutia, venatus
ni & aucupio intentia omnes ingenii vires ad emen-
gendum conferi. Caterum quum felis & Absinthii
nomine tristitia quaque, noxia, amara, tetra, cala-
tosa denuntiari soleant, tum tale quiddam etiam
Apocalypsi designatur. Siquidem clargente tu-
Angelo, cecidit de cælo magna stella, facis in morbo
ardens, qua ira Dei accensa in impios denotatur (ei)
autem stellæ nomen Absinthium) eaque de lapso
terram, flauiorum partem, & aquarum fontes: co-
uersa est tertia pars in Absinthium, multique homo-
num in aquis interierunt, quod amaritudine imbu-
essent. Ut autem naturales siderum concursus, aspi-
ctusque, & (ut vocant) constellatio astrorum ferat
aliquando est & noxia, magnamque stragem homin-
bus & brutis animantibus, satisque ac sementi infer-
ita vis ista celestis exitialis fuit humano generi, ma-
gnaque detrimenta intulit, vindicta Dei in reprobo
inflammata.

*De Carduis, Spinis, Vepribus, Tribulis, Rubis, Lappis: Sentitur
& quibus hæc stipes in scriptura accommodari solent, &
quid designent.*

CAP.

C A P. XVIII.

apes istæ quæ sponte fere atque inuitis colonis
quam non erumpunt, nihil propemodum com-
hominibus adferunt, sed aculeis infestæ sunt,
menti officiant. Quocirca quum Deus maledi-
cens Adamo transgressori, atque ærumnas vitam
laboriosam impendere denuntiat, *Maledicta terra, Gen. 3.*

t, in opere tuo, in laboribus comedes ex ea, in sudore
tui vesceris pane tuo, spinas & tribulos sentes & carduos
nabit tibi & comedes herbas terra. Sic Deus accensus *Cap. 5.*

in populum Israeliticum, qui nulla grati ani-
argumenta erga ipsum proferebat sub vineæ no-
dita illi minatur, quod post tantam culturam,
apidis vuis labruscas produxerit: *Ostendam in-*
vobis quid facturum sim Vineæ meæ: auferam sepem eius,
in direptionem, diruam maceriem eius, & erit in concu-
ssionem & ponam eam desertam, non putabitur, nec fodietur,
ascendent opprimentq; eam sentes vepres, & spina.

Qua figurata loquutione indicat se extremam im- *Osea 10.*
disse operam fouendis erudiendisque Israelitis *Esaia &*
bri doctrina, mentesque illorum verbo suo con- *Osea locus*
enter irrigasse, nec quicquam prætermisisse eo *explicatus.*

quæ ad animorum cultum spectant, sed frustra
sumsisse laborem, nec quidquam se profecisse
olorat: quapropter illos pro desertis habet, ac pa- *Rom. 4.*
ruere in omne probrum ac dedecus, in cupidi-

es ignominiosas, & foedas, in mores improbos &
iosos, sic vt mens illorum inculta, nullisque ornata
ututibus, vitiis vndique scateat vt solum neglectum
cultura destitutum, herbis noxiis. Rursus alio
sterilitatem illis denuntiat, ac rerum penu-
m, nullasque futuras fruges aut annuos prouentus,
vt terra maledictioni obnoxia, humus situ &
ualore obsida non aliud quam spinas, vepres, ac tri- *Esa. 5.*
bulos profundat. Sic vt quocunque loco fuerint, mil-

*Cap. 32.**Esai. 34.**Esaiæ locus
interpreta-
tus.**Esaiæ 13.**Sophon. 2.*

le vites & stimatæ mille argenteis, ibi in vepres & spinas locaque senticosa vertuntur, adeo vt in vniuersa terra nullus ager victum suppeditet, sed tota regione solitudinem eamque vastitatem sit redigenda vnde vepres vt alimenta, vt cibaria defutura sint, omnia in agris horrida se proferant, squallida, siticulosa, inculta, omni nitore atque amabili viriditate destituta. Paulo autem inferius atrociora magisque horrida impiis obuentura denuntiat. Sic enim contra malos, hoc est, Dei & Ecclesiæ hostes vaticinium constituit: *Conuertentur eius flumina & torrentes in picem humus eius in sulfur, & erit terra in picem ardentem, & singuetur in sempiternum, & desolabitur in perpetuum per eam transeunte, ulula, eribius, noctua, ibis & coruus, & alites & animantia hominum consortia fugiant, & biles eius erunt absque regno, & principes ad nihilum reuertentur, hoc est, nullus erit Reip. status, nulla politia, nullus principi honor aut dignitas, nulla imperii maiestas, nullus ordo vel cõsularis vel senatorius, sed inter plebem & optimates confusio oppressis legibus ac iuris æquitate sublata: quum hoc etiam accedat malorum cumulum, ac miserandam rerum faciem, vt Regum palatia solo sint æquanda, omnesque splendide atque operosius ædificatæ diruendæ, & ad nihilum redigendæ, sic vt hominum frequentia vacuæ, feris & alitibus lustra & latibula habeant. Sic enim hæc quum isto, tum aliis locis multiplicat, ac regionis vastitatem exaggerat in immensum: *Et orientur in domibus eius spina, & urtica, sentes, & palurus in muntionibus eius, vt in ruinosis palatiis, belloque dirutis arcibus. Et erit inibi latibulum diaconum, & factionum statio, & occurrent in desertis iis locis in se dæmonia, onocentaurus, Syluani, pilosissimi Fauni & Satyri, nocturnæque Stryges & Lemures. In iis etiam habitaculis residebit Lamia, nidulabitur bud**

vultures & rapaces milui. Quorum rerum
memoratione horrendam vastitatem ac solitu-
tatem, uinasque celebrium locorum oculis obii-
cit, ne funesto spectaculo acrius percellit hominum
animos, quod nulla in florentissima regione spectabi-
li negotiatorum frequentia, nullus populi concur-
sus, nulla comineantium turba, nulla nundinatio aut
conversatio, sed tantum monstra harpyia, & Chimæ-
ra oculis spectantium offerent, immanesque bel-
lue nocentes fera, quarum aspectus vel fortissimo
tunc terrorem ac trepidationem incutit. In has de-
mones horrendasque bestias se nonnumquam da-
mones & mali Genii transformant, variisq; spectris *Demon se in*
castris pauidas mentes terriant, præsertim il- *monstra*
luz cognitione Dei non admodum imbutæ sunt, *transfor-*
mat. *mat.*
sq; verbo fultæ. Huiusmodi etiam imagines mon-
stris, ac simulacra inaudita animo menteque con-
turbant melancholici, maniaci, phrenetici, deliri, e-
phrænitici, febricitantes, aut qui conscientia scelerum tur-
bagentur. Istis enim variæ rerum species, & ab-
soluta phantasmata animo obuersantur affecto cere-
bri, ac spiritu animali, tetræ densisque vaporibus of-
focato: sic ut illis ex vitiosa capitis affectione men-
tis, rationem, iudicium, memoriam eripi contin-
gat, ac perturbata imaginatione confuse de rebus ob-
iudicare.

De Ficu, Carica, Grosso.

C A P X I X.

P I C V Sapud Belgarum etiam extremos atq; oce-
ani accolæ aliquando bifera, hoc est bis in anno
bifera, quæ ætate feruida fructus prorsus matu-
rus profert. Sic anno redempti orbis 1540. desinente
mense Iulio quum imperator Carolus eius nominis
quintus peragrata Belgica Selandiam, tractusque

*Ficus fru-
ctus duplices
profert.*

*Carica,
Grossi.*

*Matth. 24.
Marc. 13.*

Cap. 38.

maritimos perfrustraret ac Zorizeam inuiferet, ut
ta sunt illi melones inusitata magnitudinis, mit-
sapidi & succulenti, ac ficus turgida adeo matu-
Cæsar rei nouitate delictatus (quod tale quiddam
in frigida regione non speraret) assereret ne in
spania quidem melius potuisse maturescere, ve-
id nobis non est perpetuum. quod aliquando an-
mensibus calor languidus sit, & remissior, quam
possit huiusmodi fructus ad maturitatem produci.
Fici arboris fructus duplicis est differentia.
Caricae ficus sunt tempestiuae quæ ab arbore exi-
tur antequam prorsus siccescant, deinde exsiccatæ
fiscellas ab Hispanis reconduntur. Grossi primi
ficus succosæ, præcoces, & intempestiuae, quæ
maturescunt, vel serius maturitatem assequuntur
unde serotinae dictæ. Quum autem ficus flore-
tuta sit, cæteris florescentibus arboribus ista grossi
producit. Sumuntur autem ex hac stirpe ciuium
fructu similitudines & exempla in arcanis li-
cum primis elegantia. Sic quum Christus vaticina-
Iudæis obuenturas calamitates, & deuastandam Ier-
rosolymam ne quem dies Domini inopinato opo-
mat multis exemplis ad excubias ac vigilantiam
omnes exstimulat, sumtaque similitudine à gero-
nante ficu quibus indiciis aduentus Domini ob-
uari possit commonstrat. Ut enim quum huius-
boris rami tenerescunt ac frondescere incipiunt
osque grossos parturiunt, inflare æstatem indica-
ita prodictiones, pestes, bella, fames, terremotus in-
sunt dolorum atque in foribus esse iudicii diem
stantur. Cæterum ficus maturandi ac leniendi
cultate pollere Esaias etiam commonstrauit. Siqui-
dem cataplasma illum confecisse legimus ex con-
sis ficibus atque Ezechia regis apostemati admo-
se, eoque presidio illum sanitati restitutum, si-
Deº singulari suo beneficio, quo Regi vita in quin-

ennos prorogata est, externam medicinam adhi-
 qua illi s munere corporibus humanis efficax
 praesentanea. Nam propheta quum omnia
 na praesidia inualda pronunciat atque infir-
 anec vilas munitiones, turres, propugnacula
 la Dei vim subsistere, ficibus maturis illa com-
 quæ leuissimo motu atque agitatione arboris
 unt. Itaque Assyriorum genti sic insultat: O-
 munitiones tuae sunt sicut cum grossis suis si concussa fue-
 runt in os comedentis. Quo indicat omnes illorum
 robur, potentiam corruere atque ad nihilum
 extenta exportedaque manu sua. DEVS au-
 tem per Oseam ex suauissimis huiusmodi fructibus
 similitudine exoptulat cum populo israeliti-
 quod à tam amabili propensoque Domino de-
 ont, atque idololatria se contaminarit. Sic enim
 em erga ipsum, animique propensionem expri-
 Tamquam vuas in deserto inueni Israel, & quasi pri-
 vulnea poma. Quo designat non secus se affici er-
 raëlem, quam viator lassus ac siticulosus affici-
 erga sapidam & succulentam vuam, quæ ex inope-
 se obtulit in vasta aliqua solitudine ac loco sic-
 aut pramaturis ac precoci ficus fructu, quo nihil
 d reficiendas vires obtingere potuit gratius ma-
 ue acceptum. Atqui quum tanto illum amo-
 mplectatur, eoque se oblectet vt fructu aliquo
 stabili, ipse non responder amore mutuo, sed
 alphegor, hoc est, Priapi idolum rapitur, illi-
 e abominando cultu se contaminat. Sumuntur
 m ex ficu eiusque foliis & fructu innumeræ pas-
 apud Prophetas similitudines, quibus nonnum-
 ubertatem, rerumque omnium affluentiam
 gnant, piorumque successum & incrementa:
 numquam sterilitatem, rerumque necessaria-
 inopiam atque improborum interitum. Sic Matth. 21.
 fistus execratus est ficum frondosam quidem, Marc. 11.

*Simile à ma-
 tura ficu.*

Naum 3.

Cap. 9.

Oseæ locus

explicatus.

sed minime fructiferam: qua denotavit fucatam
dam speciem & ostentationem religionis opo-
solidis fructuque fidei destitutam. Similiter Mi-
vates sumta metaphora à terra horrida & incul-
ab arboribus spoliatis suis fructibus, ut finita
peractaque vindemia affolet, in hunc modum
rat presentis seculi statum, in eaque se incidisse
pora queritur, quæ nullos probos aut integros
beant: *Vae mihi qui factus sum sicut qui colligit in arboribus*
racemos vindemia, non est bonus ad comedendum: præco-
maturas ficus desideravit anima mea perijt sanctus deus
rectus hominibus non est. Quo designat profligatam
iustitiam & æquitatem, extinctam religionem
tumque Dei inundasse, impietatem, omnia
plena esse crudelitatis & nequitiae, Sunt autem
generis multa in sacris literis obuia, quæ hic co-
possent, sed non visum est lectorem iis excutere
defatigare.

Foelis 1.

Esa. 34.

Hierem. 5.

& 8.

Amos. 4.

De Palma arbore, eiusque fructu, & quid in scriptura
illis designetur.

CAP. XX.

PALMA arbor est, trunco valido ac procerò,
arundinaceo, gladiolo affini, fructus fert sa-
dulci, Græci *dactylos* vocant, à digiti forma, *L*
palmulas, quibus medici vires instaurant exhaure-
extenuatis. Humorem enim nutricium quem
calem vulgo vocant, fouent, ac corpori arido ali-
tum conferunt. Caterum quum hæc arbor
renitatur, nec prementibus vrgentibusque
hoc insigne in certaminibus victori decerni
quod inuictum animi robur palmæ naturam
rat, ac sit rei fortiter atque animose geste, sym-
lum ac trophæum. Sic martyres qui inuicti infes-
que animo aduersus Tyrannorum sæuitiam su-
tent

Palma vi-

ctoria index.

Apoc. 7.

amicti stolis albis palmis manibus gestasse le-
 or in victoria argumentum. Similiter qui iusti-
 olunt & aequitatem qui Dei hostibus se intre-
 opponunt, palma aliisque speciosissimis arbo-
 sunt similes. Vnde David, *lustrus ut palma florebit,*
in Libano multiplicabitur. Quum enim im-
 herba, confestim arescant, tum pietatis cultor
 palma, diutissime vigent & subsistunt, ac fru-
 ues proferunt denique ut Cedrus celsa arbor
 orata, nulloque ævo putredini aut cariei obno-
 ratissimam vim ministrat. Hoc ipsum desi-
 Job, quum recta administrata iustitia sibi conscius,
 enter pronuntiat, *In nidulo meo moriar. Et sicut pal-*
mum multiplicabo dies: quibus verbis pollicetur sibi vitæ
 unitatem, annosque florentes ac senectam viri-
 magna cum animi tranquillitate. In cantico ve-
 ponti comæ & casaries palmæ elatæ assimilantur,
 comparatio desumitur à tenello termitæ ac cau-
 lo, ipsoque germine, quod è palma prodit, vel ab
 inuolucro atque integumento, ex quo fructus e-
 git qui *Phœnicobalanus*, *Coriota*, *palmula* vel *dactylus*
 tur, qui color Phœnicus, hoc est, spadiceus subest,
 designet illū rutilanti esse capillo, eoque firmo
 deciduo, quum palmæ folia non defluant. Huius-
 di autē coloris crines spectantur in Pannoniis, hoc
 Hungaris & Austraciis, quorū capillitiū fere ful-
 cit atq; aureo colore perfusum est. Caterū quum
 us indignanter ferat populum suum vitis occaca-
 & obtupefactum obsurdescere ad omnia saluta-
 monita, ac nullis afflictionibus, nullis calamita-
 us expergisci ac resipiscere, nec ullis plagis induci
 se, ut à Deo inferri has plagas agnoscat, sed in res-
 tituitas eas reiciat, atq; in ordinariū naturæ cursum
 ferat, longe acerbiora magisq; atrocia illis obuen-
 ra denuntiat, ita ut præter bruchum, & locustam, e-
 cam, rubiginem, quæ fruges vitiant ac depopulatur,

Psal. 91.

Cap. 29.

Cap. 5.

Palma elata
quid.

Cap. 11.

Vineas per Ioelem excindendas pronuntiet, orque spectabiles ac fructiferas arbores exstirpata ut nusquam alimenta suppetant. nusquam frugum spes affulgeat, quibus fames posset sedari enim prodigiosam sterilitatem, terræque vastitatem adesse indicat, atque ingruente præsentanea somno vinoque sopitos excitat: *Expergiscimini ebrii & ululate omnes qui bibitis vinum in delirio, quia per ore vestro: Posuit vineam in desolationem, ficum decortem (ablato enim cortice arbores emoriuntur) vitæ ruit, & ficus elanguit, malogranatum, palma, & malus, omnesque arbores exaruerunt.*

De Hebeno, & aliis quibusdam exoticis, quorum in scriptis fit mentio.

CAP. XXII.

Cap. 17.

Q Vanta olim fuerit in Tyro totius Asiæ empire celeberrimo negotiatio, quæ hominum frequentia, qui mercium apparatus, præter illustres Histricos Ezechiel vates amplissime describit, recensent singulatim multorum regnorum ac provinciarum mercimonia rara & exquisita, quibus expolent negotiatores hanc urbem, quod omnibus fidelem aditum, accessumque commodum præbeant nulla natio hunc locum non frequentabat, erat commearum incredibilis concursus antequam Alexandro Macedonum rege in ruinam esset redactum quod futurum hoc capite Ezechiel vaticinatus. Inter innumeras autem merces quas hic recens vates, Hebenum, ebur, resinam, stactem, calamus balsamum, corallum, crystallum, & præter pretiosissima aromata, aurum, variasque gemmas commemorat: Hebenus lignum est nigerrimi coloris, adeo poderosum, ut etiam in tenuissimas laminas dissectum in aqua demergatur nec fluitet. Quum autem dicitur sint huius arboris species, una Indica, altera Æthi-

Hebenus.

pie

Ex postrema elaboratam vidi fistulam incur-
 sificubiti longitudine, elegante nitore ex-
 celso, ut fere conspici solet Gagares, duritie lapi-
 di plusquam buxea: ubi contrectavi, non satis
 tenere potui, an in lignum aut saxum, an etiam
 in cornu referri deberet. Est huic affine
 lignum gentili nomine *Guaiacum* appel-
 lum, quod in scobem ac ramenta limæ attritu re-
 tinetur, atque in aqua ad tertias decoctum salubri-
 ter exhibetur morbidis ficosisque corporibus, & qui
 venerea sunt contaminati. Vsum sum autem
 in hoc successu aqua sceniculi, in qua huius tritura
 mixta est, ad discutiendas oculorum caligines ac
 tumores siue suffusiones. Ad sudores vero provo-
 candos huius decoctum exhibeo cum fumaria, cal-
 dioribus, melissa, ficibus, atque ad exigendos va-
 sculos, ac puerorum exanthemata in extimam cu-
 reuocanda. Ebur adstringendi spissandique est
 materia: quocirca pectines, qui ex hoc conficiuntur,
 oculorum defluuium prohibent, & caput confor-
 mant. Quoniam autem eximii sit candoris, præsertim
 in primis ex elephantis mandibulis eximun-
 tur. Ideo Sponsa in describendo Sponsi corpore, ven-
 tibus illi eburneam attribuit, propter candorem &
 castitatem, sapphiris distinctum, quo castitatem de-
 notat: ea enim gemma castos commendat. Sponsæ
 collum turri eburneæ assimilatur, quod candi-
 dum sit, firmum, & erectum, nec obstituto capite pro-
 liatur. Hieremias autem Nazaræos Deo conse-
 cratos ebori componit, quod vetustate rubescit. Sic
 deplorat illos ita deformatos, ut agnosci ne-
 rent: *Candidiores Nazaræi eius niue, nitidiores lacte, ru-*
cundiores ebone antiquo, Sapphiro pulchriores, denigrata est
per carbones facies eorum. Ex quo conice in quam
 amittentem erant deiecti. Myrrha quæ ex arbore
 distillat Terebintho assimili, corpora a putredine. f.

*Eboris Na-
tura.*

Cant. 5.

Threno. 4.

Myrrha.

Syrax.
Thus.

Gutta.

feruat: Stacte liquor resinofus & stillicidium m
eiusque pinguedo quę vulgo Syrax liquida crea
quum Medicis etiam in via ityrax calamita.
Deo dicatum, suffimen à fumanti vapore, vbi i
jicitur, Gutta thymiama ammoniacum ex arb
arenam defluit, vnde nomen sortitum Cyren
vel Syriacus, hoc est, concretus succus, quem
vocant, ad suffitus & odora menta præcipui effec
olfactoriola in peste, vt zibethum, ambra, seu su
Orientale, muscus, Cassia cinnamomo affinis est
que par, quę cor recreat, animiq; deliquio oppo
erigit, vulgo *Caneel*.

Aloe.

Lignum
aloes.

Aloë concretus liquor ex arbore smaragdini
ris quam nostrates ex Hispaniis allaram laqueam
affigunt, ac biennio amabili virore absq; villa aque
rigatione conseruant. Expressus ab hoc frutice si
putredini obfistit, ac vermes enecat, morbosq;
tagic fos impugnat. Lignum quoq; aloës, quod
lochum vocant, asphaltum non dissimile, Hebręis
in vsu fuisse constat, quoniam halitus suauitatem
commendat, vt lignum Rhodium. His omnibus
memoratis, vt etiam balsami nobili lachryma,
pturæ decus & virtutis præstantiam designat, ac
uem gratumq; halitum salutaris doctrinæ, qua
hominis affatim perfunditur. Sic quum David Spon
monis nomine Christi splendorem, amplitudinem
magnificentiam, maiestatem amplificat, Myrrha
quit, gutta, & cassia in vestimentis tuis à domibus e
Quo indicat gratissimum esse odorem & fragrantiam
quæ ab ipso promanat, ac longe lateq; se diffundit
ita vt omnes mortales reficiat ac recreet. Tale qu
dam obuium est in Cantico: Sic Sponsa mirifice
lectata suauissimo Sponsi colloquio, Labia eius
quit, lilia distillantia myrrham primam & electam.
designat sermones eius & eloquia plena esse gratia
& verit te, quæq; pios fulciant, atq; ab omni vitio

Isal. 44.

Cant. 5.3.4.
Ioan. 1.

obscurela conseruent, impios vero amaritudine im-
 pinguat, atq; illos vel conficiant, vel ad poenitentiam
 adducant, metaphora sumpta à myrrha, quæ tametsi
 odorata fit, insigniter tamen est amara.

De Terebintho.

CAP. XXII.

Terebinthus arbor in Syria ac Palæstina spectabi-
 lis & amœna, folio fere lauri, flore oleæ coloris
 albi, baccis primum herbaceis, mox rubris, ma-
 gis nigris, fundit hæc arbor æstiuis caloribus
 resinam præstantissimam, mire
 lucidam, adeo pellucidam, vt fundum poculi, in
 offeruatur, conspici queat. medetur hæc vulne-
 ribus, ac dolores mitigat; intus vero humorum col-
 luges discutit, ac calculos arterit, meatusque vri-
 nis peruius præstat, ac saniem omentisque puru-
 rum concretionem in stillicidio vlceroso, cui fere fi-
 gura obnoxii sunt, expurgat, atque vrinæ liberum
 exitum, atque expeditum facilemque decursum
 præstat. Sumuntur ex hac arbore ac plerisque aliis
 res comparationes & similia. Sic Esaias post
 cladem Israelitis aliquid consolationis af-
 ferentibus adfert, illosque in spem emergen-
 dit, qui à calamitate sunt reliqui, *Multiplicabi-*
litas inquit, *quæ derelicta erat in medio terra, & adhuc in ea*
erit, & conuertetur, & erit in ostentationem vt Tere-
binthus & quercus quæ expandit ramos suos, semen sanctum
quod steterit in ea. Quo indicat tale quiddam
 futurum populo Iudaico quale arboribus, qui-
 bus quæ hibernoque frigore folia decidunt,
 aut fulmine, vel turbine conuulsa extinctioni
 traduntur proximæ, tanquam omni vita & succo de-
 tituta, quum tamen aliquis vigor nonnullus remanet
 in illis subit, quo incedente veritas agnoscitur.

*Terebinthi
 natura.*

Esa. 6.

*Esa. locus
 explicatus.*

rentis anni amœnitate reuirescunt, ac postea
frondescere incipiunt. Itaque denotat ista
cidium ac vastitatem, quæ vix decimus quisque
futurus sit, sed tamen ut non omnia penitus
sint redigenda, aut extirpanda funditus, sed
sint aliqua reliquæ, atque homines aliquot
fidui, qui tamen si visi sunt internecioni dati, tamen
omni emergendi spe, reuiuiscunt tamen, ac veritas
semine fuli, in pristinum statum ac dignitatem
ducentur, non secus quam stirpes aliquot spe
ut tilia & terebinthus, quæ brumali frigore
se exaruisse visæ sunt; rursus nouo vere repub
ac pullulare incipiunt, fecundaque stirpe
tissime se propagant. Cæterum æterni patris
entia Christus Terebintho multisque aliis spe
simis stirpibus se comparat: & quam auide qu
illius doctrinam amplecti debeat, obiter con
strat. Sic enim Sapientia sui commendatrix
Ecol. 24. quibus propria salus curæ est, se approbat: Ego
altissimi prody primogenita ante omnem creaturam
ut in cælo oriretur lumen indeficiens: quasi cedrus exaltata
in Libano & ut Cupressus in Sion, quasi palma in Gilead
plantatio rosa in Hiericho; ut platanus expandi ramos
aquis, in plateis ut cinnamomum & balsamum odore
di, quasi myrrha electa, quasi storax, galbanum, onyx
est, blattæ Byzantinæ, seu onyx & stacte, suauitatem
rem expiravi; Ego quasi Terebinthus expandi ramos
rami mei honoris & gratiæ. His omnibus & si quid
us huc congeri posset, amplissime commendat
patris Sapientia Christus, quo certatim omnia
conferat, atque ab hoc vberissimo fonte aquam
hoc est, salutarem doctrinam depromant, ne
diuerrant, aut ad cisternas dissipatas se conferant
est, aquas turbidas & cœnoscas quæ arida cor
refocillant, aut reficiunt, sed potius venenosa
ant, ut statatur apud Hieremiam Dominus. C

Cap. 2.

& Cupressi natura & viribus superuacuum
 hic referre, quum apud Dioscoridem & Pli-
 nium compluresq; alios copiose earum natura & vi-
 licentur; hoc tantum indicasse sufficiat, mul-
 desumi similitudines in arcanis literis ex ha-
 borum radicibus, trunco, ramis, foliis, fiori-
 nine, ab earum specie & decoro aspectu, ab o-
 fragrantia, à durabili æternaq; ligni materia,
 bra salubri quam viatoribus lassis præbent, à
 fructibus quos in hominum vsus profe-
 quibus partim designatur decus & virtutis præ-
 dignitas & excellentia piorum hominū, men-
 integritas & mores inculpati qui profunt omni-
 nocent nemini: Nonnunquam indicant factum
 borum & superbiam, animi elationem, arro-
 tum, tumorem, ferociam: Sunt enim celsissimæ
 es, summæq; proceritatis, atque in immensum
 atæ; quarum pleræq; humilibus infirmisq; ar-
 detrimenta inferunt, vt opulenti tenuioribus.
 tem Deus concitata aëris intemperie altissimos
 es & procerissimas arbores fulmine dejecit, vt
 David, *constringit cedros, quercus thices, robora*: ita su-
 os & elatos, factuq; turgidos qui se aduersus De-
 grigunt, atque hominibus sunt infesti, conuellit,
 it, comminuit. Quo spectat illud Esaia; *Dies
 ini exercituum super omnem superbum & excelsum, &
 antem, quem humiliabit super omnes cedros Libani sub-
 & erectas & super omnes quercus Basan*: quo decla-
 eum minimo negotio fortissimas quasque mu-
 nes & propugnacula dejicere, opes & potentiam
 borum hominum comminuere, nec quidquam
 validum esse ac firmum, quod contra illius vim
 it subsistere. Quod ipsum etiam Zacharias po-
 suo inculcatum esse voluit, ne temere fidant hu-
 nis præsidiis, quum nullæ munitiones quantum-
 vallatæ illi possint obistere, sed effectum expor-

(Cap. II.

(Cap. 34.

recta eius manu cedant, ac collabantur. Quocirca
hunc modum tanquam per facialem (*Arauli* nomen
vocant, qui Principis sui nomine vel pacem vel
bellum denunciat) figurate Israellem alloquitur: illi
dira minatur. *Aperi Libane portas tuas, & absumet
cedros tuas, Ulula abies* (quo designat potentia infen-
ris procures) quia cecidit cedrus, quoniam magnifici
facti sunt. *Ululate quercus Basan* (quo denotat de-
& intractabiles) quoniam succisus est saltus mutatus.
mili cladi subiicit pastores qui superbia elati impu-
bant plebeculae cum austeritate & potentia, quoniam
zechiel alias deplorat; denique perfectos & optima-
tes populi, qui tanquam leones sauitiam ac tyran-
idem exercuerunt in subditos.

*De Myrica sive Tamarice, & erica, qua vulgo à solitudine
& loco arido Heyde vocatur, ex qua Belga extergit
pauperculis scopas conficiunt.*

C A P. XXIII.

*Bucol.
Eclog. 4.*

*Erica
Heyde.*

MYrica quae Tamarice, humilis est pusillusque
pud nos frutex, quod Virgilius etiam obler-
uit, folio scabro, sabinæ non ablimili, flore purpureo
concretu muscoso, quo apes impense delectantur.
Huic affinis erica, sed improcerior, flosculo ex ca-
dore purpurascens, quo passim scatent solitudines
Brabanticae, à quibus, quoniam nihil preciosi pro-
fundunt, herba hæc nomen sortita est. Belgæ si-
dem loca squalida, strigosa, senta, atque situ horren-
tia, nullis consita arboribus, nullis frequentata ha-
minibus, raris ac prope nullis culta edificiis, aut exco-
nata villis, Heyde vocant; quasi dicas solitudinem
desertum, solique vastitatem. ingruente enim aëre
tempestate, exortaque pluvia, tonitru, fulmine, c-
ruscatione, ne minima quidem domicilia aut gurg-
stia se offerunt, in quibus potius diuertat ac deliret
re. nihil autem in iis locis spectatu visuque dignum
quod

inuersum dirigit oculos, nisi humiles abiectiq;
 & squalore obducti; à quibus Propheta pal-
 litudines desumunt, si quando hominibus
 tristes & tristia quæq; obuentura denunciant.
 temias, *Maledictus qui confidit in homine, & ponit* Cap. 17.

brachium suum, & à Domino recedit cor eius. Qui- Hier. locus
bus detestatur illum, qui in re corporea ac fra- explicatus.

gem & fiduciam suam collocat, & in periculis a-
potius, quam à Deo subsidium ac salutis præ-
conquirat: hic enim myrica erit similis in deserto, quæ
is temperie & clementia nihil boni aut com-
consequitur, sed in terra horrida, ieiuna, siticu-
lfa constituta, non diu subsistit: Benedictus vero Psal. 1.

qui confidit in Domino: erit enim vt arbor circa
aquarum plantata, quæ continenter humore ir-
rigata, radices & ramos longe lateq; diffundit, sic vt
in eius semper existat viride, & tempore siccita-
tis ætatem ferre non desinat. Rursus quum Deus ex-
imminere denunciat Moabit, qui ex Iudæis
indi, nempe Loth Abraham fratre, infestissimi il-
lites erant. Fugite, inquit, & salutate animas vestras. Hier. 47.

Quum quasi myrica in deserto. Quo illos commonefa-
cit mature se ex suis stationibus subducant, vt sa-
pius prospiciant, vt celeri fuga vitæ suæ consulant.
nam eorum ciuitates deuastandæ sint, ac futuræ
erit nullasque habituras incolas, tum ciues spo-
lios omni honore ac dignitate, nulliusq; futuros
criminationis aut nominis, sic vt non pluri æsti-
di sint, quam Myricæ in vasta solitudine.

De Resina, Belgice Hars.

C A P. XXIV.

Resina est omnis illa oleagina pinguedo & gum- Resina
mosa concretio, quæ incalescente Sole, ex pino, quid.
la, abiete, larice, lētisco, Terebintho profluit, apud

nostrates etiam cerasus & prunus mellei coloris
finam profundunt arterendis calculis idoneam
pulus quoq; alba, quæ vulgo *Abeel boom* vocatur
cini modo gummosum liquorem ex hiante co
exhibet. Terebinthina ex omnibus principatun
tinet, proximum locum fortitur Lentiscina, h
masliche, cui succedit pinea & abiegna, picea, stre
na vero & Colophonia postremum locum occupat

*Resina mul-
ta species.*

Est autem Resina duplicis differentie, vt & pix, li
da & sicca, quæ ad nos ex Noruegia aduehitur : i
Hars nostri vocant, Hispani *Herpens* ; alteram ne
concretam à speculi nitore, quoniam pellucidam
splendescit, *Spiegelhars*. Harum vis effectusq; est
lores mitigare, vulnera astringendi glutinandiquib
cicatrice obducere, præsertim resina Terebinthina
cuius vires & effectus Hieremias Metaphoricòs
nimi vulnera transfert, quæ verbi Dei leniment
nescunt, ac sanitatem consequuntur. Itaque in h
modum expostulat cum Israelitis : *Nunquid Lomo
non est in Sion, aut rex eius non est in ea ? Nunquid
non est in Galaad, aut medicus non est ibi ? Quare igitur
est obducta cicatrix populi mei ? & cur valetudo eius tam*

*Hier. locus
explicatus.*

gniter procedit : quasi diceret ; Obuia est hæc parata
medela, quæ mentem animumq; lacerum sanat, ubi
filia populi mei, salutis suæ oblita, non adhibet reme
dia vulneribus suis sordidis & purulentis, nõ adhibe
tit salutaria verbi Dei fomenta & cataplasmata, et
putrescit in vitiorum suorum sordibus, nec vomit
suas exercitato expertoque Medico, nempe Deo, re
tegit, aut curandas offert, penes quem præsentata
sunt remedia medendis exulceratis mentibus, an
hibito vino & oleo consolationis & misericordiarum
Christi parabola indicat de Samaritano, cuius ipsi
typum gerebat, & viatore faucio ac vulneribus cor
cto, quo designatur genus humanum astu & malicia
Satanæ, integritatis & innocentie integumentis f
liatu

Ex. 10.

tum, omni vitiorum genere afflictum & despera-
ni proximum. Quum autem Deus in scelerum
dictam vulnera nobis infligat, hoc est, in edias, ca-
uitates, clades, infortunia nobis immittat, vult vt
eodem instaurandæ valetudinis præsidia petamus.
ga de re extat suavis cum primis & consolatoria a-
ad Hieremiam concio, in qua Deus indigne ac do-
nter fert, quod homines aliunde quam ab ipso fa-
tis ac sanitatis præsidia conquirant, & venentur,
od idololatriæ, superstitioni, ac ridiculis vanisque
tibus dediti, deserto tam liberali ac munifico Do-
ino, tyranno fallaci, insidioso, noxio se dedant.

Cap. 2.

Quocirca non sine causa ad hunc modum cum
populo expostulat: *Nunquid solitudo factus sum is-*
raeli aut terra serotina, qua vel nihil prorsus vel maligne ali-
quid profundit? Cur ergo populus meus à me deficit, & se re-
versum negat? Similitudine desumpta a solo sterili
in fecundo, ab agris ieiunis, aridis, siticulosis, squa-
dis, qui sementi inidonei sunt, nec vllas fruges aut
coctus in vsum aliquem effundunt, quum longe ab-
it hæc sterilitas à cœlesti patre rerum opifice, apud
nem est omnium quæ excogitari aut mente con-
ipi possunt, copia & abundantia, summa vbertas &
fluencia, nulli non obuia & exposita; sic vt liceat
i visum est, ample & inculpate illius munificentia
rui, illius exornari muneribus, ita vt omnibus mo-
lis culpandi sint, qui à tam munifico Domino de-
ciscunt, quum nulla subsit legitima defectionis cau-
sa, nec quidquam in eo possit desiderari. Quocirca
rei indignitate permotus, adducto alio exemplo,
scelus exaggerare pergit: *Nunquid inquit, obliuiscitur*
virgo ornamentis suis, aut sponsa fasciæ pectoralis suæ qua red-
ditur oculis spectantium commendatior? nulla
certe ratione tam erit sui negligens, vt tale quid-
dam in animum induxerit. *¶ populus meus nulla ha-*
bita dignitatis suæque salutis ratione, oblitus est mei

Hier. locus
explicatus.

Galaad Le-
uitarum
statio, &
homicida-
rum asy-
lum.

Num. 35.

Deut. 19.

Ios. 20.

Cap. 2.

Hier. 50.

diebus innumeris. Caterum quum Deus saluberrima
maxime salutaria remedia afflictis mentibus adhiberi
ri velit, insultat Aegypti populo, quod sinistra paruaque
que apposita medicamenta vulneribus applicat, quibus
bus exasperatur potius malum, quam mitefcit: P
inde commonstrat vnde petenda sanitas, a quo san
expetenda: *Ascende*, inquit, *in Galaad*. & tolle resinam
virgo filia Aegypti, frustra multiplicas medicamina, sana
non erit tibi. Erat autem Galaad vna ex sex oppidis
quam, vt in asylum & perfugium se recipiunt, qui sin
tuito atq; imprudenter nulla destinata malitia ali
vitam eripuerant, eaq; ciuitas Leuitis & sacerdoti
bus assignata erat, apud quos vigeat lex & verbi
ministerium. *Siquidem* vt Malachias ait, *Labia sacerdotum*
custodiunt scientiam, & legem ex ore illius requirunt, quoniam
fit angelus Domini exercituum: hoc est, Dei legatus &
terpres cui incumbit docendi munus & doctrina
diuinum. Quocirca propheta huc afflictum conuocat,
que a Deo eiusque ministris petendum auxilium
monstrat, alioqui non solum irrita fore remedia
unde conquisita, sed etiam damnosa; quod iis vsu
nit, qui in alium, quam in Deum defigunt oculos, a
conualecendi spem & fiduciam collocant. Sic ide
Vates contrita & conuulsata, conuulsataq; Babyloni
qua est velut scelerum quadam officina, resinam ad
hibendam conclamat, si forte sanetur. Sed quum
lutaria monita respuat atq; auerfetur, quum ad D
verbum eiusque monita & vellicationes obsurdesca
vt insanabile ac morbo deplorato implicitum omne
certatim deserunt, atq; alio se conferunt. Qua meta
phora indicat Hieremias Concionatores sacros a
Dei ministros nulla non remedia adhibuisse sanandi
eius vulneribus, medendis animi vitiis, atq; extre
mam impendisse operam eximedis menti erroribus
sed non successisse curationem, omnemq; medendu
operam frustra insumptam. Quocirca visum est illan
relinquere

inquere sue cæcitati. & subiicere Dei iudicio, à quo
 miserranda clades & acerba calamitas, concitatis
 illam hostibus ferocissimis imminet; quod Chri- *Matth. 19.*
 setiam Iudæis euenturum denunciat, qui tot pro-
 cati beneficiis, in Prophetas ac seruatores, eiusq;
 ætatores immaniter sæuierunt.

vite seu vinea, cuius partes atque appendices, sarmenta,
 palmites, malleoli pampini, clauiculi vel capreoli, vua,
 racemus, botrus, acinus vinaceus, seu acinorum granum:
 & quam apposite horum pleraq; concionibus ac vaticiniis
 adhibentur.

C A P. XXV.

¶ Vum multæ passim in sacris Bibliis ad stabilien-
 dam veritatem, ac rei dubiæ vel obscuræ facien-
 dam fidem Parabolæ, hoc est, rerum notissimarum
 similitudines narrationibus adhibentur, tum nullæ
 agis vel vaticinia vel conciones illustrent, quam
 uæ ex vite eiusque sobole desumuntur. Primum
 nim se offert insigne illud vaticinium Iacob Patri-
 chæ de Messia, qui ex Iudæ semine oriundus salu-
 tem & reconciliationem, reditumque in Dei fauo-
 rem & gratiam mortalibus attulit. *Non auferetur*
Gen. 49.
 scriptum de Iuda, nec dux de femore eius, hoc est, non de-
 net, nec abolebitur imperium, donec veniat qui mit-
 endus est, nempe Sospitator ac salutis autor I E S V S
 H R I S T V S, et ipse erit expectatio gentium, hoc *Prophetia*
 est, ad illum gentes se conferent, illius doctrinam *de Christo.*
 implebuntur, illi fident, atque innitentur; illius i-
 mitabuntur vitam, mores, & studia, Ligans ad vineam
 illum suum, & ad palmitem vitis asinam suam. Lauabat
 in vino stolam seu indumentum suum. & in sanguine vua
 callum suum. Quo crucis & effusi sanguinis mysteri-
 am exprimitur, cuius virtute expiati sumus, atque
 Diaboli mortisque tyrannide per resurrectionis

Cap. 11.

Simile à ve-
xillo erecto.

Psal. 127.

Eccles. 24.

Osea 14.

efficaciam in libertatem afferri. Tale quid describit
 Esaias, quum inquit, *Erit in illa die radix Jesse, Quæ*
in signum populo, ipsum gentes conquirent & æreica
tur. Alludit ad erectum vexillum aut signum aliquod
 quod eminus conspici possit, quale nautæ *Baken*
 cant, in quod velificantes interdiu continenter
 los designant, ut noctu in Cynosuram aut polum
 sticum, quo cursum inoffense dirigant, nec vsp
 impingant aut diuersi rapiantur. Cæterum quum
 ris aspectu sit amœna, pampinorum ac foliorum
 pa, clauiculæ rum amplexu, vuarum turge cent
 vbertate in statu connubiali vxor numerosa prole
 cunda, huic stirpi comparatur quum David inquit
Vxor tua sicut vitis abundans quæ longe lateq; palmites
diffundit, in lateribus domus tue. Sapientia veron
 commendatrix; Ego inquit, *quasi vitis fructifera,*
tissimum undique odorem diffundo, hoc est, suauissima
quia & salutarem doctrinam omnibus profero, &
refici possint, tanquam succulenta ac sapida vva. Qu
 quis enim huius sermones amplectitur, prosper
 successus est habiturus, magnaq; in virtute prog
 sus & incrementa. Quia felicitatem Deus per O
 am præclaris aliquot metaphoris israeli, & quisq
 in gratiam cum Deo redierit pollicetur: *Sanabo,*
quiens, contritiones eorum & diligam illos spontaneæ;
indicat liberalem, & spontaneam, gratuitamq; pec
torum veniam: Quia auersus est furor meus ab eis:
quasi ros israeli, & germinabit quasi lilium aut rosa, & eru
pet radix eius ut arbores Libani, & propagabunt se rami eius
& erit quasi oliua gloria & decor eius, & odor ut libani.
germinabunt quasi vinea, & augebunt ut triticum, quo
iam affluenter fruentur. Horum commemoratio
 ne omnium rerum affluentiam ac prosperitatem
 dicat, ac florentissimum fore Reipubl. statum, n
 quid quam etiam defuturum eorum, quæ ad int
 num animi decus, menti que ornamentum spectant

iis veii

vero qui munificentia diuina immemores, delicias ac voluptatibus dediti sunt, ac luxuria disfluunt, contraria omnia euentura Esaias denunciat. nempe *Cap. 24.* vineas extirpandas, nullam fore vindemiam. defuturum vinum iis, qui se inter pocula cantilenis, ac iusticiis instrumentis oblectare solent, ac plus nimio sciuire atq; insolescere; illam denique subsequendam cladem & vastitatem, vt populus quo ciuitates maxime illustrati solent, ad nihilum fere sit rediendus, sic vt pauci futuri sint restitui. Nam tale quid in euenturum pradicat, quale decussis oliuis affoet ex olea, & racemis peracta vindemia. Vt enim in cuiusmodi stirpibus non ita omnia decerpuntur, quin aliquid restet: ita ex ingenti clade quam perpessi sunt, exiguus aliquis numerus erit reliquus. In eodem argumento versatur per Hieremiam Dominus, *Hier. 3. Cap. 48.* qui improbos non solum vastandos pronunciat, sed etiam fame ac rerum omnium inopia opprimendos, adeo, vt defint vix vitibus, & non sint ficus in ficulnea, sic, vt decidentibus foliis, nihil ex his sperari possit. Quo designat nulla fore sedandae famis solatia, *Hier. locus explicatus.* quibus corpus possit subsistere, nulla afflictæ mentis fomenta, quibus possit fulciri; deniq; illos ad vnum omnes, sicut ficus & vvas colligendos vt nullæ restent reliquæ: quemadmodum si finita messe aut peracta vindemia nihil supersit spicilegij, nulla racematio. Vt autem maturescentes vix lapidæ sunt & succulentæ, palatumque & fauces sapore grato reficiunt: Sic doctrina sana & salubris; sermo graciosus & suavis, mentes hominum fouet ac refocillat. Quocirca Moyses doctrinam perniciosam & noxiam, improborum hominum commercia, eorumque vitam, mores & studia vix venenatis comparat, quæ animos hominum noxia ac prauo succo imbuunt, mentesq; bene institutas, à Dei cultu & religione auertunt: *Mosis locus explicatus.* vite, inquit, Sodomorum vinea eorum, & suburbana Gomorra:

*vna eorum vna fellis, & botrus amarissimus, fel & virum
eorum vinum eorum, & venenum aspidum insanabile,*

Cap. 3.

*Osea locus
explicatus.*

Esai. 17.

Cap. 49.

*Hier. locus
explicatus.*

*Oleam subannatio in hos qui superstitiosa doctri-
imbuti, ac cultu pernicioso dementati, respectant
deos alienos, vt ebriosi ad vini pocula & lagenas
inquit, respiciunt ad deos extraneos. & diligunt vinum
uarum. Comparat enim illorum vesaniam, qua
untur ad idololatriam, temulentorum conditio
qui semper ad calices & pateras vinique nidorem
culos ac nares habent intentas, ac conspectis poculis
vel temulentorum sodalicio exultant ac gestitant
Ceterum quum in vinea mentionem incidimus
lud obiter indicandum, Prophetas vitis vuarum
& aliarum stirpium nomine, nunc rerum abundan-
am ac fertilitatem, nunc inopiam & penuriam, nunc
nunquam populi raritatem vel interitum, aliquam
frequentiam, & qui ex paucis in numerosam stirpem
sunt propagandi. Sic Deus apud Hieremiam elegans
Metaphora Idumaeos ita spoliandos pronunciat,
nihil ex illis sit reliqui, adeo vt hostes futuri sint
paulo clementiores, quam ipse: *Sit te, inquit, vites
maiores aggressi fuissent reliquissent forte racemum, hoc
non prorsus te expoliassent, aut omnibus tuis bonis
exuissent. Et si fures, nocturniq; oppressores, ades tuis
inuassent, rapuissent, quod visum illis fuisset satis, non mo-
men omnia forte conuastassent, sed passi fuissent
liquid superesse: At ego, ait Dominus, ita spoliaui Esaiam
ita abdita quaeque detexi, vt excussis omnibus angulis
nihil celari potuerit, nec vlla supellex sit relicta: Quum
autem prorsus odiosa sit & detestabilis Deo super-
bia, & falsus ex rerum affluentia ac prosperitate or-
tus, qua dulci fortuna ebrii insolescunt ac ferociunt
illam tamen acriter contundit ac reprimat, & talis
quamlibet inultos prosteruendos pronunciat, vt se**

gete 78

res quas messorum plenius vlnis exporrectisque bra- *Esaia 7.*
 is vellunt, atq; in manipulos complicant, sic ut et *Esaia meta-*
 ii qui ex patricis futuri sunt reliqui, colligendi sint, *phora expl.*
 spicæ finita messe. interim plerisque superfuturos
 licetur, allata alia similitudine, ut vix in vitibus,
 oliux in olea. Quemadmodum enim nusquam
 exacte perficitur vindemia, quin aliqua supersit
 ematio, nec tam diligens oliuarum excussio: quin
 sub foliis aliquid delitescat, vel in cacumine ali-
 quid se proferat: ita à clade & vastitate aliqui super-
 turi sunt, qui in spem misericordie sunt reueruandi:
 illa, inquit, attenuabitur gloria iacob, & pinguedo car-
 nis emarseset. Et erit sicut congregans in messe quod resti-
 t, (vt in spicilegio assolet omnibus manipulis sub-
 is) & brachium eius spicas legat. Interim relinquetur in
 elut racematio, & sicut excussio oleæ vel duarum vel trium
 arum in summitate rami, & sicut quatuor aut quinque in
 umine arboris. Quo indicat opulentos atq; optima-
 fastu & arrogantia turgidos deijciendos: ex tenui
 o plebecula nonnullos superfuturos, quemadmo-
 m exacta vindemia aliquot botri aut acini, quibus
 iuires se fouent ac recreant.

De Hyssopo. CAP. XXVI.

Hyssopus hortensis herba eodem etiam nomine *Hyssopi ef-*
 Belgis cognita condimenti vice iuri innatat, quod *fectus.*
 imii sit odoris, ac sapore non ingrato, sit vt elixa
 æque non minus salubria efficiat, quam sapida.
 m pectus & pulmonem expurgat, capitisque pi-
 ritam extergit. quocirca in expugnando pleuresi ac
 orbo quouis laterali singularem effectum obtinet.
 ua ratione visum est Deo herbam hanc solenni sa- *Leuit. 14.*
 nicio adhibere, quum vel leprosi lustrandi sunt, aut *Num. 19.*
 elus aliquod piaculare expiandum, intincto Hyss-
 fasciculis in sanguine passerulorum vel vitulo-
 im. Quocirca Dauid adulteri atque homicidii sce- *Psal. 50.*

*Exod. 24.**Cap. 9.**3. Reg. 4.*

lere contaminatus, aspergi expiarique hyssopo
 pit; quo absterfa omni macula animi mentisque
 ritate nitescat, respexit is ad veteris testamenti
 & sacrificia. quæcunque enim putificabantur
 præscriptum legis Mosaicæ, sanguine cum lana
 na & hyssopo aspersa, puritatem sunt conle
 Quæ omnia umbram quandam & figuram expo
 bant, ut Paulus ad Hebræos testatur, Christi
 sanguine omnia nostra scelera expiata sunt, ac
 accessu obliuioni data. Ceterum quum Hyssopi
 tio incidat in libris Regum, ac Solomon disse
 memoretur de arboribus à Cedro Libani usque
 Hyssopum quæ erumpit è pariete: non videtur
 nostra designari, quæ non est exilis & minuta her
 sed aliquando spicato purpureoque fl. sculo iol
 quipedalem magnitudinem assurgit. Quocirca
 antum, siue capillum veneris illum intellexis
 terpreteror, cirratis crispisque foliis, quæ nisi murem
 aspergines persequitur; & quoniam rutæ foliis a
 est, hanc Belgæ *Steenruyte* vocant, hoc est, mur
 rutam. Huic *Trichomanes* affinis iisdem semper
 proveniens, quæ recto stilo eoque iunceo ass
 medii digiti longitudine, foliis minutis, utroque
 tere distincta serie concinnoque ordine digestis
 rore perenni, utraque herba eosdem habet effe
 atque ut Hyssopus tussiculosis & anhelantibus, au
 monisque vitis medetur. Vocantur autem nun
 lytrichi nomine, nunc callitrichi, ab effectu, qui
 pillum confirmant, & nigredine imbuunt, illum
 crispum & densum perficiunt. Quoniam itaque
 guus est humilisque fruticulus, vix palmari altit
 ne, atque è parietinis erumpit, hunc pro Hyssopo
 signari arbitror. Nam hic illius dicti sensus est, A
 filima quavis arbore ad minutissimam herbam,
 parietinis innascitur, omnia illum exactissime
 bulis explorata.

Arundine, quæ Græcis Calamus, Belgice Riet vocatur, cuius differentiis, de lino stipula, quisquiliis & plerumque aliis, ex quibus similitudines desumuntur.

C A P. XXVII.

Rundinis plures sunt differentiæ; vna species est lauo: e perpolita, enodis, nullisque distincta gen- *Matth. 27.*
s aut internodiis, quæ Typha palustris vocatur, *Typha pa-*
lis Christo pro sceptro regali in manum tradita, *lustris quid.*
affectati regni ludibrium. Est huic stirpi sceptri
alis aut imperatorii forma, cuius cacumen dua-
nere palmarum altitudine, ac crassitudine polli-
densa compactaque lanugine stipatur, quam si
u aut digitis demulceas, holosericum, aut villo-
quandam congeriem contrectare te credas, quæ
en post dies aliquot dissolvitur in pappos, atque
diffusam lanuginem evanescit. Alia in locis hu-
tis atque irriguis passim conspicitur, quæ *Canna Canna palu-*
stris, aut *Donax* vocatur, culmo geniculato, terete, *stris.*
aloso, lanuginosa in cacumine congerie, eaq; dif-
fusa, non compacta. Scatent hac passim urbana fossæ
mœnia ambitu muniunt, & in pomœriis palu-
stra loca ac stagnantia. Plebecula apud nos æstivis *Arundine*
sibus radicem huius stirpis certatim eruit, quod *radix esi-*
eat esculenti quiddam non sine nauseosa quadam *e ta.*
cedine, quæ qualitas efficit ut apostemata ad sup-
purationem perducatur, ac spicula spinasque atque a-
cos corpori infixos extrahat. Quoniam autem
endo nutanti est cacumine, auraque leuissima hinc
e impellitur, ob id illi assimilantur inconstantes,
biles, lubrici, vacillantes, volubiles, & qui in di-
factisque, atque in omni vitæ actione non satis
constant, aut in sententia firmiter persistunt, *Luc. 7.*
npe arundine magis volubiles. A quo vitio quum *Christi de*
nes Baptista esset alienissimus, Christus in lau- *Ioanne pra-*
on eius constantia & quod illius doctrina ac *de eorum.*

Messia testimonium veritati forent consensum
 prolixam concionem habuit, qua persuasum
 veluit promiscuæ multitudini, illum arundini
 agitatæ proflus dissimilem, ut qui nusquam va
 aut aliud stans, aliud sedens loquatur, vel leui
 to à paulo ante probata sententia dimoueat
 constantem esse, stabilem, veracem, & eius
 nulla subsit vel leuitatis vel inconstantie sus
 quocirca æquum esse, ut quiuis magnifice de
 præcone sentiat ac loquatur, illumque non ex
 ra hominum opinione, sed ex rei veritate.
 Cæterum ut reliqua persequar, ex Arundinis
 zione desumitur prouerbum; *Scipioni vel baculo*
dineo inniti, de eo qui spem suam ac fiduciam co
 in illo, qui non solum non fulcit aut præsidio
 etiam nocet ac detrimenta infert. Eadem
 Metaphora, Esaia teste, Rapsaces in obsidione
 solymæ, qua inuictum, Deoque fidentem
 regis animum labefactare nititur, omnibusque
 chinis ac minis ad deditionem sollicitare. Apu
 chielem quoque Dominus eadem usus simili
 insultat regi Aegypti, illique interneccionem
 tur. Quum enim Israëlitas illius præsidio in
 fulcire studuit, *ipse velut baculus arundineus*
 & sibi vulnus infixit, & illos foede lacerauit,
 bus humerisque vndique dissolutis ac per
 Quo indicat omnes illorum vires attritas &
 plas esse, omneque belli robur conuulsum &
 tum. Sic enim Deus, ut Dauid testatur, increpa
 arundines, hoc est, hastatos ac lanceis armatos
 conuellit, labefactat, prosternit ac deiicit, Met
 desumpta à longis firmisque arundinibus, quas
 iam brachii crassitudine spectamus, quas in
 brare solent, atque eminus cuspidem hosti ob
 quod nunc Turcas in Palæstina factitare audi
 qui ea loca religionis ergo frequentant. Si

Cap. 36.

4. Reg. 18.

Cap. 29.

Isa. 76.

In Deus stirpi Hieroboam intulit, atq; Israëlitis
 rum cultui deditos concussit more nutantis in 3. Reg. 14.
 arundinis, eosque euulsit è terra vberè & fœ-
 ra, quam à progenitoribus Dei munere erāt con-
 titi. Quo designat illos ad nihilum redactos, at-
 quibus, potentia, honore, dignitate spoliatis.
 Item Deus desumpta ab arundine similitudine,
 i fiducia inflatos, & qui rebus caducis & momen-
 tis innituntur, nonnumquam conuellit & deiicit:
 diuerso fragiles, imbecilles, pusillanimos, vacil- *Esaia 42.*
 les, moestos erigit, consolatur, fulcit, animumque *Luca 4.*
 etum ac labantem salubri doctrina fouet, instauit. *Cap. 42.*
 reficit. Quo referri debet insigne illud vaticinium *Matth. 21.*
 d' Esaiam de Christi lenitate & mansuetudine,
 afflictas quasque mentes in spem salutis erigit.
seruus meus quem elegi, dilectus meus in quo sibi om-
nuit anima mea. Ponam spiritum meum super illum, &
ciū gentibus annuntiabit, non contendet neque clamabit,
ne audiet quisquam in plateis vocem eius, arundinem com-
iteram non confringet, & linum fumigans non extinguet, non
tristis nec turbulentus, & in nomine illius gentes sperabunt.
 abus hisce metaphoris; nempe Arundinis con- *Esaia 61.*
 lassata, seu confRACTI calami, & lini fumigantis de-
 rat, quanta Christus erga contritas afflictasque
 entes mansuetudine & clementia, quam salubri
 ctina in ruinam inclinatos erigit, labentes fulciat,
 erentes soletur, imbecilles & vacillantes in fide
 staurer, & si quid aliunde accesserit damni atque
 commodi resarciat, adeo vt plagas menti illatas le- *Esaie locus*
 ter tractet & placide, nihil agat vi, minis, terrore, *explicatus.*
 uitia: vt nonnulli feroci & turbulento ingenio, qui
 plos sublata omni resipiscentiæ spe, sauius tractant,
 am mansuetudo Christiana exigit. Similiter nec
 num fumigans extinguet.

Quæ similitudo desumitur à lychno pensili, siue
 lychnaio, vel stupa, vulgo *Lement*, quod oleo imbu-

tum flammam alit nonnumquā subobscuro
 fumidam, minusque luminosam, ubi vel pia
 desit, vel parcius illa fouetur, itaque hac com-
 pactione designat fidem modicam, debilem, vacillan-
 tem, inclinātam, quā tamen non prorsus extinctā
 quē est, licet aliquādo sit extinctioni proximā
 Christus, & quisquis eius ministerio fungitur,
 tinguit, nec opprimit, sed tantisper dum aliquis
 tatis scintilla emicet, & subit menti vel exi-
 gnus, nutrit, fouet, exuscitat, atque animus
 ritus sancti flabello accendit & illustrat, ut de
 omni caligine, lumen fidei & pietatis perspicu-
 ceat ac longe lateque in usum proximi se diffu-
 dat.

*Doctrina
 Christi quid
 menti præ-
 stet.*

Ira autem Deus doctrinam suam, quā est ver-
 mentum animæ mentisque parulum, temperat
 moderatur, ne quis nimia seueritate possit ab
 tuta professione resilire, atque ab Ecclesia alio
 nec etiam lenitate & mansuetudine nimia,
 quam molli educatione corrumpi, ac seueritate
 dam oscitante ac supina ad omnem virtutem
 torpescere. Siquidem iudicii seueritate in
 continentur impii, imbecilles lenitate & man-
 dine. Sic in Evangelio quo cuique salus denunc-
 iatur.

*Quisquilie
 quid desi-
 gnent.*

Dulcia permixta amara, hoc est, consolationes
 & amara dulcibus, hoc est, minæ consolatione
 gata. Per fumum & vaporem, nebulas: per fœ-
 fetucas, paleas, stipulas, fauillas, pulueres, qui-
 lias, aliaque reiectamenta designantur in Bibliis
 homines tum res viles, leues, inanes, futiles, ni-
 ta, nihili, nauci, nulliusque momenti vel pretii
 quæ plus detrimenti quam commodi adferunt
 his variæ & multiplices similitudines à sacris Scrip-
 turis sumuntur, quibus narrationes suas exor-
 Sic Deus impios ut paleas dissipandos pronuncia-
 urendos ut stipulas, ut puluerulentas quæque des-
 tiendos, ut quisquilias aliaque ventilibus di-

*Psalm. 1.
 Esaiæ 17.*

leas

Quo spectat illa apud Iob sententia; *Lucernæ* *Cap. 21.*
extinguetur, hoc est, splendor eorum, gloria,
 decus, magnificentia obscurabitur & exole-
 bunt. *Eterunt improbi velut paleæ ante faciem venti & sicut*
quam turbo dispergit, hoc est, repentino funditus
 inuentur. Sic Elaias trituros pronunciat *Cap. 25.*
 & quicunque Dei verbo obsistunt, ut teri
 paleæ in plaustris, & non minore negotio ab- *Cap. 5.*
 eantur, quam ignis deurit stipulam aridam. Non
 atrociora minatur illis, quibus consuetudo pec-
 catorum naturam abiit & vitis suis iam domesticis
 assuetis occaluerunt. *Si mutare potest Ethiops*
hiemem, & pardus varietates suas, hoc est, regmen *Hier. 18.*
 osolum illi paruum, & vos poteritis benefacere quum
 eis assueti. Quocirca ego vos dissipabo tamquam stipu-
 lam vento rapturam in deserto. Simili clade perituros *Cap. 1.*
 pronunciat apud Esaiam illos, qui cultus adulterinos
 habent, & omne præsidium ac fiduciam in idolis
 reponunt: *Eritis*, inquit, *sicut quercus defluentibus foliis,*
et hortus absque aqua. Et erit fortitudo vestra, hoc
 est, ille ficulneus, cui innixi estis, ut fanilla stupa,
 & vestrum quasi scintilla. & succendetur utrumque si-
 cut qui extinguit: hoc est, Omnis illa pompa
 & spectaculum hæc religionis abolebitur incendio,
 purgantia lini & stupea congeries accensa face
 rant. Cæterum ut reliqua persequar; Amos *Cap. 8.*
 denota acriter insectatur negotiatores frumenta-
 rios, quod quum granaria habeant onusta frugibus,
 non penuria famelicam turbam deglubunt,
 præter stateras dolosas, trutinamque accisam ac
 æquam, qua populares defraudant, tenui ple-
 ra pro sincero tritico quisquilias, paleas, glumâ,
 hoc est, peripsamata seu purgamenta, fursuribus
 tiora obtrudunt, ac carius diuendunt falla-
 cia, ac inopia reddunt sibi obæratos atque obno-
 xios, ut non liceat alio diuertere, etiam si merces unus

prostant. Quoniam nemo debitorum Græca hoc est, prompta numerataque pecunia empti cum creditoribus transigit. Quod si cui libe Propheta Satyram excutere, quam contra struit, qui plus nimio quæstui inhiant, magnoc opum detrimento precia rerum intendunt, di perspecturus est, quam graphice atque ad viut straxatis homines suis coloribus depingat, & Deus illis minetur, qui pauperes absorbent, at gestate oppressis victum viteque subsidia subtrahit. Verum iis missis, sermonem referamus ad Me ras, quæ ex inutili ac volatili hac congerie desu tur ad illustrandas res veras ac solidas. Deus apud Hieremiam verbum ac doctrinam suam primis salutarem, efficacissimam in erigendis p disque famelicis mentibus prædicet, tritico comparat, quod solidum alimentum corpori p ut illa animæ: doctrinam vero inanem, super fam, adulterinam, fucatam, instabilem, fallace xiam, infrugiferam, somno ac paleis; *Quid trit quit, cum stramentis & paleis*, hoc est, quid vanita veritate, quid somno inani ac fallaci cum re ven ta & indubitata? quid densissimis tenebris cur rissima Evangelii luce? Paleæ etiam metapho annes Christi præco utitur, quum acriter insti cordes ad amplectendam salutem; adesse enini fiam qui accepto in manu ventilabro, expurgabit suam, & congregabit triticum suum in horreum: paleæ exuret igni inextinguibili. Quibus verbis indicat p cipiendos in æterna tabernacula post exactos xui labores: impios vero æternis incendiis desab dos. Ut autem Ioannes magna seueritate comm facit populum officii sui, & hortatur ad resip tiam adhibitis parabolis de securi arbori adp mox excindendæ, de secernendo tritico à paleis; & Christus cui semper fuit odiosa ac detestabilis

2 Cap. 6.

Matth. 3.
Simile à tri-
tico & pa-
leis.

Matth. 7.

hoc est, simulata sanctimoniarum species, fictaque
 tis umbra, adducta trabis & festucae similitudi-
 neriter castigat illos qui plus nimio sunt oculati
 enis vitiis, ac minutissimos errores curiosius ob-
 ant, eosque exaggerant in immensum, quum
 suis maxime blandiantur, eaque ita extenuent,
 nihilum recidere patiantur. Quo autem huius-
 di vitiosi affectus & complures alii, nempe phi-
 ia, hoc est, cæcus amor, sui que fiducia, & fastus,
 ogantia, animi elatio, proximi despectus, odium,
 vindictæ cupiditas hominum animis eximantur,
 i vates ac sapientiæ professores mentes illorum
 modestiam sui que cognitionem ac naturæ noti-
 m reuocant, vt obseruare condiscant æui huius
 euitatem, & quam sit inanis, fugax, fragilis, cadu-
 euanida vita mortalium: & quum innumeris ma-
 exposita, tum angustiis arctique finibus termina-
 breuissimis spatiis circumscripta, sic vt ab iis ap-
 site spiritus ipsaque vita qua homo subsistit, fo-
 nium censeatur, fumus, vapor, halitus qui confu-
 im euanescit atque in aëra diffunditur, umbra, bul-
 ,foenum & herba cito arefcens, flos & folium mox
 eciduum; & vt Iob ait, ventus qui per aëra voluitur: *Iacob. 4.*
 quibus metaphoris designant sacri vates gloriam: *Psal. 36. 37.*
 ecus, magnificentiam, & quidquid est humanæ sapi- *101. 103.*
 ntia, quidquid fortitudinis & prudentiæ, vanum *Iob. 8. 14.*
 esse, fluxum, caducum, ruinosum, nisi stabili atque æ- *13. 7.*
 erno Dei verbo fulciatur, nisi cœlestis virtute su- *Esa. 9. 45.*
 tentetur. Hæc omnia Scripturæ testimoniis abunde *Osea 13.*
 stabiliri possent, sed opus in immensum cresceret. *Esa 40.*
 Quocirca quædam in margine designasse sufficiat, *Iacob. 1.*
 quæ studioso auidoque lectori, si perquirere *1. Pet. 1.*
 velit, omnium specimen sunt *Eccles. 14.*
 exhibitura.

De Cucumere & plerisque alijs herbis quarum in Bibliomentione.

C A P. XXVIII.

Exod. II.

CUCUMIS vel cucumer notior est, quam videri scribi debeat. Hunc autem & plerasque herbas Hebraeis atque Aegyptiis fuisse vsui Bibliomentione historia commonstrat. Quum enim Moses vexaretur à populo Israëlítico. ac vulgus promiscuum flagrantissimo desiderio carniū. *Quis, inquiunt, dabit nobis carnes edendum?* recordamur piscium quos in Aegypto comēdimus. In mentem venerunt cucumeres, pepones, porri, cepa, & allia. Istis autem non solum plebs vtuntur, sed etiam patricii partim in obsoniis & edimentis partim in acetariis cum oleo, aceto & pice re ad acuendam cibi auiditatem. Erexerunt in vinetis & cucumerariis casas & tuguriola, quod etiam hodie Galli & Belgae faciunt, in quibus cucumeres excubabant, ne quis alienos prouentus inuaderet; peracta autem vindemia. ac sublati cucumeres aceruis, subducebant se excubitores, ac gurgustiantes feruerunt, nullaue amplius conspecta hominum frequentia. Ab hac solitudine desumit similitudinem Esaias contra Hierosalem, quam pronunciat solandam ac redigendam in vastitatem, vt vix tempus vestigium supersit, futura sit velut in deserto vinea & cucumerario tugurium vacuum. *Et erit, inquit, Sion, vt umbraculum in vinea, & sicut tugurium in cucumerario, & sicut ciuitas obsessa quae vastatur.* Baruch autem statuas, delubra & simulacra idolorum non propter terroris incutere ait, quam tugurium in cucumerario. *Nam quale est, inquit, formido aut terrorem in cucumerario nihil custodiens: tales sunt istorum Dii lignei, aurei & argentei; aut qualis est in horto rhamnus aut spina alba cui auriculae insident.* Alludit ad Priapi tuam, quae in hortis collocari solet ad abigendos terrendosque

osque nocturnos fures. Quod huiusmodi versu indicat Horatius, qui Baruch verbis prorsus resonat, ac pari irrisione vulgi superstitionem exat;

*Olim truncus eram ficulnus. inutile lignum,
Quum faber incertus, scammum faceretue Priapum:
Maluit esse Deum. Deus inde ego furum auiumque
Maxima formido. nam fures dextra coercet,
Obscenusq; rubet porrectus ab inguine palus.
— si importunas volucros in vertice arundo
Terret fixa, vetatq; nouis considere in hortis.*

De Iunipero. C A P. XXIX.

T Cucurbita umbraculum & velut opus topiarum Iona praeiuit, atque a Solis aestu liberauit: *Cap. 4. 3. Reg. 19.*

Iuniperus Helix ex itinere lassus ac defatigatus umbram exhibuit. Quum enim vates hic profugus cesseret furori Iesabelis, ac loca deserta peragraret, sub Iunipero resedit. Hoc siquidem arbutum densius fruticetur, ad arcendum solis calorem non est incommodum. Quocirca moesto & lassato fuit is secessus molesti itineris solatium, cum autem his paululum respirat inedia tædioque infectus, finem vitae sibi imponi cupit. Cæterum *Helias profugus.* Iussu somnus (ut sic constitutis assolet) obreperet, ille paululum obdormisceret; ecce aderat genius, illum ad cibum capiendum inuitauit, oblato panis herico, & aquæ poculo. quo refocillatus rursus ingressus prouenit ad montem Oreb, in cuius spelunca noctem illam secure peregit, tutus ab insidiis illorum qui furibundæ mulieris mandato Dei prophetas ad mortem rapiabant. Quæ documento ique esse debent, Deum in vitæ huius stadio miris modis suos exercere, verum non prorsus destituere, quos tametsi calamitatibus premi patiatur, nunquam tamen illos opprimi sustinet. Iob quum

Cap. 30.

ex tanto opulentia & felicitatis gradu in extrema
calamitates esset deiectus, deplorat se irrideri ac
sannari à sordidis infimæque sortis hominibus
qui præ egestate atq; alimenti inopia victum in
venabantur, ac Iuniperi rubiq; baccis, atq; herba
radicibus famem sedabant, vt conspicimus hodie
lidos vagosque nebulones, quos nostri à liguri
ollis (nam encænia festaue Genialia passim co
stantur) *Pot boeuem* vocant, radices Iryngiorum, da
pastinacæ syluestris eruere, atque acines rubiq;
ex sentibus & virgultis decerpere.

De Labrusca. C A P. XXX.

Cap. 4.

Labrusca vitis est syluestris, vuam proferens gra
tu peracerbam, quæ non maturefcit. Hunc
etiam quoniam nihil gratum palato proferat, I
moribus & naturæ hominum deprauatæ apud
iam accommodat. Quum enim formandis colend
Iudæorum mentibus nihil non operæ, nihil non l
ris impendisset, omnis labor & industria frustra
sumpta est. Quantumuis enim studiose atque a
rate vineam suam excoluerit, nihil effectum est,
vuas vllas sapidas produxit, sed labruscas, hoc e
cerbas & immaturas vuas: expectauit ex tam dili
ti cultura iudicium, æquitatem, mores inculpa
vitæ integritatem, gratitudinem erga tam sedu
atque industrium cultorem: sed vice versa, pro
sunt acerbissima quæque, iniquitas, iniustitia, vi
tum neglectus, odium, ira, indignatio, ingrati
erga tam munificum animi mentisque cultorem
Eandem vocem accommodat impiis, quibus D
in obliuionem & contemptum deuenit, quoru
irritum fore conatum indicat, ac frustra illos la
rem insumpturos excolendis vineis; Sic in die, inquit
plantationis tuæ labrusca proueniet; plantabis p
tationem amœnam, sed germen alienum conscen

Esai. 17.

est, tamen amœna plantaria humo commiseris: generosa vite desumpta, sic vt omnia tibi spem animam polliceantur opimæ vindemiæ, vbi aduen-
tue incipiet maturitatis tempus, pro suauissimo fru-
ctu labruscas percipies. Similiter in segete quæ ma-
turius ad messem deuenisse tibi videbitur, peribit ti-
speratæ annonæ prouentus; eo siquidem die quo
metendæ erunt fruges, ac messi insistendum alie-
subito irruent ac depopulabuntur segetem, nec
uidquam in horrea conuehes eorum, quibus tam-
dulam curam impenderis. De his paulo fusius supe-
us quædam enarrata sunt.

*De Mentha, Ruta, Anetho, Cumino, quæ Christus parabolis
adhibet in insectanda Pharisæorum auaritia, & fucata
Religionis sanctimonia.*

C A P. XXXI.

HERBÆ istæ in crebro vsu sunt apud omnes quæ ple-
beios tum patricios, ac passim in compitis & tri- Matth. 23.
uiis prostant venales. Quoniam autem holitores visi Luc. 11.
sunt aliquem quæstum ex iis consequi, Pharisæi deci-
marum exactionibus etiam hæc grauare cœperunt,
atque aliquid lucri ex iis corradere. Quocirca cum
Christo inuisa esset simulata Religionis species, atq;
auaritia Scribarum detestabilis & odiosa, insectatur
illos acriter & seuerè, qui omnia ad compendiū suum
rapiunt, ac minutissima quæque consectantur, quum
illa quæ multum habent momenti ad summam pie-
tatē; & in quibus consistit columē Religionis negli-
gāt, nec ad ea magnopere sint intēti. Sic in extorquē-
dis decimis adeo sunt supersticiosi, vt è vulgarib' ho-
leribus mētha & anetho, quæ Belgis *Dil* vocatur, deci-
mas exigant, quum pro nihilo dicant iudiciū, miseri-
cordiam, fidē, quæ virtutes illos commonefaciant, ne
quem afficiant iniuria, vt egenis subueniant, ne quem
fallant periurio, sed cuique fidem seruent; itaque iis

neglectis quæ sunt in Religione præcipua, suum negotium agunt, suumque quantum ac commodum plus satis spectant: in maximis cæcutientes, in minimis mire oculati.

De Sinapis vi & natura, cui fides ac Dei verbum comparantur.

C A P. XXXII.

QVO omnibus innotescat ac persuasum sit, quantum salutaris sit doctrina Evangelica, quæ mentes hominum in Deum eiusque notitiam erigit, ac fidei solida imbuat, Christus multis variisque parabolis et rebus passim obuiis desumptis, nulli non mortalium ad hanc amplectendam auctor et instigator. Comparat autem regnum cælorum, hoc est, doctrinam Evangelicam quæ fidem alit ac fonet semini, margaritis, fermento, sagena, siue ferriculo. grano Sinapis minuto quidem illi & exili, sed quod vi efficaci & adurente torpentem linguam vellicet, ac palato languescenti saporem gratum exciter: Sic omnes nationes huius semine comminuto, attritoque manutaria vel trusatili mola affuso aceto vel omphacio condimenti vice utuntur. Quemadmodum autem Sinapis minutissimum semen solo commissum, ubi adoleuit, in stupendam proceritatem assurgit, ac longelateque ramos diffundit; adeo ut alitibus & umbraculum & nidulandi commoditatem præbeat: ita verbum Dei & fides minime otiosa, tametsi in speciem humilis videtur & exilis, se tamen sensum propagat, atque ut fructifera frondosaque arbor, vires, incrementa suscipit. Rursus ut Sinapisinus, hoc est, cataplasma ex contuso Sinapis semine, membris stupidis vel lethargo, vertigine, apoplexia, paralyfi, epilepsia oppressis motum sensumque excitat, atque in hulecerata nonnihil cuncte sanitati restituit: ita fides Dei verbo facta stupidas torpentesque mentes erigit, &

Matth. 13.

Luc. 13.

et 17.

Marc. 4.

& instaurat, atque ad omnia pietatis officia agiles *Par effectus*
 audit & expeditas. Quocirca ardor & acrimonia *verbo Dei*
 capis, saporque feruidus & ignitus, qui non sine *& sinapi*
 mium vellicatione lacrymas elicit, ac caput sternu-
 mento à pituita expurgat, apposite verbo Dei affi-
 latur, quod etiam mentes concutit,urit & inflam-
 atque animos languidos & oscitantes ad pietatis
 media incitat atque accendit, & nonnumquam pœ-
 rentia lacrymas extundit. Quam sollicitudinem ac *Matth. 6.*
 rerum terrenarum, qua fere discrucari solent
 xia mentes; Christus animis hominum eximit, li-
 nos contemplari vult non hortensia quibus cul-
 adhiberi solet, sed agrestia ac sponte nata. Itaque
 rum exemplo in munifici patris fiduciam nos ex-
 rat, qui nobis de pabulo & comineatu assluenter
 ospicit, ut alitibus; de victu, de nitore cultuque ve-
 rum, ut liliis agri, quæ tam nitide tamque operose
 culta sunt, ut ne Solomon quidem Regum amplif-
 nus conspici potuerit, vel cultior vel ornatior, et-
 m quum in summo splendore esset constitutus.
 quamobrem Christus summo studio inhiare nos
 uit doctrinæ Euangelicæ, ac rerum cælestium con-
 mplationi insistere, adeo ut nihil nobis defuturum
 olliceatur earum rerum, quæ in hac fragili vita &
 nduca necessariae sunt, ut etiam ultro ac spontanea
 ei liberalitate sint accessuræ.

*De Hedera, quæ arboribus ac parietibus tenaci amplexu ad-
 haret.*

CAP. XXXIII.

Hedera quæ Ionæ Prophetæ aduersus Solis æstum *Cap. 4.*
 umbraculum præbuit (quamquam alii - uerbi-
 ram satis apposite verterunt) ab hærendo nomen
 mortita est: quod natura sit sequaci, omnibusq; se affi-
 at. Hinc Persius;

*In proœmio.**Hedera Bac-**cho sacra.**Ecloga 7.**Laurus vi-**ctoria sacra.**Ecloga 8.**Lib. 2.**Cap. 6.**Hedera cur**Baccho sa-**cra.**Dere rust.**Heliconida; q. & pallidam Pirinen**Illis relinquo quorum imagines lambunt**Hedera sequaces.-----**Quum autem hæc arbor Baccho poetarum præfida
consecrata, ut olea Mineræ, ob id poetæ hæc coro-**ri solent, quemadmodum lauro victores;**Sic Virgilius:**Pastores hedera crescentem ornate poetam.**Et quum Augustum orbis domitorem suo poemate
celebraret, allegoricos petit suo quoque carmine
locum esse inter eius triumphos, ac patiatur hunc
ram, qua poetæ exornari solent, inter lauros Imp
toribus victorios dicatas, nonnullum locum o**nere:**A te principium, tibi desinet: accipe iussis**Carmina cepta tuus; atq. hanc sine tempora circum**Inter vittrices hedera tibi serpere lauros.**Quum autem superstitiosa gentilitas Bacchi om
hoc est, sacra Liberi patris tertio quoque anno (v
Trieterica dicta) solenni ritu celebraret, ex hac vine**fronde ferta & coronas confecit. Sic in libris Mac**baorum Antiochus Iudæos coëgisse legitur, ut d**statis patriis legibus, contemptisque diuinis inst**tis, bacchantiam more hedera redimitti orgia c**brarent, & qui id facere recusaret, morte plecteret**Quod autem hæc arbor quæ perpetuo frondet,**umquam foliis destituta est, Baccho sacra sit, hinc**rum puto, quod ebrietati obfistat, ac discutiendis**pititis doloribus ex temulentia contractis sit acco**moda, foliis etiam aut ramusculis foris capiti ad**tis, sic, ut videri possit huius arboris umbra Ionæ**non incommoda, ut quæ capitis grauedinem ex**& lassitudine contractam discutiat. Mira autem**scribitur à Catone vis & natura Hedera. Si enim**culum ex ligno eius conficiatur, & vino impleatur**id dilutum ut atque aqua mistum, continuo vinu**efflu*

it, atque inferne per lignum diffunditur. Tanta
 anim inter hac *antipathia*, hoc est, discordia, vt al-
 am alteri admisceri non sustineat, sed vasculum
 eracum vinum respuat. Caterum an hederā fue-
 qua Ionam ab ardore Solis tutata sit, & quam in-
 manter tulit exarescere, radice à verme erosa, non-
 mili interpretes, tum etiā Augustinus ambigit, quum
 cucurbita in eum vsus sit accommodatior, quam
 Hebræa designare videtur, quod amplissima fo-
 proferat, atque clauiculorum amplexu in sublime
 matur, opusque topitiarium citissime perficiat, sub
 captura opacum frigus atque æstus solisque ar-
 rem propulsare liceat; cum enim infrigidantis sit
 tura, feruido cæli statu foris corpora calore tue-
 intus etiam atq; in corpus admissa intemperiem
 æstu contractam mitigat, vt acetaria ex cucumere,
 elone, pepone, citrullo, lactucis, atriplice, portulaca
 infecta, quæ primis mensis inferri solent, atque et-
 eorum nonnulla naribus admoueri, quo spiritus
 allapsi recreentur.

*Hedera vine
obsistit.*

Cucurbita.

De Moro arbore & fructu eius.

C A P. XXXIV.

MORUS arbor Belgicæ nationi notissima, æstiuis
 mensibus in vsus refrigerandi expetita, caudice
 vel trunco valido, cortice vbi adoleuit, scabro, nec
 ollo læuore perpolito; ligno intus colore buxo &
 subflauo, foliis in expansa manus modum dissectis,
 icui non absimilibus, fructu oblongo, ouali, granoso,
 primum candido, quum pubescit, rubro, maturitate
 nigricante; arborum omnium postremo fleret,
 nec in folia floresque se expandit, nisi ver stabile
 sit, quasi nolit vllam hiemis iniuriam aut aëris incle-
 mentiam perpeti, at quæ omnium primo fructum
 maturum & esculentum edat. Inficit Morum manus
 sanguinolento colore vbi maturuit: eluit extergetq;

maculas ac nauios immaturum, hoc est, albu
 nondum rubicundo colore perfusum, sic ut nihi
 cesse sit aquam aut quid aliud extergendis manibus
 adhibere, sed succum tantum mororum quæ a
 virescunt. Fructus huius arboris salubriter expe
 in refrigerandi usum astutus præsertim mentibus
 quibus potissimum viget, Neque in prima mentis
 que ante cibum assumptus: nam peracto prandio
 cœna in corpus admissus putrescit, ac morbis ex
 ruptione excitatis seminaria ministrat, ut ceræ
 pruna, corna, persica, vix recentes, &c. quæ aut
 bum refrigerant, sitimque sedant, ac calidam hep
 intemperiem mitigant ac reprimunt; nec vero gra
 te post cibum admittere soleo, modo horum
 etuum succus deglutiat non admissio in corpus
 tilagineo illo stamine, quod à pediculo cui fructus
 adhærescit per motum se porrigit; sic enim vino
 hilaratis fumos reprimunt, ut poma succulenta, pu
 ca, arengia, limones, & mala Citrea quæ absolida
 prandio hoc efficiunt, ut quis minus ebrietati
 cumbat, & mensilli minus fumo ac vapore vini
 nubiletur. Sic enim à naturali ratione non vici
 possit alienum, nec valetudini contrarium, quod
 ratius cecinit;

*Mora quan
 do edenda.*

-----ille salubres

Etates peragit, qui nigris prandia moris

Finiet. ---

Alioqui si affluentius deuorantur mora, ut à lasciuia
 ac petulcis puellis assolet, substituendum est, Incipit
 Conficitur ex mori arboris fructu, tum ex eo qui
 Rubo colligitur medicamentum aut ex *diamor*
 quod *Diamoron* vocatur, reprimendis vulæ ac ton
 sillarum fauciumque tumoribus aptum. Adhibet
 autem aliquando hæc solatia ac naturæ fomenta in
 probis qui vel Dei munificentiam non agnoscunt
 aut eius donis abutuntur. David passim testatur
 inter

Psal. 77.

hæc alias quoque vitæ delicias complexus. Con-
 it, inquit, bruchus & locusta fruges illorum grandovi-
 pruina moros eorum. Sæpius enim contingit æris
 nientia atq; intempestiuo gelicidio, florescen-
 neas, moros, segetem, oleas ita confici, vt nullus
 mentus ex illis percipiatur. Cæterum quum in
 mentionem incidimus, obiter enarrandum
 in Machabæorum historia scriptum est. Quum
 Antiochus Syriæ rex Iudæis esset infestus, at-
 omni armorum genere oppugnaret, duos & tri-
 Elephantos, in illorum dorso turribus ligneis
 tis, armatoque milite instructis, in aciem pro-
 t, & quo belluæ efferatæ in pugna essent fero-
 es obiecerunt illis rubicunda velamina moro-
 atque vuarum rubentium succo perfusa; nam
 uinolento colore exasperantur elephantes, at-
 in hostem sunt atrociores, maioriq; impetu fe-
 tur.

2. Mac. 2.

Historia ex
libro Ma-
chab.Elephant
rubro colo-
re efferan-
tur.

De Sycomoro & caprificis.

C A P. XXXV.

Sycomorus vtriusq; partis nomen exprimit, adsci-
 o à ficu & moro nomine, cuius fructus est Sy-
 ominos. Arbor adscribitur à Dioscoride & Plinio
 plissima, ficus similitudine foliis moro proximis,
 fructus edit ignaui gustus, insipidos & immatu-
 quos non ramis vt ficus, sed caudice ipse gerit, ca-
 ficis similes, & qui non maturescunt, dulciores ta-
 n præmaturis ficibus, quas *Grossulos* vocant, nulla
 us granorum congerie. Præbuit hæc arbor Za-
 eo qui Christi videndi erat auidus, suggestum;
 num enim statura pusillus esset, in Sycomorum se
 oduxit, velut procula sordidis ac caducis rebus, vt
 Iesus esset conspicuus, sic vt in Zachæo typus sit
 pressus gētium, quibus factus est aditus in cœlum
 infessumq; fidelium per fidem in Christum, cuius

Sycomori
descriptio.

Luca 19.

Matth. 2.

G

*Luc. 17.**Matth. 17.**Marc. 11.**Luca 13.**Cap. 9.**Esa. locus
expositus.*

quanta sit vis & efficacitas, ficus arefactæ portum ostentum declarat, cuius exemplo Christus stimulat Apostolos, ut illam in mentibus suis ant, eaque pollicetur tantum accessurum robore potentia, ut si Sycomoro imperent, ut eradicet in mare se transferat, illorum iussis obsequutum etiam, si visum sit, mentem loco dimouere id exigat profectus Euangelii, confestim atque ab mora perficiet, quod facere iussus est, modo ad Deum fides minime vacillans, eamque vim habet quam granum Sinapis: quod tamen si minutum tamen attritum exierit acrimoniam suam, ac vellicat, totumque corpus excitato sternutamine concutit: itaque apposite fides & doctrina Evangelica huic grano comparatur, quod mentem non inflamment, atque in Dei amorem ac venerationem rapiat, qua de re superius. Ceterum ut ad Sycomorum oratio recurrat, Esaias acriter insurgit in populum Ephraim & Samariæ incolas, quod superbo atque lato animo Deo insultarent atque illuderent. Quod enim illos cladibus ac calamitatibus afficeret, ad resipiscentiam reuocaret, contemptui illis fuisse manus, & pro ludibrio habita: sic ut nihilo facti emendatiores; ut pueri insolentiores, qui à parentibus flagris cæsi, obstinate persistunt, ac se deteriora facere pollicentur. Quum autem plagæ illos ad salutem mentem reuocare deberent, facti sunt obstinatiores, magisque præfracti, calcitrosi, refractarii, enim allegoricis ac figurata locutione ludibrio habent illatas clades, incendia, ruinas ædibus suis missas: Lateres ceciderunt, & collapsi sunt quadrato lapide, eoque expolito ædificabimus. Sycomori succisa sunt, Cedros constituemus; quasi dicerent, Exiguum est, nulliusque momenti damnum ac detrimentum, quod perperimus minimo negotio, parvisque sumptibus reficietur: imo omnia magnificentius inaurabuntur.

stabilis; pro lateritiis marmoreas ades erige-
 pro Sycomoro, hoc est, vulgari passimq; obui-
 Cedrina laquearia erigemus, omniaque ope-
 perfici curabimus. Quamobrem quum obsur-
 rent ad Dei vellicationem ac monita, omnia-
 lis essent non sine irrisione despiciata, Deus irri-
 scelerum continuatione, extenta manu atro-
 illis inferre meditatur, quod moniti atque a-
 castigati non referrent pedem, atque ad percus-
 confugerent. Huius arboris mentio etiam
 lud Prophetam Amos, qui quum neque Prophe- *Cap. 7.*
 et, nec ex Propheta oriundus, nullisque artibus
 libus institutus, sed rusticanis negotiis ac pa-
 vitæ assuetus, adscitus est à Deo in prophetici
 functionem, illique mandatum est, vt con-
 roboam Regem, & Amasiam Sacerdotem hor-
 vaticiniū fulminaret; cuius conatibus quum
 Amasias, Amos primum excusatione se *Amosi locus*
 quod cogatur hanc functionem obire, tamen *explicatus.*
 propheta sit, nec prophetici institutis ab incu-
 is imbutus. Quocirca, quū hoc onus illi à Deo
 positum, illi potius quam regi & sacerdoti ob-
 indum. Amasias instat & suadet, ne pergat vati-
 in regem proferre, sed in Iudæam se subdu-
 tra Israeliticos limites, suæque vitæ fuga con-
 ne illum ad vincula, mox ad supplicia rapi con-
 Amos exerte ac palam vocationem suam tue-
 in animo sibi esse testatur, vt eam deferat, aut
 perata legatione sit discessurus. Itaque Amos
 ue fatetur, se non esse Prophetam, nec Prophe-
 um, sed armentarium seu bubulcum, aut pecua-
 qui Sycomoros vellicet, hoc est, Caprificos de-
 & colligat. *Verum abduxit me (inquit) Dominus* *Tsal. 77.*
 (quemadmodum etiam David de post foetan-
 regni solium euectus) *quum sequeretur gregem, &*
d me: Vade Propheta ad populum meum Israeliticum.

Arbor. 4

Itaque neglecto regis & Amasiae Sacerdotis mandato vaticinium suum libere exequitur, atque vni internecionem denunciat. Qua fiducia etiam vni Apostoli quum interdictum illis esset à Pharisaeis additis minis, ne omnino loquerentur, neque recedent de nomine IESV. Petrus enim & Ioannes confidenter sed citra contumeliam responderunt iustum sit in conspectu Dei vestris potius iussu temperare, quam Dei, vos qui legis praecepta tenetis iudicate: non enim possumus quae vidimus & audimus non loqui.

De malo punico, vulgo Granat Appelen.

C A P. XXXVI.

*Arboris
mali punici
descriptio.*

*Granata
acida dis-
fenteriae ac-
cepta.*

Malus Punica à Punica Carthaginensi regina & à corticis colore nomē obtinet *Granata*, mala rubentibus granis scateant. In illa Hispaniae parte, quae *Baetica* dicitur, nunc *Granata* à Mauri- auorum nostrorum memoria occupata, (nam Ferdinandus Arragonum rex expulit) frequenter ma. Arbor est non admodum procera, folio nitidi laevis ex politique viroris, flore qui puniceo, sylvestri qui Balaustrum dicitur, rubicundo pomo, quod duro cortice seu tegmine aut putricoriatō integitur, *Sycion* Graeci, *malicorium*, vocant, perficiendis coriis idonea astringentis ne & quod atro colore illa inficiat, granis interuberantissimi ruboris, succulentis, & angulosis rosae congerie artissime in se compactis, aut vtpis aut loculis, tenuiq; ac flavescenti intus membrana distinctis, sapore aliquando dulci, mitigando idoneo, aliquando acido ac vinoso hepaticoratio accommodo & quum astringentis sit partecohibendis cruentis ac dysentericis fluxionibus sunt enim acida poma omnium profluuia, atque rem affectam corroborant. Mali Punici in sac

frequens mentio, eoq; designatur decus & ornam-
entum virtutis, vitæque integritas, tum etiam dul-
cedo, puraque ac casta eloquia. Sic Sponsus conuo- *Cant. 8.*

ponfam suam, ac blandimentis verborumque
minis alliciens; *Dabo tibi*, inquit, *poculum ex vino*
conditum: hoc est, aromatibus confecto: quale nostrum
araticum mustum, hoc est, succum suauem mali
recenter expressum, quo nihil palato gratius:

Et, refocillabo te suauissimo meo colloquio, re-
am te salubri doctrina, & spiritali computatione
odularabo. Rurſus alio capite. Quum Sponsus in- *Cap. 4.*

hibili amore sponsam amplectatur, hoc est, mire
atur erga Ecclesiam suam Christus, cui Sponsæ
artus, oculi, genæ, palpebræ sint visu gratissimæ;

Augmen, inquit, *mali Punici*, ita & *genæ tuæ*, hoc est,
dimidiatus cortex mali Granati confracti aut
cui, qui fragrantissimi ruboris grana spectanda

rebet; sic malæ tuæ quæ non enormiter extume-
scunt, aut sunt inflatæ, aut indecore protuberant, sed

enter constitutæ amabili ac gratioſo rubore per-
spicuis; quo castitas designatur, modestia, pudor, pro-
prietas, quibus rubicundus color attribuitur. Deinde

lo inferius; *Emissiones tuæ* siue propagines, aut plan-
tuæ, *paradisus malorum Punicorum*, cum pomorum
arboribus, aliisq; fragrantissimis herbis, quæ quod pro-

ne assistant, omnia efficiunt suauiora, magisque o-
scata. Quibus designat gratissima quæque, omniaq;
vitalis solatia, ac fomenta, quæ numquam satiant,

quibus animus maxime reficitur. Quum autem
hoc Cantico Sponsus & Sponsa singulis fere mo-
mentis vltro citroque suauissimo colloquio se refi-

ciunt, quo languorem, qui amori inesse solet, excu-
rant, alter alteram identidem ad inuisendos hortos *Cap. 6. 7.*

peruenit, quo spectent an vineæ florescant, an mala
unica germinare incipiant, an aliqua ex floribus ob-

stacula possint concipere; non enim patitur al-

Exod. 28.

39.

3. Reg. 7.

4. Reg. 25.

2. Paral. 3.

Hier. 25.

Agg. 2.

Joelis 1.

ter ab alterius amplexu se deuelli, sed indiuisim
mutuo adherere cupiunt, atq; alter alterius suauit
mo colloquio ac consuetudine frui. Quoniam aut
mala Punica seu *granata* miris modis oculis bla
untur, ac gustum saporemque suauissimum salu
succi exhibent, ideo Deus præcipit ad horum suauit
tudinem confici orbiculata poma, ac tintinnabula
foraminosa in formam mali Punici, in quibus se
standum exhibet rubicundum illud granorum b
dimentum, quo in mentem reuocaret obliuio
dixis durum Legis corticem, sed postmodum eq
scante Euangelii luce subsequuturum suauissim
Euangelicæ doctrinæ succum.

De Citreo ac malo medico, Limonibus & Aurangis, v
Aranien appelen.

C A P. XXXVII.

Malum

Medicum.

Citrea ma-

lis.

NON defuit etiam genti Hebrææ, quum in cho
stamentum, tum condimenti vsum malum Medi
dicum seu pomum Citreum, cuius generis sunt
cati *limones* & *aurangia*, aureo croceoque colore, qu
rum pleraque orbiculata sunt, nonnulla oblonga
que ouali forma, præsertim Citrea, & quæ *limonis*
mine passim innotescunt, eximii odoris, & quæ
mite recreant; ex horum corticibus in laminas
taleolas dissectis, ac melle conditis, aut etiam zaccho
ro incrustatis cōficiuntur tragemata ac bellaria, qu
non solum palato grata sunt, sed cor etiam reficiunt
ac vires instaurant; in quem vsum etiam huius arbor
ris flores melle condiuntur, antequam prorsus deho
scunt, aut se in folliculos expandunt. Spiritus enim
extenuatos erigunt, ac tabidis aridisque corporibus
fomenta ministrant. Est alia ab hac arbore *Citrus* et
iam vocata, sed quæ huiusmodi mala aurea non pro
ferat, siluestri Cupresso aut Cedro non absumilis; si
ut nonnulli existiment ipsissimam esse arborem
quæ

lignum *Sethim* Biblia vocant, ex quo confici *Citrus li-*
 capit Deus trabes, mensas, contignationes, tabu- *gnum Se-*
 aquearia, tigna. Est enim lignum à carie ac tere- *thim.*
 vermiculi q; alienum, nec vlllo suo corruptioni *Exod 35.*
 noxium. Vbi autem ascia perpolitum est ac dedo-
 m, crispanti venarum discursu picturatum con-
 tur, vt apud nos vestes polyanthicae ac variegatae,
 polymiticae, hoc est vario & versicolore filo con-
 pe, quod in vulgari cameloro, atq; etiam in byssi-
 ricaq; textura perspicimus, quæ *Damascena* vulgo
 ellantur. Spectantur apud nos ex hoc ligno ela-
 ata mensæ ductiles ac versatiles, tum vt nunc pas-
 conficiantur in hospitium inopinatum aduentum
 iustitia & extractiles, quo plures accumbant, spe-
 cili ac peramœna colorum varietate, lauore per-
 atæ, quorum nihil non natium est & genuinum,
 vlllo pictoris pigmento fucatum. Quocirca existi- *Exod. 35.*
 Deum ex hoc splendido atque incorruptili ligno *37. & 38.*
 uisse. construere ea, quæ vsuerant Sacerdotibus in
 plo, sic vt arca fœderis, & quidquid in sacris He-
 rorum spectabile erat, ex Cedro & Citreo ligno
 fectum fuerit. Quum enim rebus externis affice-
 tur Iudæi secus quam Christiani, omnia in illo-
 sacris splendida esse voluit, sumptuosa, magnifi-
 atq; operosius elaborata, quo omnia essent augu-
 ra, maiorq; religionis cultusq; diuini veneratio,
 opulus melius in officio contineretur.

De Croco. C A P. XXXVIII.

Rocus radice bulbosa ac cepacea, in capillamenti
 exilitatem spargit folia iuncis multo tenuiora, è
 ribus flosculus emergit, tametsi is aliquanto ante
 ia cōspiciatur, cœrulei coloris, in cuius medio velut
 ocea stamina ac filamenta se proferunt fragrantif-
 ni odoris, adeoq; intensi, vt cerebro vi soporosa of-
 iat. Cor vero Crocus ita recreat, vt digito annulari

*Dioscorid.
lib. 1.*

Cant. 4.

*Psal. 40.
Ecc. 45.*

*Ex croco co-
lorum no-
mina.*

*Caltha flos
luteus.*

sinistræ manus affrictus confestim ad cor pene-
tanta est illi cum corde societas, vt vel foris vel
adhibitus, absque mora per arterias illuc perferat,
quo fit vt corpori venustatem adferat, & color
floridum conciliet, modo ne sit immodicus e-
sus; nam immoderatus risum perpetuum ho-
excitat, & (vt tradunt medici) nimio gaudio ho-
nem conficit, si trium drachmarum pondere
beat. Quum itaque tantopere Croco homini
reficiatur, non sine ratione Sponsæ horulo ac-
dariis Crocus odoratissimis aliis herbis interfer-
vt sic fragrantiam suam tamquam in vnum fasces
lum coacta inter se conferant Cyperus, nardus,
cus, calamus, & cinnamomum cum præstantissi-
Libani arboribus herbisque cum primis odoratis
Quibus designatur decor atque omnium virtutum
ornatus, oratio quoq; Ecclesiæ & piorum hominum
qui suauissimum odorem Dei naribus offundunt
vt oratio ad Deum feratur, iuxta Dauidem; tamquam
incensum & sacrificium in odorem suauitatis. Cæterum
quum Crocus succos, liquores, linthea, vestes, lana
colore vel luteo, vel flauo, vel fuluo imbuat, ac
exuberantius affusus est, rutilanti, rubentiq; ac ru-
cundo, fit vt isti colores rebus in quibus apparent
que se proferunt, ex Croco nomen sortiantur.
Medici in æstuosis febribus & feruida hepatis inter-
perie lotium obseruant croceum vel luteum, vel
uum, vel crocatum: quod festucas & filamenta Croci
referant, quæ ad rubedinem deuerunt, ac rubedi-
colore perfusa sunt; ita intensior est color crocatus
croceus, qui crocum ipsum æmulatur, quam flauus
aut luteus. aut quem à Citreo pomo Citreum
cant, nā isti colores dilutiores sunt. Sic Caltha, vulgo
Calendula, ab auri fulgore luteo & subcroceo colore
spectatur, sic viola lutea & muraria, quæ Mauris
dicitur: Sic vnguentum quod Croci colorem æmu-
latum

& eum recepit. Crocomagina vocatur & Cro-
 n. Sic Oxycroceum à croco & aceto nomen ob-
 Quod vero ad vestes attinet croceo colore, tum
 neo ac purpureo imbutas: multa eius generis in
 literis obuia sunt, quemadmodum etiam apud
 Scriptores paludamentum Imperatorium coc-
 ceum legitur. Hyanthinum, & vestis Crocatula
 ei coloris, Belgæ *Rouvaens* vocant à Rotomago
 ique ciuitate vbi lana eo colore inficitur. Sic etiam
 emias lamentatur, redactam esse in nihilum
 uialem, omne decus & ornamentum ciuitatis
 atum, nec in ea quidquam esse spectabile, aut vi-
 la specie, sed omnia deformata: inductam ex re-
 calamitatem, sordes, miseriam, inopiam: *Qui*
ait, delicate ac voluptuose vesebantur, atq; deliciis afflue-
in via conculcati sunt: Qui nutriebantur in croceis, hoc
crocei coloris velamentis vel rubenti coccino,
alexati sunt stercora.

Thren. 4.

De Myrto, qua apud omnes nationes nomen retinet; & de
 Myrto siluestri.

C A P. XXXIX.

Myrtus arbuscula aut potius apud nos frutex & Myrti de-
 virgultum, perpetuo virens, Veneri dicata est, ac *scriptio.*
 rata coniugio, in quo exigitur castitas & concor-
 dia; folia profert olex aut ligustro angustiora, satura-
 viroris, baccas nigras Iunipero affines, sapore vino-
 ex quibus, vt etiã ex mollissimis eius foliis oleum
 primitur: quo Hester delibuta regi Assuero in ma-
 monium assumpta est. Conficitur etiam ex baccis
 num myrtites, quod pollet vi astrictoria, ac stoma-
 num dissolutum confortat; id etiam ruptis atque ex
 to delapsis commodè exhibetur. Huius arbusci ra-
 is Hebræos adornasse ædes suas ac vestibula in En-
 niis, hoc est, solennitate festorum quæ celebrari

Cap. 2.

Hester oleo

myrino

vsa.

3. *Esd.* 4. solent, ob templum post Persarum exilium instauratum: in *Scenopogia*, hoc est, tabernaculorum festo-
 7. *Mac.* 10. gendis tabernaculis nomen sortito Scriptura per-
Ioannis 7. testatur. Sic Neemias urbis ac templi legisque in-
 2. *Esd.* 8. rator praecepit populo reduci ex captiuitate atque
 exilio in Hierusalem, ut velut in publica letitia ac
 triumpho conferant se in montes ac sylvas, atque ex
 moribus adferant, Oliuæ, Cupressi, Citri, palmarum
 ac Myrti ramos, quos conficerent ex virenti fronde
 umbracula, passimque inter se exilarescerent, atque
 essent Gemiales. Hic mos etiam Belgis vulgaris est,
 quando solennis aliqua annuaque pompa exhibetur
 aut Regem vel Principem inaugurari contingit,
 parata ex hostibus victoria, longaue obsidione li-
 rata ciuitate triumphus per vicos ac compita agitur.
 Id etiam Troianos fastidisse absoluta longa urbis
 fidione, pulsisque (ut iis persuasum erat) Græcis
 gilius testatur;

Aeneid. 2.

*Nos delubra Deum miseri, quibus ultimus esset
 Ille dies, festa velamus fronde per urbem.*

Cap. 55.

Cæterum Esaias (quem alias testati sumus, in illis
 strandis vaticiniis stirpes, herbasque suis narratio-
 bus accommodasse) illos pronunciat felices fore,
 omniaque illis ad prosperitatem ac successum opta-
 lem futura adiumento qui Deo fidunt, eiusque boni-
 tati & clementiæ innituntur, ita ut nihil incommu-
 di sit accessum, adeo, ut quæ nocitura videbantur
 rebus mutatis, fructum non exiguum sint allaturæ,
 quod sic indicat; *Pro saluunca assurgat abies, à proceri-
 te dicta, & quod in sublime abeat; pro vitica mordaci
 & contempta herba, vulgo Netel, myrius, suauis
 speciosus, & odoratus frutex. Quo designat pro no-
 xiis infestisque fruticibus fecundos, amabiles, salu-
 tares, frugiferos substituendos, hoc est, pro vitiis vir-
 tutes. pro seruitute libertatem, pro exilio reditum
 regressumque in celestem patriam. Rursus quum*

lit se non defuturum afflictis ac desperationi
 nis, sed in extrema calamitate, clade, angustis
 nturum; Irrigabo, inquit scaturigine aquarum ter- *Esa. 41.*
 idam ac siticulosam; ponam in deserto abietem, ul-
 edrum, myrtum, cupressum ponam in locis incultis, ac
 lidis, pinum & buxum, arbores quæ perenni sunt
 e, & quibus folia non defluunt. Quo Deus in-
 se præter naturæ ordinem, præter spem atque
 num opinionem, rebusque deploratis adfutu-
 populo suo, sic ut in regione deserta speciosissi-
 bores se proferant, hoc est, hominum mentes
 ac siticulosa florentissima virtutum germina
 illaturæ. Paulo inferius idem argumentum pro- *Esa. 60.*
 tur, ac pollicetur consolationem ac mentis
 quillitatem, futurum enim esse, ut instauretur
 lia, ac cœtus dispersus sit colligendus, ac pristi-
 ultu ac nitore postliminio illustrandus, quod
 tropo confirmat; *Gloria Libani ad te veniet, abies,*
buxus, simul ad decus & ornatum sanctificationis tuæ.
 us verbis indicat non solum Ecclesiam ædifi-
 am eximiiis arboribus, quas sylva Libani suppe-
 , sed quidquid in hominum societate excellens,
 mificum, heroicum est, huc allatum iri, non so-
 plebeios atque infimæ sortis homines, quos mi-
 despicit Christus, quam sublimes, sed Reges &
 q̄p̄ces, satrapas atque heroes in hanc societatem
 uocandos. Cæterum quum myrteti apud Za- *Cap. 1.*
 miam Prophetam mentio incidat; oblataque in *Myrtetum*
 hac Prophetæ visio, de illo pauca disseram: Nam *& ex eo Al-*
 a ad amissim exequi nimis quam operosum, *legoria.*
 ingenii nostri captura superat. Sortiuntur ab
 ois atque arboribus nomina Sylvæ ac nemora,
 d huiusmodi stirpibus confita sint, ab arundi-
 undinetum. Vnde in libro Sapientiæ; *Fulge- Cap. 3.*
 iusti, & tamquam scintilla in arundineto discurrent:
 uest, Sanctorum fulgor & claritas impios, ut

*Zacharia
visio quid
designet.*

stipulas crepitantibus flammis deuret. Palmeta
palinis scatent. Myrtera loca myrto, & vrbano, & oue
uestri fecundissima. In hoc autem vireto exha
est Zacharie visio quam populo indicat, quo Pro
tia visioni cōiuncta maioris apud illos sit autori
ac ponderis, atq; acrius oscitantes socordesque
tes stimulet: *Vide*, inquit, *noctu*. & ecce vir insiden
ruse hoc est, spadiceo colore, vulgo Castaenne bru
ipse stabat inter myrteta in profundo, & post eum equi,
uarij, & albi: & dixi qui sunt hi; & respondit vir qui
inter myrteta, (quo Christum designari puto, qui
clesiam obscuratam ac deformatam vitiis emen
tam cupit) isti sunt, quos misit Dominus, ut per arebule
ram: Quibus verbis commōstrat in valle huius m
di umbrosa, atque opaca, in qua malis bonis perro
sunt, Deum singulari sua prouidentia curate res
manas, atq; hominum commodis consuere ac p
spicere, ipsamq; Ecclesiam per Christum & Apo
los, aliosque verbi Dei ministros, qui in tanta ac
confusa hominum multitudine ac diuersitate,
quique officiis funguntur, ut illis partitus est Deus
rigere, demandata illius prouincia, ut tacite ex
rent, quid rerum geratur in terris, in quo statu co
stant res mortalium, sic ut ea cura pastoribus incu
bat ac munus delegatum sit, ut salubri exhortatio
(quod Paulus Timotheo precipit) additis minis
timulent homines, quo resipiscant, atque ad Deu
vnde profugerunt, se conferant, quod ipsum, si ob
neri possit, desituras afflictiones, nec futuras diu
nas, nec perpetuas; itaque Propheta obiecta popu
sua hac visione ad resipiscentiam ipsum prouocat
enim futurum, ut Deus illi factus placatior, pecc
atque vindictas remittat, omniaque in pristinum
tum restituat. Hæc de myrto amabili atque odora
arbusculo sufficiant. Est huic affinis myrtus nemo
lis, cuius baccis turdi, *lysteers* vulgo, & merula mee
impon

*Myrtus syl-
uestris.*

in se delectantur, ita ut earum caro saporem bac-
 in referat odoratum; sic ficculæ vnde nomen
 ita, vulgo *Sneppe* ficubus sagittatur. Huic sylue-
 myrto affinis est frutex aut virgultum *Pseudo-*
 us odore non sine gaudentia iucundo cuius folia
 urticae exiccatis vestibus interferunt, quo grato
 te perfundantur. Refertur etiam inter sylvestres
 Ruscus foliis quidem myrti, sed latioribus
 tronata cuspide in unitis; sic ut incautius atrecta-
 igitis aculeum infingat, ut vesperæ inhaerent foliis,
 o petioli appendice, baccæ pisi magnitudine,
 teis minores, corallino, rubentique colore per-
 e, cuius radice utimur in ciendo lotio, & atteren-
 calculis.

*Pseudo-
myrtus.*

Ruscus.

De Pino. C A P. XL.

Inns arbor etiam Belgico solo assuescit, sed non
 affurgit in ullam proceritatem, folio existit tenui,
 aculeato. Fructum seu nucem nihil neces-
 est describere, quum passim obuia sit, ac nucleus in
 imenti & medicamenti usum omninationi veniat.
 mum Belgæ vocant, quum nux sit, sed quæ in ho-
 em emissa ac capiti illisa illum prosterнат. Vnde
 extat apud Macrobiū iocus urbanus Casellii Iuris-
 consulti. Lapidatus à populo Romano Vatinius, quū
 gladiatorum munus ederet, obtinuit ut Aediles edi-
 erent, ac proclamari per præconem iuberent, ne
 quis in arenam nisi pomum mitteret: forte iis rebus
 Casellius consultus à quodam an nux pinea pomum
 esset, respondit: *Si Vatiniū missurus es, pomum est;*
 Tanto ac tam acerbo odio flagrabat populus in per-
 niciosum ciuem, ut illum extinctum potius quam
 saluum cuperet. Cæterum Prophetas pinum atque
 alias memorabiles herbas concionibus accommo-
 dare, alias demonstraui. Esaias enim in detestandis
 statuis Ethnorum atque idolorum simulachris mi-

*Lib. Satur.
cap. 6.*

Esaiæ 44.

ro artificio plerasque arbores narrationi accom-
dat ac commoustrat, quanta cura ac sollicitudine
studeant effingere atque elaborare fabri, quam
vsum sunt, nec ullam salutem conferunt, adeo in
illi rei vt lima, malleo, calenti foco iis efformant
lassitudinem se exerceant, ac siticulosi efficiantur
antequam opus perficiant. Artifices vero ligni
(vt concionem prosequitur) normam, & perpen-
dulum, amulum adhibere, securim, ferram seu ri-
nam, circinum, & si qua alia sunt instrumenta
nandis poliendisq; lignis idonea, sic vt pars eor-
succidat Cedros, ilicem, quercum, pinum, ex qua
assulis, segmentisq; ac scandalis dissectis ignem
tet coquendis panibus atque eduliis, aut vt lis in-
lescat, ex reliqua arboris parte iculpat Deum, &
curuatus adorat illum. Hæc Propheta Esaias toto
Capite prolixè enarrat, ac semel atque iterum re-
tit, quo hominos meminerint, vnde petenda aux-
cui incuruanda genua, ad quem manus, oculi, co-
erigenda nempe ad Deum, cui soli hon or & gloria
qui per Christum seruatore nostrum Spiritu
abunde nos imbuir, & contra omnia aduersa red-
inuietos.

De Buxo, errore vulgari Palma dicta.

C A P. XLI.

Miris modis hallucinari contingit plerosq; in her-
barum & arborum cognitione. Sic sunt qui
Matth. 23. nethum, vulgo *Dille*, quam Christus concioni adhi-
bet, *Anys*, crepant, quum *Anisum* sui generis sit,
Belgis nomen retineat, semenq; proferat discutien-
dis statibus aptissimum, sic vt Anethi foliis vtamur
condimentis, in oleraceis, in carniū elixarum
liquamine, verum non illius semine: at Anisi seme-
& semculi in condiendo instaurando liquore Cer-
uicario, & placentis, in bellariis, in pomis assis salu-
bran-

ysum obtinet. Sic Abies arbor celsa ac proce- *Abietis de-*
 ut hinc nomen sortiat, quod abeat atque *scriptio.*
 in immensum, non est populus alba, vulgo
 dicta, ut nigra populus *Tapetier*, sed arbor Pro-
 sapius in concionibus ad populum erudien-
 adhibita, si quando fastum deprimunt, ac su-
 elatosque ac sublimes deprimendos prædi-
 ac etiam deiectos erigendos. Abies perpetuo
 it, foliis pinnatis pectus modo relectis, flo-
 ceo, specioso atque amabili. Huic picea, ut la-
 no, prorsus assimilis, ex qua mali nauium, & an-
 eriguntur. Conspicitur huius generis arbor
 mentum fastigiata non Cœnobio Anachori-
 pa, quos *Carthusianos* vocant *Ziricea* contermino,
 inctum profert pino non ab similem turbinata
 e, sed qui nucleum exhibeat non esculentum.
 utrum ut ad Buxum deueniam, in magno erro-
 rantur, qui buxum palmam esse existimant,
 ab hac per omnia dissideat, nisi quod vtra-
 perpetuo virescit, nec foliis spoliatur. Hunc er-
 on ex eo exortum opinor, quod nostrates hac
 le vrantur die ante Paschæ solemnitatem o-
 , qui Dominica Palmarum dicitur: nam eo
 ore apud Belgas reliquæ frondosæ arbores de-
 antur. Spectatur hæc arbor in singulis fere a-
 nos hortis, folio myrti exiguo, concauo, subro-
 to, lauore perpolito, perenni virore, flore
 aceo, odore graui, & quem non solum animan-
 sed etiam homines auersentur, ligno autem
 ac ponderoso ita, ut in aqua demergatur, colo-
 ellido ad flauum inclinato; sic ut ii, qui colore
 ellino sunt, ac giluo, minusque amabili, buxo-
 esse dicantur. Non desunt, qui huius arboris
 abiem ramenta lima attrita morbidis corpori-
 exhibeant, & luem Veneream seu morbum *Color b...*
 icum iis expugnare tentent, eaque pari effectu *xuus.*

Buxi natura.

Rei gesta narratio.

cenſeant cum ebena ſeu Guaiaco ac ligno Indicum qui mihi toto cœlo errare videntur. Lignum Indicum odoratum eſt, ſucco oleoſo ac reſinatum, ſapore non ingrato; at Buxus arida eſt, ca, retro viroſcſq; odore, ſapore inſuaui, & qui noſa qua itatis ſit particeps, ſi modo guſtare Conſiciuntur autem ex tornatili hoc ligno materia peſtices, pugillares, manubria, forata ſtula, capuli, pyxides, trochi; in quem uſum quodam medicamenti accommodatior. Noui enim ſaſcendū quendam apud nos, ſed non admodum firmi corporis aut mentis ſanæ, qui cineres buxi deuſta, atq; in marum conſecrata, quem ritum Romana Eccleſia dominica Palmarum obſeruat, cuidam adoleſcentulo ebibendos propinaret aqua luſtrali immerſo, adhibito inani ac ridiculo quodam exorcismo; aſſuſcepit pellendas, ut adſtantibus perſuaſit, febres, & uirgines exigendos: non ita multo poſt, febris quidem diſceſſiſa; ſed adoleſcens morte ſopitus eſt, ſic ut autoritatem meis ciuibus, ne quis tale quiddam iterum tentaret, quum buxæ frondes deleteria ſint, & letalia, corporiq; humano noxia ac periculoſa, & odor grauis etiam & viroſus indicat, & ſapor abominabilis atque amarulentus, quem palatum reſpuatque auerſatur.

Iam vero ut ſuſceptum argumentum proſequeſſum hoc eſt, deſumptas à Prophetis ſimilitudines etiam, commonſtrabo obiter Buxum etiam adhibito concionibus, eamque arborem ſcite atque approprie ſuis narrationibus Prophetas accommodaſſe. Quod enim huius arboris lignum cornea ſit, ferreaque duricie, ſic ut ſi quid illi inſculpatur, nō facile obliuſcitur aut exoleſcat. Dominus præcipit Eſaiæ, ut pecora Iudeorum, qui Ægyptiis fidebant, amplifcet atque aggeret in immenſum, omnibuſq; palam faciat, ſi ſede à Deo deſciuerint, & aliunde potius, quā ab

Cap. 3.

sint venati: obiter hoc illi dat in mandatis,
 describantur eorum scelera atque asseruentur
 monumentis publicis, ut ne vnquam in obliuio-
 nis deuenire. Sic enim vult irritatus scele-
 rum ignatione. Nunc ergo, inquit, vade & scribe hanc
 etiam super buxum, vel in tabula aut pugillari bu-
 xum diligenter & accurate exaratam, ut sit in diem usq; *Esaia locus*
 in testimonium & usq; in aeternum, hoc est, istud *explicatus.*
 ut tam accurate hoc scelus obfignetur, ut sit
 legibile, nec vlla vetustate contingat oblitterari aut
 rescere, sic ut & illorum oculis possit continenter
 & aliis in memoriam reuocari elapsis iam
 tot seculis, omnibusque testatum esse illos de-
 scendentes esse ob patratum scelus, edito exemplo at-
 tributo specimine ne alios quoque eo impie-
 deuolui contingat. Hieremias quoque simili *Cap. 17.*
 Metaphora, & proclamat. Peccatum Iuda scri-
 ptum esse stilo ferreo, ungue adamantino exaratum in tabula
 ararum; & in cornibus ararum seu altarium eorum qui-
 bus continenter adstat, & in quibus ipsi & filij eorum sacrifi-
 ciunt. Stilo ferreo & cuspide adamantina scri- *Hier. locus*
 ptum; (nihil enim adamante durius, sic ut acutissima *explicatus.*
 umenta exigit, quo perpoliri possit) quod inde-
 esse vult, nec annorum decursu interire, sed
 perpetuo subsistere, nec vlllo æuo obscurari. In Cor-
 nis ararum, tanquam in vestibulo primoque adi-
 ingressu templi, ut semper habeant in recenti
 memoria, ut continenter versetur ob oculos. Sic Da- *Psal. 50.*
 Et peccatum meum contra me est semper, hoc est, ocu-
 liter obseruatur, mentique assidue incumbit,
 nunquam has furias & æumnas, has animi car-
 cinas excutere possim, nisi scelus poenitentia ex-
 unctum sit, ac Dei misericordia expunctum ac dele-
 to. loletiam tot calamitatibus expressus, tantaque
 æumnarum obrutus, concepta emergendi fi-
 de ab huiusmodi rebus defuncta similitudine; cu-

Cap. 19.

Nobi locus
explicatus.

Nobi 42.

Cap. 5.

Cap. 14.

pit id quod dicturus est in omne ævum perdura-
le enim indubitatum certumq; ac fixum, nec
quam ambigeret aut desperare, quin felicem
optatum successum res sit habitura, *Quis*, inquit
tribuet, ut scribantur sermones mei? *Qui mihi det, ut ex
in libro stylo ferreo & plumbi lamina, vel cæte sculpsit
in saxo vel silice?* Quo perpetuo extent, omnium
animis possint infigi, omniumque oculis obfusi
enim quod Redemptor meus vivit, certoque persuasum
beo me in novissimo die de terra surrecturum, & in carne
visurum Deum Servatorem meum, quem visurus
ipse & non alius, reposita est hac spes & fiducia in sinu
Quibus verbis præter veram corporis resurrex-
nem (quæ ut in Christo peracta, ita in nobis, huius
cuius membris perficienda est) hoc agit apud
qui illi plus attulerunt molestiæ quam solati-
um, omnibus testatum sit se aliquando ex iis malis ac-
cideriis emerfurum, tametsi enim à Deo afflictus
in nihilum redactus, tamen certam se habere
eam concipere fiduciam, ut vindex & instaurator
Deus hanc cladem ac calamitatem in quam de-
est, à se auferat, & erecturus sit ex sterquilinio
voluitur in pristinam dignitatem, sic ut res-
tuoso ac funesto initio lætam Catastrophen
itum sit habitura non sine numerosa proles a-
ac rei familiaris amplissimo proventu. Quæ
dicat Iobi historiam non esse commentitiam
bulosam, sed veracem, & cui fides derogari no-
beat; sic ut ex re gesta proponatur nobis patienti-
malorum tolerantia, ut testatur Iacobus Apostolus
illo prior Ezechiel.

De Nuce. C A P. XXXII.

QVVM Sponsa (quo nomine & Ecclesia &
iusque anima quæ Christo insita est, designat)

in confectur & capter odorum suauitates quæ
 nobilissimis fructibus emanant, hoc est, nulla non
 parat oblectamenta virtutum quibus se reficiat:
 ut in hortum nucum, ut longe lateque prospectet atque
 an vineæ florescant, an mala Punica germinent, an se
 proferant in conuallibus. Quibus Metaphoris in-
 ter omnium virtutum chorus. Intelligi autem
 debet non nux auellana vulgo *Hæfenote*, ex corylo
 & glans, quæ est arbor procera & ramosa foliis
 inæguitate quadam odoratis, latis & oblongis,
 multis inuolucris ac tegumentis munito, cal-
 lida & fibris atque herbaceo cortice, ut Plinius elegan-
 ter describit intus compactilicarum loculo. Sunt
 huic nuci bifidæ putamini carinæ, nucleis vero
 tripartita distinctio, lignea interuirescente mem-
 brana. Nux autem hæc *Basilica* vocatur, hoc est, re-
 quæ à Regibus è Perside in Europam trans-
 mit, communi nomine *Iuglans*, quasi Iouis glan-
 dixeris, quod eam primus hominibus Iupiter
 monstravit. Eduntur hæ nuces salubrius, minori-
 bus non commodo recentes & succulentæ, quam a-
 n. Nam rancefcunt vetustate ac capiti grauedi-
 niferunt, vnde Græcis nux *Caryon* dicitur, quod
 anti noxam inferat. Ex hac Medicamen *Diacaryon*
 medicis in vfu est. quod è nucibus confectum rau-
 in vitis adminiculatur reprimendis ratione.
 pedes autem decerptæ antequam putamina obdu-
 nunt, melle & Zaccaro condiuntur, diuque asser-
 opossunt, roborando stomacho vtilis, atque ori-
 citoque non ingrata, sic vt mensis inferri possint,
 am inter bellaria vt cortices Citri aliaque trage-
 ta, hoc est, delicata quæque edulia quæ secundis
 insis atque alio cibo saturatis apponi solent. Elici-
 etiam ex nucibus virentibus necdum interno cor-
 te induratis in turbine ac meta distillatoria aqua
 multos vñs efficax, nempe ad pestis contagia, ad

Cant. 6.

Nucis arbo-
ris d-scriptio.

Lib. 15. c. 22.

Nucis Ety-
mologia.Virtus aquæ
nucis.

Nux aduer-
ſtatis &
proſperitatis
ſymbolum.

Eurgul.
Præcocia
poma, qua.

faucium ac palati hulcera ac puſtularum erupio
ad eluendas maculas, naſcos, lentigines in facie
etiam præſtat aqua quæ ex vitis ſarmentis vernis
ſe inciſis profluat, qua de re nullum veterum
tionem feciſſe memini. Cæterum quum nux
foris ligneo ſit duroque cortice, atque intus
ſapidumq; nucleum contineat, appoſite nec in
mode illi accommodari vita humana vel potius
ſtiana poteſt, atque Eccleſiæ decurſus. In hanc
nubila ſerenis, dura mollibus, aſpera lenibus,
mitibus, dulcia amaris, ſolatia caſtigationibus
ſua ſunt. Durum aliquando eſt & operoſum
frangere; quod ipſum, ſi dentibus tentes, peric
imminet, ne ſi imbecilles ſint, illos frangas. Qu
ſtat illi Plauti, *Qui è nuce nucleum eſſe vult, frangat*
Quo denotat, illi qui dulcia deguſtare velit,
deguſtanda, qui aliquid commodi ſectetur aut
quod malorum ſolamen conquirat, ne labore
giat, nihil non faciat ac patiatur, quo ſalubria aſ
poſſet.

De Pomis in genere, è quibus ſacri vates ſimilitudines
munt.

C A P. XLIII.

Serotina
poma, qua.

Pomorum differentia & ſpecies apud Belgas
meræ ſunt, ſic vt ſuperiorem, noſtra ætas vi
nam inſitio & inoculatio plurima genera pep
Inter hæc ſunt præcocia quæ præmature mæ
ſcunt, ſed fugacia, vt omnes fructus verni & æſtival
aſſeruari nequeunt. Hiberna vero & autumnalia
multam hiemem imo in ver inſequens illa ſa inta
que ſervantur. Horum alia dulcia, alia acida, a
ba, aſtera vinofa, mitia, diluta, aquoſa, alia v
miſtisque ſaporis. Præbent autem hi fructus am
les nulli non hominum oblectamenta, atque ocu
palato, maribus blandiuntur, vt etiam puerorum i

fferentia, sic ut si quis ullius generis mala con-
 trectet, odoretur, degustet, mire hoc blan-
 do afficiatur, sic ut etiam eo conspecto in men-
 tibus Dei munificentia, qui tanta rerum varie-
 cumulatissime instruxit. Inter poma refe-
 qua orbiculata sunt, nam pira fere oblonga
 turbinata forma. Horum differentias enume-
 est huius instituti, quoniam omissis Cotoneis
 is, Citriis, aurangiis, Persicis & volemis, sic di-
 od manus volam impleant. Punicis, Armeniis,
 tantum admonere visum est, Deum has de-
 homini indulgere, partim in alimentum usum,
 in sanitatis conservandę tutelam, eamq; non-
 nam adimere hæc vitę solatia, si quando erga
 munificentiam sunt ingrati. Desumitur apud
 prophetam elegans Metaphora ex pomis æsti- *Cap. 8.*
 cito quidem maturescunt, & ut res novę, ho-
 afficiunt, sed quę confestim putrescunt, nec as-
 possunt. *Ostendit, inquit, mihi Dominus Deus vi-* *Amos locus*
hoc est, corbem seu canistrum pomorum æstiuorum, expl.
Et, Quid tu vides Amos? & dixit, canistrum pomorum,
is designat fructus præcoces & primitivos) Et
Dominus ad me, Finis super populum meum Hac Me-
 tra pomorum quę non possunt diu subsistere,
 imminere populo interitum, instare corru-
 tem ut pomis maturis, quę si diu asseruantur,
 scunt, ut sunt pruna, cerasia, persica, corna quę
 snare non possunt, aut in hyemem perdurare,
 appositissima similitudine pronunciet, matu-
 se ut consumantur, atque intereant, aut proxi-
 esse internecioni: eo enim peruenisse illorum
 ritiam, atque ut æstiuos fructus maturuisse, vel
 ruri sint, nec amplius possint subsistere. Id ipsum
 Apocalypsis, ac Babylonię, hoc est, qui Eccle-
 contaminant, extrema minatur, atque auferen-
 pronunciat omnes eius delicias, decus, magnifi-

centiam, splendorem. Inter alia autem *Rece*
inquit, animo tuo desiderata poma, & praeclara quae
omnia pingua perierunt à te, nec amplius illa inuenies.
 indicat omnia quibus oblectare se solet. & pa
 reficere. ablata esse pompam, strepitum, fercu
 apparatus. bellaria. ac mellita repotia, in quib
 uisimi fructus mensis inferri solent, ut poma
 ac succulenta, pruna, Persica, aliaque secunda
 deliciae.

De Quercu, & aliis glandiferis arboribus.

C A P. XLIV.

Multa sunt in sacro Codice stirpium genera
 seriatim recensere iam mensi esset operis at
 infiniti laboris. Quocirca boni consulet æquus
 si non omnia ad amissim sum exequutus. Qu
 tem Prophetæ arbores concionibus adhibent
 modo sativas, quibus hortus excolitur, sed etia
 uestres, quæ fere urbanis sunt proceriores, ear
 nonnullas obiter attingam. Sunt etiam nostris
 nibus cognite fagus, populus, ulmus, quercus. R
 ilex, acer, suber, cuius cortice suffulta sandalia
 ceamenta frigus & aquam arcent, aliaque gland
 arbores, quæ olim ante inuentas fruges aliment
 hominibus suppeditabant. Vnde prouerbi
Stultum est inuentis frugibus glande vesci. Prophetæ
 has arbores validos & robustos designant, qui in
 opprimunt, ac tenuioribus sunt infesti quos ta
 Deus minimo negotio conuellit ac deiicit. *Ipsè*
tanget montes, & fumigant, ipse Cedros in immensu
stigmatas prostermit & confringit, sic ut vix tenue v
gium tanti fastus appareat. Sic Deus apud Amos
exterminauit à facie eorum Amorraum, cuius altitudo v
tudo ac sublimitas Cedrorum. Quo designat & den
 fastum, superbiam, arrogantiam ac Dei contemptu
 Si

Esai. 1. 2. 4.

Psal. 103.

Psal. 28.

Sap. 2.

Ner Zacharias mentem eripit fastuosis, & tan-
 quebus desperatis ad lamenta eiulatus ac fletus
 at, *Vlulate*, inquit, *quercus Basan, quia succisus est* Cap. 11.
munus ac magnificentia vastata est, hoc est ablatum
 robur, omnis vis & potentia, omnis munitio
 obstititunt, apposite illis quernis arboribus co-
 Ut enim maxima duritia robori & quercui est,
 nonnulla vix findi queant, vel cuneis, vel
 level ferrâ dissecari: ita ut isti muniti ac vallati
 ac numerosa clientela, ad eas opes ac dignita-
 tioresque, ut sublimes arbores euecti sunt, ut
 muam deprimi potuisse viderentur. Verum Dei
 ntia nihil obstat. Superius fufius de iis tracta-
 s.

De Rosa, & ex illa desumptis Metaphoris.

C A P. XLV.

AD SA apud omnes nationes flos spectatissimus, *Rosa vires-*
 mireque odoratus, Cor & Cerebrum odoris sua-
 recreat: intus vero adhibita, affectarum par-
 dolores mitigat, & conforrat astringentis ratio-
 succus tamen aurearum dilutum clementer ac
 side aluum proluit, flauam bilem expurgat, ieco-
 structioni auxiliatur, in quem vsum conficitur
 nos *Rhodopharmacum*, hoc est, Syrupus rosaceus *Rhodophar-*
 tius, qui citra noxam aluum deiicit, & biliosa *macum.*
 umenta quæ febres tertianas excitant, expurgat.
 aus amabilis floris multæ spectantur differentie.
 gatissimæ sint quæ albescunt, quibus succedunt *Rosarum*
 nentes & muricæ, hoc est, quæ purpureo colo- *differentia.*
 bollacent, inter quas flagrantissimi ruboris *Milesia.*
 nt etiam apud nos Puniceæ quæ Prænestinæ di-
 untur, vulgo *Provinciales*, colore qui Belgis in-
 maet dicitur, quod venæ carnis colorem referant,
 subfloridum aut rutilantem. Sunt etiam Damasce-
 , sunt musculatæ minutiore flosculo candidæ.

- Lib. 2. c. 4.* odoris eximii, ut Cynorhodus urbanus & sativus
Cynorhodus go Negelentier, quæ Plinio videtur Rosa Græca
odoratus. chnus, alia à Coronaria, flore roseo vel subrutillo
 nuto, odorato, quæ dos etiam foliis aculeatis in
 cus quam vulgaribus rosis, quarum folia inodori
 sunt. Quum autem Rosa nihil sit fugacius, nec
 citius marcescat, aptissime huic vita humana fr
 caduca & momentanea comparari potest tum
 splendor eius, gloria, decus, magnificentia, fast
 perbia, quæ omnia ut flosculi citissime euanes
 Notantur autem in Scriptura sacra qui luxum
 & odoratis rebus abutuntur. Sic enim compe
 se lasciui homines ac deliciosi, qui à morte nih
Sap. 2. minis superesse sibi persuadent: *Quum atar*
imbecilla sit aui brevis, & ut fumus & umbra euanesca
te, fruamur bonis presentibus, & utamur rebus natura
iuuentus adest. Vno precioso & unguentis nos impleam
non sinamus elabi florem temporis, hoc est, non frustra
Sapientia tiamur præterire amoenissimam aui partem, nec
locus expl. adolescentiam, quæ Genialiter nulloque nu
 est transigenda. Coronemus rosis antequam marces
 nullum pratum aut viridarium sit quod non pertrans
 xuria nostra, ubique relinquamus signa latitiæ, n
 vestrum exors sit insolentiæ nostræ, quoniam h
 pars, hæc est fors & conditio nostra. Hæc, inquit Sapi
Ecclesiast. cogitauerunt & errauerunt; Excacauit enim illos malitia
locus expl. nec Dei arcana cognouerunt: itaque illorum concep
 improbat, quod non vsum rei spectent, sed luxum
 prodigalitatem rerum naturæ, nulla habita Op
 ratione. Cæterum apud Ecclesiasticum compar
 animæ puritas, candor, integritas, decus, & virt
 præstantia rosis aliisque odoratis stirpibus. Sic Sa
Ecl. 29. entia æterni patris, sui commendatrix, Ego, inq
 quasi cedrus exaltata sum, quasi palma in Cades, & q
 plantata rosa in Hiericho. In iis enim locis erant p
 flantissimæ. Rursum quum ad amplexandam Sa

en

exhortatur. Audite me diuini fructus, hoc est,
 ii, & quasi rora plantata super riuos aquarum fructu. Eccl. 38.

ut lilium flores exmittit. Paulo inferius quum
 Pontificis laudes prosequitur easque Eccl. 50.

comparat in immensum comparatione desumpta
 miræ rebus. Ipse est, inquit. quasi stella matutina
 nebula quasi luna plena quum suis diebus lucet hoc
 tota, vel media sui parte à Sole illustrata: quasi
 vernis diebus, & quasi lilia apud aqua riuos. &c.

conuicito studiose lector, quam illæ frigeant
 phoræ aut collationes qui ignorat herbæ aut
 naturam ex qua similitudo desumitur, atque
 concionem adhibetur. Cæterum
 inter scribendum id Horatii in mentem mihi
 affert,

Omne tulit punctum qui miscuit utile dulci,
 morem delectando pariterque docendo. visum
 vulgare quiddam de Rosa adicere, quo iucunda
 mista minus satient. Inoleuit apud Belgas ac
 aliasque alias nationes consuetudo, ut si quando
 sodales inter se conuiuia agitant, ascitis inter
 præstantioris formæ aliquot puellis, stipulentur
 facto simposio silentii fidem, ne fidos inter amicos sit
 dicta foras eliminat, eaque de causa ut id ratum ha-
 betur, sub Rosa hæc peracta dictitant. Vnde passim
 cenaculis Rosa lacunaribus supra mensæ verti-
 na affixa conspicitur, quo quisque sit secreti tenax,
 quid temere effutiat, sed omnia reticenda memi-
 nit, Ita si quid licentius, parumque verecunde aut
 merenter dictum vel actum sit, aut si in Geniali ac-
 bitu inter se cantillent, lusitent, basient ac figant
 stula, lasciuiant, ritillent, insolescant, ante digres-
 sion omnia sub rosa transacta contestantur, interposita
 stipulatione silentii ac pactione reticentiæ impetra-
 ne quis disseminare audeat vel minimum eorum
 in hoc sodalicio peracta. Quo spectat Prouerbi-

In arte
 Poet.

Horat lib. 1.
 Epist. Rosa
 cur mensa
 affigatur.

Prouerbi-
 in futes.

*Lacedæmo-
niorum in-
stitutum.*

um, Odi memorem compotorem, in eos qui liberius
postridie in mentem reuocant atque effutiunt, quod
vino sint inscribenda atque obliuioni danda quod
conuiujs incautius exciderunt. Ita Lacedæmoni
Lycurgi præscripto in foribus primoq; aditu atq;
diuum vestibulo inscripserunt, *M. C. NON EGR
TVR SERMO.* Vnde autem hic mos receptus sit
Rosa in cœnaculis erecta silenda imperaret, quod
biagitari solent, Carmen istud Graphice expr

Est rosa flos Veneris, cuius quo furta laterent,

Harpocrati matris dona dicauit Amor:

Inde rosam mensis hospes suspendit amicis,

Conuiuia ut sub ea dicta tacenda sciant.

*Rosa silentij
Symbolum.*

Est autem myrtus & rosa Veneri dicata, his enim
herbis odoratis exornari debet Coniugium ac
Genialis, in quo, excluso tumultu ac dissidio, omni
decer esse placida, quietâ, sedata. & si quid inciderit
silentio inuoluendum, ob id Cupido Veneris
Rosam Harpocrati silentij Deo qui digito labem
compescit, consecratam esse voluit, eoque munus
illum decorauit, quo exhiberetur hominibus locu-
cibus Rosa velut silentij symbolum. Vt autem
pocrates apud Græcos, ita Angerona dea apud Ro-
nos silentio præfecta est.

De Zizania, & Lolio alijsq; herbis frugibus inimicis

C A P. XLVI.

*Quid Ziza-
niorum no-
mine desi-
gnetur.*

Zizaniarum nomine designatur omnis inutilis
tiosa, noxia fruticatio quæ sementi ac frugum
cremento officit, quæque sata strangulat ac no-
succumque quo nutriuntur depopulatur, sic vi-
getes aliæque herbæ salutares aut maligne ex-
gant, aut prorsus suffocentur. Quum autem lol-
tritico infestum sit, ac noxam inferat inter Ziza-
hoc est, ea quæ extirpanda sunt, principatum

Conspicitur autem in segetibus folio angusto, *Lolium frum-*
mentum, oleoso, hispido, semine in spica exili, flosculo gibbus no-
 nis, glaucascente ut phoenix cuius meminit Dioscori- *xium*.
 cuius prorsus affinis, quæ lolium sylvestre vel *Phoenix*
 minimum vocatur quod a muribus erodatur, est autem *herba*.
 atque adulterina tritici species, quæ aliquan- *Lib. 4.*
 tunc puro discerni nequit. Huic fere sociari solet in-
 tergetes Githago, vel pseudomelanthium, siue ni *Melanthi-*
 anthium, foliis porri, prælongo culmo, flore pur- *um adulte-*
 ro, semine in loculo papaueraceo, nigro, subro- *rinum*.
 o, inodoro, farina intus candida si dentibus atte-
 rit: Lolium autem Theophrastus provenire testa-
 rex tritici ac ordeï corruptis vligine seminibus aut
 helido imbre dilutis. Semen eius panibus admi-
 ni, capiti dolorem, oculis caliginem adfert, quod
 oculos humores in cerebrum deferat. Vnde ma-
 gis Prouerbum in excutientes, quique sunt cali-
 ditibus oculis, *Lolio victitare*. Sic Plautus:

Mirum est lolio te victitare tam vili tritico.

Quidnam? quia lusciosus. Verbero Ædepol, tu quidem
cacus, non lusciosus.

Lolio victi-
tare pro-
in Milite.

Ceterum quum zizaniorum nomine nullæ pecu-
 nes herbæ designentur, sed omnes illæ frugum &
 herbarum pestes quæ extirpandæ sunt, ne frugiferas
 abbas opprimant. Belgæ communi nomine hanc in-
 termedium herbarum congeriem *uuiet* vocant, & *uuiet*
 eradicare atque eruere, fundumq; à noxiis fruticibus
 purgatum reddere. Quocirca incunte vere antequam
 herbae adulescant, mature ac tempestiue euellenda cu-
 rant omnia frugum detrimenta. Virgilius autem obi-
 tione complectitur quæcunque Zizaniorum nomine
 comprehensa sint & satis noceant.

Prima Geres ferro mortales vertere terram
Instituit quum iam glandes atq; arbuta sacra
Deficerent sylua, & victum Dodona negaret.

Georg. l. 2.

*Mox & frumentis labor additus ut mala culmos
 Effet rubigo segnisq; horreret in arvis
 Carduus; intereunt segetes, subit aspera sylva,
 Lappæq; tribulig; interq; nitentia culta
 Infelix lolium & steriles dominantur avena.*

*Lib. 1. Past. Ovidius quoque agros & noualia culta præstari
 Ut careant loliis oculos vitiantibus agri,
 Nec sterilis cultis fugat avena solo*

Matth. 13. Hinc appositè Christus per Zizania, hoc est. agros
 pestes & vicia doctrinam noxiam, perniciosam. in
 ceram designat, denique improbos & perniciosos
 doctores qui hæresi pestifera mentes hominum
 buunt ac peruersa f. bdolaque interpretatione. in
 gante Diabolo, caelestem ac salutarem Euangelii
 ãtrinam deprimunt, ac falsa veris, vitiosa sinceris,
 bia certis immiscentes, Verbum Dei ac pabulum
 nimis inficere student & contaminare, quos tolerare
 quidem vult Deus in spem emendationis, & quoniam
 niti resipiscant, non tamen prohibet, ut Chrysostomus
 mus ait, hæreticorum conciliabula dissipare, ora
 struere, loquendi audaciam concidere. Quo spectat
 illud Pauli ad Titum *Hæreticum hominem*, hoc est
 pertinaciter inhæret prauæ opinioni ac destinata m
 litia pergit tueri falsa. post unam aut alteram monitione
 velut insanabilem ac deploratum f. gito, sciens quod
 uersus est, quoniam ipse suo iudicio damnatus e
 suaque culpa perit, quod monitus in errore persistit.
Rom. 12. Et quanquam Zizania extirpanda nolit Christus, t
 ctiosos tamen & qui Reipublicæ tranquillitatem e
 citatis tumultibus perturbant, Magistratus imper
 subiicit.

*De Libanotide coronaria, quæ vulgo Rosmarinus
 dicitur.*

C A P. XLVI.

Quintus

VVM Bibliorum interpretes non semper exacta
 duerbarum cognitione sint imbuti, viri alioqui
 arum peritia ad miraculum instructi, sit non-
 quam ut stirpiū aliam pro alia substituunt, am-
 tate vocis Hebrææ decepti. Sic non desunt
 quos est Franciscus Georgius Venerus recon-
 (ruditionis vir) qui Libanotida, hoc est, nostra
 Rosmarinum Coronariam pro Hyssopo verten-
 centeant, quæ vox à thuris odore nomen sortita
 fruticem aut virgultum Iudæi in fasciculos
 coactum ac complicatum, scoparum more,
 lustrandisque hostiis immolaticijs ac-
 nodabant. Nominis autem vicinitate decepti
 Latinam vocem refert *Esop*) Hyssopum trans-
 unt, quum ut isti censent, Rosmarinum fuerit
 interpretandum. Quum etiam Iudæi nostra hac æ-
 (ut audio) fruticis huius fasciculo utuntur, ubi
 sua peragunt, accensis hostiis peccata expi-
 sunt, imbuto intinctoque hoc fruticulo ani-
 mium sanguini, quo adstantes conspergunt. Quod
 olim Ethnici faciebant (mutuato à Iudæis
 ranti ritu) ut Iuuenal. Persius, Horatius pas-
 testantur ramusculo oliuæ, cuius rei existat lucu-
 ssimum exemplum apud Virgilium, qui pom-
 funebrem describit, qua Milenus Æolides ge-
 si hominis more effertur. Sic enim rem prole-
 ur:

Lib. 7. c. 27.
 de Haman-
 di.

Æneid. 6.

Postquam collapsi cineres, & flamma quieuit,

Reliquias vino, & bibulam lauere fauillam,

Ossequi lecta cado texit Chorineus ahen.

Idem ter socios pura circumtulit unda.

Spargens rore leui dixitq; nouissima verba.

est, manibus eius optima quæque precatus est,
 officio etiam nostrates mortuos prosequuntur,
 sepulchro inferri contingit. Nostri autem sacri-
 ex veteri instituto in hunc usum manipulo utan-

*Aqua consecrata aut lustralis cri-
go.*

Aqua Rosmarini vis.

*Morbi Regij
remed.*

tur ex cetis confecto, atque aquæ sacra-
ta aut lustralis cri-
go. tionem gentili, sed ut Dominicis diebus hoc sym-
baptismus in mentem reuocetur, quo is ritus a-
remonia sit instauratio ac velut representatio
Sacramenti quod semel adhibitum, nunquam in-
ri debet. Caterum ut ad Rosmarinum referatur
tio, sciatent passim omnium horti viuaci hac fruti-
folio tenui crebro, oblongo, crassiusculo; color
tus candido, superne viridi, suauiter odorato, flo-
caruleo, oleoso ita ut si in vasculo distillatorio ex-
aqua eliciatur, oleum innatare videas; quod ego
ralyticis & apoplectis salubriter ad mouere soleo
uice ac nuca illo inuncto. Odor fruticis animum
ficiat, presentaneam autem vim obtinet in expugn-
do morbo Regio, qui vulgo Ictericus appellatur
fusa extima cute flauo felleoque colore: sic vi-
vis etiam ad animum transferatur vitiorum natura
maculis deformatum. Rursum morbum comitia-
qui menti vim infert, impugnat: sic omnibus a-
sum ut in elixarum carniū liquamine crebro
vsum admittant. Odor accensi fruticis pestis co-
gia fugat, atque ædes suavis odoris fumigio à vi-
halitu tutas præstat. Conficitur ex eius floribus
dieamentum, quod quoniam diu subsistit, *Conse-*
triuales pharmacopœæ vocant, cuius vis cerebri
mire confortat, si nimio humore oppressum est
moriā collapsam erigit, & ne quis morbo cadu-
apoplexia, paralyti, spasmō corripiatur, aut calu-
tibus oculis efficiatur, singulari vi ac efficacia ini-
ta est. Quum autem thuris odor ac suffimer
Deo offerri solet, eoque homines illi litare, non
num à ratione est Iudæos thurificis fruticum
bus esse vfos ac Rosmarini ministerio (quæ singu-
vi pollet in expugnandis cerebri morbis, ubi
sedes est, & herba grato odore imbuta est) iua-

gisse: ut nunc Christiani viuida ac feruenti perfi- *Oratio sacræ-*
 in Christum oratione se Deo reconcilient, qui *ficiū Chri-*
 us illi omni thure ac suffimento est gratior ma- *fianum.*
 ue acceptus: quanquam nihil vetat Basilicas atq;
 es sacras odoribus perfundere ac virente fronde,
 bisque redolentibus vel suffitu odoratas prestare,
 odo absit superstitio, nec columen pietatis in iis ut
 risque aliis constituatur.

Adhibentur enim huiusmodi adiaphora, hoc est,
 differentia ad decus & ornatum religionis, atque ut
 beat populus aliqua honesta oblectamenta quibus
 iciatur. Sic passus est Christus sibi deferri hoc ho- *Ioan. 12.*
 ris, ut impuberes ac promiscua multitudo faustis *Matth. 21.*
 clamationibus se prosequerentur, sibi que congra-
 antes Palmarum aliarumque arborum ramos pas-
 n per vias ac compita prosternerent.

*Amygdalo arbore, cuius passim in sacris Bibliis fit mentio,
 & de qua desumitur insignis Metaphora seu collatio à
 Salomone, Ecclesiast. cap. 12.*

C A P. XLVIII.

A Mygdalus arbor caudice procero assurgit multis
 ramis quaquaversū, ut nostra persica, brachiata,
 foliis salici proximis aut ligustro, aut ut ea quæ Belgis
 Persica & volema profert, flosculo candido, foliis
 distincto, quæ tamen si mense Ianuario aut paulo
 serius statu cœli adhuc rigido florescat, apud Ziri-
 zæos tamen fructus qui nobis *Amandel* dicitur, præ-
 cocci partu maturefcit. Vidi enim ante sesquiannum *Amygdala*
 in nuptiali pompa generosi viri *Brænonis vviengaerds*, *Zelandis nœs*
 in quem Socet *Hieronymus*, à *Seroskerka* Zelandiæ Ori- *denegata.*
 entalis cis Scaldem Quæstoriæ dignitatem transtu-
 lit, Amygdala ex arbore recens decerpta ea matu-
 ritate ut cum Italicis vel Hispanicis certare possent,
 sic ut effracto lignoso putamine nucleum intus ex-
 hiberent candidissimum, denique succulentum,

miroque sapidum, adeo ut procures aliquot huiusmodi
 qui illuc acuti erant obitupescerent atque incompa-
 bili admiratione afficerentur quum spectare tam
 tanta despicata maritimi tractus regione tam spem
 flos fructus enasci. Muniti autem erant fructus
 gdalini gemino tegumento atque inuolacro pro
 nati primum calycis, mox lignei putaminis, cuius
 erat nucleus membrana obductus, qui in aqua
 lida aut tepescenti maceratus membranam totam
 exuit. & se edendam zaccaro insperfo exhibuit
 mygdalus non prorsus nostrati persicae absimilis
 quod huic folia maiuscula sint & flos puniceus
 candidus, fructus Persicae orbiculatus, carnosus
 culentus, sapidus, vinosus, foris languinosus, dubi-
 tus ac scabra nuce, amygdalis prorsus affinis
 quod maiori lauore sit nux amygdalina, nec in-
 minosa: fructus amygdalini cortex nihil habet
 edi possit, sed tantum nucem ambit membrana
 tegmen puluini forma, intus vero exhibet nucem
 nunc amarum nunc dulcem, quorum prior ebri-
 tem arcet. praesumpta exiccandi ratione: nam huius
 ditatem vini ac vaporem consumit, eumque pro-
 bet ad cerebrum efferri, ceterum amaritudinis ratio-
 ne, & quod incidendi extenuandique vi pollet, vi-
 rum internorum obstructions amolitur, hoc
 hepar, lienem, renes à crassis humoribus expungit
 urinam prouocat, calculum atterit, ut etiam num-
 Perficorum; nauios, lentigines, maculas in facie
 que extima eluit abstergerendi efficacia. Quum
 tem vulpes calidis & siccis tabescant, usu amygd-
 rum amarorum emoriuntur, nisi aquam confectam
 lambant, atque amaritudinem quæ vitalem succum
 illis depopulatur, mitigent ac diluant. Dulcia an-
 gdala (quo com meatu Iacob patriarcha filios infla-
 xit, quum famis tempore in Aegypto illos amans
 rei) corpus alunt ac faginant, pectus expurgant, ta-

*Amara a-
mygdala
quid pre-
stent.*

*Amara
amygdala
vulpi noxia.*

Gen. 43.

conferunt, somnum placidum conciliant, delatis
 cerebri suauibus ac soporiferis vaporibus: gum-
 vero eaque resinosa concretio, quam fisso per æ-
 tem, hiantequae cortice arbor exudat, astringit at-
 inspissat humores tenues, ac sanguinolentas ex-
 tiones cohibet. Ex hac speciosa atque fructifera
 ore quæ præmature floret, atque albescente flo-
 lo spectabilis est, desumit Solomon insignem
 taphoram in Ecclesiaste capite ultimo. adiectis a-
 quibuidam verbis translatiis tam obscuris & in-
 catis, ut non cuius sint explicabilia, & quæ Oedy-
 opus habeant coniectore, quibus tamen pro virili
 que ingenii nostri tenuitate aliquid lucis adferre
 nabor. Toro autem hoc capite desumpta ex rebus
 uissimis, passimque obuiis collatione commone-
 cit hominem officii sui, utque in ætate iuuenili sa-
 ti suæ inuigilet, cohortatur, antequam ætas ingra-
 scat, & corpus senectutis incommodis opprima-
 ur. Itaque Deum ante oculos constitui vult, atque
 eum mentem continenter defixam, nec ullo mo-
 committendum, ut in virescente ille in obliuio-
 em deueniat, sed viget ætas, atque adhuc in flore æ-
 i consistit, omniaque membra suis officiis funguntur,
 Deum vitæ integritate ac moribus inculpatis deme-
 eri studeat. Eleganti autem periphrasi indicat, quo
 nodo homo in ætate florida constitutus sensim de-
 florescat, atque, ut Iob testatur, conteratur, & velut
 umbra aut fumus euanescat, sic ut singulis momentis
 detrimenta cōcipiat, atque in deterius rapiatur, omni-
 umque membrorum usu & functione priuetur. Ac-
 cessu enim annorum (nam singula membra Solomon
 persequitur) caligant oculi, aures obsurdescunt, lin-
 gua titubat, & efficitur impedita, nares odorandi fa-
 cultate destituuntur, tremunt manus, labascunt pe-
 des, dorsum incurvescit, totaque corporis compages
 pedetentim dissoluitur. In hunc autem modum (ut

*Gummi
amygdali-
num.*

Cap. 12.

Cap. 14.

Locus Solomonicus Allegoricus.

Caput Ecclesiast. 12. explicatum.

authoris verba enarrem) concionem suam pronuntiat. Memento Creatoris tui in diebus iuventutis tuae, nequam veniat tempus afflictionis, hoc est, antequam cum uallent senii incommoda & morbi, de quibus ceteris, non mihi placent, antequam tenebrescant sol & luna, stella, & Luna. reuertantur nubes post pluuiam, hoc est, bula oculorum cum lachrymosa lippitudine, commemorabuntur custodes domus, hoc est, costarum guaculum quod interna viscera munit, ac tueri nutabunt, seu vacillabunt, viri fortissimi, hoc est, qui corpus librant ac fulciunt. & otiosi erunt in minuto numero, hoc est, quum edentulus eris, que agre concicies mandibula: & tenebrescent visus, hoc est, oculi, & claudentur ostia in platea, hoc est, in meatu, quo cibus in stomachum defertur, in lilitate vocis molentes, & consurgent ad vocem volucrium obsiderent omnes filia carminis, hoc est, aures quorum modulatione affici solent. Excelsa quoque bunt & formidabunt, hoc est, quum pedes labantur, tiora loca non conscendent, vel aliquid ex aliis lapsurum metuant. In via florebit Amygdalus, pingua bitur locusta, hoc est, pedes intumescent bilem concoctionem; nam locustæ exporrectis bus saliant, quod senibus est denegatum. Et dabitur Capparis. Antequam rumpatur funiculus argenteus & vita aurea recurrat, & conteratur hydria super fontem, confringatur rota super cisternam, & reuertetur pulvis in ramum unde venit. & Spiritus redeat ad Deum qui dedit eum.

Hæc partim Allegoria, qua Solomon aliud dicendum intelligit, partim Metaphora (qua verba propria significatione ad alienam extimulat hominem oscitantem, suæque salutis negligentem, ut facis ac Creatoris sui memor sit, illumque idem ob oculos constituat; nec unquam in oblivionem devenire patiatur: atque id præcipue in re

lem.

tia atque ætate iuuenili, quæ minus prou-
 igniter salutis propriæ inuigilat, suisque com-
 is prospicit. quod ipsum eo magis amplificat,
 l successura sint deteriora, quibus id perfici non
 t. Quociens acriter stimulat mentes ignauas
 cordes, ut ab ineunte ætate in Deum mentem
 ant erectam, antequam senium ingrauescat, &
 lerari coingat dies malos ac tempora, annos-
 plenos incommoditatis, molestiæ, afflictionis.
 silicernio ac capulari seni omnia sordescunt
 oblectamenta, voluptates, deliciae, tripudia,
 lenæ, risus, ioci, lepores, omniaque fastidiun-
 dulia, cupediæ, condimenta, bellaria, nec ullis
 s quamlibet suauibus afficiantur, quibus fere
 ntus occupari ac derineri solet. Hanc autem oc-
 nem redimendæ salutis eo magis arripiendam
 icat, quod in ætate decrepita & inclinata ani-
 vnâ cum corpore flaccescat, mens obnubiletur,
 oria, ratio, intellectus, omnesque animæ faculta-
 xtinguantur, extincta luce, insitoque naturæ lumi-
 pito. Etenim (ut ordine ac continuata serie so-
 nis caput illustrem) senio confectis oculi cæcu-
 , ac præter caliginem lippitudine vitiantur, ut
 Luna illis vix cõspici possint. Tunc manus qua-
 in perficiendo opere utimur agilitate ac ministe-
 temulæ efficiuntur, atque ad opera manũaria in-
 s. Tunc pectus anhelosum est, ac spiritus propter
 s subidentes ægre ducitur. Tunc pedes qui cor-
 t basis ac columnæ fulciunt, labant ac incurue-
 t, sic ut in ingressu scipionis ad miniculo indige-
 Tunc dentes qui cibum molunt ac conficiunt,
 aq; mandibularum alimenta conterunt, immi-
 officio suo perfunguntur, ut edentulis aßolet.
 e viuis imminuitur, atque oculi qui velut ex ca-
 ulis atque animi fenestris prospectant, deficiunt
 icipiantur, aut conuientibus ac collapsis palpe-

bris earumque musculis minutim ac velut per
 lam vident, ut ii qui vix in platea obuium dicitur
 Tunc fauces ægre cibum deglutiunt, oclusa
 citatem gulæ meatu ac tramite per quem alimen-
 tum in stomachum deferuntur, dentibus etiam in-
 exesis, infirmis qui cibo elaborando atterere
 non gnauiter insistant. Tunc somnus renuis
 lis ob cerebri siccitatem, ut senex ad auiculæ
 expergiscatur. Tunc offuscatur vox, & stridula
 tate exasperante vocalem arteriam, prorsus
 cantillandum est idonea. Tunc ad leuissimū
 pitum expauescit, totusque meticulosus
 dus semper aliquid sibi imminere, ac è sublimi
 psurum metuit, sic ut non temere per com-
 plateas ingrediatur, nisi subinde respectet. Tunc
 rescit *AMYGDALVS*, hoc est. Caput alba
 nicie sic, ut eminus conspici queat, quemadmodum
 Amygdalus arbor quæ candidos in summitate
 producit, ac longissime se spectandam exhibet
 vox exilis erit imminuta, ac stridula. Tunc lon-
 quæque illi erunt oneri ita, ut ne muscam
 perferat. Tunc peribit appetitus, qui fere
 condimento irritari solet, totumque rerum
 um desiderium abolebitur. Hæc aliaque in
 da homini obuentura commemorat Solon
 grauescente ætate ac deuexa, antequam in
 mi concordia ac confœderatio, qua hæc con-
 ta sunt, dissoluatur, & priusquam ex hoc opor-
 timum emigrare contingat in sedes illi d
 Quocirca homini has ærumnas in mentem
 quo in ætate florida ac virenti in Deum de-
 beat oculos, illique suam vitam, mores, ac
 probare studeat: *Antequam* [ut concionem
 tur] *rumpitur funiculus argenteus*: quo designa-
 tis dorsi medullam, quæ ex Cerebri substantia
 teo splendidoque colore producta [ut etiam]

*Amygdali
 metaph.*

imantibus conspicitur) à basi occipitis, hoc est,
 is parte postica vno producta per quatuor &
 ita vertebrae (qui & spondyli dicuntur) ad os
 e, quod ad anum desinit, porrigitur. Quum *Spina dorsi*
 ista spina seu dorsi contextus, cui costae velut *crina navis*
 atque trabes adhærescunt, atque affixae sunt, sit ve- *asimiles.*
 marina, (nautae *kiel* vocant) cui totius nauigii mo-
 ncumbit, tota vis, robur, fortitudo, munimen-
 humani opificii ac structuræ in spina eiusque
 ulla consistit, sic vt scite Solomon homini immi-
 interitum pronanciet, quando illam conuel-
 rumpi, vel dissolui contingat, sub confracti ar-
 tei funiculi Metaphora, quod instante morte e-
 it. Cæterum quod sequitur, *Frangitur aut quassa-*
ons aureus, ea figurata loquutione. Cor vitæ fon-
 designat, à quo arteriarum riui (vt ab hepate ve-
 um propagines) producuntur, qui & spiritus vi-
 es, & rubicundum sanguinem secum deuehant,
 mbraque fouent & irrigant. Per Hydriam autem
 quæ conteritur iuxta fontem vel scaturiginem
 nes intelligit & vesicam meatusque vrinarios, qui
 e in senibus collapsi & in angustum contracti non
 estant officium suum, sic vt accelerati interitus
 usam præbeant. Sequitur, *Et confingatur rota super*
ernam, vel conquassatur & corruiet currus fractis rotis in
eam. Quibus verbis denotat Caput quod fere mo-
 undis inclinari solet, & in humeros deuolui. Est
 tem caput rotundum & globosum, quod vt rota
 rsatilis quaquauersum mouetur dextrorsum, fini-
 torsum, nunc in pronam, nunc in supinam partem,
 i mouendi & sentiendi facultas sit tributa, ex eoq;
 iritus animales orti per corpus diffunduntur, ac
 otum sensumque neruis impertiunt: imminente
 tem morte Caput primum fere labascit ac cor-
 uit (vt in oculis perspicui potest, qui omnium primo
 moriuntur, aut mortis indicia proferunt) ac totum

Gen. 30.

Imagina-
tio conce-
ptu fingit.Num. 16.
& 17.

corpus in præceptis rapit, fractisq; omnibus membris
ut axle currus aut vehiculi, omnem corporis stru-
cturam in foueam deiicit. Hunc itaque subesse sensum
Solomonis verbis, testantur subsequencia: *Nam*
inquit, pulvis in terram ex qua desumptus est, & Spiritus
Deum qui dedit illum, reuertetur. Cæterum ut ad Amyg-
dalum regrediar, Iacob Patriarcha, cui postea victo-
do Deo Israeli nomen inditum est, à focero Laban
parum ciuilitate aut pro æquitate rei tractatus, non
usus est astu ac stratagemate, subdolo quidem
fraudento, nisi industriam interpreteris atque
genii dexteritatem, qua mercedem auaritiæ præ-
xtu denegatam; atque hæreditatem fraude reu-
tam ad se deriuaret, ratione Physica ad id perfici-
dum usus: accepit enim virgas ex amygdalo, co-
lo, populo, castanea, easque decorticatas in alueo
canali posuit ante ouium oculos, ut quum potum
nirerent, in earum conspectu conciperent: cum autem
omnibus animantibus atq; etiam fœminis formam
species rerum imaginatarum concipiuntur ex re-
obiectis, illæque fœtibus imprimuntur, factum est
pedes fœtus ederent versicolores ac variegatos, na-
culisque distinctos, sic ut Iacobus non poenitendans
sortem sit consequutus. Cæterum extat in Bibliis
insigne miraculum de virga Aaronis Amygdalibus
morem spectabili florum ac fructuum amœnitate
germinante, qua Deus perfracto populo voluntate
iuam testatam esse voluit, & palam facere omnibus
quem præfici velit diuinis ministeriis ac sacerdotibus
munere fungi: Absorptis itaque terræ hiato soloquo
dehiscente Dathan & Abyron vnâ cum primariis a-
quor conspirationi contra Moysen & Aaronem co-
sociatis, qui se diuinis rebus ingerere tentabant
Io Dei mandato aut vocatione: cæsis interim ex
miscua plebe ac gregaria multitudine quatuor
cim milibus & septingentis, demandauit Deus Moysen

piperet duodecim virgas, inscriptis singulis vir-
 principum nominibus, inter quas erat Aaronis
 sica tribus. Et posuit singulas Moses in taberna-
 culo testimonii, post die ingressus Moses tabernacu-
 lorum, unde à Deo responsa peti solebant, in-
 germinasse f. uticis in morem virgam Aaronis
 sicae familiae, ac turgentibus geminis flores e-
 misse, qui foliis dilatatis Amygdala protulerunt.
 Merens autem Moses virgas omnes de conspectu
 mini, spectandas illas exhibuit vniuersis filiis Is-
 rael, qua re visa, acceperunt suam quisque virgam.
 Aaronis autem in signum rebellionis in tabernacu-
 lo relata est: quo sedato sopitoque murmure ac fre-
 quenti in condita multitudinis, ea virga exemplo sit,
 amplius contra Deum eiusque ministros insur-
 gens. Historia hæc illustre documentum omnibus
 habet, nempe, vt nemo sibi usurpet aut vendicet,
 in functionem aut vltro se illi ingerat, nisi Dei
 & vocatione accitus, vel etiam communi con-
 silio ac suffragio eorum, quibus ea res per Dei Spiri-
 tum demandata est, quemadmodum Paulus ad He-
 bræos testatur Christum non sibi arrogasse eum ho-
 nem ac dignitatem, vt constitueretur Pontifex qui
 data abolet effuso suo sanguine, sed hac perfun-
 ctione iussu Patris, qui illum constituit per-
 uum Sacerdotem secundum ordinem Melchise-
 ch. Cui itaque virga, hoc est, regendi docendique
 munus commissum est, ac delegata functio propa-
 gandi Euangelii, ille se alacriter operi destinato ac-
 gat, suæque vocationi gnauiter insistat. Atqui
 Aaronis virga prius arida, virtute diuina virefces-
 cepit, ac præterea fructum salubrem proferre:
 quoque par est, vt ministri verbi Dei germina
 fructum proferant, ac salutari doctrina illos, quo-
 rum cura iis demandata est, imbuant, vt fructus
 bonorum operum per fidem in ipsis conspiciantur.

*Documen-
tum xiii.
Historia Aa-
ronis.*

Cap. 5.

Hortatio.

*Amygda-
lina nux
vite Chri-
stiana sym-
bolum.*

Quod Christus sedulo inculcauit Petro ter ab illo
pulatus amoris confessionem, & pascendi gregem
ligentiam. Videtur autem mihi admodum appropin-
ac conuenienter Nux Amygdalina posse statui
Christiana symbolum, in qua ut superius de Iu-
de diximus, aspera mitibus, amara dulcibus,
mollibus ac suauibus mista sunt: nam per lignum
durumq; putamen aduersitates, labores, ærumna
commoda designantur: per nucleum dulcedine
butum suauitas & solatium, dolorumq; fomentum
& mitigatio.

*De platano eiusdemq; natura, à qua similitudinem
munt sacri scriptores.*

C A P. XLIX.

*Lib. 12.
6. 1.*

*Palma
Christi si-
ne Ricinus
herba.*

Fagus.

Tilia.

Platanus arbor est externa atque aduentitia,
brarum gratia ex Asia in Europam aduecta,
Plinius testatur ad Morinos vsque Belgarum
extremos Romani imperii tributarios esse dela-
Diffundit hæc arbor amplissime ramos, cortice
so, folio vitis aut ricini, hoc est, eius stirpis quan-
go *Palma Christi* dicitur, ob folia in expansa manu
figiem articulata, Catapotia maioris etiam no-
cognita, quod semen cui inest vis purgatrix, per
quæ Græcis *Catapotia* dicuntur, ab orbiculari for-
fit inclusum. verum Platano, quam huic frutic-
lia paulo minora sunt, longo pediculo, hoc est
tiolo quo folium aut fructus dependet, rubicun-
flosculo paruo ac pallido, baccis rotundis atq;
culatis, scabris ac lanuginosis. Præbet hæc arbor,
patulis sit diffusa ramis, ac quaqua uersum expro-
æis, scenas & umbracula, ut apud Belgas *fagus*, v. e.
Bueken, laxatis ac deflexis expansisque in omnem
tem cultoris industria ramis, eaque elegantius
seu *Philyra* Belgis *Linden*, cuius apud Brabatos
sa illa arboris propago, & natura & arte excul-
ta

exhibet, & exclusio Solis æstu opacum frigus
 et, sic, vt subsidentes mire afficiat frondosa con-
 uersatio, ac lassos languidosque suauiter reficiat.
 defunt, qui quum Tiliam hæc præbere commo-
 deant, ac salubri vmbra æstantes recreare, Plata-
 ni existiment: alii fagum, quod Virgilius cecine-

Eclog. I.

*Ityre tu patula recubans sub tegmine fagi;
 Niluestrem tenui Musam meditaris auena.*

Arborum magno errori inuoluti sunt, quum illis nulla
 foliis cum Platano sit affinitas. Arcent quidem illæ
 mores, vt Platanus, Solis ardorem, ac caput ob den-
 sationem foliorum pompam ab æstu tuentur, sed non con-
 citur ea species & forma foliorum in nostratibus
 arboribus, non emanat ex fronde ea suauitas & expi-
 tio, quæ salubri halitu proximos afficiat. Est enim
 Platanus ea vi imbuta, vt venenata quæq; arceat, ac
 serpentes longe abigat, adeo vt vespertilionibus hæc
 arbor aduersetur, nec facile sub ea nidulentur, eiusq;
 vmbra ferre sustineant.

*Platani vis
 & natura.*

Quocirca sacri scriptores hanc etiam narrationi-
 bus suis accommodant, ex eaque similitudines desu-
 nunt. Sic Sapientia sui commendatrix, atque in e-
 narrandis propriis encomiis occupata, commemora-
 tione excellentium arborum, indicat se omni virtu-
 tum genere exornatam, ita, vt sibi adsit decus, ho-
 nor, dignitas, amplitudo, sublimitas, fauor, gratia, ve-
 nustas, quibus dotibus suos sectatores etiam illustrat,
 fatetur se frondescere ac fruticare, vt Platanum ar-
 borem speciosam, quæ irrigata aquarum affluentia
 augefcit, atque incrementa suscipit. Arbor enim
 hæc impense humore delectatur, ac sitibunda est ad-
 eo, vt vini irrigationem non respuat, quod ipsum fa-
 ctitasse Hortensium Macrobius refert, quo viuacior
 esset, ac magis spectabilis. Vt autem Platanus ramos
 ac propagines longe lateq; diffundit, ac tam gratam

Eccles. 24.

Lib. Sat. 3.

*Xerxes pla-
tani umbra
delectatus.*

Psal. 16.

Thren. 4.

*Magnates
celsis arbo-
ribus com-
parantur.*

umbram exhibet, ut Xerxes Persarum Rex totos dies
illa se oblectaret: Ita Sapientia quæ ab Altissimo pro-
manat, omnes qui eo confluant, ac sub eius umbrâ
recondunt, suauissimo Diuinitatis afflatu fouent
recreat, illorum curam ac tutelam suscipit, illos
ab omni iniuria atque incommodo defendit. Si-
rat Dauid, *Sub umbra alarum tuarum protege me.* Et
Ieremias plorabundus queritur se hoc solatio de-
stitutum populi Iudaici personam sustinens: *Spiritus
nostri Christus Dominus captus est in peccatis nostris,*
diximus, in umbra tua uiuemus in gentibus, hoc est, illi
præsidio fulti subsistemus & tuti erimus ab omni
insultu. Caterum quum sint in Palæstina ac Syria
totoque illo felicis Arabiæ tractu amœnissimæ iun-
mæque proceritatis arbores ob soli ubertatem atque
aeris temperiem, Propheta ex rebus obuiis ducta
multitudine Regum atque Imperatorum magnatum
que splendorem, magnificentiam, sublimitatem, po-
tentiam, maiestatem celsissimis arboribus ut Cedro
comparat. Et si qui aliis sunt paulo inferioris nomi-
Principes vel Satrapæ, quorum non tanta est potes-
tia, ut cum summis certare possint, aut cum illis pa-
ria facere: sed tamen in aliquo numero censi po-
sint, & quibus obtigit non pœnitenda dominatio
non Cedro sublimi atque immensæ altitudinis ar-
bori sed abieti vel platano, aliisque minus proceris
aut speciosis arboribus comparantur. Itaque Deus
apud Ezechielem amœnissima utitur Metaphora
describenda amplitudine ac sublimitate Pharaonis
quantoque utatur successu ac prosperitate, quid in
crementi florentissimo Regno accesserit, quos pro-
gressus acceperit, sic ut pronunciet nullum Regem
illi parem, nec quemquam illius magnificentiam ad-
æquare: illum tamen ex tanto fastigio ac gloria mi-
nimo negotio deiectum iri, quemadmodum celo-
sissimæ arbores scuri deiecti solent, ac conuelli. Si-
enim

propheta narrationem prosequitur, qua De-
 berbo elatoque Regi, cui vt nunquam Deus in-
 tem venit, ita eius populo fuit infestus, exitium
 tur: *Factum est*. inquit Ezechiel, *verbum Domi-* *Ezech. 13.*
me: Fili hominis dic Pharaoni Aegyptiorum Regi & po-
ius, Cui nam assimilatus es in magnificentia tua? Ecce
ius Cedro similis est in Libano pulcher ramus, frondibus
osus, tanta proceritate & altitudine vt inter con-
as frondes sit cacumen eius: aqua nutriuerunt eam:
flus seu terræ profunditas qua radices aluntur,
tum illam euexerunt, quumque extendisset ra-
suos, hoc est, vires & potentiam assequutus esset
aonis dominatus, in ramis eius fecerunt nidus
ia volatilia cœli, & sub frondibus eius genu-
omnes bestię saltuum, & sub vmbraculo illius
tabant plurimarum gentium cœtus. Qua Me *Locus Ezech.*
ora indicat Pharaonis imperio multas nationes *explicatus.*
subditas, illique tributarias ac vèdiggales. Erat-
pulcherrimus in magnitudine sua, in dilatatione
istorum suorum, hoc est, propagando imperio, ac
tandis proferendisque finibus. Erat autem
radix iuxta aquas multas, quæ affluenter illam
gabant. Quibus verbis designat opes illi accreuif-
immensum ob negotiatorum frequentiam, at-
yltro citroque commeantium turbam. Cedri
fuerunt altiores in paradiso Dei, Abietes non
quauerunt summitates eius, & Platani non sunt
ata illius frondibus. Quo indicat nullam pro-
ciam ei parem, nec Iudæam quæ sanctissima reli-
ne exornata est, nec vllas alias nationes, quæ Dei
tum amplectuntur, illi conferri posse. Ob tan-
am autem, inquit, pulchritudinem & eminentiam e-
olata sunt eam omnia ligna voluptatis quæ sunt in
paradiso Dei, hoc est, inuidia quadam & emulatione
oti sunt finitimi qui Deum colunt & venerantur.

*Successus
impiorum
pios ali-
quando
urit.*

Tsal. 72.

Cap. 12.

Cap. 1.

Cap. 21.

Tsal. 36.

*Davidis
locus expli-
catus.*

Vrit enim aliquando pios felicitas & successus impiorum, ita, vt improborum prosperitas illos pro modum vacillare facit, atq; a studio recti dimouit. Quod ipsum testatur Dauid, quum inquit, Meum pene moti sunt pedes, pene effusi sunt gressus mei, qui zelauit super iniquos, pacem peccatorum dens. Huius quoque rei indignatione motus Hieremias cum Deo disceptat, & quodammodo cum eo expostulat, quod via impiorum prosperetur, & his sit omnibus, qui prauaricantur & inique agunt eodem argumento versatur Abacuc, & cum Deo pemo- dum rixatur: Quare respicis contemptores taces, conculcante impio iustiores se? quasi dicat: Cur conniues? cur dissimulas, & quodammodo roboras ad scelera & iniquitates improborum? Iob quoque indignatur impios in tantam felicitatem euectos reliquos habeat contemptui. Quare, inquit, viuunt impii, subleuati sunt & confortati diuitiis? Domus eorum securæ & pacatæ & non est virga Dei super illos, &c. Hæc autem tamen si in speciem inter felicitates referenda videntur, adeo vt piorum animos tigent, & velut in lubrico constitutos ad ruinam pemo- dum impellant exitus, tamen declarat, quod sint fallacia, incerta, momētanea, caduca, fluxa, temporaria quibus illi fruuntur, quum Deus subito & repente omnia euertat, ac in nihilum redigat, vt ne- stigium quidem tanti fastus & potentia apparet, quod etiam alio loco indicat Dauid, *Adhuc pusillus & non erit peccator. & quæres locum eius, & non inuenies.* paulo inferius: *Vidi impium superexaltatum & eleuatum sicut Cedros Libani, & transiui, & ecce non erat: quasi inuentus non est inuentus.* Quo denotat improbos in maxima sublimitate attolli, sed ex florenti rerum statu, in quieta possessione deturbari, illorumq; pompanum strepitum euanescere vt fumum, sic, vt ne posterius quidem in vllam regni partem aut hæreditariam possideant.

Tensionem admittatur sed eueratur florentissima
 ailia, & aboleantur ades & palatia splēdida, à qui-
 bus fere Reges & magnates nomen fortiuntur. Ex-
 empla quotidie suppedirant Belgarum aliquot pro-
 res gestamine Regio decorati, quorum opes, decus,
 magnificentia defluerunt, & nominis celebritas ex-
 neta est, quod in tanto splendore, in quo erant con-
 tituti, nulla habita sit Dei ratio, nec si am felicitatem
 Supremo numini acceptam referre studuerint.
 Quo spectat hæc Ezechielis Metaphora, qua Deus
 regi amplissimo interitum minatur, eo quod Cor
 elatum esset contra Deum, sic ut aliis præda sit
 uturus, atque ad internecionem delendus, ipsis et-
 am confederatis in eandem calamitatis sortem de-
 ectis, quibus accedunt multa alia detrimenta, quæ
 Ezechiel hoc capite multis Metaphoris amplificat.
 Huic prorsus affinis est illa apud Esaiam Dei com-
 minatio contra fastum, superbiam, tyrannidem, cru-
 delitatem, sæuitiam Regis Babylonis. super cuius in-
 teritu etiam latata sunt Abieres & Cedri Libani, ut
 propheta differit. Qua Metaphora indicat Duces ac
 Satrapas, omnesque illius iugo oppressos exultare
 atque exhilarescere ruina atq; interitu Tyranni sua-
 uissimi. Comparatur illi ob magnificētiā ac splen-
 dorem Regni, Lucifero sideri, argentei ac clarissimi
 splendoris, qui Planeta nocturnis horis atq; inclinata
 iam die, Solem subsequutus, Vesperugo & Hesperus
 dicitur, Belgis. *Auent sterre, de quo Virg. Ite domum saturæ*
venit Hesperus, ite capellæ. Matutinis autem atq; antelu-
 canis horis, primoq; diluculo Solem præcedens Lu-
 cifer vocatur Phosphorus; denique ab amabili venu-
 state ac splendore, lucidoque colore Venus, à qua &
 dies nomen sortitur. Cui rei hæc subest ratio, quod
 Veneris stella ratione epicycli moram ac retardatio-
 nem faciat in signorum spatiis, quo fit ut tardius pro-
 gressa, post occasum Solis appareat, velut itineris eius

*Esai locus
 explicatur.*

Eclog. ult.

Cap. 22.

Esa. 19.

Esa. locus
explicatus.

comes, mox tamen maturans iter, ociore ambitur, ac transiliendo se eripit à necessitate moratur, ac stumque cursum perficit, ac Solem matutino teo ore præcedens radianti splendore cælum illustrat. sideri quum Rex Babylonius memoratur asinus successu rerum magnarum elatus, suæque fragoris oblitus, diuinos honores sibi deferri passus, oppressaque Dei religione, ac profligatis eius curibus pro numine coli voluit, cuius insolentiam superbiam, læsæque Maiestatis crimen indignans Deus, illum ex sublimi imperii folio deturbauit, omniq; gloria ac decore spoliavit (quemadmodum angelum Satanæ qui Diuinitatem affectabat, Deum proximas sedes ambiebat) & ea ignominia affectum, etiam sepulturæ honor illi sit denegatus, illata iamnum memorabili clade regno Babylonico, eiusque incolis, atque indigenis vndique prostratis. ruina ac tam magnifici Regis interitus passim per uocauit populares & finitimos, qui eius pompam strepitum vel inuiti spectare ac venerari soliti fuerant ad dicacitates, scommata, diſteria, sic vt mortuo daueri insultarent, quod opulentissimus Rex qui lo nutu omnes territabat, ex tanta sublimitate ac situ in tam acerbam ac seruilem conditionem sit precipitatus adeo, vt non sit inferendus sepulchro mortuæ regio, sed (vt Hieremias Ioachimo Regi Iudæ minatur) sepultura asini sit humanus. Quo indicio corpus, vt asini & equi, feris & alitibus palam obiectum endum. Quo spectat illa Esaie Ironia & insultatio. *Omnes principes nationum dicent, Detrahita est ad inferos superbia tua, hoc est fastus, strepitus, magnificentia, voluptates, deliciae defierunt: concidit cadaver tuum. Super te sternetur tinea, & opperimentum tuum erant vermes.* hoc est, corpus demortui nullo erit oblitum vnguento aut aromate, vt Regibus assolet, quo à putredine corpus conseruetur: sed à lumbricis ac vermiculis

arro

tetur, ut infimo cuique; cædonum contingit. Quo-
 de cælo cecidisti Lucifer. qui oriebaris mane ante cornu- *Ambitio*
 in Auroram: Corruisti in terram, qui vulnerabas gen- *ruina ob-*
 ti dicebas in corde tuo, In cælum conscendam, supra astra *noxia-*
 exaltabo sedem meam, & sedebo in monte testimonij in la-
 quilonis, Tu vero in sepulchrum detractus es in pro-
 m lacus.

Quod denotat eum vita, opibus, potentia exutum,
 nocte absorptum, qui humanæ conditionis obli-
 se efferre supra humanam conditionem studuit,
 que honorem sibi vindicare. Quæ rerum vices
 in mento sunt Regibus ac mortalium cuique, ut se
 inaneant intra limites, ac meminerint eas esse vi-
 cerum humanarum, ut minimo momento sum-
 mimum aliquando deuoluantur, eoque magis si
 o factu ac superbia intumescat contra homines;
 istas erigat aduersus Deum. Sic Paulus infelicem *2. Thess. 2.*
 animum exitum denunciat homini illi sceleroso
 erdito, qui effertur supra solium Dei, & se extol-
 supra omne quod dicitur Deus, aut numen reli-
 ge colendum, & à quo cuiusque salus & incolumi-
 pendet, adeo ut in templo Dei sedeat ostentans
 lum pro Deo, & exercens palam sæuitiam ac ty-
 midem in sanctos qui volunt pie viuere in Christo
 quem Deus suo tempore conficiet potenti spiri-
 ris sui, atque ementita falsaque Diuinitatis specie ia-
 tem abolebit claritate aduentus sui, quo detege-
 omnis impostura, & euanescet (multis obstupe-
 scitibus, qui eius fraudulentis prodigiis & porten-
 tamentati erant) ut fumus eius doctrina, & fucata
 que religionis ac pietatis species.

frutice, virgulto furculo, termite, malleolo, palmiti, ger-
 mine, gemma qui & oculus in arboribus ac plerisque a-
 lis, desumpta similitudines, quibus Tropheta vaticinia
 illustrant.

Frutex.**F**Rutex appellatur quidquid ab radice multum
caudice ac ramosum se profert, sed quod ante**Virgultum.**arboris proceritatem non assurgit. Virgultum
terra emergens fruticosa virgularum congeries
compluribus ramulis ac lignosis furculis confusa
vt herba emoritur. Hec aliquando excolitur, vt**Surculus.**rescat. Surculus est germen quod ex ramis sim-
indiuuiduum oritur, qualis nobis in ramulcu-
summitate ad infitionis vsum accommodatur
Belgæ vocant, quo efficitur, vt**Virgil.***Aliena ex arbore germen***Georg. 2.***Includas: vuidog, doces inolescere libro.***Malleoli.****Palmistes.**Est autem Surculus in arbore velut succrescens
les & propago, vt in familia nepotum & agnati-
successio. Vnde *Surculare*, hoc est, adnascens
ribus surculos adimere. Malleoli & palmiti-
mentis, hoc est, prælongis vitis virgulis porrigi-
nouellæ sunt vineæ germinationes. inter quas
pampinarij, qui nihil aliud quam pampinis ad-
rum pompis luxuriant, quibus nihil speres quæ
stentamenta stirpis: vt ficus Euangelica Christi
testata. Sunt enim stolones & inutilis fruticosa
secanda ferro, ignique destinanda. Qua Metaphora
Christus impios atque improbos designat. Al-
mites fructuarij sunt, à quibus insequente æstas
ctus speratur. nam ineunte vere palmites com-
humore, velut animati, profuberare incipiunt
lut parituri extumescere, sic vt gemmæ in iis
ferre incipiant. Quod Cicero indicat, In viribus
mo vere existit, tanquam ad articulos sarmen-
ea quæ gemma dicitur vel oculus, quod extum-
Vnde *Gemmare* vites dicuntur, ac turgescere in
futuri fructus. Indicaui id etiam Virgilius;**Ioan. 5.****Gemma in
vite quid.****Eclog. 7.***---iam venit æstas**Torrida, iam leto turgent in palmitæ gemmæ.*

G

Germinen est id, quod ex ipsis arborum surculis pri- *Germen.*
 ere exit, ex quo mox folium producitur. Sic
 nouo germinare dicuntur arbores & pubescere.
 qua re post ver aduentare æstatem conuicimus: vt
 indicat Christus sumpta similitudine à ficu *Matth. 24.*
 minante ac proferente grossos suos, quæ Meta- *Termes.*
 ra superius explicata est de ficu. Termes auulsus
 ex arbore ramus foliis vestitus, & fructibus onu- *Rom. 11.*
 præsertim ex Palma & Olea, de qua Paulus Apo-
 stolus similitudinem desumit contra illos, qui fastu-
 di, ac sanctimonix specie inflati alios despici-
 unt, ac concipiunt de se opinionem, quam pro huma-
 nitate maiorem. Hæc præfari visum est Le-
 gende, quo plus lucis adferret plantarum
 initio, ex quibus conciuæ similitudines & Meta-
 ra desumuntur; neque enim solum ex arboribus,
 sed & fruticibus sacra historia Similitudines mu-
 tur, sed etiam ex earum partibus & appendicibus,
 ce qua alimentum alliciunt, trunco, per quem
 andunt, cortice, quo muniuntur, ramis, fronde,
 is, flore, quibus exornantur; fructu, semine, qui
 propagantur: Sic Esaias, vt rem aggrediar, quum *Cap. 53.*
 Christo, eiusque ministerio vaticinatur, atque il- *Ioan. 16.*
 oculis hominum spectandum exhibet, descri- *Rom. 10.*
 tam salutarem summi patris Legatum nulla spe-
 nulla formæ dignitate fuisse, sed abiectum, despi-
 am, ita, vt nullus propemodum illo afficiatur, aut
 um vt gratiosum hominem ac fauorabilem com-
 ctatur; Similem dicit Christum virgulto aut sur-
 o, qui emergit ex terra arida, ieiuna, squalentique *Esai. locus*
 sticulosa sic, vt nullam spem pollicere posse vide- *explicatus.*
 ur hominib⁹ (nam coram Deo nihil illo sublimius)
 in vllam sublimitatem possit euehi, suamque pro-
 gare doctrinam, aut vlla ratione efficere, vt aliquā
 m de eo quisquam concipiat instaurandæ salutis,
 aliquid magni ab illo sperare, adeo, vt quum mul-

K.

ti abiecti hominis specie offenderentur, eo res de-
 tur videatur, ut vix decimus quisque fidem in-
 turus tam magnificis promissis eorum, qui il-
 pradicant, ac testarum orbi volunt Christum
 Seruatorem, salutisque humanae vindicem, &
 torem. Quum enim in eo nihil fuerit spec-
 aut visenda specie (nisi deuicta morte, exhibito
 rectionis triumpho, ac consummato salutis huius
 mysterio) profecto non mirum cuiquam, aut
 dum videbitur tam paucos amplecti eius prom-
 nem, eiusque doctrinam arripere: quum vix di-
 deputent, in quem defigant oculos, ac spectare
 neant; & abiectior sit, quam ut eius consuetudo
 familiaritate uti cupiant. Longum autem est
 mnia persequi, quae in hoc Capite Esaias co-
 morat de propagatione regni Christi, propterea
 ctorem ad huius Prophetæ interpretes relego,
 nymum, Rupertum, Twicensem, Adamum Sar-
 dum recentiore, & si qui alii in illustrandis
 vaticiniis fuerunt occupati. Omnium autem
 stianorum interest locum huius Prophetæ ac-
 eruere, in eoque identidem immorari, ac singula
 ditando excutere: quoniam in eo nobis propo-
 tur, quibus maxime illustratur Christi & humi-
 & gloria, & quid nobis contulerit, quantaque
 fir, ut excussa seruitute ac tyrannide Diaboli
 bertatem damnatos affereret. Reuocat nos ad
 sti exemplum Paulus Apostolus rigidus Chri-
 religionis assertor & propugnator, atque huius
 ut ita sumus affecti, sic animati, ut Christus
 qui quum esset in forma Dei, non se rapinam arbitra-
 ut esset aequalis Deo, sed seipsum exinanivit, ut assumptus
 forma, factus sit homini similis & in forma repertus,
 factus obediens usque ad mortem Crucis ignominiolus
 quapropter Deus illum extulit in summam sublimitatem
 donavit illi nomen, quod est supra omne nomen, ut in

Philip. 2.

Pauli locus

Illustratus.

qui quum esset in forma Dei, non se rapinam arbitra-
 ut esset aequalis Deo, sed seipsum exinanivit, ut assumptus
 forma, factus sit homini similis & in forma repertus,
 factus obediens usque ad mortem Crucis ignominiolus
 quapropter Deus illum extulit in summam sublimitatem
 donavit illi nomen, quod est supra omne nomen, ut in

Estat omne genu, caelestium, terrestrium, & inferorum, Matth. ult.

nulla vis, nulla potestas tanta, quæ non sub-
 iaceat illi imperio. Sic Paulus, ut etiam Esaias
 Omnis Christi naturam complexus est humanam
 innoxius fuit & expositus calamitatibus & mi-
 seris hominum: & diuinam ob consequentem impe-
 rii de uicta morte & Diaboli tyrannide, extin-
 ctis peccato, mortales omnes in libertatem affe-
 cit, ut nemo non illi assurgat, nemo non caput in-
 eferat, nemo non genua incuruet, ubi tam sacrosan-
 ctum Iesu nomen vel proferri, vel exclamari audit.
 Nam ut in argumēto suscepto progrediar, quum
 nusquam non Christi gloriam illustret, atque
 regnum, hoc est, Euangelicam professionem
 predicans, consolatur afflictos & mœ-
 rit, qui se destitutos omni præsidio existimant, ut
 apta spe & fiducia in Deum mentem erigant.
 tum enim indicat (assumpta Metaphora sicut
 uticis) instauratum iri spirituale Davidis regnu-
 m Christum, omnesque pios qui se desertos credunt,
 signatorem habituros & vindicem, excussoque
 iugo, libertatem assequuturos, quod hoc va-
 ro confirmat: *Egredietur, inquit, virga seu vir-*
gam, vel furculus ex radice Iesse, & flos subsequente
ex caudice eius. Et requiescet super eum spiritus Do-
Spiritus sapientie & intellectus, Spiritus consilij & for-
nis, Spiritus scientie & pietatis, & replebit eum spiritus
is Domini. Quo indicat Christum omnibus
 os cumulatifsimum, quibus suos instituit ac
 pletat. Eandem similitudinem paulo post repe-
 In die illa radix Iesse, quæ inclinatis rebus Iudai-
 ropemodum extincta videbatur, ut aridus trun-
 instaurabitur & erigetur, ita ut omnes nationes,
 quam in scopum oculos habitura sint defixos in
 istum, qui stat erectusque est in signum, ac
 it vexillum populi, atque illum requirent;

Cap. II.

Esai. locus
illustratus.

*Ex radice
firpium de-
sumpta si-
militudines.*

Cap. 29.

Cap. 14.

Prov. 12.

Ecc. 24.

eo se conferent, illum certatim gentes depob-
tur. Caterum ex radice, quæ humorem emittit,
cit, ac vitalem succum per ramos vndique
sumuntur in Bibliis similitudines perelegan-
partis rebus prosperis ac secundis prophetarum
modant, atque ubi successum pollicetur Deus
iam incrementa virtutum: partim rebus de-
applicant, quum scilicet improbis extinctionem
que interitum denuntiant. Sic Iob cum flo-
pibus & potentia, ac frueretur rerum omnium
entia, omnesque proceres illum passim hono-
sequerentur: *Radix mea* inquit, *erat humore per-*
taphora sumpta ab arboribus, aqua salubri
quæ non arescunt, sed florum & frondiunus
spectabiles sunt. *Et ros morabitur in messe mea*
denotat omnia felicissime successisse, nec qu-
menti aut iacturæ accessisse rebus suis: Quum
radix fundamentum sit quo arbores fulciuntur
limentum percipiunt, Deus apud Oseam po-
resipiscentibus atq; iis, qui illi fidunt, vberitatem
que, opesque stabiles & diuturnas: *Ero*, inquit
ros Israeli, & germinabit sicut rosa aut lilium, & erunt
est, dilatabit, diffundetque se radix eius. & propa-
se rami illius. Quo designat non facile moriturum
lorum felicitatem, sed ut validas arbores, stabili
fore diuturnam. Solomon autem, quum
nem atque euanidam impiorum spem indicat
frustrandi sunt votis suis, nec sunt consequi
quæ animo conceperunt: *Desiderium*, inquit, *in-*
numentum est pessimorum, hoc est, ea cogitant ac
tantur, quæ interitum adferunt: *Radix autem*
proficiet, hoc est, pullulabit fructumque salutis
proferet. Vnde Sapientia radicatam se dicit,
mas defixisse radices, ac propagatam in popu-
noifico, sic ut assurgat in immensum, ut Cereus
& Cupressus, hoc est, longe lateque diffundantur.

pas quibus sui studiosos obumbrat, ac saluber-
 litu fouet ac recreat. Ediuerso, quum Deus
 minatur improbis, ac confirmat non fore
 aut diuturnam illorum potentiam, quan-
 illa vallata sit & munita, Radicem illorum
 pro nunciat. Quo spectat illud Iobi: *Ego* *Cap. 5.*
sum firma radice ac maledixi ac detestatus sum pul- *Iob. 15.*
uerem eius. Cui & illud consonat, Cunctis diebus
erbit impius, & numerus annorum & tyrannidis illius
est, Non dicabitur nec perseuerabit substantia eius nec
in terram radicem suam; hoc est, non erit diutur-
nos eius arefaciet flamma, & auferetur spiritus oris eius
 Hac omnia indicant omnem fastum, strepi-
 perbiam ad nihilum redigenda. Non mitio-
 nunciat David homini scelerato ac nefario qui
 fluxis ac caducis fisis, innocentes opprimit.
 et te, inquit, Deus in aeternum, & euellet de taberna- *Psal. 51.*
 radicem de terra uiuentium: Quo indicat illum
 tus extirpandum, ac funditus eruumdum, subla-
 ni spe propagandæ familiæ; nam extincta radi-
 illa amplius est posteritatis spes. Eadem Meta-
 Christus usus est, quum os obturat Phariseis,
 cipulos libertate dicendi offensos placat: *Omnes* *Matth. 15.*
ratio, quam non plantauit pater meus celestis, eradicabi-
 Quo indicat, Omnem doctrinam aut institutio-
 vitæ, quæ non innititur Christi solido funda- *Ioan. 15.*
 to, & quæ plus habet superstitionis, quam veræ *1. Cor. 3.*
 atis extirpandam. Solent fere in nihilum re-
 & aboleri, quæ humanis conciliis, nec adhibito
 statuuntur, omniaque dissipari atque obsole-
 e, quæ non scripturæ immobili autoritate fulci-
 ur, vel ad ostentationem & quæstum excogitata
 t. De Germine, hoc est, rudimento florecentis
 tulæ incunte vere, par est ratio; nam ex eo desu-
 untur similitudines, vel in bonam, vel in deterio- *Spruyte.*
 m partem. *Sic vinea Domini exercituum Isra. lest, &c.* *Esai. 5.*

Cap. 4.

Esaia 61.

Hier. 33.

Palmites
quid desi-
gnent.
Psal. 79.

Esaia testatur; Et viri Iuda germen eius delectabili-
sus eodem Capite in deteriore parte; Radice
rum sicut fauilla erit, & germen eorum ut pulvis
hoc est, improbi perdentur, nec in ullam mag-
nem affurgent. Rursus quum idem Prophe-
soatur populum, & pollicetur gratiam Ser-
non defuturam; In illa die, inquit, erit germen
in magnificentia & gloria, & fructus terra sublimis seu
rificus Quo ostendit plurimum ornatus ac di-
tis accessurum iis, qui in fide persistant, ac si
Christi fauore & munificentia consequuturos.
spectat illa exultatio qua sibi tacite ac velut
plaudit ac gratulatur homo pius, quod tot tanta-
donis sit cumulatus. Sic enim omnia sua dona
nera, quibus affatim ornatus est, ad Deum cupi-
tiarum actione referens: Gaudens, inquit, gau-
Domino & exultabit anima mea in Deo meo, quia in
vestimentis salutis, & indumento iustitie circumdo-
quasi sponsam ornatam monilibus suis. Sicut enim
profert germen suum, & sicut ortus semen suum
minat: sicut Dominus Deus germinare facit iustitiam
& laudem coram vniuersis gentibus. Quibus
indicat se omni virtutum genere excultum, atque
Dei beneficio, cui vni debetur laus & gloria. Ut
terra fertilis & foecunda, virentibus herbis exor-
testatur Dei erga inferiora hac munificentia, ita
tia pax, tranquillitas, ac ceterae virtutes quibus
tes humanae exornatae sunt, declarant summan-
erga homines beneficentiam & amorem, sic ut
to hac Dei munera nos ad gratitudinem prouocet
debeant.

Palmites vitis, qui se longe lateque diffundit
explicant, dilatant, atque umbracula contra Solis
stium praebent, felicitatem, honorem, dignitatem
magnificentiam, decus, amplitudinem successuum
Scriptura designant. Sic David eleganti allegoria

limitis, Hebræorum res secundas commemo-
 ras calamitates postmodum sunt subsequutæ.
 cum Deo sermocinatur, *Vineam de Agypto*
isti: quo designat populum Iudaicum; *ieicisti*
et plantasti eam, hoc est, curam adhibuisti illis
 indis & instituendis. *Quæ vitis extendit palmites*
ad mare, usque ad flumina propagines suas, hoc est, ex-
 tit imperii terminos. *Vt quid diripuisti sepem*
vindemiant eam omnes, qui hac iter faciunt? hoc est,
 unt, conuellunt, lacerant, dilaniant potentiam
 iudaici, quod destituti sint protectione tua,
 te præsidio orbat. Idem argumentum tractat
 s, à vinea ac palmitibus desumpta similitudine.
 t autem insignis locus apud Ezechielem exhibi- Cap. 5.
 tabola Ænigmatica, qua declarat Deus producta Cap. 17.
 ncionem Aquila prægrandi ac rapaci, qua Re-
 Babylonix regno Israelitico inhiantem designat,
 alia insignia attribui solent, ac vinea frondosa,
 tisque palmitibus exporrecta, nihil stabile esse
 diuturnum, nec temere hominum potentia fi-
 dum, esse enim Regum ac Principum foedera, a-
 litas, pacta, societates infidas, florentissima ma-
 ruina obnoxia. Illa enim Deum dissipare & ex-
 dere, vt vineam foliorum ac frondium pompa lu-
 riantem: erigere autem humilia, abiecta, despica-
 Quod ipsum in postrema Capitis parte his verbis
 dicat, & *scient omnia ligna vel arbores regionis*, hoc est,
 perbi, elati, sublimes, Reges, *quia ego Dominus humi-*
lignum sublime, & ex alto lignum humile, & siccam feci,
arescere lignum viride & succulentum ac frondere vt vi-
ntem arborem, lignum ar dum, Ego Dominus loquutus
sum & faciam. Quo indicat erigere se humiles & de-
 icabiles, atque è sublimi deturbare arrogantes.
 Quod ipsum agnouit Diua Virgo, & cantico illustri Ent. 15.
 ettatum voluit omnibus, Deum clementia vti erga
 illos, qui eum reuerentur: deiicere autem illos &

Cap. 19.
Ezech 21.
Prouerb. in
improbos.

Tyranni
descriptio.

Locus Eze-
chielis
Physicus.

profligare, qui animi fastu contra Deum & homines
insolescunt, diuites famelicos pati, esurientes affatim
saturare & implere bonis. Paulo post argumentum
prosequitur Ezechiel vaticinio nato contra Ioatham;
Eliachim, & Sedechiam peritum & fœdifragum. Sic enim
primo illos suis pingit coloribus & indolem illorum exprimit;
scilicet corui, vt habet prouerbium, *malum ouum: quæ
mater tua leona inter leones cubauit? in medio leunculus
nutriunt catulos suos & eduxit unum de leunculis, & leo factus
est. didicit prædam capere, homines deuorare, eo capto & genitricem
non absque vulneribus, nec sine sanguine, ita vt victoria
fuerit incruenta. Mater frustrata sua expectatione &
sumpsit alterum è leunculis suis, Ioachimum scilicet &
nem, hoc est, tyrannum constituit eum, qui incedebat
inter leones, & factus est leo ac didicit prædam capere, atque homines
deuorare. didicit viduas facere, ciuitates depopulari, atq;
in certum redigere qui etiam victus catenis abductus est ad
gem Babylonis. Quo autem magis exaggeret rei acri-
tatem, atque amplificet Regis crudelitatem, etiam illi ab
vtero materno adfuit, repetit Caput initium, vsus
Metaphora Physica in hunc modum. *Mater tua quasi vinea
in sanguine tuo super aquas plantata est. Quam Metaphoram,
& quæ subsequuntur, moniti Physicus, & qui in re Medica
sit exercitatus, recte interpretari poterit. Alludit enim ad
infantum gestationem in vtero; nam rubicundo ac sanguine
lento sanguine foetus alitur, ac sensim incrementum
capessit; itaque indicat matrem, à qua crudelitate
fluxit, mire foecundam esse, & sanguine in quo foetus
voluitur, redundantem, vt vineam fertilem in loco
irriguis: eoque euenit, vt materno sanguine afflue-
ter pastus & signatus vires validas & robustas con-
ceperit. Quod indicat, quum inquit: *Fructus eius
& frondes eius creuerunt in aquis multis.* hoc est, humorum
in vtero abundantia. Et facta sunt illi virga sol da in se**

dominantium. Quo designat imperatoriam digni-
 & regalem pompam ac strepitum. *Et vidit*
in multitudinem suam in multitudine palmarum suorum. Quo
 illius potentiam ac magnitudinem longe ex-
 altatam, & exaltatam staturam eius inter coman-
 dondes. Quo designat illum longe superasse ma-
 gnicentia sua vicinos reges & Satrapas, ac latius 4. Reg. 23.
 magasse ditionis terminos. *Quum autem in tanto re-* Hier. 59.
bus ac strepitu constitutus cepisset alienari à Domino. & 52.
ipse ut speciosa ac diffusa vitis auulsus est, & emar-
 atq; arefacta sunt virga arboris illius, eaque vinea
 plantata est in desertum loco arido & sicculoso. Quo Zadechias
 designat exilium & captiuitatem, in quam abductus in Babylo-
 ne priuatus honore, dignitate, dominatione, ma- nem abdu-
 gencia Regia; Quod his verbis indicat: *Non est in Etus.*
 nam persistit in vinea Metaphora) *virga fortis, nec*
rum dominantium, hoc est nulla est imperii maie-
 nulla magnificentia, nulla autoritas, qua illum
 a contemptum possint vindicare. Haftenus de
 nitibus ac vitis propagine, à quibus Christus et-
 similitudinem delumit, atque homines, qui illi
 fidem insiti sunt, ac bonorum operum fructum
 ferunt, fructuosis palmitibus assimilat. Impro-
 vero omni ornatu destitutos, nulloque fidei ac
 caritatis succo imbutos, aridis & infrugiferis, qui
 nuntiles frutices & sarmenta igni destinantur. Qua
 re vberius in Capite de Vinea. vbi Ioannis Euan-
 ista locus explicatur. Cæterum rami, qui mul-
 colices ex caudice atque arboris trunco, velut erectis
 achis se diffundunt, simili Metaphora vt palmites
 ncionibus adhibentur; Designantur autem hac
 ce robur, potentia, firmitas, incolumitas, decor, &
 natus familiae, totiusque posteritatis propagatio ac
 loboles, denique consanguineorum, affinium, co-
 natorum, nepotumque series. Sic Sapiens quum
 lifelicitatem ac florentes annos pollicetur, qui Sa-

Cap. 15.
 Ex Ramis
 Metaphora.

Eccel. 1

Rom. 11.

Pauli locus
excussus.

Rom. 4.

Gal. 3.

Iacob. 12.

Cap. 13.

Cap. 4.

pientiam amplectitur; *Radix sapientiae*, inquit, *Deum*, & *rami eius longani*, hoc est, in multos annos vita proregabitur & longum habiturus est cuius cursum. Extrat autem insignis apud Paulum *Compositio* Metaphorica de ramis auulis ex olea, & in illo locum aliis insitis, in qua solidis argumentis ac demonstrationibus Iudaeos non ita excisos ac diffraos ostendit ac conuicit. ut sublata sit omnis recuperandae salutis spes: sed illos denuo inserendos, si fide amplectantur. Si enim *primitiae*, inquit, *sancta* & *persio sancta est*. Si *fermentum sanctum*, oportet & *ta massam statui sanctam*, quae fermento undique imbuta. Si *radix sancta*, & *rami sancti erunt*. Si Abraham patrem credentium pater fidem amplexus est, & illi impium est ad iustitiam: quid vetat & nepotes ac posteritatem stirpis suae authorem exprimere, ac fidem eandem amplecti, ut superius fufius a nobis explicatur. Caterum ut comantes ac longius exporrecti ramuli quando felicitatem denotant, ac rebus latis ac cunctis adhiberi solent: ita nonnumquam illos rebus aduersis sacri Scriptores accommodant, eo quod mine calamitates obuenturas denunciant, nec iam probos diuturna prosperitate vsuros, quod huiusmodi verbis indicatur apud Iob; *Cunctis diebus suis superbius impius sed nec ditabitur, nec perseverabit substantia eius, mittet in terra radicem suam, ramos eius arefaciet flammam* hoc est, omnia cedent in deterius, & abolebuntur, & videantur ad tempus florere improbi, suosque ramos diffundere, omnia ramen sublapfa confestim debentur. Id ipsum Sapiens obuenturum pronunciat generationi peruersae, quum inquit; *adulterina plantationes non dabunt radices altas nec stabile fundamentum concabunt*. Et si rami tempestiue suoque tempore genuerint, infirmiter positi, a vento concutientur suisque sedibus commouebuntur. *Confringentur enim rami inconsummati*, hoc est, imperfecti, & qui nondum iustitiam

am robur ac firmitatem sunt consequuti, & fru-
 ctu illorum inutiles, acerbi ad manducandum, nec ad vllum
 in idonei. Quo indicat, vt ex orationis serie intel-
 ligi potest, nec progenitores, nec filios, nec nepotes
 esse Reipublicæ, nec aliquid commoditatis aut
 subsidii adferre rebus humanis, quandoquidem vt
 Concionem prosequitur; *Ex iniquis & nefariis proge-* *Eccles. 23.*
bus prognati filij, testes sunt nequitie aduersus parentes. In
 Ecclesiastico seu Concionatore prorsus idem argu-
 mentum tractatur, quod instituitur contra adulte-
 rium, quæ alteri quam viro legitimo corporis sui vsum
 concessit, seseq; moecho subiecit, ac præbuit (vt Plau-
 dius ait) vsurariam. Quod crimen ita exaggerat, vt pri-
 mum declarat illam publicitus infamia notandam, &
 proles quas putat hæredes posse constitui, patri puta- *Ex adulterio*
 to, nullo honore, nullaque dignitate habendas, qui- *prognati in-*
 us etiam hoc incõmodi atq; infelicitatis accessurum *fausti.*
 pronunciat, vt huiusmodi proles non figant radices,
 ne rami earum fructum proferant, hoc est, non pro-
 gabitur vlla posteritas, nec erit illis vlla sobolis
 es. Cui sententiæ ista eius autoris consonet: *Nepotes* *Eccles. 40.*
apriorum non multiplicabunt ramos, & radices immunda su- *Matth. 13.*
per cacumen petra, siue in summa rupe se extendent. Quib⁹ *Matth. 5.*
 verbis indicat (vt Christus de semine concionatur,
 quod incidit in loca aspera ac petricosa) illos impu-
 tos non posse radices figere, nec in vllam spem poste-
 ritatis emergere, sed mox vbi quid ex eorum stirpe
 exitum sit, emarcescere atque in nihilum redigi. Tale
 quiddam etiam Esaias exprimit, quum inquit, *Ante*
messes totus effloruit? & immatura perfectio germinauit. Et *Cap. 8.*
indidentur ramusculi eius falciis, & quæ relictæ fuerint, ab-
ciendentur. Quæ Metaphora declarat impiis omnia pro-
 pere succedere ad tempus aliquod, accelerari iis an-
 nonam, messes præmature adesse, fructus prope-
 re maturefcere: verum quum iam omnia matu-
 risse visa sunt, ac fructu fruituri videntur, segetes,

*Metaphora
ex flore.*

I. Cor. 3.

*Pauli locus
explic.*

Cap. 14.

Psal. 102.

rami, sarmenta, palmites, propagines excinduntur hoc est, tota felicitas, successus, prosperitas corrumpitur ac vana spe illius sperata vindemia, messisque delirio, atque auide expectata iam flauescere segetes frustrantur. Flos, ex quo fructus speratur, gaudium est & amoenitas seu blandimentum arborum, quod vernis mensibus oculos hominum oblectat ac sua odore nares reficit. Herbae autem aliae aliis temporibus florescunt, nunc vere, nunc aestate, nunc autumno, nonnullae etiam hieme, ubi caelum clementius est, nec omnia gelu rigescunt. Indicatur non solum in sacris literis, sed etiam apud alios scriptores floribus nomine quidquid praestanti excellentique specie est. Sic prima indoles, adolescentia, iuventus, aetas florida & pubescens floris nomine designatur, tum etiam decor & species, venustas, pulchritudo, blandicia ac pleraque alia sagacia in homine, & quae cito evanescent, nec stabilia sunt aut diuturna, licet a tempore spectatu grata ac peramoenia. In eodem significatu adhibentur concionibus, folium, herba, omnisque nitor & herbescens viriditas, tum foenum, stipula, ac pleraque alia, quae cito languescunt, non diu subsistunt. Sic Paulus doctrinam inanem, fucam, adulterinam, infrugiferam, superstitiosam, noxiam, damnosam, ligno, foeno & stipulis comparat. Qui enim huiusmodi doctrina minus salutare imbuti sunt, nec solido fundamento innituntur, primum omnium ingruente tentationum procella labascunt ac corruunt, nec prorsus in aduersitate subsistunt, nec arida nutrimenta ac fomites contra ignis vim. Ceterum floris nitor spectabilis in scriptura passim accommodatur rebus caducis, fragilibus, momentaneis, ruinosis. Sic Iob 3: *Homo natus de muliere repletus multis miseriis, qui quasi flos egreditur, hoc est, se expandit, se dilatat, sed conteritur, & fugit velut umbra.* Cui illud Davidis affine est: *Homo sicut fenum, dies eius sicut flos.*

magri, sic efflorescit. Quibus verbis indicat rem mox
 perituram, quamlibet speciosa sit, aspectuque ama-
 bi & gratiosa. Quo autem sua cuique fragilitas
 eundem ob oculos versetur, atque ex aduerso ver-
 Dei vis & efficacia. Esaiæ elata voce exclamandum *Cap. 40.*
excipitur: Omnis caro fœnum & omnis gloria eius quasi flos
erit. Exiccatur fœnum, & cecidit flos, quia Spiritus Dei
flauit in eo. Vere fœnum est populus, exiccatur est *Eccl. 14.*
enim, & cecidit flos. Verbum Domini manet in æter-
num. Quo palam facit omnem pompam, fastum
 prepitum, splendorem, magnificentiam, denique
 quicquid in homine excellens est, & magnificum,
 seu externa seu interna spectes, scilicet, prudentiam,
 scientiæ coniunctam sapientiam, & si quid aliud
 humanæ mēti insitum est, flatu Dei euanescere. Qua-
 propter nemo rebus tam caducis & momentaneis
 committi debet, aut illis fidere, sibi que inaniter harum
 possessione blandiri, sed fulcire se verbo Dei,
 quod stabile est, firmum, diuturnum, & mentes ho-
 minum solita ac salutari doctrina imbuat: Reuocant
 ad æternas has opes Petrus & Iacobus Apostoli, *1. Pet. 1.*
 sic sectanda præcipiunt non fluxa, non temporaria, *Iacob. 1.*
 non euanida, quæ tamquam flosculi ad Aquilonis
 uulatum, aut Solis ardorem emoriuntur: sed cœlestia, *Solida spe-*
 quæ Christo duce, eiusque verbo perducere nos con- *ctanda.*
 tingit. Plures sunt eius generis apud Prophetas Me-
 sophora, atque ex foliis floribusque desumptæ simili-
 tudines, quarum commemoratione ob oculos ponit
 mortalium res fragiles & caducas, prorsusque in-
 stabiles, quibus tantopere intumescunt homines.
 Sic Esaias fastum ac superbiam Ephraim, quorum
 nomine designat omnes iisdem vitiis obnoxios, fo-
 liis ac floribus mox euanescentibus, ac defluis com-
 parat. Sic enim illis interitum minatur: *Væ corona su-* *Cap. 28.*
perbia, ebriis Ephraim & flori decidenti: Pedibus conculcatur
corona superbia ebriorum Ephraim, & erit flos deciduus exul-

Cap. 1.

Semen in
Bibliis quid
designat.

Psal. 36.

Cap. 5.

tationis eius, Et sicut fructus temporaneus & præcox, enim nec fructus nec præcocia poma diu subsistunt ita nec illorum felicitas diuturnam prosperitatem est habitura. Naum quoque Propheta declarat eadem similitudine nihil tam speciosum, ac spectabile, nec tam blandum & amabile, quod Deus non concutiat ac conterat, ubi exarserit in nefarios atque improbos ira illius, sic ut flores & germina elatorum hominum discutiantur, hoc est, omnis illorum pompa & splendor ad nihilum redigatur; quod iis verbis indicatur; *Infirmatus est Basan & Carmelus, & flos Libani elanguit*, hoc est, virtus, robur, potentia ruinosa, omnis nitor, decor, species, venustas deflorescit, deformata est. Floribus succedunt fructus & semina, de quibus quoniam similitudines desumuntur, obiter indicandum. Semen duobus modis ut & figuratam, usurpatum in sacris literis, pro tribu atque illustri familia vel prosapia, pro sobole ac totius posteritatis propagine, pro successione hæreditaria, pro stirpe, genere, cognatione, quæ omnia pollicetur Deus in humanæ vitæ decursu, optatum felicemque successum habitura, ubi quis mandatis eius obsequatur, atque morum integritati insistit. Quod indicat David in Psalmis, quum inquit; *Iunior fui, etenim senex, & non vidi iustum derelictum nec semen eius quarens panem*. Semen illius in benedictione erit, & iusti hæreditabunt terram. Semen vero seu generatio impiorum peribit. Sic Elephas unus disceptantium cum Iob commendat Dei curationem, eaque sic erudiri hominem pronunciat, totum se committat eius arbitrio, eiusque voluntati se subiiciat, quod sciat se castigari, vel ad emendationem, vel ut exploretur illius constantia, qua ratio consequitur homo, ut omnia illi prospere succedant, accedat optima benedictio; *Spectabis*, inquit, *multum semen tuum, & progeniem tuam*, hoc est, proles, nepotes & posteros, & herbam terræ numerosam. *Ingrederis in undam*

sepulchrum, sic infertur aceruus tritici in tempore
 hoc est, generosi hominis more & magnifice te
 continget comitante magna procerum multi-
 tudine. Rursus, quoniam semen herbis ac arbori-
 bus, atque id similem speciem producit, seseque
 in aliam stirpem propagabat, Prophetę quo-
 & isto in concionibus illustrandis vtuntur. Desi-
 gnatur autem Semen successum, vberem prouentum,
 fructiferam benedictionem, beneficenti-
 uberrimos fructus. Ita quum Deus apud Esaiam
 bicetur felicitatem ac rerum omnium affluen-
 tiis, qui illi fidunt, illiusque mandatis insunt:
 itur, inquit, *pluuia semini tuo ubicunque seminaueris*
terra, & panis frugum terra erit uberrimus & pi- guis Pasce-
in possessione tua agnus spatiosę, & tauri tui, & palli as-
qui operantur, vel colunt terram, commissum migma,
est, ordeum purumque pabulum comedent, sicut an-
ventilatum est, hoc est, ventilabro, vannoque ac-
rate expurgatum a paleis. Quibus verbis designat
 familiarem amplissime augendam, omniaque
 voto atque animi sententia successura. De Fructu
 est ratio; nam & herbarum arborumque fructus
 Bibliis designat vbertatem rerum, abundantiam,
 utilitatem, beatitudinem, prosperum successum,
 bona & mala, inopiam, annonę caritatem &
 nuriam, iustitiam vitęque integritatem, impleta-
 m, nequitiam, mores improbos: quę etiam fru-
 menti ac frugum nomine designantur. Sic Oseas,
 um ad optimam frugem, ad decus, probitatem, iu-
 stitiam exhortetur homines suę salutis oblitos, qui
 bus improbis assuescere cęperunt; *Seminate vobis,*
 inquit, *iustitiam, & merite in ore misericordię, hoc est,*
misericordia, clementia, bonitas, vobis cordi sit, &
in ore versetur, innouate vobis nouale, dum tempus inqui-
endi Dominum. Quo suadet immutandum vitę insti-
 tutum, quo possint vitam, mores, studium approbare

Semen stir-
pium.

Cap. 30.
Esaię locus
excussus.

Fructus stir-
pium quid
designet.

Cap. 10.

Domino Deo. Etenim hactenus, vt propheta in
arastus impietatem, iniquitatem messuistis, comedistis
mandati. Qua Metaphora indieat nihil illos ali-
 quam fraudes, sycophantias, perfidiam, impol-
 dos machinari, quibus innocentes opprimat.
 Quocirca monet, vt excussis atque extirpatis vi-
 fruticibus ac Zyzaniis in exculto nouali puri-
 tis, probitatem, mansuetudinem, iustitiam, humi-
 tatem inferant. Quod etiam apud Hieremiam
 rate Dominus præcipit; *Nouate vobis nouale, & non*
rere super spinas, hoc est, reddite corda vestra ex-
 optima semine integritatis, iustitiæ, innocentiam
 nitatis, extirpatis spinis ac sentibus nequitie.
 enim ratione omnia prosperrime homini succed-
 Quod Deus apud Esaiam palam testatur insigni
 solatione, qua pii hominis mentem in spem ac-
 ciam erigit consequendæ salutis. Sic enim secu-
 tem rebus afflictis ac desperatis denunciat; *Dicite*
sto, quoniam bene ille erit, quoniam fructum adinuentum
seu manuum suarum comedet. Quo illum commone-
 vt securo sit animo, bene speret, optimam spem
 cipiatur: quoniam ingruente calamitate & afflictis
 famis aut belli, fruetur secure rebus, quas sua ma-
 suoque labore à Deo Optimo maximo sit consec-
 tus. Impio vero, vt idem ait, *male erit, quoniam secum*
Fructus pro- opera manuum eius rependetur illi. Cæterum, *Fructus*
hærede. pro sobole etiam & posteritate sumitur hac libe-
 rum propagine. Quod munus David Deo acceptum
 refert, quum inquit; *Ecce hæreditas Domini, filij mei*
fructus ventris. Quo indicat prolium propagationem
 Dei donum esse. Rursus quum Deus sub Dauid
 nomine Christi regnum fore sempiternum polli-
 tur; *Iuravit Dominus David veritatem & non frustrabitur*
eum, de fructu ventris tui ponam super sedem tuam. illic p-
 ducam. & germinare faciam cornu David: parauit lue-
 nam Christo meo. Inimicos eius induam confusione. super ipso
 aut

efflorescit sanctificatio mea, vel diadema meum. *Matt. 16.*
 Huius verbis amplificat fortitudinem, decus, ma-
 iestatem imperii, quod longe lateq; sit propa-
 tum, & sub Davidis typo Christi Servatoris re-
 gni spirituale, eiusq; Ecclesiam, hoc est, cœtum fi-
 delium, nunquam extinctum aut oppressum iri, nec
 inquam verustate, vlla temporum iniuria abo-
 lum: quamlibet sauiant inimici, quantumvis do-
 ceat Evangelicæ insultent, illamq; lucem extin-
 guere cupiant, atq; omnes machinas ad illam oppri-
 mam admoucant. Quo spectat illud Christi de in-
 destructa fide, & inexpugnabili solidaq; professione *Matt. 16.*
 cinis eius: *Et porta inferi non praualebunt aduersus eam.*
 Quisquis enim tā immobili ac tā firmo fundamēto
 sur, non est quod metuat se ab illo posse dimoue- *Matt. 17.*
 ri, aut diuelli. Quod Christus etiam alias testatus est,
 similitudine adducta ex viro prudente ac sagaci, qui
 fundamentum suū construit non in fluida arena aut fun-
 damento alustri & vliginoso, sed in solido saxo aut firma-
 mento, ne ingruentes tempestates, fulmina, tonitrua,
 ventres, venti, flumina & concursus aquarum totam
 molem cōuulsam dissipent ac discutiant. Qua simili- *Fiducia*
 tudine designat illū, qui fidem solidā ac viuādam, non *in Deum.*
 labilem amplexus est, eamq; factis exprimit, in-
 cunctis infusoq; animo subsistere aduersus immi-
 nentes tempestates, quæ nullis non momentis homi-
 ni Christiano impendent. Quam securitatem David *Psal. 91.*
 illi pollicetur, qui Deo confidit, illiusq; præsi-
 dio totum se cōmittit, atq; omnem suam spem ac fi-
 duciam in Dei misericordia per fidem collocat. Hac
 nim ratione fit, vt ab omni quantumvis exitiosa pe-
 riculis tutus sit, & secure subsistat, seu illa no-
 dā, hoc est, tacite & latenter ingruant, vel interdiu,
 hoc est, palam & aperto Marte grassentur. Quod Al-
 mus, cui fidit, vmbra alarum suarum illum mu-
 dat, suaque protectione tutum præstet.

L

CAPITVM HVIVS OPERIS INDEX.

Cap.

Amplissimos reges ac sacratissimos vates herbarum cognitione exacte fuisse imbutos, desumptis illis tot Metaphoræ ac parabolæ declarant, quæ spectanda exhibentur

2 De conditione & natura mandragoræ, quam à sorore eblandita est Rachel

3 De Manna cælius delapsa, tum ea quæ Medicis vsu est

4 De Lactuca siluestri

5 De Olea, Oleastro, Oliua, oleo

6 De Rhamno, aculeato frutice

7 De Cucurbita siluestri, vulgo *Colloquintida*

8 De Salice

9 De Saliunca

10 De herba *Borith*, quæ Medicis veteribus *Struthium* vocatur, Mauritanis, Arabibusq; scriptoribus *Cordifi*, cui affinis recentioribus vocata *Saponaria*, herba *fullonia*, quod vt sinigma eluendis maculis a hiberi soleat

11 De Cocco vermiculo, Conchylio, Murice, Ostrea ac colore purpureo

12 De Paliuro aculeata stirpe, cui sanguinariis comparantur atq; insidiosi, quiq; ad inferenda damna prompti sunt

13 De *Gith*, quæ Græce *Melanthion*, vulgo à nigro *Nigella* dicitur, Nardus ob odoris suauitatem, tum aliis stirpibus desumpta comparatio

14 De Lemusco, quæ Græce *Schinus* dicitur, & Illice

15 De

INDEX CAPITVM. 163

Hyacintho, vesteque hyacinthina, vel a violæ core Ianthina	46
Carice, scirpo, iunco palustri, papyro	49
Absinthio	53
Carduis, Spinis, Veprib ⁹ , Tribulis, Rupis, Lap- idibus, Sentibus, & quibus hæ stirpes in Scriptura ac- commodari solent, & quid designent	57
Ficu, Carica, grosso	59
De palma arbore eiusq; fructu, & quid in Scriptu- ra illis designetur	62
De Hebeno & aliis quibusdam exoticis, quorum in Scriptura fit mentio	64
De Terebintho	67
De Myrica siue Tamarice, & Erica quæ vulgo a similitudine & loco arido <i>Heyde</i> vocatur ex qua Bel- os flexitergendis pavimentis scopas conficiunt	70
De Resina	71
De vite seu vinea, cuius partes atque appendices, rameneta, palmites, malleoli, pampini, clauiculi, vel cercorii, vua, racemus, botrus, acinus vinaceus, seu uinum granum; & quam apposite, horum ple- ne sue Concionibus ac vaticiniis adhibentur	75
De Hyssopo	79
De Arundine, quæ Græcis <i>Calamus</i> , eiusq; differen- tiis, de lino, stipula, quisquiliis, & plerisq; aliis, ex quibus Similitudines desumuntur	81
De Cucumere & plerisq; aliis herbis, quarum in Scriptura fit mentio	88
De Iunipero	89
De Labrusca	90
De Mentha, Ruta, Anetho, Cumino, quæ Chri- sto parabolis adhibet in insectanda Phariseorū a- nitia, & fucata religionis sanctimonia	91
De Sinapis vi & natura, cui fides & Dei verbum comparantur	92
De Hedera, quæ arborib. ac parietibus tenaci am-	

- plexu adharet
 34 De Moro arbore & fructus eius
 35 De Sycomoro & caprificu
 36 De malo punico
 37 De citreo ac malo medico, limonibus & A
 giis
 38 De Croco
 39 De Myrto quæ apud omnes nationes non
 tinet, & de Myrto siluestri
 40 De Pino
 41 De Buxo, errore vulgari *Palma* dicta
 42 De Nuce
 43 De Pomis in genere, è quibus sacri vates
 tudines defumunt
 44 De Quercu, & aliis glandiferis arboribus
 45 De rosa, & ex illa defumtis Metaphoris
 46 De zizania & lolio, aliisq; herbis frugibus
 cis
 47 De Libanotide Coronaria, quæ vulgo *Rosa*
 dicitur
 48 De Amygdalo arbore, cuius passim in sac
 bliis fit mētio, & de qua defumitur insign
 taphora seu collatio à Solomone Eccl. c. 11
 49 De Platano eiusq; natura, à qua similitud
 defumunt sacri scriptores
 50 Ex frutice, virgulto, furculo, termite, ma
 palmite, germine, gemma, qui & oculi
 boribus, ac plerisq; aliis defumta similitu
 quibus prophetæ vaticinia illustant.

VRVM ET MATERIARVM

HVIVS OPERIS INDEX.

A		<i>Apocalypseos locus, Recesse-</i>	
<i>Aronis Historia docu-</i>		<i>runt animo tuo deside-</i>	
<i>mentum</i>	137	<i>rata poma, &c. explica-</i>	
<i>descriptio</i>	111	<i>tus</i>	<i>ibid.</i>
<i>anthio simile</i>	54	<i>Apossemata maturat arun-</i>	
<i>olium</i>	46	<i>dinis radix</i>	81
<i>ario comparatur idolo-</i>		<i>Aqua nucum qua virtute</i>	115
<i>a 35, ex Adulterio pro-</i>		<i>Aqua lustralis origo</i>	125,
<i>vi infasti</i>	130	<i>Aqua rosmarini vs</i>	126,
<i>aria ex myrteto</i>	107	<i>Arboris mali Tunicis des-</i>	
<i>6, Aloe lignum. ibid.</i>		<i>ptio</i>	100
<i>ore pulmentis qua ra-</i>		<i>Arundine mobilior, prouerbi-</i>	
<i>e farina eximat</i>	25	<i>82, Arundine radix escu-</i>	
<i>tio ruina obnoxia</i>	143	<i>lenta</i>	87
<i>dala amara vulpi no-</i>		<i>Asylum homicidarum Gala-</i>	
<i>& quare 128, quid pra-</i>		<i>ad</i>	74
<i>ibid. Amygdala Ze-</i>		B	
<i>dis non denegata</i>	127,	<i>Baccho hedera sacra, & cur</i>	
<i>mygdali metaphora</i>	132,		94
<i>mygdalina nux vita</i>		<i>Baptismi effectus</i>	15
<i>ristiana symbolum</i>	136,	<i>in Belgas unidos prouerbiu</i>	26
<i>mygdalinu gummi</i>	129	<i>Buxeus color 111, Buxi natura</i>	
<i>locus, Veru abduxit</i>	212,	<i>de Buxo rei gesta nar-</i>	
<i>De Dominus Deus, &c.</i>		<i>ratio</i>	<i>ibi.</i>
<i>applicatus</i>	99	C	
<i>locus, Ostendit mihi</i>		<i>Caltha flos luteus</i>	104
<i>ominus Deus vnicum</i>		<i>Canna palustris</i>	81
<i>onomorum astiuorum,</i>		<i>Carex graminosa fruticatio</i>	41
<i>rc. explicatus</i>	117	<i>Carica</i>	60

Cerebrum vitiatæ imaginatio- nis causa	59	Discrimen inter verbum & nugæ hominum
Christi doctrina quid menti præstet 84. Christi de Ioan- ne præconium 81. de Christo prophetia	75	Dysenteria granata acid- pta Doctrina Christi quid m- præstet
Cichorium hepatis salubre	17	E
Citreus lignum Sethim	103	Eboris natura, & ex eo fi-
Cynorodius odoratus	120	Ecclesiastici cap. 12. expl-
Color buxeus III. Colorum no- mina ex Croco	104	tum Ecclesiastici locus, Ego qu-
Conceptum fingit imaginatio	134	Cedrus exaltata sui &c. explicatus
Christi corporis symbolum, in quem usum exhibitum	14	Effectus par verbo Dei & napi
ex Croco colorum nomina	104	Elephantum rubro colore effera-
Cucurbita	95	tur
Cumini vires & natura	39.	Erica, heyde
D		Esaia locus, Arescent aqu-
Davidis locus, Adhuc pusil- lum & non erit pecca- tor, &c. explicatus	140	amari, &c. explicatus Esaia locus, Ecce servus m-
Davidis selectissima similitu- dines de salutare hominum	3	tus Esaia locus, Nobiles eius
Davidis locus, Deus repuli- ti nos, &c. illustratus	55	runt absque regno, & explicatus
Davidis locus, Antequam spinæ vestræ, &c. expli- catus	24	Esaia locus, Lateres cecide- runt, & collapsi sunt &c. explicatus
Demon se in monstra transfor- mat	59	Esaia & Osee locus, Ostem- dam vobis quid factu-
Descriptio arboris mali Punici	100	rus sim vineæ meæ, &c. explicatus
Deus vi cogit, & blandimentis allicie	5	Esaia metaphora, Latabi- tur deserta & inuia, ex- plicata

I N D E X.

167

Fructus, Nunc ergo va-	Fructus stirpium quid de-	
scribere hanc prophe-	signet	134
super buxum, &c.	Frutex quid	144
Fructus	in Fuitiles prouerbium	121.
Fructus, Egredietur vir-	G	
radice Iesse, &c.	Galaad Leuitarum statio &	
Fructus	ibid. homicidarum Asylum	74
metaphora de regis Ba-	Gemma in vite quid	144
sanctia explicata	Gemmare quid	ibi.
Fructus, Omnes princi-	Germen quid	ibid.
nationum dicent,	Grossi	60
Fructus	Gummi Amygdalinum	129
metaphora, de messe ex-	Gutta	66.
Fructus	H	
locus, Multiplicabi-	Harpocrates silentii Deus	122
Fructus, quæ derelicta erat,	Hebenus	64
Fructus explicatus	Hedera vino obstitit	95. Bac-
locus, de virgulto aut	cho sacra & cur	94. natura
Fructus explicatus	93	
Fructus cap. 16. paraphra-	Heyde, erica	88
Fructus enarratum	Helias profugus	88
Fructus locus, Factum est	Herbarum effectus varii	2
Fructus Domini ad me,	Herbarum cultores olim fue-	
Fructus explicatus	runt etiam reges & qui	1
Fructus locus, Mater tua	Hesperoleo Myrtino usa	105
Fructus vinea, &c. physicus	Hyacinthus gemma	47, Hya-
	cinthus herba	ibi.
F	Hieremie locus, Peccatū Iu-	
Fructus duplices profert	da scriptum, &c. expli-	
Fructus inusitata magni-	catus	113
Fructus oblata Carolo quin-	Hieremie locus, Maledi-	
Cesari in Zelandia	ctus qui confidit in ho-	
Fructus in Deum, quo designe-	mine, &c. explicatus	71
Fructus	Hieremie locus, Nunquid	
Fructus metaphora	solitudo factus sum	16-
Fructus pro hærede sumitur	raeli &c. explicatus	75

L 4

Hieremia locus, Nunquid	Leuitarum statio Galad
Dominus non est in	Lignum Aloes
Sion, explicatus	72 Loca diuersa & sa. explic
Hierem. locus, & si fures	Locus Sapientia: Quun
edes tuas inuasisset, ex-	nostra, & c. explicatus
plicatus 78, Hierem. loca di-	Locus Pauli de sano, &
uersa explicantur 34, Hie-	lis explicatus
remia cap. 8. & 48. expli-	Locus Ezechielis, Factu
catum 77, Hieremia caput	verbum Domini a
secundum explicatum	28 & c. explicatus
Hyssope effectus	79 Locus Pauli, Si enim
Hordei natura & vires	39 mitia, & c. explicatus
Hortatio, ut quisq. suum mi-	Locus Solomonis, Mem
nisterium exsequatur	135 Creatotis tui, & c. a
I	ricos explicatus
Idololatria adulterio compara-	Locus Moysi de vite Soc
tur	130 rum, & c. explicatus
Imaginatio conceptu singit	134 Locus Pauli, De Olay
Impiorum successus pios ali-	Olea in fitione explicat
quando urit	139 Locus Pauli, Qui cum
in Improbos prouerbium	152 in forma Dei, & c. a
Iobi locus cap. 8. de humana vi-	catus
ta cursu, & c. explicatus	52, Lolio victitare prouerbii
Iobi locus, Scio enim,	Lolium frugibus noxi
quod redemptor, & c. ex-	M
plicatus	114 ex Machabaeorum libris
Iunci maritimi	50 ria
Iunco scirpus affinis.	49 Magnates celsis arborib.
L	parantur
Lacedemoniorum institutum	Mala Citrea
de silentio	122 Malleoli & palmites quid
Lacryma ex vitis sarmentis	76 Malum medicum
Lactuca Hebraei in usu, & qua	Mādragora dua species &
17, Lactuca filuestris vera	5, de Mandragora pom
qua	18 storia 9, Mandragora
Laurus Victoria sacra	94 nam blandimentum.

Ma

DE STIRPIBUS INDEX. 169

adulterina quæ	14	Victoria index 62, Palma
hiam adulterinum	123	Christi herba 136, Palmities
hora ex ramis	138	& malleoli quid 144, quid
taphora ex flore	131	designent 150
natura & vires	40	ex Papyro scipiones 51, Papy-
a	65	rus frutex ibid.
Myrteto Zachariae visio	15	Phase quare institutum 15
designet	108	Phoenix herba 123
tū & ex eo allegoria. ibi.		Platani vis & natura 137. Pla-
rti descriptio 105, Myr-		tani umbra delectatus Xer-
sylvestris	107	xes. ibid.
quando edenda	96	Poma precocia quæ 116, sero-
regii remedium.	126	tina quæ. ibid.
N		Potio consolidans ruina oppres-
virides condita 116, Nu-		sos 20
etymologia 115, descriptio		Tropheta omnium rerum co-
ibid. Nucum aqua qua		gnitione fuerunt instructi 4.
virtute	116	Prouerbiū in impios 127
quam tuta fides	7	Prouerbiū Plauti de Nuce 116
amygdalina vitæ Chri-		Prouerbiū in scirpo nodum
tianæ symbolum 136, Nux		quærere 50
duerſitatis & prosperita-		Pseudomyrtus. 109
is symbolum.	116	Q
O		Quisquilie & alia reiectamē-
olea similitudines	29	ta quid significant. 85
uarum usus	ibid.	R
otio sacrificium Christiano-		ex Radice stirpium desumptæ si-
rum	127	mitudines 148
igo aquæ consecrata	126	ex Ramis Metaphora 128
ea locus, Ipsi respiciūt ad		Reges olim fuerunt herbarum
deos extraneos, &c. ex-		cultores, & qui 1
plicatus 78, Oſea locus, Tā-		Refina quid 71, Refina terebin-
quam vuæ in deserto,		thina 67, Refina multa spe-
&c. explicatus	61	cies 72
P		Ricinus herba 136
alma elata quid 63, Palma		Rodopharmacum 119
L		S

170 IN LEV. LEM. DE STIRP. IND

Rosa cur mense affigatur	121	Stacte	
Rosa silentii symbolum	122	Styrax	
Rosarum differentia	119,	Surculare quid	144. Sur
Rosæ vires	ibid.	quid	
Ruina oppressi quomodo tra-			
ctandi	20	Termes quid	T
Ruscus	S	109	Typha palustris quid
Sacramenta in quem usum	Thus		
exhibita	15	Tritici natura & vires	
Sacra prophanis potiora	3	Tyranni descriptio	127,
Semē stirpiū quid designet	134		V
Semen in Bibliis quid de-		Verbo Dei & Sinapi par	
signet	158	ctus	
Sycomori descriptio	97	Vitiorum natura & vires	
Simile à vexillo erecto	76.	à Victoria Laurus sacra	
fructuantib. arborib.	27.	à Virgultum quid.	
sinapi cataplasmate	93,	à	X
sinapis vi ignita	93.	à iriti-	Xerxes delectatus umbra p
co & palens	86	tani	
Solida spectanda	157		Z
Solomō herbarū fuit studios9	2	Zacharie visio quid designe	
Spectra qui sibi obuersari fin-	108		
gunt	59	Zedechias in Babylonem a-	
Spina dorsi carina navis assi-		ductus	12
milis	133	Zizaniarum nomine quid a	
Spruyte	149	signetur	12

F I N I S.

DE GEMMIS

ALIQUOT, IIS
ÆSERTIM QVA-
IM DIVVS IOANNES A-
TOLVS IN SVA APOCALY-
omeminit: De aliis quoque, qua-
rum vsus hoc æui apud omnes
percrebuit,

LIBRI DVO,

COLOGIS NON MINVS VTILES
philosophis, & omnino felicioribus ingentis
pericundi, è non vulgaribus utrius-
que philosophia adytis de-
promti.

AUCTORE

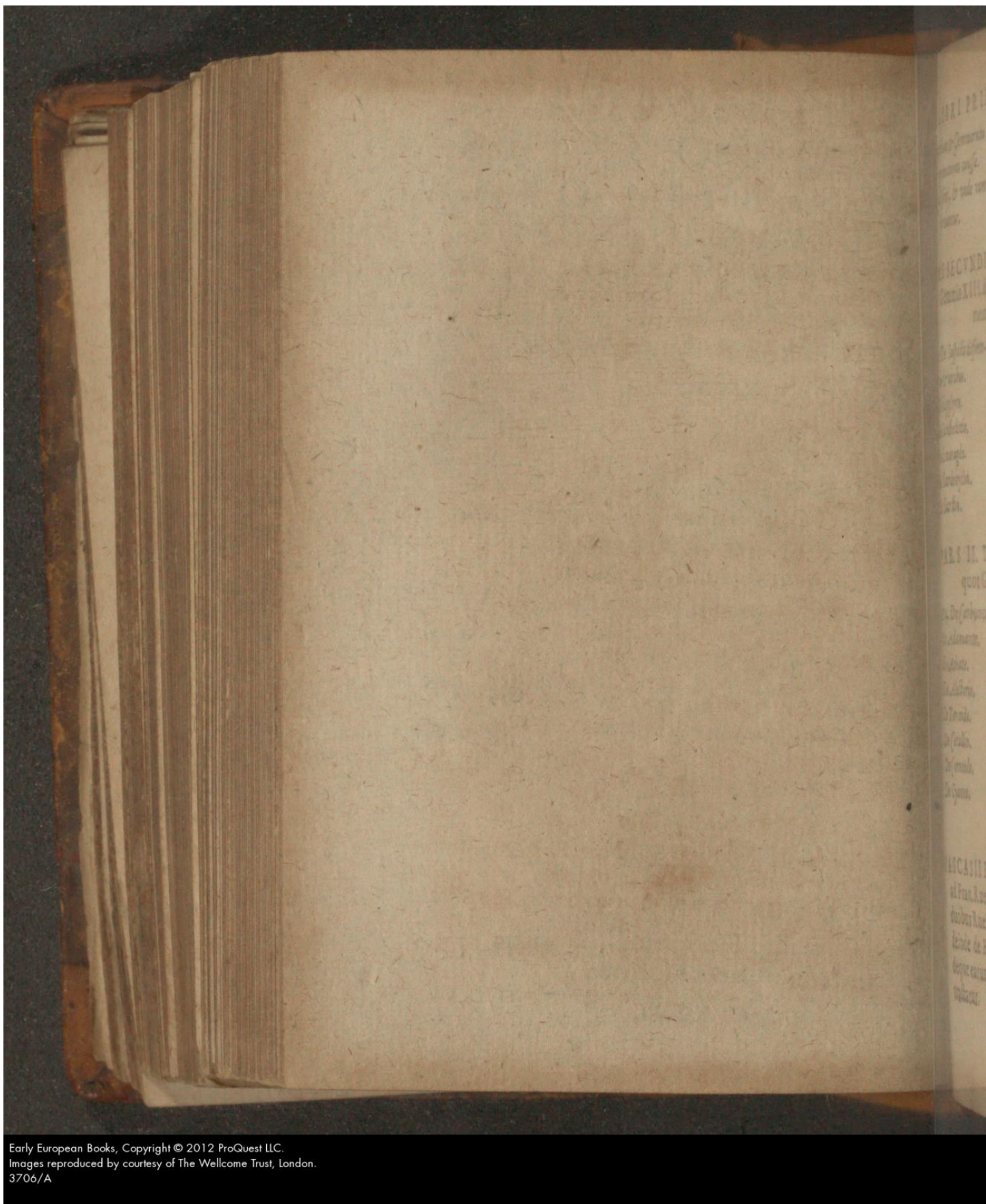
FRANCISCO RVEO,
Doctore Medico Insulano.

FRANCOFVRTI,

apud Typis Guolphg. Hofmanni, sumtibus
hæredum Iacobi Iischeri,

M. DC. XXVI.

LIBRI PRIMI CAPITA.

1. De lapidum & Gemmarum
generationis causa.

Gemmarum proprieta-
tes occultae.

2. De lapidum & unde vim
fortiantur.

3. De ratione & causis virtutis
in Gemmis.

LIBRI SECUNDI PARS PRIMA, DE
Gemmis XIII. in D. Ioan. Apocalypsi
memoratis.

1. De Iaspidis differen-
tiis & viribus.

7. De Chrysolite.

De Sapphyro.

8. De Beryllo.

De Carchedonio.

9. De Topazio.

De Smaragdo.

10. De Chrysoprase.

De Sardonycho.

11. De Amethysto.

De Sardio.

12. De Hyacintho.

13. De Margaritis.

PARS II. DE CÆTERIS ALI-
quot Gemmis & lapidibus.

14. De Carbunculis.

22. De Chelidonio.

De Adamante.

23. De Aetite.

De Achate.

24. De Magnete.

De Aleatorio.

25. De Hematite.

De Torcoide.

26. De Succino.

De Corallio.

27. De fictitiarum à veris
Gemmis differentia.

De Corneolo.

De Cyaneo.

His subicitur

PASCASII Balduini Canonici Phalempinensis
ad Fran. Rueum Epistola erudita: qua super his
duobus Ruei libris iudicium continetur primū:
deinde de Hebraicis Gemmarum nominibus,
deque earum admiratione, usu, abusu & viribus
tractatur.

AVCTORES IN HIS
libris citati.

Aetius	Ioannes Manardus
Albertus Magnus	Marbodeus poeta G
Antonius Ludouicus	Marsilius Ficinus
Apuleius	Nicolaus Florentinu
Aristoteles	Numenius
Arnoldus à Villa noua	Paulus Aegineta
Auerroes	Petrus Aponensis
D. Augustinus	Petrus Crinitus
Aulus Gellius	Plato
Carolus Bouillus	Plotinus
C. Plinius	Rases
Dioscorides	Solinus
Galenus	Theodoretus Cyrenen
Georgius Pictorius Vil-	Episcopus
lingensis	Theophrastus
Halyabbas	Thomas Aquinas
Hermolaus	Vincentius in Speculo
Hieronymus Hungestus	naturalis historiae.
Iamblichus	

* * * * *

DE GEMMARVM

ORTV, LIBER

PRIMVS.

idum & Gemmarum generationis causis diuersis.

C A P. I.

Numquemq; lapidem ex altero maxime
duorum elementorum, terra scilicet vel a-
qua, conflare apud omnes rerum naturalium
peritos, tam inconfesso est, atque naturali
rationi peruium, vt nullus, ni vel Leberide
addubitarit. Porro qui lapides non perspi-
ciunt, ex terrea crassioreq; quadam substantia, hu-
manaci persuasa, generationis materiam mutua-
nt. Qui vero pellucidi videntur, ex aqua praefer-
unt, cui subtilis quadam terrea, nec ob-
scures immixta est, vt & in crysiallo ac beryl-
lei speciem plane referentibus videre est.
Quam & haec intelligi velim, non quod duo re-
rum principia, ignem dico ac aerem, ab illo-
rum mixtura separem, Apud principes namq; philo-
sophos complures conuenit, Omne mixtum ex qua-
tuor elementis constare. Verum enimvero ita qua-
est accipienda sunt, vt alterum illorum, terram
vel aquam, in quouis lapide praecellere in-
telligam, etiam si aliter Plotinus sentire videri possit,
ad alibi fasius egimus.

Ad aut ad effectricem vocatam causam attinet, *Lapillorum*
nam eam vtriusq; philosophiae principes nume- *caussa effi-*
rent, altera namq; suprema, altera vero inferior, *ciens duplex.*
Quae causa est Deus ipse Optim. Maximus rerum. *Deus.*

Non perspi-
cuorum la-
pillorum
caussa.
Pellucida-
rum Gem-
marum
caussa.

*Simul crea-
ta omnia,
quomodo.*

omnium creator & seruator, in quo, cum quo
quem sunt omnia, & sine quo (D. Ioanne Apo-
stolico) nihil factum est. Quem & Aristoteles
primum, supremamq; vocabat intelligentiam, a
omne opus naturæ, opus esse intelligentiæ. Illi
que Deum, vt omnium rerum creatorem, ita
rerum primariam & simpliciter necessariam cau-
etiam lapillorū gemmarumq; Christiani omni-
runt. Quandoquidem sapientis est oraculū: *Quando
in æternū, creauit omnia simul*: quod equidem
interpretatum inuenio. Quibusdam quod dici-
mul, non ad creationis instans referentibus, vt
instans propositi diuini, vt scilicet sit sensus
Dominus Deus decreuit ab æterno omnia crea-
Ita enim librum Diuo Augustino relatum,
mirabilibus sacre Scripturæ inscribitur, habere
rio. Simul itaque Deus vniuersos lapides singulas
Gemmas creauit, dum videlicet vnica solaq; ex
luntate multiformem quantumuis specierum
diuiduorum diuersitatem fieri voluit: in qua
tate vnica simplicissimaq; singula simul fecit.
eorum ortus principio per tempus dispensatio
desistit. Quamuis & hic accedere possit ger-
foran intellectus, cui philosophi complures
obscuri, ipsa quoq; ratio subscribunt: scil. quod
omnia simul creauit, dum omnium formarum
rum futurarum rudimentum, principium ac se-
rium quoddā materiæ primæ, ante generum, spe-
atq; indiuiduorum discretionem, infudit. Illa
dem materies, diuisionis adhuc & productionis
pers, moles erat quædam informis, omnium
formatū seminio ab ipso creatore perfusa: vnde
dem aliquando, & iis mediis quibus supremus
ab æterno præscit & vult perfecta rerum produ-
foetura existimaretur. Ideoq; & hi admittūt
quidem simul esse creata, non autem simul esse

3. nat & id sententiæ diuus ille Augustinus su-
 mine adserens, quod quæ à natura generan-
 dum rationes seminales in materia consi-
 stunt, producuntur: quod & multo copiosius dis-
 catio de Trinitate cap. 9. vt scilicet in audias ma-
 teria in se habere, & quasi fouere cunctarum for-
 marum rationes seminales sibi à primæua constitu-
 tiõis ingenitas insitasve, ex quibus tandem agentis
 actione, pro modo expertis, educantur, exitimu-
 que formæ naturales, elementorum commi-
 sunt essentialiter consequentes, vt & hinc quæ
 sunt materia tantummodo inerant vere, & (vt
 in actum ab agentis actione producantur. Ve-
 rius his alibi fusius. Nunc vero hæc de principe il-
 lorum & Gemmarum plasmatore sufficiant. Quæ
 cunctis sat esse queant: quia tamen pulerum,
 im atque utile est homini haud vsquequaque
 bonum, nosse quibus secundis mediisque causis, vn-
 de de quibus disceptatur, originem capeffunt, & vel media.
 dgebit hoc loci aliarum quoque inferiorum,
 tum commemorasse: hoc namque pacto fiet, vt
 prior de his nostra sit traditio. Quamquam
 deus omnium sit causa immediata, quædam
 solus & citra alicuius coagentis admissionem
 ideoque (vt aiunt Theologi) eorum causa est
 Nonnumquam, sua liberalissima bonitate,
 nantes alias secum adscilicet affouetque caus-
 hoc propter connexionem vniuersi: ita tamen
 alteri aduersetur. Proinde (vt inquit Bona-
 ra libro secundo, quæstione secunda circa fi-
 quia diuina voluntas non cognoscitur, nec ipsa ab actio-
 nit operationem causa creatæ, nec etiam ab earum
 ne humanam capacitatem arcet. Ideoque bonum
 tile est, sese exercere in cogitatione causarum creatarum.
 Ante hanc item multis seculis Pindarus affe-
 quod quicquid intra se terra occultat, & ultra

M

coelum positum est, homo contemplatur. Nec
 fructuosum putes: quoniam, diuo Paulo audito
 uisibilia Dei à creatura mundi per ea quae facta
 intellecta conspiciuntur, sempiterna quoque
 virtus & diuinitas. Verum vnde digressi sumus
 idem referre libet. Prætermisissis itaque nunc su-
 ribus causis, in sequentium duorum capitulum
 tiam, non vulgare philosophorum placita
 turidicimus, quod à primario illo omnium pro-
 pio, inferior humiliorque Gemmarum causa
 potest, facultas coelestis orbis moti, ab ipso Deo
 fusa, pro ipsius orbis diuersarum partium vari-
 tione quam astrorum periti aspectum apper-
 Porro quid sit coeli orbium, planetarum, syden-
 aspectus, situs siue configuratio, non est huius
 tuti: quamobrem Mathematices peritis reli-
 Hoc vnum præfatus quod pro variorum aspectu
 ratione & materie multiinga præparatione di-
 in subiecta hæc corpora coelum creditur trans-
 re virtutes. Qua de re philosophi illi propin-
 sensibilesque causas scrutati, coelo ipsi exten-
 il' minerali lapidificam tribuendam cens-
 mediate vel immediate, vt dicunt, hoc est,
 currente alia causa vel non. Mediate quidem
 tamen si corpora coelica loca non raro mutent
 rat tamen sedes eas lapidificas facultatem illa
 mel ac efficacissimo coeli conatu conceptam
 tumaciter retinere, vt lapides per multum au-
 gnendo iam dictæ potentia fidei propalam
 tur.

Hinc fieri arbitror quiddam mirabile & si-
 minime premendum. Relatum mihi iam prid-
 à domina quadam fide digna, quod Domina
 rensis è Luxemburgorum illustri genere ori-
 duos habeat seruetque hæreditarios Adam
 qui alios crebro, tanto naturæ miraculo prod-

*Adamant-
 tes sibi simi-
 les parere.*

quicūq; statim tēporib; intueātur, *non* spon-
 generem sibi prolem eniti, palam iudicent.
 Haussam, siquidem in naturæ tam raro opere
 philosophari licebit, putauerim esse, quod vis
 s; parentibus tenaciter insinuata (quam ada-
 micam quis nominauerit) aerem circumfulum
 am primum congruamque substantiam, demū
 mantem gemmam durauerit transformaue-
 . Quod ne iusto plus admireretur quispiam, au-
 Theophrastus esse lapides qui parant, nimi-
 quod virtus illa cœlestis tenaci materiæ, vel præ-
 anus, semel transfusa subiectæ contumacius co-
 substantiæ, quæ videlicet quo vehementiorem
 onem experta est, eo pertinacius hanc resi-
 stelligitur.

Instrumentalis Gemmarum causa.

ina autem & coniuncta seu instrumentalis la-
 causa duplex annumeratur. Vel enim cali-
 quoddam est, (si ex elementis corpora subita-
 fieri statuamus.) aut caliditas, (si solas in mi-
 qualitates afferri sentiamus) in materia tertia
 tens, & humidum tenax per terræ molis tenu-
 as quasque partes diducens, digerensque hac ra-
 singulorum elementorum, terræ præsertim &
 orporiones tam apte & ad amullum confundens
 e conglutinans sed & ab omni excrementosa fæ-
 espumans, ut pro lapidis Gemmæve forma pro-
 bnda materiam ipsam recte præparet. Aut demū
 haussa frigidum quoddam est, siue frigiditas in a-
 la substantia terrestris & sicca materiæ actionem
 bessa consistens, sua constrictione (frigiditas namque
 nonstringere) omnem superabundantem humo-
 adeo exprimens, ut etiam impendio indu-
 b, adeoque tantum eius relinquat, quantum ad
 mentem partium connexionem sit necessarium,
 & hinc inuitandæ formæ materia disponatur.

excolaturque. Qua de re non diffidentur philo-
 illi, quod quamuis lapilli hi à frigido coaluerint
 lido tamen, citra alterius humoris appulsum, lani-
 contumaciter recusant: quod videlicet tanta
 humidi ficciq[ue] naturalis commixtio germanitatis
 necessitudo, vt suo omni ex parte contrario affi-
 nuant: nec non, nisi familiaris qualitatis illiciti-
 ſti, ad externæ qualitatis actionem conniueant, ut
 quam non deesse comperit habeamus, quod
 tantum elementa recipiant: ac frigidum vt à me-
 ita ab omni actione secludant, qui debile calorem
 Gemmarum causam constituent: de quibus ali-

*Quid sint, & unde vim sortiantur Gemmarum proprietas
 occulta.*

CAP. II.

A Vtore est Galenus non simplicium pharmaco-
 libro, quod Gemmæ vires habeant partim se-
 dum substantiæ totius proprietatem, partim se-
 dum qualitates effectricis, hoc est, manifestas, et
 cum potentiis hic emanantibus ea medicinarum
 quam Græci *φάρμακων*, Latini *Medicamentorum*
 appellant, in primis contemplatur, cuius confidit
 tionem præsens institutum non amplectitur. Porro
 substantiæ totius proprietatem philosophi vocant
 occultam, quod substantia virium, quibus stupent
 illa munia absoluuntur, humanæ rationis fugiat
 ptum: vt ne summis quidem viris illarum aliquod
 penitus assequi contigerit aliter quam multo
 Nimirum quod omnis proprietatis vera ex meto-
 do cognitio colligenda sit, ab eius causis proximis
 euentibusque, quæ bifariam discriminantur,
 enim ex mixtionis modo, vel ab ipsius formæ spec-
 cæ ratione. Porro commixtionis modus miscibili-
 mixtura & conglutinatione perficitur, quæ exa-

*Eur virtus
 occulta di-
 catur.*

*Dua pro-
 prietatis
 causæ.*

eligari humana diligentia nequeat, vel eo ma-
iorem nomine quod infinita sit illorum commiscen-
tionem, vel ideo imperscrutabilem intelligere
hæc ipsam prodire autumant, partim quidem
æstruximus) ex potentia materiæ, formarum
seu seminiis à primæua constitutione per-
partim autem (vt magnæ philosophorum illu-
turbæ placet) ab ideis in mente diuina confi-
tus (quas diuus Augustinus primordiales vo-
est, ab ipso Deo, hinc ab anima mundi (si Plato-
consentimus) & aliis inferioris ordinis calicis
dribus, in elementa primum influentibus, dein-
per ea media & formam iam pridem in semina-
hoc ceu incoctam (tamquam scilicet mentis ali-
& voluntatis diuinæ ministris) disponentibus.
præparationis absolutam considerationem,
etiam quantumuis diligens aut sublimis fa-
us non assequatur. Cum itaque reconditarum
facultatum causæ humano sensu nequeant
endi, nemini dubium esse suspicor, quin
peruium, quod nulla illarum proprietatum
abili, hoc est, per rationem humanam deducto
toque experimento, sed casuali duntaxat euen-
comperta explorataque dici possit: vel omnino
uo reuelationis modo, vti per somnia nonnun-
in legimus contigisse. Quo modo scitum est syl-
aris rosæ radicem aduersus canis rabidi morsum,
& panorem omnisque potus metum & graue fa-
um adferentem, præstare. Mare scilicet, cuius
is in Lacetania Hispaniæ finitima belligerans,
ursus periclitabatur, per somnum (visa in fruteto
us radice sibi suauiter applaudente) præmonita,
am & deinde qua potuit diligentia filio misit, ex
que potandam, filium obsecrans vt religioni pa-
is matri obsecundaret biberetque. Quo unico

*Quid mixti
recondita
proprietas.*

simplicique remedio, miles ille præter omne
spectationem seruatus, occasionem præbuit
scenda eius radicis occultæ contra illam affectu
tum facultatis. Est igitur mixti latens occultæ
proprietas facultas quædam per ea, vnde ipsum
rialiter consistit, insita: perque priuatas opera
multo vsu periculose solo, vel aliqua releuatio
tra rationem cognita. Quod demum mixtionis
conglutinationis meminimus, illud obiter lucem
doctrinæ gratia his quoque connectere libet (si
enim tantæ diuersitatis occasionem scisciteri
benter audias) quod tam discrepantis mixtura
aptionis causam philosophi sunt arbitrati esse
quandam caelestem subiectæ materiæ partes, var
cet, pro sua virtute permiscentem: adeoque ve
huius permixtionis tenore, eam materiam ad tot
formam decenter apparentem, in quam rando
amissim dispositam & exultam mirificæ illa
funduntur virtutes, formas consequentes spec
Porro hac dicendi consequutione eo tandem
nimus, vnde earum quæ in Gemmis sunt prop
tum facultatumque reconditarum causæ, quæ
præstruximus, nobis sese vltro ac præter expect
nem diligentius perscrutandæ, ac in conspectu
uotandæ insinuent. Celebris est itaque philoso
rum sententia, quod omnis causarum turba ag
eademq; principe pendet, ducitur atq; conser
ad quam & propter quam, ceu ad communem
um finem causæ omnes sua munia tamquam
muniquodam & insito consensu dirigunt: De
omnia fieri desuper à summo bono, hoc est Deo
eademq; esse & optima & ordinatissima. Proinde
irent inficias, Gemmas & earum virtutes, à Dñ
esse. eumq; etiam solū cunctorum causam dici
veram, alias aut causas improprie & ceu per a
giam nominari nō dissiterentur. Verum tamē q

*Omnium
causarum
unica prin
ceps.*

quam philosophis illis cognitum id & optime
 sum esset, nihilo tamen magis conquie-
 scit fatigabilisque illorum auditas discendi, & in-
 liberibus creatorem admirandi contemplandi
 desiderium. Quinimo insito quodam celestiar-
 digoreque ad propinquiores rerum causas, ceu
 et primæ illi ac veræ utcumque instrumenta-
 morum suorum pene diuinam atque perspi-
 cam sublimitatem intenderunt. Hinc itaque,
 mono, mentem, hoc est, primam sapientiam,
 & boni verbum illorum quidam nominant: &
 nente, intellectum, totum vtrumque mundum
 (intelligibilem dico & sensibilem) statuere sunt opi-
 Quum vero bonum ipsum mentem & intelle-
 vnum quid esse, ac vnica simplicissimaque sub-
 ia persistere adstruunt, vnicum esse rerum o-
 um & singularum principium profitentur, sem-
 omni us adstans cuncta fouens, viuificans, exci-
 o complens & roborans. De quo sacer ille Orphe-
 a cecinit:

Cuncta fouens atq; ipse ferens super omnia sese.

Hinc & diuinus ille Plato diuino Sole collustra-
 ita in Sophista ait: *Animalia cuncta mortalia plantaſq;*
quæcunque terra ex seminiou radicibusve nascuntur, &
quæcunque inanimata in terra consistunt, siue liqueſieri poſſint
non numquid ab alio quodam opifice fabricata quam à
lo facta eſſe, cum prius non fuiſſent, dicimus? An multorum
trinam ſermoneſq; ſectabimur dicentium iſta, natura ipſa,
ni à cauſſa quadam fortuita ſine mente hac agente, vel cum
ione potius ſcientiaq; diuina, quæ ab ipſo Deo ſit orta? Nos
imvero Chriſtiana fide ac veritate edocti, primum
oc rerum omnium principium, ſingulari ſubſtãtia, &
ibus perſonis conformi, ſimpliciſſimaq; voluntate,
uitate maiestate, æqualitate, ac omnipotẽtia cõpre-
endimus & veneramur, Patremq; vocamus, quẽ illi

*Egregia de
Deo Plotini
sententia.*

bonum simpliciter : Filium & verbum patri
mentem primamque sapientiam illi. Spiritum
que sanctum nos appellamus, quem illorum
ores boni intellectum & amorem nuncupant
animam cuncta viuificantem & animantem al
quo Plotinus libro De intellectu cap. 2. ita in
nam est potissimum qui tradit animo sapientiam? hic
necessario est intellectus (inquam) qui non alias quida
lectus sit, alias vero expers intelligentia : sed verus pot
lectus, qui hanc ob causam seipso sit pulcher. Sed nunq
velut primo, nobis est quiescendum, an potius super
quoque progrediendum? nempe mens ipsa nobis in alt
gredientibus prior occurrit quam principium omnium
quasi in ipsius boni vestibulo constituta, omnia in seipso
ans & significans, velut quadam ipsius boni figura. T
& eiusdem libri cap. 3. Eadem quoque (inquit) r
rens ad vniuersum, in eo similiter perueniet ad intellectu
gnosceus eum effectorem reuera totiusque artificem. hac
Plotinus. Porro in intellectu mundum quenda
telligibilem haberi voluerunt, hoc est, omnium
idearum plenitudinem, sed & in mente omnib
ata & singularum creandarum, gignendarum ad
ducendarum, id est, futurarum rerum ideas, a
simplici congenaeque substantia, solis relatiuis
nibus ab inuicem dispescitas, persistere intellectu
easdemque ideas principes esse rerum omni
causas arbitrati sunt, ab eisque ceu quosdam a
pendere & esse animas omnes intellectuales in
gentias, corpora caelestia, & quicquid in inf
hoc mundo est vsquam. Proinde proximam c
mundi causam, item & cunctarum proprietat
menti & intellectui, hoc est, verbo Dei & Spiritui
cto derulerunt : quamquam ne ipsum quidem
num ab hac creatione separarint, vt ex locis iam
citatis & aliis non raris philosophorum auctorit
bus patere liquido potest : quemadmodum sacra

...ceras legere est Deo patri per verbum, & in Spi-
ritu Sancto, tamquam vni principio mundi creatio-
nis, tribuere. *Qui fecisti* (inquit Sapientia) *omnia*
in Verbo Domini, & Pfaltes, *Verbo Domini celi firmati sunt, & spi-*
ritus eius omnis virtus eorum. Verum enimvero o-
mnium exploratum velim, Ideas illas in mente diui-
ni esse ab ipsa Dei substantia & præscentia, id
est omnium præcognitione & voluntate æterna,
constitutum. Quem, inquam, Deum certum est non
esse in singulorum generum, verum etiam specie-
bus individuorum omnium exactissimam pro-
prietatemque & constituere, & ab æterno præscire
essentiam, compositionem, formam ac vires tum
genarum communes, & si quid præterea illis in-
ditiis & hinc accipias diuinas illas Ideas cuiusvis spe-
cie individui principes esse causas, non modo
sint, verum etiam cuiusque earum potestatis
communis quam propriæ. Cui & id mihi pulcre
videtur quod plerisque philosophis placere
suo: Nempe quod virtutibus certis, id est cer-
tibilemque rationem habentibus, non fortui-
tad efficacibus, potentibus, indeficientibus, nihil
in vanumque ex sese mouentibus, mouean-
tibus in rerum omnium natura consistentes, sed
in alio nostro opere fufius ac syncerius diis fa-
ctibus differemus. Porro à mente ipsa & intel-
lectu illorum plurimi volunt effusam creatamue ani-
mam vnâ intellectualem, vniuerso orbi commu-
nem, quam idcirco mundi animam vocant. Eandem
mente illa mundi regina rectriceue, toti mundo
esse, atque per eum totum diffundi, vt scilicet tan-
quam primæ illi causæ ministrans, cuncta per eam &
Dei imperio moueret, cogeret, foueret, mode-
ret, efficeret, primariæ illius causæ, Dei videlicet
ius præcepto parens, obsecundansque. Quapro-
pter & in animam illam mentem impressisse iense-

*Idea quid
sint.*

*Diuina
Idea, id est,
Deus ipse
omnium re-
rum causa
princeps.*

*De anima
mundi secun-
dum philo-
sophos ple-
rosque.*

runt rerum omnium primarias principesque
 nes seminales, tantum ab Ideis diuinis nobilita-
 fitas, quantum ignobiliori subiecto ad obsequi-
 fusa hærent. Quas forsitan intellexerit quilibet
 rationem esse omnium producendarum rerum
 mediorum, quibus Deus ipse eas producere
 ferre voluerit constitueritq; cum facultate quod
 dia illa promouere ipsa possit anima: si tamen
 quadam anima pio alioqui Christiano admittit
 at. Verum philosophorum quorundam placitum
 ramus, non approbamus. Illam præterea animam
 sentiunt per omnia in omnibus diffundi: &
 menti obedientem, eique ministrantem pronam
 ac vegetare, vt & hinc non ab re dici possit insti-
 tum primum eorum, quæ Deus ordinato com-
 que euentu, hoc est, secundum naturam effici-
 de re hanc animam à mente & intellectu primi-
 tam nuncuparunt. Cui quoque mentem suam
 tiam ac rationem; intellectum vero vt esset in-
 ctualis; impertiuisse in literis fecerunt. Eam deinde
 per omnia flatum spirare vitalem spiritualen-
 prodiderunt, dum suo scilicet spiritu per omnia
 netrans omnia videt, tangit sentitque: & id quod
 modo quodam suo, nostris sensibus longe impar
 cognito & multis hominibus discriminato, quo
 nique vnico flatu spirituque, actu lucido, vi
 & omnis generationis fomite; ceu scilicet intus
 vitæ quadam propagine, atque verius tamquam
 næ virtutis vehiculo semper vbique pullulante
 mam illam vniuersalem mundi existimauerunt:
 & forsitan intellexerunt sub Deo ipso, & primo
 esse intrinsecum, quo formarum in materia
 nes seminales ad sui scaturiginem promoti
 que moueantur ac emergant. Sed hæc missa
 Discaueo namque longius me fortassis euagari
 vel à ventis præmature concedere. Iam itaque

*Spiritus
 mundi phi-
 lasophis.*

proximus paucis perstringentes addamus, Deum
 Maxi. * omnipotentem, summum denique bo-
 nitate, liberalissima sua bonitate, rebus cunctis pro
 sua voluntate, harmoniam, concentum ordi-
 ne & à se & ad sese præditiſſe: quem stabilem
 concuſſum eatenus eſſe vult, quatenus aliter
 reſponſione decreuit. Harmonico præterea illo
 ſuſu ſibi omnium creatori miniſtrare voluit: pri-
 mum quidem (quod ad hunc materialem inferio-
 rem mundum ſpectat) ſecundum philoſophos
 ipſam mundi animam ac eius ſpiritum: deinde
 ipſum extenſum orbibus, figuris, aſtris maxi-
 planetis, ſtellis & luminibus conſiſtens. Illam
 animam, hoc quoque cœlum, principii cauſæ
 ſub cœlo formatarum generatarumque rerum
 inſuſarum proprietatum rationem quandam
 be, ideo philoſophi illi putarunt, quod ad mundi
 inſationem, tametſi non ex neceſſitate, vberri-
 ſſimam Dei bonitate, quadam tenus admittuntur.
 Ad & Auicenna ipſe in ſuis Metaphyſicis ſenſiſſe
 tur: *Quæcunque* (inquit) *hic ſunt, oportet præexiſ-*
ſſe motibus & conceptionibus ſtellarum & orbium. Ab
 ipſa etiam elementa, nonnunquam & artes quadam
 ter & res artiſicioſæ accidentalis ſaltem externæ cauſæ
 ſibi denominationem vendicant. Placet itaque
 philoſophis illis formam & ex ea vim occultam o-
 mnis mixti eſſe, primum quidem ab Idæis illis diui-
 ſis eſſe, à Deo ipſo omnium creatore & plasmatore,
 diſtribuantibus ei anima mundi (ſi Platoniciſ con-
 ſimimus adſerimusue) deinde & ipſis orbibus cœli-
 ſue corporibus, planetis, ſyderibus, figuris, lumi-
 nis, & ſi quid præterea cœlo extenſo ſimilis ratio-
 inſit: poſt hæc & elementorum temperaturis cœli-
 influxibus affectis, cauſis inquam præparantibus,
 materiam ad nouam formam cooprantibus.

*Cuncta & à
 Deo & ad
 Deum ex or-
 dine conſtri-
 tuta ſunt.
 * Sapientiſ-
 ſimum.
 * Clementia
 plurima.*

*Proprietatibus
 occultarum
 cauſarum vnde
 ſunt.*

*Effectuum
varietas est
partim ex
materia
preparatio-
ne partim à
cælo.*

Habent itaque (iuxta philosophorum illorum
sum) virtutes illæ reconditæ suam originem
preffis, specificis determinatisque formis à co-
men materiali per vires præparatorias, in arc-
per Ideas ac formas exemplares, quæ omnes
ad cuius rei generationem absolutam (q
communem ordinatamque Dei constitutione
tinet) convenire illis videntur. Vnde tandem
verum commonstretur, quod iamiam diceb-
quod Deus scilicet rebus omnibus pro libera-
luntate, altissima ac præstabilissima bonitate, h-
niam, concentum & ordinem à se & ad se se que-
instituit, indeque rerum omnium cum prima
Deo ipso, sympathia, connexio, correspon-
consensusue, Divinum de singulis decretum
sequens, non inepte statuitur, hoc est, ut omne
creaturis rebusque artificiosis insitas à Deo ipso
omnium est actus primus, & actionis omnis pri-
pium creaturis impermiscibile) ministrantibus
iam dictis causis, quæ ideo secundæ vocantur
dere ac esse intelligas. Quo tamen pro libera-
nnipotentia sua voluntate (amissis quandoque
quorum meminimus mediis ac ministris) in-
diare ex seipso ea facit quæ vult, quibus quoque
raculis nomen est. Cæterum ex his luce meri-
clarius patere mihi persuasi, diuersos in rebus
ctus pendere non solum à materiæ varia altera-
seu præparatione, sed à diuerso cœli afflatu, ma-
autem à discriminatis formis discrimine, in qua
non solum speciem consequentem, sed & ex
individo proprio. Tametsi materiæ appa-
rebus gignendis ac perficiendis non obscuri esse
menti certum sit. Qua ratione videre est indivi-
eiusdem etiam speciei, alia aliis etiam esse clari-
vel viribus ignobiliora, pro videlicet symmetria
puritate vel confusione eorum substantiæ. Ne-
ni

que rerum naturalium gnaro dubium esse
 nec, calicos influxus impediri posse vel omnino
 propter ineptitudinem materierum in quas
 insercerent potentias. Cui & illud subscribit Vir-
 gilius:

meus est ollis vigor & celestis origo.

minibus quantum non noxia corpore tardant.

nam pulcre & id Platonicum adstipulatur, se- *Democriti*
 merita materiae infunduntur v. res caelestes. *egregia sen-*
 ex cunctis his diuinioribus meditatatis, multis *tentia.*

enibus claret Democriti illius extollenda mul-
 tentia, qua diis, id est, diuinis virtutibus o-
 que plena, constanter asseuerabat. Is quidem
 cum vires cum inferioribus huius mundi gene-
 rerum ac indiuiduorum naturis ac proprie-
 tibus conferens. sed & eorum cum superioribus,
 vero cum bono ipso, connexionem perpen-
 furamo ipso bono singula & esse, & proprio-
 inuniorum exercendorum potestatem adipisci
 in iis ipsis Dei vires adeoque Deum ipsum cla-
 rnebat. Quas virtutes nonnulli diuinas illices
 circo appellant, quod contemplantium ani-
 Deum alliciant tam insignem opificem, vel
 potentiae illae diuinae omnem in omnibus pro-
 nant functionem, quod & Ouid. praesensisse vide-
 carmine:

Et Deus in nobis agitante calescimus illo,

Impetus hic sacra semina mentis habet.

ro, nescio quo tandem suggerente Mercurio, a
 sito scopo dilapsus quodammodo forsitan vi-
 praestat itaque eo recurrere vnde discessi. In-
 tamen iamdudum hanc disputationem in
 am communeque theatrum adductam prius
 bsoluere. Quaedam enim digitulo tantum te-
 is quae dilucidiori enodatione egere fortassis
 untur, quam sic accipias velim. Vulgata mul-

*Cælum du-
plex.*

tum est Aristotelis sententia quod necesse sit
dum hunc contiguum esse superioribus latius
hoc est, cœlo extenso, ut inde vis omnis illius
netur, & ut hinc plurimis creditum conspiciatur
cœlum omnium gignendorum sit causa efficiens.
Quapropter ut pro philosophorum celeberrimo
tantum non diuinis meditati rem hanc omni-
plicemus operæ pretium facturus videbor, si hanc
que adiciam duplex philosophis sublimioribus
cœlum, primum videlicet & princeps, cœlu-
lorum, quod & spirituale à quibusdam nuncupatur
idemque illis esse intelligitur, atque anima illa
quæ ascita sibi quadam simplici plurimum, se-
genea consentaneave substantia, spiritus euangelicus
omnia diffusibilis, omnium post Deum ipsius
eo functionum primum ministerium. Neque
sunt qui sincerius existimant cœlum illud esse
te diuina seu omnium rerum prototypum quod
& intelligentias quasdam esse creatas cœlo e-
mouendo atque dirigendo non inficiuntur. Quo-
dius ille Augustinus sentire viderur super Ge-
dicens, quod Deus sic mundum ordinauit, ut spi-
ritus omni creaturæ perficeret.

*Cælum alte-
rum.*

Cui etiam subscribere videtur Bonauentura
dist. 14. 2. Art. his verbis: Sicut congruum est
deputari ad ministerium hominum, sic etiam congruum
ipso deputari ad motum & regimen cœlorum, cum in
vultu homini viator & diuini subseruiant maiestati
hæc positio est magistrorum tam in theologia quam in
philosophia: quia concors pietati & fidei rationi plurimum e-
tetur. Hæc ille. Alterum cœlum velut prioris vult
quandam & instrumentum statuunt, & in eo
ras situm disponi pro earum excellentia natura-
ribus senserunt. Quas omnes & vicissim singulas
primam communemque mundi illam animam
rius autem ad spiritualem illam intelligentiam

Deum ipsum, ineffabili quodam ac obse-
cramento omnino consensu conspirare sunt arbitrati. Item
planetas, sydera, & quicquid præterea in cœlo
constitutum est, ut superioribus seruire,
inferioribus & submissis potentias suas transfun-
dat & hinc sub terra quadam, quasi cœlica gigni-
trix sit: dum videlicet corpora illa cœlestia pro-
prie radiis ac viribus, id est, afflatibus, mate-
rialium auidissimam dispuntant contempe-
stie, in ea seminariam introducendæ formæ ra-
diis ad sui propagationem extimulant, atque ad
receptionem plasmatorum rite præparant. Sic-
enque hæc illa, virtute præcellunt, nobilitate ac
virescentia & in inferiora vires suas ipsa transfundere
cœlestia præstabilioraque vniuersi ordo poscere vi-
des, & benignitas creatoris voluisse perspicitur.
Quum ut qua ratione est mouens aliquod non mo-
uimiliter & alterans sit quoddam non alterabile,
in dico qualitatibus. Neque enim quod varios
influxus, est (ut plerique putarunt) quod quali-
tates diuersæ participes sint, sed quod illa viribus a crea-
tore donata sint multiugis. Quum namque instituta
incorruptibilia illa cœlestia ut vrgerent regant, &
a creatore tueantur adserantque infima hæc, mul-
titudine transmutationi obnoxia æquum fuit, ut mul-
titudines eis impartirentur virtutes, quibus scilicet
extimulenturque subiectæ naturæ vim: non
obsecro ut sibi simile quicquam producant, sed ut
appareant atque subin nitrent. Quod reuera præ-
cœlica corpora philosophi putant cum vi lu-
minis, tum virtutibus propriis speciem totam conse-
rentibus, per radios lumenque in inferiora hæc de-
ferunt. Deum scilicet cœlicorum corporum radii
in terram (quæ ceu punctum ac centrum ad cœli
orbem & capacitatem existimatur) transmissi

assumpta etiamnum forsitan quadam tenuiori
consentanea elementorum, per quæ penetrant
stantia arctantur: proindeque densiores effe
potentiores, materiam rite & ad portionem
coaptantque, & præinfusas in eum seminales
nes ad actum inuitant, donec ad formam tan
materia illa ad amissim, hoc est, pro diuina
ratione disponatur, vt & hinc non paucis sensua
philosophis (vt præscripsimus) visum sit atque
ptum, calum illud extensum cunctorum qua
inferiori mundo generatur causam esse effectum
quod tam rationi profecto alienum est, quam
strumentum, non autem artificis intelligentia
operis alicuius formam artificialem efficere
rent. Quamobrem vt calica illa corpora ministr
ria, vel si mauis instrumentaria, causæ speciem
dam à Deo iniisse eorum quæ statuta naturæ consue
dine producantur, primoribus illis & fere di
philosophis iudicentur, numquam tamen veræ
est, creatricis aut plasmaticis causæ rationem
concefferint.

Cæterum pro Christiana nostra veraque phil
phia hoc loco non p̄gebit subnectere verba di
lius Augustini, summi profecto & diuini philo
& doctoris nomen meriti, quibus Deum formam
omnium specificarum & proprietatum singula
auctorem esse & causam veram principemque
palam testatur. *Inuisibilem* (inquit) *seminum* *cre*
ipse creator est omnium rerum, quoniam quæcunque nascuntur
ad oculos nostros exeunt, ex occultis seminibus accipiunt
grediendi primordia: & incrementa debite magnitudinis
stinctionemque formarum ab originalibus tamquam
sumunt. Et mox subdit: itaque Apostolus Paulus dicens
interius Deum creatorem atq; formantem, ab operibus creaturæ
quæ admoventur extrinsecus, & de agricultura similitudi
assumens, ait: Ego plantaui, Apollo rigauit, sed Deus incre

Haftenus Augustinus. Atqui pro huius
 quaeq; suprema manu subnectendum duximus,
 proprietatis effectus bifariam discriminatur:
 utriusque utilis est, aut nocuus. Utilis censetur,
 cum alicui quippiam inuitatur, adferturve emolu-
 mentum, vt (verbi gratia) eius functiones aut vires con-
 tingat, ut vegetet, roboret, reparet, absoluat, & ab inter-
 ita vindicet: Vel etiam ad meliorem faciliorem-
 que vitam quicquam adferat utilitatis. Nocuus au-
 tem, sic ex diametro contrarius iudicatur. Deinde
 utilisve inutilisve dicitur proprietas vel toti corpori, vel
 alicuius parti. Toti siquidem corpori vene-
 ri singulis item singulatim eius particulis, theriaca
 est, speciatim vero Hyacinthus, Granatus, Mar-
 iana, Aurum, cor sedesque virtutum: Corallium
 & Achates stomachum & ventrem solantur,
 & aliis causis asserunt. Simili modo Napelli vis
 tota seriatim tota iuxta ac singulis quibusque partibus
 cognoscitur. Caterum proprietatum quae
 alicuius defendunt, quaedam hoc moluntur no-
 cuitate, ad se primum quidem conuellendo, deinde
 obositando. Qua ratione Amethystus vmbilico
 & vitiis vini vaporem cum primis allicit, & Scam-
 monium bilem reuellit. Alia vero quod flagitiosum
 & turbant, ac tandem propellunt, veluti iam di-
 citur theriaca cum aliis medicamentis aduersus vene-
 rit lentissimis contingit, quod & Smaragdus, lapi-
 deus, & aliis nonnullis familiare esse perpetuo
 visu conspicitur. Alia denique praesentem esse
 & minuire causam diuersam certo indicio com-
 munitant, vti electro atque Adamanti coram toxi-
 co adhaerere contingit, & Torchois vel findi vel omni-
 ni ruinam aut maculam quandam efferre dicitur
 & terente periculo. Eorum rursus quae viribus oculi
 & unitur, quaedam ad actionem corporis extimu-
 latione egent, quemadmodum pleraque pharmaca

*Proprietatis
 utilis effe-
 ctus.*

in actum (vt physicis vulgatum sermonem videremus) reduci necessum est, priusquam ad opus proprium emergant. Alia vero citra omnem à corpore mutationem propria munia exercent, quibus cunctis sola debita applicatione opus est, quocirca actum vires suas actu, vel habitu saltem solam actum talem potentiam constituyente nata sunt: ideoque egent conuenienti ad obiectum admotione, impediens nullam adsit. Qua de causa Corallium iam si stomacho diutius adhæreat, nihil à corpore trimenti admittit: pariter nec Sapphirus anthracem sanando vires vel tantillo perdit, quanquam quidam falso adscribant.

Deratione & causis virium in Gemmis.

C A P. III.

Cognitionem certe non obscuram ea quæ capiti inferenda sunt, cum iis, quæ neuissimum feruimus, habere videntur. vtriusque enim capiti dem fere obiectum, eadem pene ratio, idem primum modum argumentum, vt & hic quoque bonarum, quæ præstruximus, partem adiectam intue velim: quam & adiecissen profecto, nisi prolixitas nimis *ἡγὶ τὸ αὐτολόγιον*, id est, repetitio non sufficiens metas fuisset. Institutum itaque adgressi dicimus præclaras multum in Gemmis excellere virtutes, eoque & in magna illas antiquitus fuisse maiestatem conspicuum est, vt eum nihilo consultius fatendum existimem, qui illarum dignitatem multis comiis commendare niteretur, quam qui solis men leuiculo quopiam fulgore clarius efficere, luxuriantibus aliquot (longe tamen imparibus) colorum more coloribus illud assequi conetur. enim tantarum virtutum tamq; vere stupendorum munerum causas persequi non omnibus ex æquo facile fuerit. Quæ de re, paucis libet de illarum

ten

rum ratione quædam recensere, non floccipendunt. fuerunt enim qui Gemmas viuere, & à sua a-
 speciales, adeoque fere diuinas functiones ex-
 crediderunt, quorum iudicium receptum ha-
 non est. Aliter Alexander ille Græcus sentit.
 ue quod illarum proprietates elementis, vnde
 utuntur, referuntur acceptæ, nimirum quod
 mixto alia edant opera quam extra ipsum, in
 qualitatem elementalem, id est, innatum tem-
 peramentum. tanquam instrumentum ad opus mo-
 tus est. Cuius sententia, etiam si plerisque pla-
 multis tamen non mediocribus philosophis vel
 absurditatis expostulatur, quod instrumentariæ
 causa recordatus, effectricem: quæ princeps
 atermisisse videri potest, quam peruestigare
 tantis est negotii. Hermes autem ille Trismegistus
 coelum Gemmis occultas proprietates trans-
 re perhibet: è quo gignendorum seu produ-
 rum omnium facultates tam singulares quam
 res in hæc inferiora transmitti non dubitauit
 rare, duplici (vt inquit) modo. Aut videlicet
 iter & ex amissi, quoties materia in quam coe-
 lum suam exercet, eius orbis ac luminis quan-
 tatem seu cognationem refert: ad quam scili-
 quo propius accesserit gignendus lapillus, in hunc
 ac abundantius propter materiae symmetri-
 connexionem, atq; consensum, coelum fuisse o-
 mni intelligatur. Sed & ideo multa admiratio-
 nes Gemmis esse proprietates inditas asserit,
 lumine & perspicuitate coelo quadantenus pa-
 res demonstratæ, eius actionem perfectius ad-
 tant conceperuntque. Vnde scilicet tandem ho-
 spiritus effecti specificis pateant Gemmarum
 proprietatibus, qua ratione Topazium, Carbuncu-
 adamantem, occultis gratiarum proprietatibus
 eas esse confirmant, vni non pauci nec incelebres,

*Alexandri
 Græci opi-
 nio.*

*Hermæ de
 Gemmarum
 viribus sen-
 sus.*

ut non deuoratis tantum, sed & etiam gestatis
 edere liceat calicas potentias: primum quidem
 hominis spiritus, demum in humores & solidi
 eius partes, quibus à peste ac venenis defendatur
 enim à cœlo hoc ipsum, quicquid recondita vi
 sunt, Gemmas accepisse, vel hoc argumento con
 mant, quod magnos parua mole mirificosque
 mant effectus. Nulli namque elemento conce
 volunt paruo corpore plurimum subito præstare
 nec ignem pusillum magnam vnico impetu li
 rum congeriem vrere vel aqua paucillum, terre
 rum perfundere. Quæ vero calica vi nituntur
 haud multa materia (ceu scilicet vim eam in
 magnopere reluctancia obiecta, facili opera, di
 dant) admiratione etiamnum dignas suas fun
 nes absoluunt. Nimirum quod contrariis adue
 tibusve causis non agunt, & à validissima cœlesti
 tentia in actionem extimulantur. Quo modo
 physiologis quibusdam non vulgaribus placet)
 rallium, Carchedonius, Chrysolithusque Gemo
 ab oue præsertim ac Venere id sunt indeptæ
 tis, quo ab atra bilis melancholiæve symptomati
 ferentem adferere valeant. Deinde & Mercuri
 chaten sacram perhibent, ideoque & facundiam
 uitare, & homini contra venena amuletum ef
 stantur. Aduersus quæ etiam è Creta collecta
 Etamnum à Phœbo (qui Pythonem transfixiss
 gitur) id est, à Sole omnis vitæ & propaginis fo
 muratam esse profitentur facultatem. Sed &
 ba Pentaphyllon calica vi palam prædita cre
 non venenatis modo auxiliari potens, sed vnico
 lio diariam febrem, si bis in dies singulos sum
 ternis, tertio quoque recurrentem: quatuor a
 foliis quartanam febrem pellere atque confic
 posse laudata. Nec iniuria profecto; quum nem
 bres hæ variis pugnent tum naturis tum inte

*Remedia
 in febrem.*

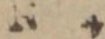
haud facile fuerit (si me non omnia fallant)
quare, quam ob causam naturalem, vnico simpli-
tate quoque hoc remedio, Pentaphyllo scilicet, tam
illis rationis affectus abigi queant, si non virtu-
tibus coelum ipsum illi impedisse carseris. Quid
area Phœbo sacrae Pæoniæ, à comitiali morbo vel
vinctam vindicare posse, præter coelum, concessit
naturalis sensualisque philosophus? Neque enim
qua reperias medicamenta quæ similis caliditatis,
atatis, ac modicæ adstrictionis conformes pro-
prietates, quarum ratione tametsi geminas
operationes manifestas, aduersus tamen illum
vitium tam præstabilia esse minime experiaris. Sed
quorsum? nempe vt mirum non sit, quod philo-
sophi illi arbitrati sint, coelum Gemmis occultas pro-
ferre potentias: quum præsertim similes potesta-
tes non obscurioris substantiæ herbas palam sit illud
testare creditum. Quid præterea? Nonne à veteri-
bus obseruatum est quarundam arborum; O' ex, in-
quam, Populi albæ & Salicis folia solstitiali tempore
mutari: fieri etiam vt ipso brumali die fœndes
quædam reuirescant? Vt & hæc Marcus Varro stu-
denda discrimina nominarit: quibus videlicet anni
tempus discernatur, & ex foliorum versura solstiti-
alis, ex recens autem erumpente quarundam herba-
rum virore brumalis dies internoscatur. Quæ ne in-
quis miretur, non pigebit & hic quoque contexere
quæ M. Cicero ex Stoicorum placitis refert: Pro-
pter quod est, inquit, à Stoicis in ipsa bruma musculorum iocu-
nda augeri, pulegium aridum florere brumali die, item infla-
ri vesculas, & semina malorum, quæ in iis mediis in-
fusa sunt, in contrarias partes se vertere: Ostreis & conchyliis
augeri, vt cum Luna pariter crescant & decrescant. Vn-
de manifestum esse puto (vti etiam præstruximus)
modum & philosophis diligenter probatum receptum-
que inuenio, quod rebus supernis vis quadam insita

Conclusio.

* Lotus hac
herba Nili
est, non ar-
bor.

est vehemens, quæ maxima ex parte cum inferiori
conuenit: indeq; sympathia quædam & ceu cõsen-
suerit, quo animantium motus tacitiq; concen-
calicis corporibus (in rebus quæ stata natura sua
concordare videntur: Quo nomine hæc quoq; in
riora calicis suis numinibus adscripta reperio: Ap-
lini namque Aries, Leo, Gallus, Crocodilus, Cani-
rus, à Chæremone Porphyrioq; tribuuntur. Ex ar-
ribus vero Palma, Lotus, Laurus Soli feruntur a
ptæ. Nimirum quod corâ intuearis * Lotifolia præ
quam sol emergat contrahi, & eo exorto sensim
plicari: Mitto quæ de Heliotropio, & aliis non ra-
herbis, vt literis proditum est, ita re ipsa quiuis
negligens explorator proprio obtutu cernere pote-
Porro de lapidibus multa, nec tamen dissimilia
Philosophis Ægyptiis ac Magis perhibentur, quæ
quosdam lapillos syderum imagines plane repræse-
tare adstruunt, quos & ideo ab iis virtutes in sese
concepisse crediderunt, & experimento compro-
basse testati sunt. Quid namque philosopho natu-
rali mirum existimare similitudinem Gemmarum
cum cælo cognitionem maiorem, efficere vt eius vi-
ribus obnoxius pateant, atq; hinc valentiores eme-
gant, quum maxime similitudo & extimulata tan-
dem germanitas materiei aptam præparationem
& cælo obnoxium consensum non obscure subin-
dicet. A cunctis siquidem physiologis receptum est
quod agentium actus fiunt in patiente disposito (li-
bet enim eorum vulgatam multum sententiam ac-
verbum referre) quodque singulæ similitudines se-
se natiuo quodam affectu appetunt. Verum ne hæc
quidem absurda iudicauerit, qui monumentorum
magicorum astrologicorumque non inuitus memi-
nerit, hi quippe in rebus similitudinem non medio-
cre ad effectus naturales habere robur certa veluti
hypothesi statuere. Sed vt magica omittamus, qui-
bus

non solo nomine multi terrentur, astrologicum
adferemus exemplum. Inter omnes astro-
logitiores conuenit (quibus etiam medicorum
magis ingarium bona pars facto periculo subscribit)
magis imaginem aduersus calculum amuletum ef-
ficere. Men statotempore, hoc est, Sole Leonis pri-
mum adum occupante in auro sculpta, à collo por-
tari. Cuius rationem nemo crediderim, aliam fa-
cile duxerit saltem naturalem, quam consensum
primumque quendam rerum coelestium cum con-
figuratione, in conuenienti materia ab ista
harmonia inuitatum procuratumque. Pro-
pter hanc virtus illa coeli, quæ constituto illius con-
iunctionis tempore pollebat, à iam dicta parilitate,
strix, id est, auri, ad mensuram præparatione, in
magis dicta imagine figuratum allicitur, trans-
portatur, commear, quæ proximum gestantis scilicet,
sua vi afficit, qua à calculo ipsum tueantur.
namamen nolim intelligas philosophos illos, vel
non sentire virtutem hanc esse imagini, sed au-
tem effigie figurato & efformato transfusam, vt sci-
umbaudias illos existimare, quod præparatio, qua
sculpturam dictæ imagini fabricandæ necessari-
um calicis radiis & influxibus concipiendis
disponitur, efficit, vt materia hæc patentior
calicis affatibus admittendis, & (vt ait M.
lib. 1. de Architect. cap. 6.) de latentibus
rationibus, artificiosis rerum inuentionibus, di-
catis exprimere veritatem rerum peritus vir pos-
sunt. De quibus fusius supra disseruimus. Sed
ne philosophorum illorum placita absurdiora
ip, quam vt humanam apparentemq; saltem ali-
non habeant rationem: maxime autem quo-
ra, sublimioraque ingenia oblectemus (non
quod ita esse statuamus) annotanda in primis
nobis videtur Platonis illius celeberrimi, &

*Mundum
esse animal
vnum sensit
Plato.*

multorum non mediocrium philosophorum
brata vulgataque sententia, quod scilicet mundus
animal vnum, vna quadam anima intellectus
est, de qua paulo ante disceptauimus) sub mēte
cipe omnium creatrice vita donatum, quæ (ut
obsecundans) congenito sui spiritu per omnia d
vniuersum orbem alit, fouet, moderatur. Cu
Maronis egregii illius non minus philosophi
poëta subscribit:

----- omnia

*Spiritus intus alit, totamq; infusa per artus,
Mens agitat molem*

*Vna in o-
mnibus vi-
za, omnia
inuicem
conspirare,
& compas-
sione qua-
dam com-
municare.*

Quibus non obscure ostendit naturam hanc totius
mutationi obnoxiam à natura stabili ordinatrice
regi: singula etiam artus & particulas esse quædam
mundani illius ac magni animalis, eademque factæ
communi vita viuere; adde & cōmuni quodam
tu in propria munia extimulari. Ideoq; & illorum
consilium, vnā in omnibus vitam sub mente a
gore, quæ cuncti eius vi & imperio peragat. Ita
men vt ad suas functiones obeundas tum calicis,
nonnunquam etiam rudioribus instrumentis vt
Quapropter & in hac communi omniū vita sent
singulas formas cum inuicem, tum per animam i
vniuersalem ad omnium vltimum finem, hoc est
premiū ipsum bonum, tandem conspirare, vt &
cunque fiant mundi opera, sigillatim mundi pa
sint, vel ad eas spectent, vt & ad totum. Quod &
Pythagoras suis numeris demonstrare contend
dum vnitatem omnem numerum constituere, c
lem primum atque ex vnitāte & binario ternariū
(id est, Trinitatem quandam) comprehendī, dei
& in simplicem vnitatem alium omnem numer
resolui multa ingenii dexteritate differebat. Ver
vnde digressus est noster tandem redeat sermo. S
serunt item & philosophi illi, quod citra substan

*Pythagora
de Trinitate
per numeros
compendiosa
sententia.*

proximamque causam non possit in hoc infundo naturaliter produci substantia, nec sine causa viuens quippiam generari: deinde & quodam communi diuersa quæque conciliari. Et per substantialem illum mundanæ animæ præsentem spiritum. omnia consensum, cum me commemoramus, participare volunt. Admodum & inter philosophos conuenit, quod lumen intelligentiæ est actus: intelligencias quæ & superlumine & spiritu non modo communi, sed & proprio agere. Quid igitur illis arduum fuit opinari illum illum vniuersalem, cœli vim materiæ ad præparatæ admouere, vnde rationis eius semivirtus ad opus pridem à creatore inseminatum foret. Præstat tamen Chimæricam illam animalium, Christianis incognitam, philosophis in hanc rationem ductis relinquere: & attendere iis, quæ diuina oraculis subnixæ suadet, & quotidiana naturæ consuetudo monstrat. Naturam sic operari videmus, vt cœli lumen non desit, rationum seminalium elementis, id est, in ipsa materia, latentium per id excitetur fecunditas. Quemadmodum quippe prudens agricola terram semenque, sic sua arte ac diligentia præparat quo speciei, cuius in semine rudimentum aliquod à natura elitescere scit, cœlum omnibus numeris feliciter abluat: Ita & solertissimam prouidissimamque naturam, vel hominem artificiosum aurum lapillumque aptare posse putant, vt quæ in iis per creationem cœpta est virtus, vel insita, per naturam, vel artem eius, quam proxime æmulam, ad perfectionem eadem extimuletur. Proindeque nulli iam mirum est, quod Philosophi illi senserunt, cœlum & artem inuicem non raro iuuare calicis concipiendis visibus, & materiis deceter adparandis, cœlestium motiones & situs obseruare docuerint, vel ideo saltem,

Quodque
pre.

*Cur pro-
prietates
occulte re-
bus à Deo
indita sunt.*

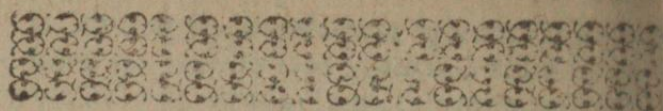
quod hæc ad materiam pertineant, aliter vel aptandam. Nempe quod elementa pro illorum tu, positione, propinquitate aut distantia qualiter euariant, quas non pauci rerum naturalium primas effectricesve causas existimant, vel saltem in superioribus ministrare, quod pro eorum mixtura & temperamento formam quandam edant, quod specificam quamplurimum disponat. Ut & id vident, quod superiore capite præteximus, Deum ordinem quandam constituisse omnium rerum se ad se. Quem Deum credi non ab re potest, si ea quæ ab vniuersali rerum naturalium conflantur quæque species & quoduis indiuiduum recipit, proprietatem quandam humano captui, non rationi sed solo experimento peruiam ad hominis vsum liberalissima sua pietate infudisse, atque impartiri. Ut & vtilitatem inde homo capefferet, & tanti, quæque reconditi operis admiratione illectus, ad Dei Domini sui omnium creatoris contemplationem amoremque raperetur conuolaretque. Hic namque ordo vniuersi, & hæc rerum proprietatumque admiranda varietas, dum ab intellectu diligentius autius usque introspicitur, illuminatis tandem mentis oculis principium suum, quod est bonum ipsum, id est, Deum, refert, incomprehensam sublimitatem, ac maiestatem simplicissimam, sapientissimam, potentissimam, benignissimamque virtutem atque bonitatem esse. Sed institutum tandem absoluiamus: forsitan enim longius palati discessimus. Itaque tamen si Theophrastus ille non absurde videri possit sensisse, quod coelum lapillis vires abditas impertiatur, proxima tamen earum causæ non meminit, quam inter philosophos conuenit in materia consistere, & inde suæ promere functiones. Qua ratione patet, coelum ipsum materiale ac extensum non esse principem proximamque, vel si mauis, coniunctam causam earum quæ

gemmis latent potentiarum. Quamobrem
 antea ostenderimus, reconditarum virum
 nulla fieri complexionali qualitate: sed nec
 elemento aut forma elementorum tem-
 perariarie atq; essentialiter consequente, vo-
 catus ille Magnus cum numerosa nō medio-
 cris natura ac iudicii virorum turba, quod species
 essentialis Gemmarum forma sit delitescenti-
 bus suis experimur, facultatum causa effectrix
 mediata. Quanquam nec illi forte negarint
 illi illi formæ vim aliquam adiici cœlestem,
 ipsa, nonnunquam autem Gemmarum
 imperaturis elementalibus, præcipue illi
 refragetur. His autem non de nihilo subte-
 ridetur, quod quæ Gemmæ natura purissi-
 mantur, & ab omni sorde defecata, nullam ar-
 rationem ambiunt, nisi vt rite corpori ad-
 iungatur, & nihil obstat. Quæ vero terra aut crassa
 preciosum intro condunt thesaurum & gra-
 vitudinem, mangonum officio, abiecta cru-
 ditutibus & illecebris difundendis, idoneæ
 sunt. Neque etiam tibi persuasim velim Gem-
 maliter suis functionibus corpora quævis et-
 na efficere. Quandoquidem pro corporum
 orbibus & afflatibus, vnde vim lapilli mu-
 ont non modicam, maiori vel minori consen-
 sum corporum conveniente vel aduersante
 peramento & innata proprietate, effi-
 caciùs aut segnius Gemmas ope-
 rari contingit.

*Alberti
 Magni de
 proprietatibus
 essentialium
 causarum
 sensus.*

*Non in qua-
 vis corpora
 Gemmas
 aqualiter
 operari.*

PRIMI LIBRI FINIS.

DE GEMMIS XIII. QUAR

*Diuus Ioannes in Apocalypsi me-
minit,*

LIBER SECVNDVS.

ARGVMENTVM.

IACTIS institui nostri fundamentis, a
secundi huius libri limine prætexendum
tur, quod diuus ille Ioannes Apostolus Apocalyp-
toseos, id est, Reuelationis libri capite
primo, dum ciuitatis sanctæ Hierusalem
de descendens, ac Dei claritate illustris
ram describeret, tredecim Gemmarum non
magno sacramento [quod ne in aliena messe
mus, in præsentiarum prætermittimus] com-
nit. Quas non pigebit, ex ordine eo loci serua-
quoque recensere. Neque enim video qua
ratione, Dominus omnium Deus nobis com-
frauerit, diuinas quasdam Gemmis inesse
& proprietates, quam iis ipsis cœli muros, ho-
eius virtutes, vel [si mauis] Christi Iesu cum
decim eius Apostolis, Ecclesiæ videlicet capi-
columnarum amplitudinem, maiestatem, cum
tam denique nobilitatem & inuincibilem vir-
per Gemmas designando. Sunt itaque omne
Iaspis, Sapphirus, Carchedonius, Smaragdus,
nyx. Sardius. Chrysolithus Beryllus, Topazius
soprasus, Hyacinthus, Amethystus: nouissima
fecit Margaritas. De singulis autem his hoc libe-
rum ex ordine differere consilii est.

De Iaspidis speciebus & viribus.

C A P. I.

plura ab autoribus enumerantur fastigia.
 quæ apud Indos nata Grammatias, aliis
 gemmos vocata est: quæque virens, Smaragdo
 æquæ similis pellucet (ut & hinc sola sub-
 stantia ab hoc desciscere fere videri possit)
 obtinuit maiestatem. Ab hac vero diuer-
 sim Cypria visitur, colore giawco, substantia
 Gallis Iaspis alba dicta. Persica æri similis,
 nominata, conspicitur. Thermodoontia-
 In Iaspis, carulearum optima est. Cappadox,
 aureo caruleum refert in materia opaca, ideo
 fulget. Phrygia ruboris nonnihil admittit.
 Indica Indicæ æmula, Chalcidica turbulenta ac
 cultum substantiæ, omnium minime iucun-
 ctarum vulgo præstantissima est, quæ pur-
 puram quippiam complectitur. Secundum habet lo-
 rum roseum quiddam nata est. Tertiam ob-
 signatam, quæ Smaragdum: quartam, quæ Au-
 tumale matutinum serenumque coelum imitatur.
 quædam Iaspiachates seu Iaspidem & Achatem
 complexa, vires utrarumque perstringere
 a. Sunt & aliæ (autore Vincentio) peregrinæ
 species ex Thetel enumeratæ. Nam inuenitur
 in Iaspide scutum habens in collo, & cuspidem in manu,
 pedibus serpentem, qui habeat contra omnes inimicos
 Item & alius, in quo sit homo, habens fasciculum
 in collo cuius virtus sit omnes discernendi morbos ac san-
 restringendi: quem Galenum in digito gestasse refe-
 Deinde & cruce signatum viridem reperire est, ne quis
 ergatur efficacem. Hactenus ille. Hic itaque fere
 gitauimus optimam principemque Iaspidem.
 illam & Indam, quæ (quod præ cæteris a-
 erum esse credatur) Polygrammos nuncupata

Thetel.

Iaspis quæ
optima.

*Inspidis vi-
res.*

exissimatur, quæ tamen celeberrima asseritur viridi purpureum quidnam complexa, alba gatur linea. Vncis vndecim magnam vidiffi testatur, indeque arte consculpatam Neroni eatam effigiem. Porro quod ad vires attinet, pro singulari aduersus perniciosissima quæquæ na amuleto toto Oriente deferri, idem Plinius ptis relinquit. Verum enimvero eam quæ G tias dicitur, alba insignem lineam præferunt, geminata candidam efferat crucem à nonnu miter prædicatur ferentem adeo contra aquo rias adferere, vt & hunc à submersione vinc Gal. medicinæ vsui illas esse confirmat; quod ha su stomachum firment, quem ventriculi o dem aut ordixit illiusq; rei se periculum feciss tetur, totq; videlicet ex laspide à collo ita sus vt stomacho è directo responderet. Affirma coram exploratum esse sculpturæ expertes ni nus prodesse, quam si dracone radiato figur sent: quales Nechepsus rex insculpi instituit, Gal. refert. Adde quod laspis mulieribus mento hiber drachmæ pondere deuoratus sanguinem remq; compescit, hydropem & febres arcet, o rum aciem suo virore reficit, Venereorum peto rem appetentiam retundit: partum proprietate dam occultiori moderari creditur. Sunt qui uersis casibus gestantem liberare, phantasma p conceptioni aduersari, & oculos ab omni sordet gare laspidem dicant.

De Sapphiro.

C A P. II.

*Sapphiri
differentia
& nomina.*

Syrrites.

I O V I Phœboq; e antiquitus sacram sapphirum duo partiuntur præcipua discrimina. Sunt nam quæ Orientales seu Indæ, sunt & quæ Podiæ, à scilicet suæ generat onis appellantur. Inuenio que illam & Syritem, ab inuentionis loco, v

Quo

inquam non eam putauerim esse, cuius Plinius
 in libro 37. hist. natur. cap. 10. his verbis: Syr-
 tium (inquit) in littore Syrtium, iam quidem & in Lucania
 iuntur, è melleo colore refulgentes, intus autem stellas con-
 tingit languidas. Tamerli namque nomine & originis
 convenire videantur, color tamen huius syrti-
 melleo croco refulgens, manifestius reclamat,
 n vt à quoquam suspicari deceat, hanc syrtem ef-
 sapphirum. Sapphiri namque cœlesti colore con-
 ti sunt. Porro earum quæ apud Medos reperiun-
 supremam sibi maiestatem vendicarunt, quæ se-
 limi vernique cœli colorem efferentes, cœruleæ
 piciuntur & ceu transfusas nubeculas (immixta
 nnum leui quadam purpura) repræsentant: vt vi-
 cet sulphuris primum accenti colorem referant,
 his insuper punctis colluceant scintillantque, ita
 en vt visus aciem materiei crassitie retundant, vt
 motarum rerum imaginem speculi instar mini-
 eddant: sunt itaque hæ optimæ sapphiri. Multæ
 en aliæ visuntur, quæ quo magis ab his vel sub-
 ia vel colore desciverint, eo viliores censibun-
 Inter quas tanquam subcandicantes quasdam
 eculas ostentant, præferuntur, vt ab optimis
 num sibi locum occupauerint. Supremam olim-
 phirum autoritatem habuisse, vt apud diuos
 iam ipsa perhibet antiquitas. Tam quippe diis,
 bo maxime, gratam hanc Gemmam cautantur,
 im præcipue sua huic sacra placuisse creditum sit,
 inter hæc sapphirum (tanquam v delictet Con-
 lia signaculum) etiam si non citra fastum super-
 onemque ostentarent. Qua de causa Pontifici-
 in primis, dein etiam regibus, summis denique
 s, præ cæteris dignam, ob propemodum diuinas
 is facultates, philosophi iudicarunt. Venere-
 ompescere affectus creditur, ideoque castis præ-
 io vsui esse perhibetur: deinde animi in Deum

*Sapphiri
 descriptio.*

*Sapphiri
 vires.*

*Superstitiose
credita.*

propensionem, deuotionem, pietatem, constantiam, pacis ambitionem: deorum munera opimaque ad hanc vitam spectata beneficia ibuitare concurrentur: ut uel hinc ecclesiasticis praefulibus: omnino maxime dignam rude etiam vulgus profiteatur: & contra iracundiam, & inuidiam, fraudem, tristitiam pollere. Adeo scilicet contra effrenum mores efficax est credita. Verum ad aduersionem pertinent.

Corporis praeterea incrementum moliri principesque fouere & asseruare partes, cordis rursusque vires reficere, horum ex crescentias & praestantias inhibere: ruptas quoque membranas cogere Galenus & Dioscorides autores sunt. Addunt & aduersus serpentium ictus & intestinas exulcerationes bibulis etiam pestiferis resistere, & contra venenata omnia, adde etiam & incantamenta praesidio effluentes cordis venis pulsantibus admota iuuat dorem arcere, sanguinem continere carbunculis scissibusque calidis, pestiferis praesertim, mirum in modum aduersari tradunt. Commentitium putatur à plerisque dicitur Sapphirum Carbunculo esse viribus destitui. Sunt & qui falso iactent sensum scoridem quod Sapphirus araneam in pyxide repositam occidat, si diutius supra animantem pendere moueatur.

Mitto praeterea, quae de hoc lapillo superstitium Magorum praestigiosa vanitas nugatur.

De Carchedonio.

C A P. III.

Carchedonium est Carbunculorum esse genus Plinius inter Latinos philosophos locupletissimus testatur. Quanquam & hic praemonitum referre omnia tam Graeca quam Latina Apocrypha exemplaria Calcedonium habere: quum tamen hoc nomine vocato lapide nihil apud autores

tenerim: de Charchedonio autem multa. Ut
 non ab re putem scriptorum incuria utraque
 maria iam olim vitia esse, quo praeferre vi-
 os, ne sacri textus veritatem ac dignitatem ne-
 videremur. Porro Charchedonios putant im-
 gno generari. Luna plena maxime reperitur.
 nononiis montibus nascitur, deinde & apud *Charchedonij*
 in Aegypto: verum quam praedicti obscurio- *generatio.*
 magis fragiles, venenosi & morientis carbonis
 similes. Neque etiam desunt viri non ince-
 qui iuxta Basileam Argentinamq; claras mul-
 insignes Germaniae ciuitates quosdam Car-
 eos reperiri adstruant. Praeterea autor est Sym-
 aus Campegius in Lotharingia quoque Car-
 eos oriri mirae magnitudinis, & si ferro percu-
 ononos, quos & vi praeditos scribit aduersus
 nem: vocemque clarificare; Ego vero ab-
 omo Charchedonio cum Lotharingo collato,
 n putauerim (tanti viri pace dictum sit) esse
 archedonium. Quandoquidem optimus *Charchedonis*
 conspicitur medio inter Beryllum & Hyacin- *descriptio.*
 cedente etiam leuicula quadam & subar-
 pura, ut & proinde facilis sit suspicio coiff-
 cum Hyacintho. Ideoque Carbunculis
 & subobscurior visitur, quamquam & Sole
 acrior excitetur. Dicunt etiam Charchedo-
 supra purpureos ostendere, sub dio vere flau-
 deri, & soli expositos scintillare. Qui au-
 tharingis passim circumferuntur rubri sem-
 liter conspiciuntur, tantum abest, ut prae-
 ia & proprietatibus adsequantur. Quamob-
 rium potius Lotharingum Charchedonium
 cauerim, vel omnino ignobiliorem eius
 speciem. Praeterea commune omnibus
 noniis inuenio, quod ceram figendam suo
 ita quidam liquefaciant ut eius adhaeren-

Mas & fo-
emina.
Carchedonij
utis.

tem partem conuellant Carchedonii (vt in omni
marum genere) Masculi acrius, foeminae lauius
fulgent. Scalpturae contumaces esse Carchedonij
inuenio. Caterum facultates eis tribuunt non omnes
contra Cacodamonas, & atrabilis symptoma
est tristitiam timoremque. Neque desunt qui
riam ei promittere audeant qui illum secum g
rit. Fertur & festucas calefactus trahere. Praecip
tem dignitatis sunt mares qui stellas intus a
ostentant, vel caelesti hoc schemate diuinas fe
vires attestante.

De Smaragdo. CAP. IV.

Smaragdi
genesis.

Arimassus.

Viridium Gemmarum iucundissima primac
bita Smaragdus. Nullus namq; color oculi
placuit, quod horum acies virore maxime deri
tur. vt & ea propter viridaria visus & animi re
dorum gratia petantur. Ideoque fit vt nullis la
nostra lapillis quam Smaragdis plus oblecta
consequantur. Nihil quippe cum herbis de viri
meliori ratione certauerit, quum etiam quar
virorem non raro Smaragdus superet. Porro co
apud Scythas in altissimis montib⁹ ac in metal
reis nascitur, vnde non sine magno discrimine
gocio solet adipisci: Gryphis alitibus ferocissim
auro nidificantibus, & illas tutantibus ab Arim
vnico in fronte media oculo insignitis, viris au
eo auri & Smaragdoru cupiditate nimia confue
cedere. Caterum quantum reliquas virentes Ge
Smaragdi superant, Scythicae cu substantiae pu
tum viriditatis illecebra reliqui sui generis f
antecellunt. Secundam vero sibi dignitatem Ba
vendicant. Ab his autem Aegyptiae Quamquam
Britannia maiore (quam nunc Angliam vocat) re
mon ignobiles, autor est Albertus Magnus. Post

has itaque quaque pro sui puritate & viroris
 ti pertinacia, superior aut inferior æstimanda *Optima præ-*
 Porro præclarissima Smaragdus virenti iu- *batio.*
 te amœnissima prata proxime repræsentat,
 præ omnibus aliis intuitum vbertim explet,
 labore heberatam oculorum aciem reficit:
 hic apud scalptores maximam inierit gratiam.
 iam è longinquo sese efferunt Smaragdi, quod
 circumfusumque aërem suo inficiant tinctu.
 vero duodecim eius enumerantur omnia
 principis tamen & absolutissima descriptio-
 ne adnotasse sat nobis fuerit; ea siquidem co-
 liquas pro suis meriti meritis, ac æstimare
 officite fuerit. Selectissima itaque Smaragdus
 quæ viridissima, lucidissima ac purissima exi-
 quo quidem virore oculos constanter explet,
 ita vicinum aërem proprio tinctu inficiens,
 de soli, neque umbris seu lucernis cedat: quin
 perpetuo contumacique virenti fulgore sem-
 diat, sui semper præbet conspectum, substan-
 naci ac durissima. Porro Smaragdorū quæ
 leues sunt, speculi speciem referunt, & ima-
 rum adnotatum supinæ repræsentant. Ideo-
 scriptis est: Neronem gladiatorum certamina
 do conspexisse. Vires huic adscribunt præ- *Smaragdi*
 mas aduersus venena omnia: ut & hinc octo *vires.*
 hordei pondere in polline deuorata, vene-
 morte vindicare potens iam pridem explora-
 Affirmant etiam serpentis oculos diffuere, si
 Smaragdum diutius intueantur. Comitiali
 morbo vel à collo pendulam vel annulo ge-
 ceu amuletum generosum prodesse; Hemitri-
 que sanare confirmant. Iam vero apud omnes
 nit lapidem hunc rerum Venerarum inpatiē-
 e. Ut etiam Albertus ille Magnus adseuerare

non dubitarit, regi Hungariæ cum vxore rem hanc
Smaragdum quem annulo portabat, in tres diu
fuisse parteis. Proinde palam esse creditum co
rio, ad castitatem non mediocrem hunc lapillum
bere proprietatem. Addunt denique & ipsam m
riam fouere, visum recreare, opes augere. Mitt
de lapillo hoc superstitionum magorum nug
ma impostura mentitur. Porro qui non vsq; ad
rent, vino & oleo abluti (autore Plinio) emenda

De Sardonyche. CAP. V.

Sardonychas olim Romanis in magno fuisse p
sautor est Demonstratus. Porro numerosa spec
suntur: quarum India parens est, celeberrima
bentur; post has Arabicis laudem detulerunt, cit
præclaro candore, nec tamen nimis gracili, veru
in vmbonibus nitido. Optimæ autem iudican
quæ colore constant, veluti carnibus humanis
gue interfuso (qualem audio vulgus incarnatum
care) vtroque nihilo secius colore vtrumque pe
cido atque languido, ceu scilicet quis rubricam
sum transmittere intelligat affuso etiamnum col
vtrumque glauco. Itaque Indicæ præstant. Color
quoque varietate suam ostentant dignitatem, vt
in alia Gemma depingenda naturæ diuina sagae
magis reliceat. Ex his namque generosiores, radie
tamquam à basi quadam nigricante (quam quis
iniuria, è nigro ad cæruleum desciscere credider
Onychas primum quadantenus repræsentant: h
imitante Sardium subrubente zona præcinguntur
qua deinde linea alba in gyri modum ambiunt
Tandem vero lata atque diuersa intercapedine
ampliores, nec minus artificiosum ac candidum
circulum meant. Postrema omnibus iis zonis, vel
ti balis quadam altera substernitur, quæ vt Arabib
nige

*Optima
delineatio.*

ma est, ita Indis cerea vel cornea conspicitur, videlicet in candido pingui vnguis humanus Indis, accedente etiam subobscura quadam nube existimetur. Ideoque nemini mirum esse de quo quis Sardonychæ ex Sardii, Sardæ & Onychis fieri suspicetur, quum Sardonychæ palam sit illarum Gemmarum referre colores ac sub-
Probatio.
 Preferuntur quibus candidæ vel purpureæ se ex ordine, citra alterius rei intermixtionem præsentant, & albicantes circuli, immixta leui purpureis arcibus anhelationem quandam referunt. Quæ vero & faculentæ reiciuntur cum iis etiam, *Potentia*
 circulus aliquis sese quidem diffundit, non *Onychum.*
 recipit. Aduersus venerea pollere, & animi famem nocuos effectus atcere creditur.

De Sardio. C A P. VI.

Primum à Plinio Sardam vocari inuenio; tametsi defint viri non incelebres, qui ab hac Sardii in discrimini iudicent quod videlicet hic rubra vero alba visitur. Forlitan vocum vicinitas quæ imposuit: fuit autem Sardius apud Antiquos infimi nominis: nunc autem nullus aut minimus aus. Porro colore conspicitur rubro, verum *Sardij delatatio.*
 incuro, ut si quis imaginetur terram rubricam erere quidem, sed subobscura offundi nubecula. Que is sui generis optimus censetur, & quo laus hac perfectione reliqui abibunt, hoc minus iis iudicabuntur, Timorem pellere, audaciam *Probatio.*
 re, à veneficiis maleficiisque gestantem adse-
 inguinem è naribus fluentem compescere, an-
 titiam, ingenio quoq; acumen inuitare, perhi-
 q; præterea retundere iniurias creditur: ut vel *Virtutes*
 Sardonychæ innocuas esse confirmant, quod *Onychum.*
 mum complectuntur. Sardii item mares acrius ful-

gent, ideoque præstantiores habentur, quod
tere Gemmis commune est.

De Chrysolitho. C A P. VII.

*Chrysolithi
species &
genesis.*

*Optima de-
scriptio.*

Facultates.

Chrysolithos multiplici diferimine partiti-
quarum ignobiliore Arabica dicuntur, quæ
rio colore ac turbulento conspectu sunt. Repe-
iam & Chrysolithos in Germania nasci, in iugis
cet Mysniacis & locis conterminis, splendore
ad candidum languido, quam alia magis fragili-
lectissimarum India nutrix, quæ quadantenus
lea sunt, marinæ aquæ virorem ita præ se ferent
aurum in collatione quadam veluti argenti fac-
gant albicare. Porro partibus respirationis ad
asthmaticis Chrysolithum conferre tradunt. A-
sus pusillanimitatem, & contra melancholicos, in-
stultitiamq; pro amuleto defert. Dæmonas per-
pellere, sapientiam, animi quoque constantiam
movere creditur. Nocturnis item paucibus, &
lestis inter somniis aduersari crebro sum exp-
Addit & Thetel Iudæus Philosophus, Chrysol-
reperiri insignitas scemina, vna manu auem, a-
vero piscem continente: mercatoribus vtilis
stultitiam pellant, inuitent autem solertiam, quæ
suis negotiis bene absoluendis maxime egent. Qu-
quam & id suam abunde redoleat vanitatem.

De Beryllo. C A P. VIII.

*Berylli pro-
batio.*

Beryllorum India parens est, ita vt raro alibi or-
tur Est autem Beryllus vna ex virentibus luc-
que Gemmis. Probatissimæ sunt quæ limpidi-
virorem proxime referunt. Ab his Chrysobe-
paulo languidiore, fulgore in aurum vergente,
dantur. Sculpuntur singulæ forma sexangula,
color alioqui hebes & languidus angulorum ex-
tur repercussu: vix namq; aliter politæ fulgent. Po-

his decem eius faciant genera, sat tamen nobis
 ramus principem indicasse, vel hoc præsertim
 ne, quod hæc cognita, facile cuius fuerit reli-
 quæ species ad iam indigetata Berylli faciem metiri.
 humentibus, ructibus, suspiriis, iecineris quo-
 talis, illius ex qua dilutum (infusionem nostri
 ilarii vocant) non mediocriter auxiliatur. *Vires.*
 omanc Gemmam aduersus hostium iniurias, &
 segnitiam pollere, ingenio prodesse & coniu-
 nuicem conciliare.

De Topazio. CAP. IX.

de Topazii inuentione varia adferuntur, tam-
 quam à nostro instituto aliena (quod & in singu-
 capitibus obseruare adnititur) omittimus.
 Topazium Gemmarum amplissimam tradit
 us, vt etiam Arsinoæ Philadelphi vxori statuem
 merit quatuor cubitorum in delubro aureo fa-
 Duplex eius differentia est, priorem Prasoiden, *Duplex To-*
 porraceam, alteram autem Chrysopteron: re- *pazy genit.*
 Chrysopterin hoc est ad filicis herbæ vi-
 non inclinantem nuncupant. Neq; n. à voce Græcâ
 Top, Latinis alam significante aut pennam,
 n. à voce πτερίς, filicem herbam indicâre,
 Chrysopterin deriuari putauerim: est namqu filicis
 quam porri dilutior. Vt sit Chrysopteros, vel si
 Chrysopteris Topazius aureo colore transfusa
 der blanda quadâ viriditate ad glaucû accedete.
 Tem Topazium mihi estate superiore cõmonstra-
 uisse reminiscor, substantia quidem non medio-
 tenui, multû autem pellucida, colore tamẽ ex
 tin pallidû languido, immixto etiamnum aqueo-
 uirâ virore, adeoq; filicis foliorum viriditatem re-
 nstante. Solæ autem hæ præcellentium Gemma-
 nimam admittunt vsuq; atteruntur. Topazii laus

Facultates.

non vulgaris profecto: quandoquidem vires ei a
 fus sanguinis eruptiones tribuuntur: ideo que vi
 admota sanguinem è vestigio compescere: in
 diam præterea ac venerea cohibere creditur. Ni
 sunt qui facto periculo audeant affirmare, quo
 nus Topazium habens, ab aqua bulliente citra
 ram eripi possit: vt quæ aquæ feruorem vsque
 temperet, vt ab ea omnem bullam mox pellat
 lorem pocuum. Mirum vero, quod vires pro
 augmento aut decremento euarier: vt & hinc lu
 cos iuuare pè: hibeatur. Sunt qui hunc lapillum
 ritiam pellere, delirium auertere, à moment
 morte ferentem vindicare, & phrenitidi obno
 mulatum esse prodant.

De Chrysopraso. C A P. X.

Chrysoprasum & Chrysoprasium Plinius scri
 videtur; nam lib. 37. cap. 8. Topazii genera di
 minatim narraturus in hunc modum scribit: *Duo
 genera faciunt, Prasoiden atq; Chrysopteron similem Chrysopraso.* Nec ita multo post subdit: *Vilioris turba est Prasoides, cuius alterum genus sanguineis punctis obhorret. Tertium
 gulis tribus distinctum est candidum.* Præfertur his Chrysoprasus porri succum & ipsa referente, sed hæc
 lulum declinans à Topazio in aurum. Eiusdem
 lib. cap. 5. Beryllorum discrimina descripturus:
 num (infit) *genus huic est pallidius, & à quibusdam pro
 generis existimatur vocaturq; Chrysoprasus.* Itē & eius
 cap. 11. *Colos (inquit) appellauit Chrysolithum aureus, Chrysoprasum herbaceus.* P. to tamen vel scriptorum vel
 pographorum oscitantia Chrysoprasio, pro Chrysopraso, & prasius pro prasus substitutum esse, vel
 ratione, quod vtramque asserit porri succum refer
 cui Chrysoprasi & prasi voces longe melius respo
 dent: sicuti & ibidem his pro is. & Chrysopterin

Chrysoptron reponendum cenſeo, vt ſcilicet in
 modum Pliniana lectio caſtigetur. Et duo eius *Emendatur*
 faciunt Praſoidem atq; Chryſopterin ſimilem *Pliniana le-*
 praſo & demum vilioris turbae eſt praſus (niſi *lib. 37.*
 praſu; vocem adiectiuum quoddam eſſe cen- *cap. 8.*
 alterum genus ſanguineis punctis obhor-
 tium virgulis tribus diſtinctum eſt candidum.
 tur his Chryſopraſus porri ſuccum & ipſa re-
 te. Palam enim eſt Plinium eo loci Chryſopra-
 bus Praſi generibus conferre, eundemq; pra-
 rem habere velle. Sed haec miſſa.

Chryſopraſus itaq; lapis porri viriditate ad aurum *Description.*
 ante conſpicitur: ideoque herbaceum colorem
 Our. Optimus itaq; eſt qui aureis guttis conſper-
 im. Mirum quod lumini tam importunum ſcri-
 uidam, vt genuinum decorem per ſolas tene- *Virtutes.*
 tentet. Vires ei tribuunt contra ſacram auri ſi-
 bitoris vires reficere, & oculorum imbecillita-
 nire creditur.

De Amethyſto. C A P. XI.

Præcipua inter violaceas Gemmas Amethyſto laus
 notioritas: eius autem plura enumerantur ſatti-
 orro Indica ſupremam ſibi vendicarunt maie-
 ſtati: poſt has vero Arabica, Armeniaca, Ægyptia
 in Gallatia reperiuntur. Infimæ omnium quæ *Deſcriptione.*
 ſo aut Cypro gignuntur. Singulae tamen vio-
 lumque referunt, fulgent quoque, ſculptura vt
 ſialia faciles. Abſolutiſſimam purpuram Indica *Probatio.*
 tantant: inter quas ea quidem præcellunt,
 lutu ex carbunculo irradiantis in murice roſei
 mam nitoris iucundam anhelationem effun-
 Quarum, quæ blando quodam aſpectu tam-
 gnitam eiaculantur ſcintillam generoſiſſimæ
 ſuſiſſimæ putantur. Neque etiam hic ad-
 pgebit, quod accedunt quidem Amethyſti o-

Potentia.

mnes ad vini ruborem, verum eo non adepti
 laceum finiuntur, ut purpuræ videlicet fulgor
 adeo igneus non sit: sed ut vini colorem eu
 Quamquam inueniam & Amethylos quosd
 Hyacinthos deficere, alios vero ad vinum magis
 la tamen vinosi coloris expertes omnino laudat
 Quæ vero ad crystallum ceu subalbida quadam
 ni purpura defciscunt, cunctis ignobiliores habet
 Veneris gemmam coloris luxus & illecebra
 fecit. Aristoteles author est amethystum vinu
 admotum vini vaporem primum ad se trahere,
 de eum discutere: proindeque à crapula & ebr
 ferentem vindicare; homini præterea contra
 amuletum esse comperio. Addunt & alii malas
 arcere cogitationes & præcox felixq; ingenium
 cere. Ad hæc vigilantem & principibus gratum
 dere eum à quo portetur. Sunt qui grandinem
 rere & omnia prospera inuitare illum tradant.
 hic quæ de hoc lapillo superstitiosi impostores
 dulis nimium auribus insusurrant, tamquam vi
 cet Christiano instituto indigna, qualia fere su
 iam quadam ex iis, quæ partim paulo ante, pa
 etiam & in aliis huius libri capitibus, è certis ta
 autoribus, retulimus, cuius te vel ideo monirun
 pimus, ne qua egregio illi censori, aut alii simili
 raginis homini calumniandi ansa relicta videatur
 ea venia à nobis prodi posse iudicauimus, quæ ab
 prodita fuisse vidimus, quamquam ea omnino
 tergressi simus, quæ præstigio sam illam Magiam
 redolere cernebantur, quam Christianam erud
 nem deceret admittere.

De Hyacintho. CAP. XII.

HYacinthus à sui nominis flore nomen habet
 ius namque colorem quam proxime repræ
Delineatio. tar. Est itaque Hyacinthus colore quidem fu

Amethysto (Plinio teste) differens quod quæ in hoc
 viola. in illo dilutior conspicitur, ut quis sci-
 ab Amethysto ad aurum immixta etiam leui-
 sed subobscura purpura, desciscere dixerit
 Anthum. Triplicem eius inuenio differentiam; *Genera.*
 qui ad rubrum plus inclinat, igniq; purpura-
 scis, cui nonnulli primam adiudicarunt autori-
 Est & alius, è fuluo croceum representans,
 igne obscurior redditur. Tertium è fuluo ad
 aureum non ingratam præ se fert anhelationem,
 pphirini nomen habet, cui alii supremam ma-
 im adiudicant, vel hoc nomine quod Hyacin-
 pphirique naturas complecti ex vtriusque tin-
 videatur. Hic præ omnibus aliis aëra sentire *Probatio.*
 betur, sereno scilicet cælo ceu gratulabundus,
 sius superbiens, núbilo autem aut omnino ob-
 iniucundior, humiliorq; adparens. Probantur
 do obscuriores nec clariores sunt, quique igni
 uti vtcumque purpurascunt. Mirum quod tem-
 on constitutionibus quoque affici videantur, ut
 elacido pelluceant: ingrato vero tamquam eius
 as agre ferentes, tristi aspectu compareant, ut
 ac cælestis illum esse naturæ, non ab re quis as-
 set. Probatissimus quisque frigidissimus ore sen- *Proprietates.*
 & sculpturæ contumax vix tandem cedit. Porro
 ad facultates spectat, pertinaci frigideitate cor-
 densare atque reficere, somnum conciliare, vir-
 cordis præsertim) tueri, à populatim sæuiente
 cum manifesta sua qualitate, tum recondita
 am proprietate gestantem adferere, creditur. Id-
 pro pro amuleto collo suspenditur è regione cor-
 cutem contingat. Nec desunt qui Hyacinthum
 infirmis diuitias augere, & animi alacrita-
 tem efficere. præterea & à fulguribus
 portantem defendere.

De Margaritis.

C A P. XIII.

*Genesis
Margarita-
7477.*

OMnibus certe notiores sunt Margaritæ, quæ earum delineatione opus esse suspicer. quod ad earum originem attinet, varia est autem sententia, cuius tamen diuersitatem dissimili earum generi acceptam tulerim, non autem illorum ignauia aut oscitantia; nec enim video cur cuiquam mirum videri debeat, si pro diuersa cæli constitutione illarum generatio variet. Quid namque probius aliter nasci eas, quæ ab Erythræo mari, quæue a probane & Troidis, vel etiam ab Arabia petuntur littoribus? secus autem quæ a Paria vicinisque strinis vel etiam occiduis Septentrionalibus Oceano ab edoctis vrinariis solertissima petuntur arte, inde Plinium rerum naturalium peritissimum nuntius inscitia aut negligentia infimulandum censeo. quod de Margaritarum natalitiis aliter scripserit quædam Austrinarum. Occiduarumque nuper inuenta regionum lustratores literis prodidere. quorum nuntia nimenta prætereo ne prolixior fiam. Sat namque bis in præsentiarum fuerit apud omnes conuenire Conchas pro sua ætate ac magnitudine maiores ætatis vero (appetente genitali tempore) concepti ritate vel obscuritate generosiores vel ignobiliores eniti. Qua ratione vberiore has cum calica natum quam cum aquorea consensum & cognationem tenuisse manifestum puto. Flauescere deinde has igne, vel omnino senectæ atque etiam crassescere, laudemque sensim deponere omnibus in confesso est. uenio præterea & concham præuisa manu apprehensa, se se continuo comprimere, utpote suas operis diuitias, gnaram scilicet, quod harum causa imperatur, inimicam quoque manum si forte comprehenderit, amputare iustissima (vel Plinio autore) tenet.

istatis, luxus & auaritiæ pœna. Est & præterea
 in Lotharingia montem amnis Mar-
 rum ferax: verum non vsque adeo splendidæ
 mirum tamen, quod quæ per genesingratia in
 sideratur, per columbas refarcitur: quæ scilicet
 puriores tandem eas cum fecibus reddunt
 purantque. Præferuntur, quæ candidissimæ, lucidissi-
 mæ, purissimæ, leuissimæ, & minimi ponderis
 maxime autem si natura perforatæ sint. Porro
 margaritis laus est, quod siccitate innata
 redundantias absumunt: vt vel hinc vires,
 cor & principes corporis partes recreent. Id-
 em contra cardiacos & melancholicos affectus plu-
 ribus celebrantur, magnoque vsu commendantur.
 Quod à vulgaribus pestiferisque morbis defen-
 di diarrhœis magnopere conferunt; hac tamen
 vt vel in polline vel alio quouis modo insu-
 per. Oculorum præterea abundantem humorem
 poleoque & visui prodesse, oculis scilicet quam
 omo earum puluere immisso, traduntur. Neq;
 do gestatu quippiam illas posse reperio, quam
 libili humano luxui arridere.

De Carbunculis. CAP. XIV.

quam de tredecim illis, quarum sacra Apo-
 meminit, Gemmis, sermoni coronidem
 sumus, pro nostri absolute institutioni, de aliis
 passim in vsu sunt lapillis, operæpretium
 ferere, à preciosissimisque Carbunculis or-
 nubunculos itaque (ab igniti carbonis colore
 (zotos) inter ardentes igneasque Gemmas su-
 idem sibi vindicasse maiestatem, apud omnes
 et. Porro in numerosas diuaricantur species:
 que qui Garamantici, Indici, Æthiopici, A-
 moni nominantur, singuli scilicet à suæ genera-

tionis loco. Persuasum autem habeo præsentem
nostro argumento abunde facturum me satis, si
carbuncolorum quatuor genera explicauero. In
verissimo generosissimoque, imo & imperato-
dignissimo proprie vocato Carbunculo, Balai-
Rubinum, ac Granatum Gemmas vulgarissimas
numerabimus: hæc liquidem inter ardentes in
certissimo Carbunculo propius repræsentant.
ro selectissimorum carbuncolorum multiplice
uenio differentiam. Quidam enim colore vehem-
ter igneo, in modum ardentis prunæ translucent
tamen ut extremus earum igniculus in Amerhy-
olam desinere videatur: sed & per tenebras lucem
diffundunt non iniucundum: sunt & alii qui pingui
fulgore pellueant. Alii alba præcincti venula
coloris præstantia atque illecebra nullis aliis ce-
quibus etiam familiare esse perhibent inter ignis
prunas ceu mortuos languidosque comparere:
effusa autem aqua, carbonibus extinctis, è vel
priori gratia ceu rediuvio colore gloriabundum
splendere: tanto naturæ miraculo, ut hinc Car-
culi genus hoc præcipuum nonnulli reputent. *Apyrotus.*
Carbunculum Apyrotum nuncupari comperio, quod
ignem non videatur sentire. Demum & humi-
quitur qui sandastros quibusdam, aliis Garaman-
vocatus est. Hic ex India vel Arabia, quæ meridio-
spectat, petitus superiorum splendore atque ignis
colore nobilis, aureas insuper guttas continet, vel
stellantes: intro quidem semper, nunquam tam
in facie conspectas, hoc etiam ordine disseminat
ut Hyades cum guttarum numero tum serie iudi-
valeant. Ideoque & hoc Carbunculi genus viri
dam non incelebres, cæteros albis (quod aiunt) et
præire confirmant, quod præ aliis longe vberius
lestes complectatur virtutes, syderumque conce-
se similitudinem videatur. Qua de re Chaldaei

quibusdam æstimatum est. Gemmarum omni-
 busque similia sunt Carbunculi, ut eadem sit earum
 cuiusvis comparatio, quæ auri ad metalla quævis
 est. Incundiores tamen existimantur, quæ A-
 rizonas dicuntur: quæ scilicet extremus
 in violam definit, ac purpuræ quandam
 conhelationem. Porro in omni carbunculorum
 mares foeminis excitatius fulgent, foemina
 uiceu pinguiore crassius nitent. Quod autem
 attinet Carbunculi singulis quibus Gemma
 prædita sunt virtutibus commendantur,
 omne omnium nobilissimi sint habiti. Soli si-
 miaculato igne fulgoremue rutilo solem imi-
 tor hoc schemate palam conspiciuntur. Ut &
 cæteris Phœbo dicari creditum sit, quem
 sideribus tamquam regem præesse adstruunt
 iudici. Ideoque & solum hunc lapillum suam
 eos posse figuram imprimere, quum tamen
 nullus in idem præstando sit, Aristoteles autor

*Carbunculi
vires.*

Carbunculis proximam sibi gratiam di-
 spique Balagius coloris iucunditate & illece-
 neatio. *Balagij de-*
 Lapides quidem colore rubro & pralucido,
 qui superaffuso sublanguido quodam fulgore
 minimum vulgo dictum colorem quadantenus
 Sequitur deinde Rubinus lapis ita voca-
 Rubini de-
 braudatus maxime si per tenebras in speciem
 scriptio. *Rubini de-*
 cuiusdam scintillæ micare videatur & fim-
 ma consistat substantia. Illis denique Grana-
 Granati de-
 tiant longe obscuriore ac minus grato colo-
 lineatio. *Granati de-*
 tamquam videlicet opaca quadam umbra
 in specula Rubinum offundi iudices. Lapis cer-
 rarus, proinde & hoc æui in minimo precio
 Probatio. *Probatio.*
 Porro harum Gemmarum ut quæque ma-
 gis ad verum Carbunculum accedit, ita
 nobilior aut ignobilior, & clarioribus aut

*Balagij vi-
res.*

Rubini vis.

Granati vis.

obscurioribus proprietatibus donata censetur. In-
gio itaque similes ac Carbunculo facultates, semper
becilliores tribuunt. Rubinum aduersus pestilentia
aërem pro insigni amuleto portant, & contra tem-
tia somnia. Granatum præterea melancholia a-
fari & eor reficere credunt. Adulterantur autem
mnes vitro rubore infecto: sed & elanguidos
bracteisq; quibusdam rubicundissimis substrat
citatiores reddunt, vt non sit facile à spuriis ver-
cernere, Sculpturæ verissimæ contumaces sunt;
teratæ cote deprehenduntur; quod fragiliore ac
liore sint compareantq; materia, sed & centros
be dinoscuntur, nonnunquam etiam pustulis an-
teis intus nitentibus.

De Adamante. CAP. XV.

*Adamantis
descriptio &
genera.*

Maximam in rebus humanis sibi gloriam as-
Adamas, multo quidem æuo solis regibus,
paucis agnitus. Nunc autem tam creber, vt omni-
pene in deliciis sit & luxu. Est autem generosissimus
Adamas colore ferro candenti haud abumilis. Fat-
hircino sanguine, maxime si aliquot ante dies hirci
petroselino, silere montano & vino sit educa-
plumbo item dissolui reperio.

Probatio.

Porro in sex Adamantem partiuntur genera.
dicus non in auro nascitur, sed quadam cum Cry-
lo cognatione, candore placido translucet. Huic
ximus est Arabicus, minori tantum, nec alibi qu-
in syncerissimo auro generatus. Incudibus & feri-
malleis vterque deprehenditur: ita namque iis vt
que resistit, vt indomitus citra omnem iacturam
ferro & incude sese explicet. Quin imo pusilla ta-
et si mole, ignibus etiam vastissimis iniectus medi-
pertinax atque illæsus ita permanet, vt nullam pro-
sus ignis actionem admisit: (etiam si multos dies
pe. leueret, palam ostendat, vnde & indomitam a-

vocari Gemmam inuenire est. Est & alius A-
 Cenchros nominatus milio magnitudine
 audens. Alius deinde Macedonicus cucumeris
 æquans. Hunc sequitur Cyprius in sulphu-
 rescens, qui licet à prioribus fulgoris lāguo-
 ciat, præcipui tamen in medicina vñus est Pli-
 Postreinus vero Siderites ferreo fulget nitor:
 ab antiqua petitem minera passim dici audio,
 ideo ab inerti vulgo reliquis præferri. Sic vul-
 nauum suo ducitur sensu, vt crebro vtilissima
 que pro optimis reponat. Hic namque siderites
 cedit & malleis, adeo videlicet ab adamantis
 palam degenerans, vt vel hinc solam apud e-
 minis gratiam vsurpassè credatur, qui rebus ex-
 contenti ad omnem veritatem oscitare con-
 re. Neque pigebit etiā secundo recensere, non
 magno naturæ miraculo fieri, vt vis illa Ada-
 indomita, qua scilicet suarum partium inte-
 contra ferri ignisque iniurias connexionem
 acriter tuetur, ab hirci sanguine calido quidem
 menti ita afficiatur, vt tandem conuiueat & atte-
 atur. Indeque seposito omni superbo, quo an-
 ioriabatur, fastu, malleis & incudibus cedat, vt
 minimas etiam partes frangi, manganum
 permittat, qui iis postea fragmentis nullam
 nem non superant. Porro maxima Adamantis
 stiras auellanae nucis magnitudinem & formam
 re perhibetur. Generosissimus itaque & sele-
 nus iudicabitur Adamas, qui iam narrata de-
 paque inuicta natura præditus, crytallo paulo
 prior, ferrum candens nitore refert, caruleo-
 quodam interfuso splendore, ita quidem reful-
 vt flammeum solaremque quendam radium
 mittere videatur; quasi scilicet vario translu-
 enque suo fulgore quandam coelestis arcus anhe-
 nem representet. Porro vires Adamanti fere

*Mira Ada-
 mantis ad
 hircim san-
 guinis vim
 diffensio.*

Probatio.

*Proprieta-
 tes.*

diuinas tribuunt Philosophi, efficaciores tam
auro, quamquam quibuldam placere inueniunt
ream quandam tenuissimam bracteā subster
bere. Contra venena & incantamenta amantem
esse præsensentem testantur, qui Adamantem
sente toxico madere confirmant. Ideoque p
ris causis resistere creditur: negantque ferent
scinari posse, adeo scilicet cacodemonibus inu
se perhibetur. Insaniam, metus quoque vanc
terrentia inter somnia arcere fertur. Gemm
conciliationis prædicatur, quod hostilem dem
furorem, & viri cum vxore necessitatem foueat
incubis & succubis eum adserunt, qui adama
portat. Vanum omnino & præfugii quandam
ferens imaginem eorum nugamentum puto, qu
amantem dicunt vxoris insciæ ac dormientis
suppositum statim prodere sit pudica, necne. Ve
ratione quod ipsa à mariti consortio, quasi fugi
da statim excidat, si quidem fidei toro iniuriam
pudica fecerit: Adamante scilicet marito cast
toro indignam mulierculam hoc schemate p
ostendente. Huic lapillo natura rerum om
parens tale cum Magnete dissidium ingenuit, v
præsente omnem vim tractricem à Magnete dir
plane conspicias. Quin magis tractum ab hoc fer
feroci quadam vi ab admoro Adamante reuelli
nere est. Vt & hinc multis visum esse suspicer
mantem aliis Gemmis iunctum ipsarum ad se vi
tem omnem trahere, quod non crediderim. Ca
rum num reconditas illas vereque admirandas
prietates ad dæmonum imposturas demandabim
quod earum causam naturalem nemo (vt puto)
ferat exactam, vti censori nostro ac similib. viris
rum circumspicis, nihilq; suæ ignorantia conced
volentibus forsitan videtur? abut non ab hoc tant
vno, sed & à quouis alio vere docto & pie Christiano

Dissidium

Qu

ommo eo propter in Dei & Domini nostri omnium
 aris propensioem admirationem feramur, e-
 magnificentiam ardentiori studio ac necessi-
 efferamus.

De Achate. C A P. XVI.

maximam tempus auctoritatem ademit Achatae,
 non quod viribus minus quam antiquitus pol-
 lere quod copiosior sit: qua enim occasione solet
 humanis elationem factumque raritas adfer-
 etiam multitudo, & crebrior familiari-
 temtum parere consuevit. Plinius auctor
 Epirotarum regem Achaten habuisse,
 Musis cum Apolline citharam manu tenen-
 nem: nulla arte, sed sola naturae solertia ac-
 que, sponte maculis ita discurrentibus, ut Musis
 singulis sua redderentur insignia.

o tam est vulgaris Achates ut delineationem
 genera scribere omnino superuacaneum ar-
 Probatissima vero sunt perspicua, quaeque
 pelli similes sunt, vel etiam nigrae albis in-
 lineis. Mercurio sacra Achaten rudis ni-
 antiquitas credidit, eamque praesertim, quae
 solidos nata est, ubi vario colore, guttis etiam
 aiceis conspersa visitur. Ceterum omnem A-
 novenenis pestiferis, araneorum atque scorpio-
 tibuscum aduersari, prudentiam ac facundiam
 ab aduersa fortuna tutari, visum fouere,
 creare, sitim ore contentam arcere adstruunt.
 sunt qui tum maxime efficacem scribunt, cum
 inuoluta defertur, quod quam a vani-
 quoque absit, iudex esto.

Probatior?

Virtutes.

*Genesis &
delineatio.*

Probatio

Virtutes

Alectorius lapis in ventriculo capi reperitur, sicuti crystallo similis & colore & substantia quod paulo crassior apparet, non excedens fatisignitudinem. Probat, quæ intus velut stagnam ingesti cibi micam, modicam nec usque adeo ram ostentat. Sunt quoque qui audeant affricaporem, in quo Alektorius sit absolutus, bnumquam, ideoque strenuis militibus ex usu creditur. Proinde Milonem Crotoniensem Gemma in ore contentæ præsidio, nullo certamine superatum prædicant. Porro Alektorius vires tribuit non incelebres contra periculis. Præterea Venerem ciere, homini constat mulieribus virorum gratiam conciliare, ferentque fecundiam præstare, potens creditur. Scitum ac cordis æstus arcere ore inclusa experiri non raro constat.

De Torcoide. CAP. XVIII.

*Genera &
delineatio.*

Torcoiden tam in magno pretio esse fere amnes conspicuum est, ut multi suo tunc diluxui aliqua ex parte satisfactum putent, cum peram quandam nacti fuerint.

Duo itaque sunt eius fastigia, à suæ scilicet gationis loco nuncupata. Inferior siquidem nica: altera Indica seu Orientalis nuncupatur, que tamen consimili, crassa & minime per substantia. Porro Hispanica colore utcumque te, subobscurum adeoque ingrato conspicitur: respuitur ceu vilissima. Indica autem ex herbæ cyaneo quodam lactescente nitore gratiam in vulgarem. Colorem igitur præbet ceu in car ex viridi, lacteum quiddam perfusum imaginem. Raro citra rimam venulamve reperta. Probat

est, quæ simplicissima, & persimili substantia, *Probatio.*
 pumoque & citra omnem labem colore suam
 commendat iucunditatem. Mirum quod de diuinis
 virtutibus causantur. Noui reuera virum quen-
 dam Iulianum, mihi quidem multa necessitudine
 coniunctum, qui dum viueret Torcoiden in deliciis
 vitam at, annuloque aureo perpetuo gestabat. Is
 sorte, ex sæua ægritudine in fata concederet,
 non quoque reinuerat. Tumque naturæ quo-
 tidianæ veluti miraculo contigit, vt Torcois illa, quæ
 ante etiamnum suo domino cum numerosis
 gemmis myriadibus de pulcritudine ac integra
 specie certare potuisset, tamquam heri sui necem
 agnoscat, longe tum obscurior adpareret, adeoque con-
 spicuum per medium porraceam efferret, vt &
 cum maximam suæ maiestatis partem deposuif-
 set, direretur. Proinde de ea mihi aliquando compa-
 rationis inuiditatem abegi. Ego namque cum ob
 eas abundas lapilli illecebras, tum ob ingentes vi-
 ribus idem vir, facto periculo, Gemmam eam
 hoc constanter asseuerare solebat: eam si quando
 quavis etiam ratione comparare constitue-
 ret, sed enim meus me fefellerit error, nam dum
 ratione venai expositam eandem illam litura
 conspersam contemno, hanc alter cuius vili-
 tatem è vestigio mihi ostendit. At cum illam
 missina, cum postliminio rediuiua synceritate &
 ante (renouato domino) perspicio, occæpi me-
 heuementer mirari, inopinatum naturæ ac ad-
 mirabile dignissimum portentum, deinde & à re-
 sponsam damnare infelicitatem. Vel hoc euentu
 ob edoctus diuina quadam lapillum illum fa-
 ctum donatum esse. Porro ostendendis prodigiis *Vires.*
 plurimum est Torcois, vt & vix credibili vir-
 tutem ab imminente periculo (tamquam vi-
 rentem innato contra aduersa quæque quodam amu-

leto medicamentoq; fortiter vindicare celebrat.
Adde quod cor & oculos recreare, & hilaritatem
prosperitatemque adsciscere creditur.

De Corallio.

C A P. XIX.

Genesis.

Corallium & Lithodendrum appellari inu-
quod arboreus lapis appareat. In mari mi-
primum crescit, inde vero duratur. Cumque
qua quidem vireat, statim atque hanc superauit
bescit. Adstruunt candidas illud intra aquam
ferre baccas, quæ extra eam in sanguineas de-
rent: easque & forma & magnitudine ad hæc,
lore corna satiuia representare. Mirum quod tam
lapidescit si viuit, proinde resibus primum reu-
aut ferramento acri præcidunt: qua de re Corallio
Theophrastus, à radendo, Græcæ voci alludens,
appellauit. Porro arboreum esse Corallium,
pius rami palam ostenderint. Diuersam præ-
à ferro ignito naturam Corallium exhibet:

Probatio.

namq; vt aqua ita & hoc molliore aere ilico durat.
Commendatissimum est quod rubicundissimum
albissimum, æquabili vsquequaque concreme-
forma fruticis, ac terenti facile cedens. Quod au-
in lapidis exactam duritiem coit, scrupulosum,
ne, lacunosumque est, damnatur. In magna anti-
tus, apud Indos præsertim, fuisse auctoritate Co-
lium in literis comperio. Hi namque pro eo sue-

Vires.

lim consueuissè Vniones permutare traduntur. Non
autem quod crebrius est, in magno adeo non est
tio. Dæmonas infensos arcere perhibetur. Vnde
hinc suspicandum sit prudentem vetustatem, Co-
lio per diuersas formas (non sine licet fastu quod
aut illecebra nunc vsurpetur) effigiato, & ex ore
infilato, preces Marianas docuissè numerare. Quan-
gnus illius in medicina vsus percrebuit. Quan-

quid

refrigerat siccaturque mediocriter: Ideoque
 his reiectionibus & eruptionibus prodest.
 Corallium vero à collo suspensum, ut sto-
 machum vel pectus contingat, è naribus consuetum
 sanguinem raro compescuisse vidimus. Cor-
 alla & ventriculum, vel ingestum, vel extra, ut
 admodum, roborat. Surculos eius pro a-
 mamentis infantulorum collis appendunt: fulmini-
 bus marinis æstibus tempestatibusque resistere æ-
 r. Proinde Ioui Phœboque sacrum putatum
 religiosum præterea gestamen esse amolien-
 tibus comperio, ut decore ac religione gau-
 dia hæc & contra vesicæ tormina & calculi
 non puluerem vitos furculos, & ex aqua poros
 veli fertur: item & lienem absumi, si id medi-
 cum sapius potetur. Oculis deinde prodesse,
 cava explere, cicatrices tenuare, denique &
 ex vino poros vel ex aqua (si febris urgeat)
 conciliare Plinius auctor est. Nec desunt,
 illius pollinem erosio dentibus infar-
 gidos dentes radicitus eruere, demum & gin-
 givæ sumare. Commentitium omnino puto quod
 puluere fruges euadant vberiores. Quam-
 Corall puluerem inueniam amaras aquas
 conficere.

De Corneolo. C A P. XX.

Corneolus Gemma est vulgaris minii colore, sub-
 obliqua tamen, ceu videlicet in humanam car-
 nē spicuitas perfusa sit. Rheno frequentissima
 adrobatur quæ purissima iuxta ac nitidissima
 substantia, colore carneo translucido San-
 guis propalam cohibet, liuentes dentes suo pol-
 limento omnem ab eis detergens sordem. Ira-
 m animam placare creditur.

P 4

*De Cyaneo Græcis, Cæruleo Latinis, vulgaribus autem
Lazuli vocato lapide.*

C A P. XXI.

Magnam profecto auctoribus peperit obscuritatem, legentibus vero perplexionem, cærulei cyanei nominis diuersa significatio: aliis scilicet hac voce cæruleum arenam cum cyanea Gemma fundentibus: aliis autem solam eadem dictione metallicam arenam complectentibus. Plinius inque naturalis historiae lib. 33. capite ultimo ita ait: *Cæruleum arena est, huius tria genera fuisse antiquitus ægyptium, quod maxime probatur: Scythicum hoc diluibile, cumque teritur in quatuor colores mutatur, candidum nigriorem, crassiorem, tenuioremve. Prasertur huic etiam Cyprium. Accessit his Puteolanum & Hispaniense arena ibi confici cœpta. Dioscorides item lib. 5. cap. sic habet ad verbum; Cærulei origo ex arariis metallis. In Cypro copiosus ex arena litorali secundum quosdam specuos specus maris inuenitur, quod & magis probatur. Galenus vero Simplicium pharmacorum libro nono inter metalla Cæruleum reponit. Deinde Paulus Aegineta de Cæruleo Dioscoridis sententiam pene ad verbum refert: quam etiam Plinius, eo quo diximus capite, imitatus palam ostendit non de Gemma sed nem se facere, sed de metallico Cæruleo: quod si quadam substantia, non tamen lapidea, consistere ad oculum videre est: ut vel hinc in confesso debeat, iis locis auctores illos, Dioscoridem, Galenum, Paulumque (dico) non de Cæruleo lapide Cyaneaue Gemma differuisse, verum de metallico illo Cæruleo quo ad generosas imagines pictori consueuere. Galli azurum vocant. Sed enim Plinius idem ille lib. 37. quem Gemmis dicauit ita habet: Reddetur & per se Cyanos accommodato paulo antispidis nomine colore cæruleo. Optima Scythica, deinde Cypriana.*

*Egyptia. Adulteratur tinctura, idque in gloria
Egyptia scribitur, qui primus eam tinxit. Diuiditur
et in mares faeminasque. Inest aliquando & aureus
non qualis in apphirinis: Sapphirus enim & aureis &
collucet, carulea & Sapphiri raroque cum purpura.
apud Medos, nusquam tamen pellucida. Quibus
statim ab ipso lumine videtur Plinius utrum-
infondere, Caruleum scilicet metallicum
na carulea. Primum quidem vel hoc maxime,
Cythica, Cypria & Aegyptia rationem habue-
nemadmodum etiam superiore lib. 33. de are-
Cyaneo singulariter agens Cyanei Aegyptii, Scy-
Cyprii meminit. Hinc reuera non mediocrem
loco video imposuisse difficultatem viris etiam
simis, aliis videlicet de utrisque confuse Pli-
intelligentibus, aliis de solo arenoso caruleo
requentibus sermones, auctorem insimulanti-
nantibusque tamquam hanc inter Gemmas
ma e collocarit. Inter quos Hermolaus il-
parus, vir alioqui peritissimus, ac de re medi-
linio optime meritus (pace tanti viri, pro ve-
tamen dixerim) nescio qua iudicii admi-
ne perculsus, non veretur Plinium negligen-
umniari. Mihi vero (absit omnis arrogantia)
ma lectio rectius consultusque hoc loco, id est
cap. 9, castiganda videtur, & in hunc modum
tori reponenda: Reddetur & per se Cyanos
ne, accommodato paulo ante laspidi colore
eo. Ut his scilicet verbis & Iaspidis & Cyaneis
na substantias conuenire quidem, sed colore
um ab altero discriminari declaret ostendatque,
quis ex Iaspide Cyaneum lapillum euentiri
intelligat si illi colorem caruleum addat. Cui
optime adstipulatur, quod mox subnexuit. Ad-
itur (inquit) maxime tinctura. Quod demum
loci Plinius non de carulea arena differat mani-*

*Castigatur
Pliniana le-
ctio lib. 37.
cap. 9.*

festant hæc eius subiecta verba: Inest aliquan-
 aureus puluis cum iis quæ sequuntur. quæque
 retulimus. Nam & ea non arrosa illi arenæ, (ecce
 neæ (vulgato nomine Lazuli vocatæ) Gemma
 amissim consentanea esse constat, vt nemini
 (meo tamen iudicio) esse debeat Plinium hoc
 de sola Cyanea gemma agere: neque etiam
 credendum fuerit tam celebrem auctorem ac
 naturalium tam indefessum acrem ac peritum
 gatorum scriptoremque, vulgatissimam hæc
 mam latuisse. Neque etiam vel leuiter suspicari
 puto, quod agnita nusquam meminerit, quom-
 fertim diligentissimum sese naturæ mirabilium
 scrutatorem præconem, promulgatoremque
 exhibuerit. Sed neque huic nostræ opinioni
 gatur. quod iam citatis locis Ægyptii, Scythici,
 priique Cærulei meminerit. Quid namque im-
 vtramque, cæruleam arenam dico ac Gemmam
 neam tribus iam indigetatis locis oriri? Sed con-
 bri 33. cap. ultimo ad Ægyptium maxime pro-
 scribit, secundo loco Cyprium, nouissimo vero
 thicum reponit: quibus accessisse adnotauit &
 teolanum & Hispaniense. Vbi vero de Cyanea ge-
 ma (quæ ei Cyanos per se vocatur) hoc est libri
 cap. 9. scribit, omnibus Scythicam præferri de-
 Dein Cypriam commendat, nouissimam autem
 gyptiam æstimat. Ecce quam hic vltimam facit,
 primam effert: vt & hinc non de iisdem Plinium
 uersis his locis scribentem intelligere debeas. Qui
 mosapphirum hunc capite cum Cyaneo lapillo po-
 ea complexus, ita insit: Cæruleæ & Sapphiri
 (vbi etiam coniunctionem, que semouendam pu-
 cum purpura, &c. His ego certe rationibus eo
 add. Aus, vt Plinium illis locis non de arena Cyan-
 aut Gemma tantum, sed libro trigesimo tertio de
 xenoso Cæruleo, libro autem trigesimo septimo
 Cy

Gemma capiendum existimem. Quis enim
 (cio) tam inerti, aut in Plinium alioqui graui-
 auctorem tam infenso ingenio fuerit, vt ea,
 onyaneæ Gemmae (emendata licet lectione) Plin-
 iopalam tribuit arenosa illi arenae quadrare
 ar: quam nemo lapidea substantia vel pulue-
 reo gloriari recte quidem dixerit? Potius ita-
 zuli vulgo nuncupata Gemma consentire
 profecto videbuntur: cum ea substantia sit lapi-
 di scilicet germana, aureumque puluerem
 ostenderet. Qua de re subinde vehementer mi-
 ror, hoc loco Plinii sensum tot tamque cele-
 bres auctores Pliniana lectionis etiam studio-
 sis hactenus (quod legerim) ita fugisse, vt v-
 que confuderint, magno humanæ conditionis
 damno: dum nempe apud omnes fere seplasia-
 arena pro Gemma in medicandis corporibus
 ineptissime vsurpatur. Sed hæc quorsum, co-
 ut vt melioris doctrinæ gratia omnem de me-
 terem simplificationem, & aliquam Pliniano
 adferremus restitueremusve lucem. Est ita-
 onyanos Caruleæ Gemma lapillus substantia
 in Iaspidi haud absimilis, colore Caruleo. Pro-
 aureo puluere conspersa. Vnde & stellarum
 dici inuenio, quod stellis similiter lumini
 aureo puluere scintillet. Praefertur quæ
 meum sui nominis præstantissimum (quem no-
 mium vocant) colorem assequitur, consimili
 substantia & concremento. Lapis est
 non vsque adeo contumax. Vidi ego ex
 tharidem, tam affabre tamque graphice con-
 vt, vt eminus veram iudicarem: puluere nimi-
 aureo tam apposite, quod in animante fuluum
 fecit, imitante, vt cum lapillum ad id mune-
 creatum quicuius sana mentis non immerito iu-
 et.

Descriptio.
Potentia.

Porro quod ad vires attinet. Aduersus melancolicos affectus eius pollea tories ablutus, dum ei lulum peregrinum nulum præseferat saporem, caciissime ingeri, literis & experientia confirmatur. Melancholicum enim humorem per inferna nit, non lotus vero, cum infernis superiora, non tra magnum laborem, commouet. Nec defunctis pueris à collo gestatum nocturnos arcere pauore stentur. Oculorum aciem reficit aq; demulcet. lo appensus praegnautes ab abortu adterere perditur. Volunt autem appetente partu semoueri.

De Chelidonio. CAP. XXII.

*Generatio-
nis locus.*

Chelidonium vel Chelidonia (utroque enim genere dicitur) lapillus est paruus, perspicuum nime: è iuencularum hirundinum ventre exsculpitur. Mense Augusto. Luna crescente, reperiuntur opus magnaue ex parte bini, aliquando autem singuli in earum scilicet ventriculis aut i cusculis. Dicunt namq; (auctore Plinio) matres exclusis pullis habere dare lapillum deuorandum. Inuenio & hic quod solertissime naturæ non suppressendum miraculum nempe quod illarum pulli per coniuncta rostra sese reconditas has gemmas prodant. Dicunt etiam

Differentia.

& has debere erui priusquam primigenius pulvis terram contingat. Quamquam ne hoc quidem vanitate carere putem. Hanc bifariam discrimari tradit Plinius: aut enim est ruffa, aut nigra, vel tuius ex pullo nigricans, hirundinum vel pauonum colore, minimeque pellucet, sed aspectu ingratus fitur; sunt & earum aliquæ, parte quidem vna nigræ, altera vero purpurascens, nigris inter-

Probatio.

rentibus maculis. Probatissimas esse comperio, substantia purissima ac simplicissima, & aureis guttulis insigniuntur. Porro singulæ tametsi iucunda sunt

Vires.

pu

magis tamen virtutibus prædix adstruunt
& de ipsis recte id occini possit;

Regnat in exiguo præcellens corpore virtus.

nam siquidem sub ala sinistra gestatum lunati-
do est, comitiales, insanos, & languidos sanare
sunt. Præterea & facundiam, & apud homines
promouere confirmant. Nigricantem ve-
similiter portatam testantur reges & principes
ariare, & cœpta negotia pro animi sententia ab-
e, omniumque gratiam inuitare. Eius vero ex
hilutum, oculorum aciem reficere dicunt. Ne-
superstitione vacare putem, quod iussam in pan-
deo mundo, nigram autem in croceo tantum in-
as suis præstare potestatibus nugantur, cui &
libedit quod parentibus præsentibus erutis vires
nt.

hæc magna mihi profecto incessit admiratio de
iusdam de literis alioqui bene meriti, non leui
antia, qui in scholiis suis in Marbodeum ubi agit
melidonia auctorem citaturus, quo Chelidonium
mam oculis ostendere proficeret; Plinium ad-
dit libri 8. cap. 27. & libri 25. cap. 8. & 12. quibus in
non de Gemma, sed de eius nominis herba pa-
est Plinium differuisse; Siquidem, ut remper
ta ex ordine recenseamus, ita habet dicti iam
27. titulus: Quæ animantia quas herbas o-
derint cerui, lacerti, &c. Demum in contextu
helidonia agens ita inquit: *Chelidonium vsui salu-
mam hirundines monstrauere, vexatus pullorum oculis
nedentes.* Deinde libro vigesimo quinto, ubi con-
Plinium de herbarum viribus disceptationem
professo instituisse, capite octauo sic habet: *A-
alia quoque inuenere herbas, in primis helidonium: hac
hirundines oculis pullorum in nido restituunt visum, ut
dam volunt erutis etiam oculis.* Capite denique eius-
libri duodecimo, posteaquam Centaurium

*Contra
Amstelro-
damum.*

utramque maiorem scilicet & minorem oculum
 nare tradidit, ita subnectit: *nam Chelidonia supra*
omnibus mire prodest. Ex quibus luce meridiana clu-
 esse constat Plinii locos hos ab Amitelrodandis
 firo citatos non posse ad Chelidonium Gemmum
 torqueri, verum de similis nomenclaturæ herbarum
 tum debere intelligi. Quæ ideo annotauimus, ut
 quis eius auctoritate falsus, in similem errorem
 pingat.

De Aetite. CAP. XXIII.

Genera.
Probatio.

Delineatio.

Virtutes.

AETITÆ quatuor genera refert Plinius, vult
 tamen nomine singuli, Aquilæ lapides vocantur
 Vidi ega cinereo colore Aetiten, alterum albo
 tium pullo. Sonitu dignoscuntur, si quatiantur:
 enim in sese conceptum lapillum manifeste prode-
 Lapis est cortice duro, scabro & minime laui.
 qui aquilam in nido marem & foeminam habere
 struant, negantque illam sine eis oua parere: in
 que solisiis, quæ è nidis eius alitis eruta fuerint
 medicam concedunt. Nihil igne hic lapis deper-
 creditur. Porro Aetites grauidis, quæ ob vteri in-
 cillitatem foetum ægre continent, brachio sin-
 alligatur magno earum vsui, parturientibus au-
 brachio admoueri debet: foeminibus item alli-
 citra dolorem (notatu dignum) foetum dicitur
 trahere. Nec desunt, qui hanc velint statim à pa-
 auferri, ne vterus sequax partum vitiet. Mirum quod
 furem prodere fertur, si quis in pane conditum
 ferat: neque enim mansum, vel etiam cum ea de-
 ctum quicquam, furem deuorare posse confirmat.
 Titum & cerato exceptum comitiales strenue
 nare comperio. Mitto quæ de hoc lapide præstigi-
 si illi ac toto cælo aberrantes magi nugantur:
 que enim vxorum furta deprehendere, vel futu-
 prælagire hunc circa incantamentis posse credider-

ego quæ de furis prodicione prænotavi, refer-
 onsi non auctorum ridicula, & non digna fide gra-
 on & fides reclamaret.

De Magnete. CAP. XXIV.

tura, ut saxi vocem homini obloquentem,
 inmo & Echo resonantem dedisse videri potest:
 Magneti sensum manusq; tribuisse quodam-
 non inapte existimetur. Ferri namq; indomi-
 pemodum pugnacissimaq; natura trahenti illi
 plo cedit, utque propius accessit ab eo contine-
 quodam veluti complexu cohaeret. Sunt qui ab
 tore, ita vocato in India pastore, nomenclatu-
 us rationem adferant: quibusdam autem Side-
 liis Hercules nominatur. Hic tamen in Ida
 am repertus sit, passim tamen apud Hispanos &
 ps quoque locis nascitur. Qui vero à Troade pe-
 qui & albus pumici haud absimilis comparet,
 neus est, & non usque adeo efficacis potentia,
 ue respuitur. Æthiopici laus & præcipua
 mendatio, iis præsertim, qui ad caruleum magis
 mant, quales maxime in Æthiopia Zimiri regio-
 enpsa reperiri inuenio. Æthiopici argumen-
 st, quod Magnetem quoque alium trahit. In
 alis ferreis oritur. Hunc Germani atq; Itali ha-
 ferrugineo tamen seu pullo magis colore: qui
 arte caruleum propinquius refert, acrius tra-
 auctor est tamen Diogenianus probatissimum
 etem argenti adeo similem esse, ut incautos fa-
 illat, quæ & ad maleficia præstantiorem esse te-
 os. Porro omnibus præfertur, qui maxime trahit,
 vltus Hamatiten fere repræsentat. Quod au-
 id vires attinet; Potus triobolorum pondere ex
 foeniculi hydropicis aquam detrahit: ferro ite
 cato vulneratis præfenti remedio subuenit,
 mærum medicamentis imponitur, præterea &

Nomina.

Genesis.

Probatio.

Virtutes.

J

ad epiphoras: adusta vero crematus tritusq
 nat. Commentitium puto, quod de Magnete
 dam nugantur: Nempe quod in somnis igni
 foemina capiti subditus, adulteram lecto detra
 fidelem vero probamque vxorem ad mariti
 xus, etiam dormientem proleat. Vanum in
 nec è re publica esse iudico, quod quidam
 tem furibus suo fumo atque nidore vsui el
 rant, quasi scilicet ad furta lapis natus sit. Hi
 vehementer mirari, admiratione non vulg
 gniam huius lapidis tractricem virtutem, qua
 cet ferrum non solum, quod contingit coram
 re; verum etiam & suo contactu similes in id
 ferre vires trahentes, vnde & aliud quodcum
 geneum ferrum conuellerè possit, vt videret
 raro plures acus hac ratione sese suspendere
 quam scilicet mutuis sese manibus inuicem co
 hendissent. Quinimo non desunt, qui facto po
 affirmare audeant, ferrum à Magnete in libra
 tractum nihil Magneti ponderis adicere, ceu
 ferri grauitas vi lapidis absorbeat. Porro
 cem hanc virtutem ab Vrfa coelesti magnetem
 tuatam esse coniectant, argumento quod ar
 affricta libere in solarib. horologiis pendens
 sam saltem minorem fere moueatur; Magn
 tentiis acum sequacem trahentibus: Vrfa ver
 que acum & lapilli in ea virtutem, ceu sibi a
 congeneamve, conuellerè atque alliciente, co
 que vi fidus hoc appetente. Quod si ita est, si
 illa Magneti cum ab initio perfusa est, tum per
 Vrfa radiis & influxu vegetatur. Proinde si q
 rum, quæ de lapilli huius trahente potestat
 mus, rationem expetat, non in scite responde
 fit, virtutis eius causam esse cum lapilli spec
 formam, tum eius germanitatem cum ferri na
 & eorum quidem vtriusque consensum cum

allesti, cui & obnoxior sit lapill⁹ ipso ferro. Qui-
 ad ad stipulari video, quod solum ferrum Ma-
 viribus patere palam conspiciatur, easq; con-
 ius retinere perpendatur. Adhæc, quod (aucto-
 (io) vulnera asperiora fiunt ferro Magnete con-
 Porro huic lapidi contrariam inuenio Theame- *Theamede s.*
 nemmam, omne à se ferrum respuentem profl- *lapis Discor-*
 inque. Est & Plinio genus aliquod Magnetis, vi- *dia.*
 orem alliciens Lapillo item illicum allio dis-
 est nō obscura: is siquidem allio illitus, tractri-
 nem facultatem perdere fertur. Dissidet etiā
 damante, qui & iuxta positus illum trahere nō
 minimo conuulsū iam ferrum admotus ilico
 t. An autem vires hæ occultæ mirificæq; Ca-
 monum imposturis adscribi debeant, an potius
 iudius admirandus atq; laudandus Dominus o-
 creator Deus, ac per ea quæ in hoc lapide fa-
 st, sempiterna eius virtus & diuinitas magis co-
 nda, & in mirabilibus suis operibus benedi-
 tuum esto iudicium Lector.

De Hæmatite. C A P. XXV.

ando superiore capite Hæmatitis meminimus
 on ab re quædam & hic de eo recensere opera-
 videtur. Duo itaq; Hæmatitis genera Plinius
 alter Magnete cognominatū, sanguineo exte-
 lore, ideoq; tritus is sanguinem refert, ferrum
 Magnetis modo minime trahit. Hunc pro vero
 te à non paucis pharmacopolis damnofo erro-
 bundari vidimus. Alterum a. Hæmatiten dicit itē
 venis rubentibus discerni, hoc est, ab optimo
 lisse iudicari, ita enim Plinium intelligo. Hic si- *Probatio.*
 Dioscoridi probatissimus est, non qui intermi-
 bet venas rubētes, sed & qui puro colore (vt ei⁹
 tar) niger est durus, in se æqualis, & nulla in-
 forde nulloq; zonari e. curu. itaq; dux nobis

Virtutes.

præcipuæ hamatis species relinquuntur. Alterius
 ercitiis rubens, interius autem nigricans, ut Magi
 colorem quadantenus imitari videatur, altera
 omni ex parte nigra. Quamquam nec me fugiat
 etiam à Plinio numerari illius fastigia, verum duci
 nostro instituto suffecerint. Neque enim de sin-
 Gemmis, sed de selectissimis vulgatissimisque de-
 rendum suscepimus. Porro quod ad vires attinet, u-
 lis cruore suffusus mire prodest, muliebri proflu-
 sistit, & cum mali punici succo iis qui sanguinem
 ciunt confert. Vesicæ præterea utilis est, & sem-
 tium ictibus. Ex lacte oculos à lacrymis vindicat
 & ipsos procidentes ingenita vi continet cohibet.
 Calfactoria & extenuatoria est facultatis.

De Succino. CAP. XXVI.

Genes.
Plin. lib. 37.
cap. 3.

Genera.

VARIÆ multum de Succini ortu auctorum senten-
 tiæ sunt. Prætermisissis tamen de eius origine & na-
 opinionib. diuersis, sed & de eo ridiculis Poetarum
 fabulis, in India atque Germania Plinius tradit
 defluente medulla arboris è pinearum genere, quæ
 admodum è Ceraso, gummi, & ex Picea, resina rede-
 Erumpere namque humoris abundantia, succosum
 primū esse, deinde vero vel rigore vel tempore
 mni densari atque durari confirmant, & in umes-
 bus tandem marinis æstibus rapi, ac in littora non
 quam transportari aduersa. Indeque succino non
 quod pini arboris succus esse credatur, argum-
 quod attritum pineum refert odorem, accensum
 tedæ modo nidore flagret. At liquidum primo
 indicio quid è sunt quædam intus translucencia
 ro succinorū tria esse præcipua genera literis pro-
 tum est. Primū, quod melleo colore conspicit
 cundum quod Phalernum vinum: tertium, quod
 didum refert, quod & odore præstantissimum

erunt quidam Phalernum, fuluum scilicet ac *Probatio.*
 ad lucens confimili vnde quaque substantia & con-
 orento, ea tamen lege vt non nimio ardore flagret,
 tantum ignis ostendet anhelationem, non
 igneum fulgorem adsequatur. Apud multos
 album odoris illecebra commendat. Rude
 primum & austerum legitur, tandem vero
 lactētis suis incoquitur, deinde expolitur. Por- *Vites.*
 ad succini virtutes spectat, infantibus pro a-
 lito ligari, lymphationibus prodesse, ac lotii diffi-
 cutibus, inuenio. Præterea in polline exhibitum
 omnes menses, stomachi fluxiones, ventusque proflu-
 scere, crebro didicimus experimento. Cor & ce-
 rum vel odoris præstantia propalam recreat. Ex
 teritur ad oculorum finiendas humiditates. At-
 m & calfactum festucas, quisquilias & leuissima
 que allicit & trahit, præter Ocimi tamen surcu-
 quos auctore Plutarcho, reicit repellitque, vna
 cum iis quæcunq. oleo perfusa fuerint. Succ- *Lyngurinus.*
 seplasiariorum officinis charabe, barbara Arabū
 disitur. Hoc genere & Lyngurium vel (vt aliis
 et) Lyncurium contineri, coloris, substantiæ &
 orietatum congenæ germanitas multis persua-
 sior sitan enim fuerit secundi generis, hoc est, Pha-
 ruborem referentis species quædam ardentior.
 colosum omnino esse suspicio est, quod plerisque
 animarum perscrutatoribus videtur, Lyncurium ex
 acis animalibus vrina harena mox à deiectu conte-
 Solis deinde ardore concreta ac durata consiste-

scititarum veris Gēmis differentia & dignoscendi ratione.

C A P XXVII. & vltimum.

On mediocrem fidei ac maiestatis partem Gem-
 mis ademit de republica pessime meritorum
 minum pertinax auaritia & luxus. Quædoquidem

Q. 2

inde factum est, ut tam subtili dolo fere omnis generis Gemmarum adulterentur, ut à fictis veras dignoscere vix sit aliquis modus. Sunt quippe qui ex veris, alioribus, alterius generis lapillos ementiuntur: iam usus percebit multo contumaciæque igne phiro Adamantem fingere, & tanta arte imitari multis hic fucus non raro imposturam faciat: vocaturque album Sapphirum. Quibus longe perniciosiores sunt, qui nitro, vitro ac aliis vilissimis materiis adiecto coloris mendacio, optimas ita æmulantur sua nequitia naturæ opus, sagacissimamque & inuicibilem artem tantum non assequantur, qui utinam à republica amandarentur, suis namque id genus laciis tam huic quam auctoribus qui solerti studio & diligentia de verarum Gemmarum natura & vitiis doctissime differuerunt, ita quidem imponunt ut dum qui ementitas decepti, pro germanis emunt easque iis non esse præditas facultatibus deprehendunt, quibus philosophi naturales donatas esse confirmarunt, & Gemmas & de ipsis definientes auctores vel vilitatis, vel mendacii, atque temeritatis damnent, vel etiam plerumque male audiant qui certissimas absolutissimasque commendant. Ut itaque impostorum vitari queant scelestissimi fuci, pauca Gemmarum probandarum rationem persequi libet ubi primum te monuerimus & has multo aucto sentiscere, proindeque & gratiam & vires sensim multis seculis deponere. Pelluentes igitur lapilli serenæ ac matutino cælo, omnino autem in horam quam tam probari debent. Re namque compertum est in horis ac aëris constitutione penitus longe introspici posse quicquid vitii habeant. Porro & pondere internosci comperio, quamquam & hic diuersas multorum auctorum esse sententias animaduertam, nonnullis enim placet generosas grauiiores esse: aliis contra sententibus, eas scilicet leuissimas minimique

*Gemma
iandem
noscere.
hora
bandus
gem
ma
opportu
na.*

Pondus.

zideris esse, quod & facto periculo deprehendi, nec
 extra rationem fuerit, vel hoc præsertim nomine
 fictitias cum ab ignobiliori, adeoque & minus
 traci gente, tum ex longe obscuriori ac magis ter-
 rei substantia fieri palam sit, quibus etiam Plinius
 stipulatur lib. 37. capit. ultim. *Experimenta* (inquit)
tribus modis constant. Primum pondere grauiorē sentiun-
 tur. Post hæc corpore: *fictitiæ pustulæ in profundo apparent,*
nitida in cute & capillamento, fulgoris inconstantia, &c.
 tribus coram ostendere videntur, quod a falsis in-
 ingat veras pondere superari. Cui & id suffragatur
 etque, Margaritæ præfert, quæ minus graues sunt.
 iminantur denique & corpore. Ementitis quip-
 bullo in profundo comparant, quas & scabra cute
 capillamentosis, flammularum tenuissimarum instar in-
 surstantibus, conspicias: fulgore item inconstante
 ne iniucando, nitore videlicet priusquam a-
 en complectatur elanguido. Certissimarum si-
 nem splendor colorve non in facie tantum (vt in
 alterinis) sed & per omne corpus, quibusvis etiam
 ima & situ gratissimæ iucundissimæque visuntur,
 scilicet ad sui decoris spectaculum blanda qua-
 on orculos alliciant comitate: quo namque diutius
 spiciuntur, hoc magis delectant, ac gratiæ non in-
 pacillitio obrutus explent. Laudatæ item limam
 capiunt: vt vel hoc solo veras à falsis dispescere
 ngonum magna pars norit. Sunt tamen qui Sma-
 dum & Topazium excipiant. Deinde & gnibus
 propinquæ non spurix, illasæ euadunt: excepto ta-
 On Chrysolectio ignium rapacissimo. Ad hæc du-
 res maxime commendantur, nimirum quod lapi-
 propria sit durties. Quod autem ad optimarum
 lectum pertinet, æqualibus cauas vel extuberantes
 ostponunt. Oblongas quadratis prætulit antiqui-
 s: verum nunc anteponunt quadratas, vt quibus
 ogulosus minima olim fuerit auctoritas, nunc versa

*Cene sa-
mineris pon-
deris.*

*Bulla emen-
titas o ten-
dunt.*

*Fulgoris in-
constantia.*

*Argumen-
tum à lima.*

*Experimen-
tum ab igne.
Laudato-
rum electio.*

vice clarior sit gratia. Illas sequuntur quæ lentilæ
forma, deinde quæ triangulæ. Omnium vero non
maximè æstimantur rotundæ, quamvis forsitan omnes
preferri deberent si figuræ rationem spectes,

Epilogus.

Nostriis vero his lucubratiunculis ad umbilicum
tandem perductis, postremo te quoque benevolens
auctor admonere visum est, nil tibi mirum esse de
quod Gemmas quandoque masculino, aliquand
tem fœminino genere scripserim, nimirum cu
troque genere ac promiscue illas collocari apud
fidos auctores crebro legere sit. Cuius quidem re
vnicus mihi testis & auctor est idoneus Galen
ille Medicorum ab Hippocrate abunde
princeps lib. 9. simplicium
pharmacorum.

CLARISSIMO AC
 VVDITISSIMO VIRO
 FRANCISCO RVEO MEDICO,
 Insulis artem Apollineam proficenti, frater
 Paschasius Balduinus canonicus
 Phalempinensis S.P.D.

*Epistola super his duobus Ruet libris iudicium continetur
 primum: deinde de Hebraicis Gemmarum nominibus, de-
 que earum admiratione, usu abusu, & viribus tractatur.*

Dilecto libello quem de viribus ac natura
 Gemmarum nuper elaborasti, non potui
 tibi non gratulari optime Francisce, hoc
 te argumenti genus esse tractatum ac il-
 lustratum tum quod tuam professionem
 dedeceret eiusmodi studiorum inquisitio, tum
 quod nos quibus potissimum sacris operam nauare opus
 est, non molesta animi anxietudine atque labore leua-
 no sis. Ea enim non nihil ad sacra pertinere nullus reor,
 nichil minus ibit, quam tam sedulo ac serio illis interteran-
 tibus ac ordine disponantur. Atque penitus ista exqui-
 situm, quia per varia prophanorum scripta dispergun-
 tur, atque ea mente ab eis explanantur ut ad tempora-
 rium modum proficiant, per otium nobis non conce-
 duntur. Sed & pontificiis decretis plus nimio eisdem in-
 terstare vetamur, cogimur quoque præscriptis diuinis
 literas euoluere: Scrutamini scripturas inquit ipse
 sanctos sanctorum oraculorum conditor Quia vos puta-
 tis quod ipsis vitam aeternam habere, &c. Quod vero Ioanne

*Hebraica
nomina
Gemma-
rum.*

*Sapphirus
lapis.*

Apocalypseos locum tibi potissimum delegeris, traditum ordinem tenueris, ac deinceps ceterum Gemmarum quæ celebriores habentur, non omni elucidationem, maxime probo. Certissimum ac solidissimum locum qui in diuinis literis habet & qui tuo congrueret instituto selegisti, utpote interpret & auctor idem esset, de quo ambigitur pharium sit. Illa autem nomenclatio quæ in libro digeritur cap. 28. incertior ob variam inter translationem, & diuersas scriptorum opiniones habetur. Si voces Hebraicæ perinde comperissent, atque Græcæ, nulla fuisset eligendi ratio, forte quia hæc ad sacerdotalium ornamentorum splendorem, illæ autem ad ciuitatis diuinæ cultum natum pertinent. Nunc quia Hebraicus sermo incertissimus fuit agnitus, qui externarum linguarum habere peritiam, tum ob venustatem, tum ob sollicitudinem Hebræorum vitam, qui ab aliis gentibus segregati, earum commerciis rarius uterentur. Græcæ autem tam nobis familiaris ut in quotidianum usum nostrum transierit, merito quod sic vsitatum habetur, præ altero tibi in explanationis materiam suffragari, ne ambiguis fundamentis iactis totum quod perstrueretur, vacillaret. Hebræi siquidem maxime huius ætatis, tanta caligine in horum notitia excipiunt, ut plusquam talpas ex oculatos credere fas sit, forte quorundam lapidum Hebraica vox in eandem linguam deriuata antiquæ veritatis vestigia ceteris nationibus reliquerit, ac inde à primis uis ad nos usque permanarit illorum incolumis notitia clatura. Quorum præter Sapphirum qui ipsis uini quoque dicitur & Iaspidem *Iasēph* nominatum nulli crediderim hac ratione cognitum: tæti etiam in Iaspide aliud interpretes nonnulli sentiant, eundem in Beryllo vertentes, ceterorum nomina ad linguam nostram translata variant, aliis alia suspicantibus. Vnde

compertum habetur, an idem diuus Ioannes fac-
 is gemmis antiquitus per Moſen proditis allu-
 conuenire voluerit; quandoquidē in nomi-
 descriptione cum interpretibus antiquis non
 unum diſſentit, hoc eſt, tantum in carbunculo. a-
 Ligurio & Onychino, quarum vice Chalcedo-
 ſue Carchedonium, Sardonychen, Hyacinthū
 ophyſopraſum conſtituit, vt non ſatis liquidum ſit
 interpretum fide, quū iam omnis illorum verſio
 omium a nonnullis vocata ſit. Arbitror tamen
 non eoſdem lapillos adiicere voluiſſe, quū
 is, qui apud Moſen inter duodecim Gemmas
 toratur nullam mentionem fecerit, quem pleri-
 omnes in eo nomine ab Hebraica voce *ſcoham*
 um vocitant: niſi forte Sardonychen idem
 es pro illo ſtatuerit, quod Ioſephus facere vi-
 ſus, cuius onychini lapilli in tuo opusculo vix re-
 ſus es quū tamen præ cæteris in veteri inſtru-
 eius mentio frequentius repetatur. Arbi-
 conſulto tibi accidiffe, quod malignioris ſit
 æ, nec inter celebriores Gemmas ſupputetur,
 tantæ ſit dignitatis & uſus vt curæ tibi fuerit
 enucleatius explicare. Quod idem in Lyncu- *Probatio.*
 nem noſtrates theologi aut phyſiologi Ligerium
 tant efficere viſus es, niſi quod ſuccini natu-
 monſtrans eius liquatulum memineris. Por-
 terorum qui ſacris libris continentur, quos ta-
 Apocalypſis non habet, gaudeo te non fuſſe ob-
 , quatenus non minus è re theologica fuerit,
 ſcere quam illos. Carbunculum & Achaten
 ili liber cap. 28. atque Ezechiel nobis exhibent,
 ſas quoque ab eodem Ezechiele cap. 3. & à Za-
 uſurpatur, quamuis hoc potius interpreti La-
 quam veritati tribuerim. Neque enim Hebrai- *Virtutes.*
 ermo ibi permittit Gemmam omnium nobiliſ-
 m intelligi: quū durities indidem tantum,

Q 5

non præ signis eminentia petatur, vt etiam fit
 illic memorato. Intellexerim itaque pro
 quod saxi genus: quod etiamnum Græcus in
 ostendit, in petram eam vocem vertendo. Su
 in Exodo ac Ezechiele loco Iaspidis adamantem
 loçent, tanta est Hebræorum oculis offusa
 Nec non sunt alii, qui pro vitro, quod Iob cap
 interprete positum est vocem Hebraicam Ze
 in Adamantem vertendam autument. Idipsum
 in omnibus Gemmis reliquis vsuuenit Heb
 subinde nouam vel aliam pro alia excogitent
 cæci errorum magistri, quibus illæ diræ à sacro
 profusè imputantur. Obscurentur, inquit, oc
 rum ne videant. Est quoque eodem cap. Iob vo
 lum, quod in Corallium trahunt, quum nusq
 in sacris habeatur: id autem est pro quo, excel
 duxit interpretès Latinus, minus considerate
 Hebraicam pro altera sumens. Inuenimus qu
 alteram vocem, in eminentia, in eodem capi
 sam quam etiam volunt esse cuiusdam Gemma
 bolum Gabis ea dictio scribitur. Hæc autem
 rim, vt tuum consilium approbem, qui diuini
 Gemmis explanandis, reliquas etiam vsu & dig
 celebriores non omittendas censueris, inquit
 qua sparsim in diuinis literis leguntur, tamen
 rum non sit, quæ sint verisimile fuerit cont
 Non abnuerim tamen illud primum seculum
 sacra condita sunt scripturæ, hoc est Mosis ata
 vsque adeo fuisse edoctum, vt omnium Gemm
 permouerit naturas & vires, quum inficiari nõ
 mus, illud tunc primum omnem ruditatem ex
 & perspicuum sit ab ætate Plinii, non parum in
 tatam esse earum gemmarum æstimationem, &
 busdam non parum pretii accessisse, quum eo
 pore primū vel secundū dignitatis locum obtin
 vniones, nunc autem vix quartum sortiantur, H

Gabis:

*Gemmarum
 admiratio.*

tercium centies vna Cleopatrae Aegypti regina
 mita: quae summa non minus aestimatur ducen-
 riginta quatuor milibus trecentis quoque &
 riginta quinque ducatis. Potuerunt itaque eo
 oculo Adamantes & nonnulli alii lapilli primae
 indicaturae fuisse ignoti: & qui maximae tunc
 atis fuere, temporis accessione, nobilioribus
 coeperunt. Ecce quo me protraxit tuus de
 & lapillis operosus labor. Cernis quis tan-
 to epistolae finis erit, si cuncta examussatim pergam
 quae foecundum hoc tuum argumentum pa-
 possit, si mysticas à singulis Gemmis significatio-
 nere parem: si duodecim fundamenta his la-
 ornata, portasque singulis Margaritis exstructas,
 regum more ad morum fabricam, & sacra-
 rum expressionem trahere velim. Quem hac
 platio, atque tam decori habitaculi adum-
 bi, ad vitae purioris splendorem non pertrahat?
 ut auos mores ad rectitudinis lineam huius civi-
 tam speciosa desiderio non corrigat? quis tam
 mentis & hebetis ingenii, qui non ex his per-
 pt, quanta munditiae prae pollere debeant ciui-
 tis ornatam miraculis ingredi cupientes, quā
 inquinatum, ut palam diuus ipse Ioannes
 , in illam recipiendum sit. Iam paulisper
 gebit animum attendere in eos, qui horum
 rum gestaminibus gaudent onerari, vel ut se
 rcitia spiritualia inde promoueant, quod in il-
 ficis vestibis quas sacerdoti magno apparatus
 us, factum credimus: vel ut eorum fulgoribus
 endit, apud vulgus ignobile gloriosam quam-
 ex his captantes, & quiddam diuinum sibi ar-
 etes, quod Tyrio regi impingit propheta Eze-
 quem in medio ignitorum lapidum ambulasse
 bilat: de quo paulo ante dixerat. *Eo quod eleuatum*
est quasi cor Dei. Et post, *Omnis lapis pretiosum ope-*

*Gemmarum
 pretium.*

*Contra luxum
 in gemmis
 gestandis.*

*Admiratio
earum rursus
gestatio licita
qua.*

rimentum tuum. Eiusmodi homines quis non
degeneris esse animi, qui propriis ornatibus
hoc est, virtutibus denudati, exoticos & exten-
tus asciscunt, tiaras, digitalia, cingulos, & qui
frequentissimis lapillis infarciunt: perinde ac
los vertendi essent, animi nativa ornamenta
entes. His omnibus si vel mentis mica ineffe-
diuerfa, ea nimirum quæ ob ne fictitium
mentitum aspernatur, in primis appetere
honestos mores illis ipsis lapillis designatos
fatagerent. Excellens quidem naturæ opus
exiguum miraculum est Gemmarum naturæ
si spectetur materiæ temperamentum & quæ
lucis cum elementari crassitie copulatio, &
cellentius quo durabilius: & tam est mirabi-
natura suam totam vim in earum opificium
gisse ac effudisse videatur. Quamobrem has
ris, quia summi pereintuentium oculos allici-
pedit, ut in cuiusdam insignioris operis symb-
aut signum adsumantur, quo mens haud in-
natura gradibus illas antecellens vegetior, &
operationis promptitudinem accommodatio-
tur: & ad æternam beatitatem, ad quam benig-
di or illam destinavit, compendiosius perueni-
præcipuum horum lapillorum munus credi-
quod si defuerit indignum prius celsitudin-
næ gestamen poterit iudicari, ne vnde cor-
corrumpitur ornatum aucupatur inde maius
dium animus cœlestib. natus incurrat & ne ni-
pillorū fulgetris addictus, lapideus etiā ipse
evadat, ac proinde a sua conditione decidat: ne
honoris subsidium quærat, quib. ipse opinione
noris elargitur. Hac ratione agnoscant reges &
fices. & quicunq; horum gestiunt adiacenti lu-
riosiores apparere, eorundē vires, illasq; ad ani-
getationem transferant, ut in Sapphiro sit ca-

in amor, in Carbunculo ardens caritas, in
 in iustitia constantia, in Smaragdo facilis
 as, & in cæteri simile aliquid quod menti
 in tribuat: ne quiddam simiaticum referant
 ne sicut simia in purpura fastum quendam
 at, & se rideandos præbeant. Nolim tamen *Vires natu-*
 Gemmarum vires attenuare, corporibus *rales.*
 oppido quam profuturas, si commodæ, illis
 antur. Quas vires & proprietates ut reliqua-
 um, corpori humano conducibiles, fuerit
 um vestigare: illa vero signa quæ mentem
 theologorum, ut in eadem re tractent me-
 & diuina theologi, atque sic vnum quod-
 in mystico Christi corpore, suo mu-
 ne perfungatur. Vides optime Francisce,
 i lectione me non parum fuisse delectatum,
 agid verbis gaudium testatum reliquerim & affe-
 ulvelut œstro percitus, vel potius numine af-
 derim, ne prorsus perditum laborem tuum
 . Nam si eiusmodi fructus neutrquam se-
 , frustra fuerat à sacris tuum argumentum
 obus quandoquidem luce clarius est in his Gēmas
 oratas non ut corpori decorando seruirent,
 virtutibus vel conquirendis vel conseruan-
 cerent, sed neq; alioqui plurimum decuisset
 libellum cuius *ισογεργισται* dicare,
 sacra tractare semper incumbit: sed neque me
 statui oportuisset, cuius vires tantæ rei ex-
 me impares sunt. Non pauca etenim è philo-
 nadytis, nonnulla è Theologorum placitis
 bum deduxisti, de quibus certum ferre iudi-
 ciale fuerit, quādo nec summus philosophus
 dinibus his sufficere, & Theologus interdum
 bit, nonnunquam dissimulabit, modo nihil
 tis cœlestibus ac ecclesiasticis dogmatib. re-
 Eiusmodi sentimentorum nonnumquam

narratorem non assertorem suspicio, quod
non infimos auctores quibus acceptum ferat
expromis & quibus te tuearis, quum liberum
plenisque vtrunque partem fouere. De quibus
esset longius quicquam differere, praesertim
probe calleas quid intus habeam. Relinquo
logis apotelesmata, theologorum turbam non
refragantem, sed manibus pedibusque illo
tem interim dissimulo, de quibus nihil mihi
nunc scribere, quando prolixior ipse fuerim
putaueram praesertim tibi occupatissim
cuius feria interpellare, piaculi
quiddam refert.
Vale.

F I N I S.

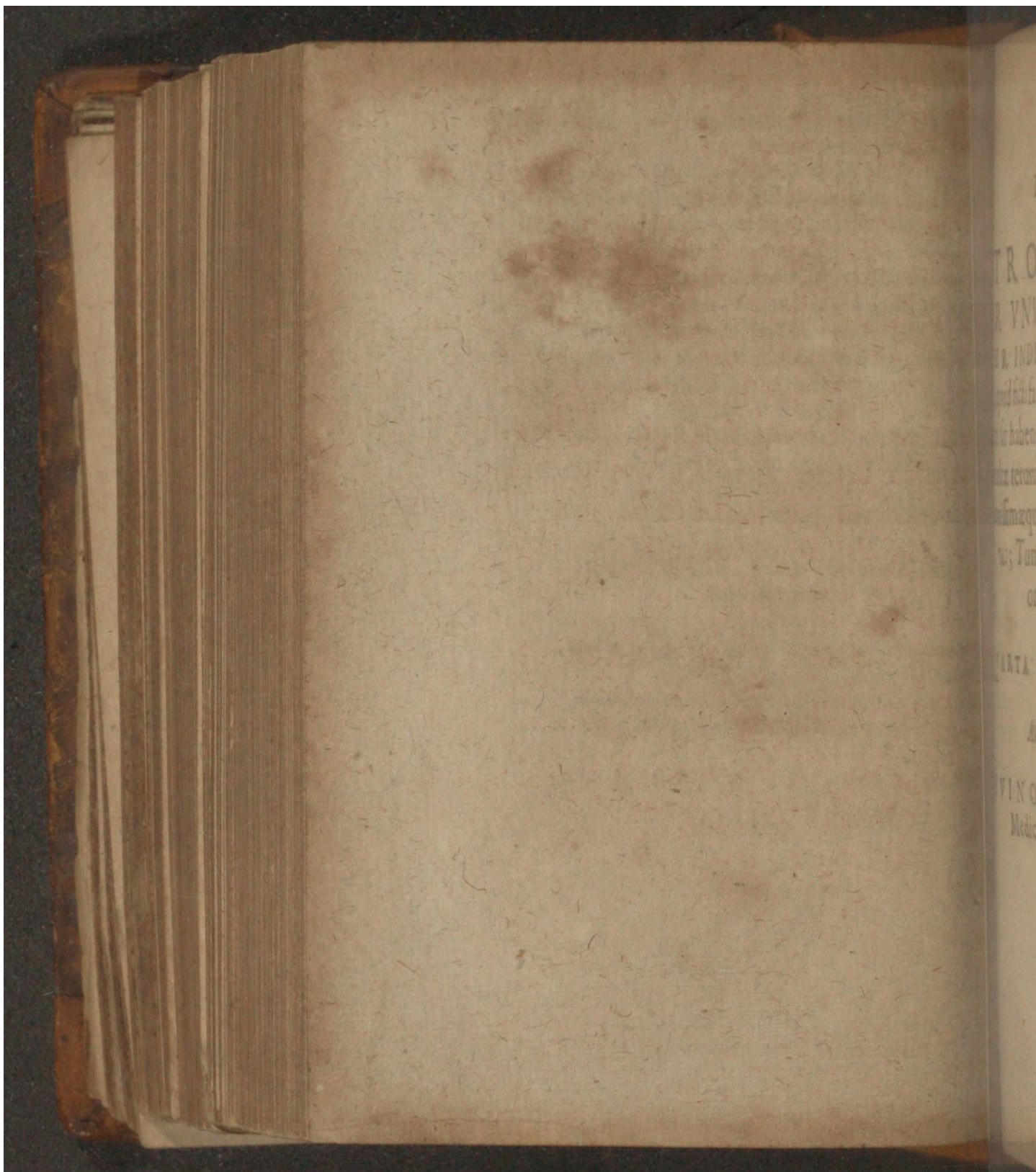

ORDVS RVEVS ETIAM NV M
 r, Patris obseruandissimi libellum Lectori
 commendat hoc Elegiaco.

legis inuisi conuiuia cruda Thyeste,
 scriptumq; vagis curribus Hippolitum.
 odemq; oculis captum: structamq; venenis
 edeam, regum bellag; sicta legis.
 legis Harpyias, Centauros, Gorgonas, Hydras,
 uid nisi monstra precor, prodigiosa vides?
 qua cruciant animum male sana faceffant,
 quaq; virum sapiant perlege scripta patris:
 vim gemmarum tractat, quae cognita longe
 arum vincit commoditate decus.

Eiusdem ad Patrem integerrimum
 Epigramma.

pater volitant totum tua scripta per orbem,
 oeta per aternos scripta legenda dies:
 spe tuo exemplo me nostrum nomen in auras
 argere vis: tutum tunc mihi pandis iter.

DE

ASTROLOGIA

PER VNVS; IN QVO

PER INDICATVR, QVID

impet, quid ficti falliq; habeat, & qua-

nti sit habenda fides: in quo de-

multæ rerum Physicarum abditæ

causæ explican-

tur; Tum prouerbii

origo:

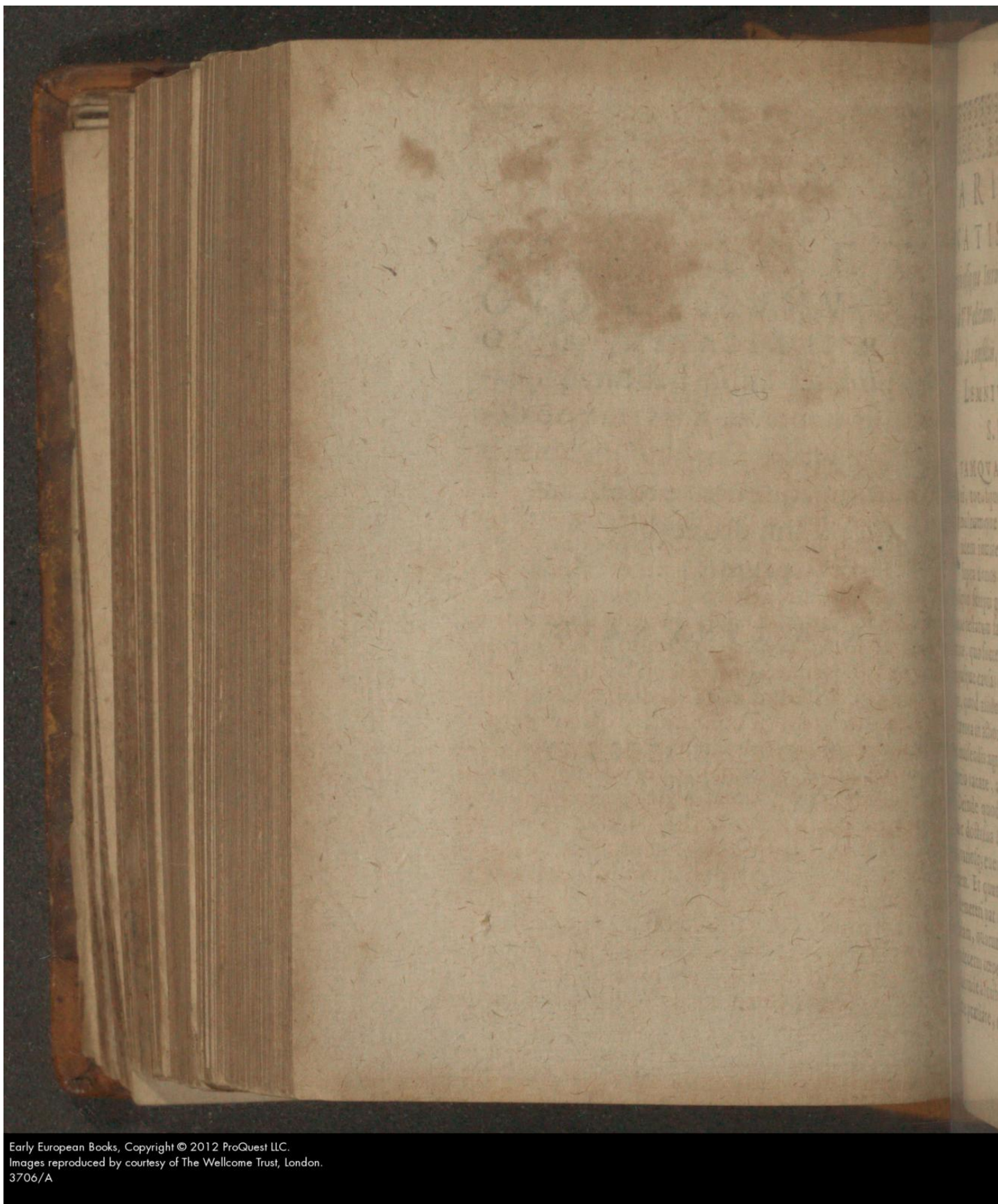
AVARTA LVNA NATI:

Auctore

IVINO LEMNIO

Medico Zirizxo:

R

S. P. D.

R 2

vero propemodum expugnari animum me-
 rior, postquam tam instantè id a me exigun-
 stuntque tot amplissima dignitatis viri, & tu-
 pue vir Clarissime, si quando principia tui mi-
 delegatas functiones, summa cum laude, ac p-
 publ. commodo, apud nostrates Belgas obire
 quum nō ita pridem studiose apud me hoc ege-
 vulgari more, prognostica in vulgum proferre
 que eo agebas instantius, quod hæc soleam per-
 los Lunæ, Solisque decursus, & curriculum
 ἀμφιβολίας, aut ambigue civibus nostris
 nuntiare. Nam in his sciscitandis urgendisque
 tigare ingenium meum consueverunt illustri-
 D. Hieronymus à Seroeskerka, Equestris ordi-
 dignitatis heros, D. Lininus à Burgk viri nostri
 cretis, cuius in rebus politicis ante complures
 spectata virtus & prudentia, tum Iacobus ille S-
 cui præter generis claritatem, & nominis splend-
 raras ingenii dotes naturæ parens est elargitus.
 eum illis, tum plerisque aliis, quibus cum versari
 suetudinem habere consuevi, innotescant: hæc
 ramen ab his publicitus exhibendis abstineui, quo-
 derem passim exagitari, & præcindi conuiciis
 huius Professores, tum vanitatis atque impostur-
 finulari: tamen si ut ingenue fatear, paulo impu-
 tius, & acriori, quam par est, stomacho id quidam
 stitasse videri possent; nisi quorundam nugitas
 prognosticandi libido superioribus seculis crevit
 in immensum, sic iniquum illis petendum fuisse
 terpretor, ut æquum ferrent. Ego vero, vir ornat-
 me, artem ipsam utilissimam, omnibusque amplex-
 dam esse censeo, modo quis ea legitime utatur; n-
 do ne cum pietatis iactura coniuncta sit, & mori-
 integritati officiat, modo ne quid detrimenti Re-
 ex illa capiat. Itaque non verebor hanc versare ale-
 & (quo tibi nostroque Magistratui gratificer, A-
 log

qua ex parte assertor esse, & extra contem-
nuntum ipsa patitur, hanc vendicare; cuius
Medicis vsui sit, & necessaria, Galenus in
libris decretoriis (modo ne supposititii sint,
falso inscripti) tum Hippocrates De aere &
monstrare mihi videntur. Cæterum ne quis
diuibus assentiatur, iudicium delectumq;
solidum statuo, quæ ab Astrologis prodire so-
lita enim merito improbari in hac progno-
stemeritate, quædam minus recte, & præter
impugnari. Itaque commonstrandum du-
m; progredi fas sit, & in quibus culpandi di-
quidam, quorum improbitate effectum est,
contentui esse, & despiciata haberi cœpta
utem vir magnifice sub tuis auspiciis, & no-
fauore perficere statui, ut qui in medendis,
indisq; morbis; intuenda sarciendaq; sanitate
experimentum sumisti, atque illum cumu-
ps, quam eius tenuitas est merita. laudibus
ita eiusdem in his, quæ minoris sunt mo-
halecumq; ingenii specimen accipias. Deus
diu te nobis conseruet incolumem, vna cū
dio Catilio singularis ingenii viro; cui præter
nobilitatis insignia, exacti excussiq; iudicii
efero: quem ut habes eiusdem vrbis ciuem,
es in celebri illo Hagensi confessu eiusdem
eiusdemq; dignitatis collegam, & mu-
cipem. Ex Zirizæa, anno incoatæ
salutis, M. D. LIII. No-
nis Martii.

PASCHASII GENII APVD ZIRI
 Archididascali, in Operis commendatione
 Epigramma cum primis eruditum.

ECquid ab incepto properas desistere cursu?
 Et retrahis, veluti tactus ab angue, pedem?
 An tua, vix lecto titulo, censura libelli
 Tam temere auctorem damnat, agitve reum?
 Dente Bionxo diuina mathemata rodi,
 Aut calo aquari somnia vana putas?
 Falleris haud dubie: nec enim conuellit honestas
 Artes, nec fumos vendit amore lucri.
 Altius hunc purum subuexit in aethera Phœbus,
 Quam qui sic leuo tramite serpat humi.
 Nil minus, ac verbis alienis diuitat aures,
 Ingerat ut oculis mille talenta suis.
 Nulla futurarum sunt hic presagia rerum,
 Nec quæ caelesti condita mente latent.
 Longe aliud Medico scribendi præbuit ansam,
 Iustaq; suscepti causa laboris erat.
 Sunt quibus Astrologi vel sidera vertice tangunt,
 Et quicquid fingunt numinis instar habent:
 Sunt qui precipites vel ad infima Tartara mittunt,
 Astrologisque ferunt vanius esse nihil.
 Iudicium morbo superante videlicet illos:
 Atque hos transuersos, quo lubet, error agit.
 Lemnius imbutus meliore Pallade, neutris,
 Assensus medium (non sine mente) probat.
 Astrologos sequitur sacras duntaxat ad aras,
 Quas si conscelerent, deserit Astrologos.
 Quid veri, falsiq; habeant, velut indice monstrat;
 Quatenus & Physicis rebus habenda fides.
 Proinde sac expendas ad amussim cuncta, priusquam
 Lector, Aristarchi munus ebire pares.

DE VINI LEMNII MEDICI ZIRIZÆI

De Astrologia

LIBER VNVS.

ASTROLOGIA, artium vetustissima, ob diuinandi, nugandique temeritatem, atque impudentiam plus quam coniecturalis & commentitia, à veteribus explosa est; adeo-
 aus Professores ab eruditis aliquot proscindi-
 citis & suggillari cœperint, prorsusque vanitatis,
 quimpositura infimulari, quod ipsum nemo vni-
 us in artis contumeliam ab his esse factum in ani-
 mū induxerit, nec calumniandi morbo, aut libidi-
 ni præclarissima; aut iis, qui illo ex professo sunt
 iniuri insultasse, sed ea mente in hoc argumento in-
 se, quod perspicerent credulam vulgi turbam
 omniſeuam plebem plus satis illis fidere, illo-
 rumue responsa tamquam ex tripode dicta arripere,
 omniſeuam spem ac fiduciam in illorum dictis col-
 lerent, iisque fixius inhaerent. Denique cum hu-
 iusmodi doctrinæ professores nihil nō pollicerentur, mul-
 tique mentes inescarent, vel incantarent po-
 tēte fallaci atque ambigua, certatim à cordatiori-
 umque professorum professio cœpit irrideri, atque exhibitari.

R. 4r

Lib. 17.

Sic Corn. Tacitus: *Mathematici, inquit, genus hominum potentibus infidum, sperantibus fallax, quod in nostra te & vetabitur semper & retinebitur.*

In ludo

Claud.

inquit, Mathematicos aliquando verum dicere, quidam dium, postquam princeps est factus, singulis mensibus, si annis efferunt: & tamen mirum non est, si errant, horam nemo novit.

Lib. 19.

Cap. 1.

Fauorinus quoque apud Gellium lixe contra illos agit, illorumque professionem igno verborum apparatu subruere, atque inter ca huiusmodi argumentis conuellere tentat. Aut uersa dicunt euentura Astrologi, aut prospera prospera, & fallunt, miser eris, frustra expecta Si aduersa dicunt, & mentiuntur, miser eris fr timendo. Si vera respondent, eaque sunt non pro ra, iam inde ex animo miser eris, ante quam fatu finies. Si felicia promittunt, eaque ventura sunt plane duo erunt incommoda, & expectatio te suspensum fatigabit, & futurum gaudii fructum tibi deflorauerit. Nulla igitur huiusmodi praesa habenda fides. Erasmus itidem tali vititur dilemma contraque illos sic ratiocinatur: Aut vera praedicti Astrologi, aut falsa, aut ambigua: Si ambigua, perit est, ac si nihil praedicant: Si falsa, contumelia est de di mendacio: Si vera, aut lata sunt, quae dicuntur, a tristitia: Si tristitia, miser eris, ante tempus, & condup cabitur malum; frequenter enim metus impenden mali, est ipso malo grauior. Consequitur igitur, in tilem esse futurorum scientiam. Iam vero Cice non patitur viros cordatos mollibus cogitationib effeminari. Nam si ante, inquit, mors ipsa aduentet, qua Chaldeorum promissa sumus consequuti, spoliati magni qu busdam bonis destituti, illusi, videbimur. Quod si desideran pendemus animis, cruciamur, angimur. Et cum hac persua sio ludæorum quoque mentes occupasset, multofo auerti à Deo curiosa astrorum obseruatione indi gnare

Tuscu. 1.

Hic Hieremias. *Iuxta vias gentium, inquit, nolite* Cap. 10.
Ab à signis cali nolite metucere. qua timent gentes: quia
mobulorum vana sunt. Pari zelo incitatus Esaias sic
loquit populo Iudaico splendidis promissis deluso, Cap. 47.
ablauida spe futurorum destituto: Stent, & saluent
aspices cali, qui contemplantur sydera, & supputabant
ut ex eis annuntiarent futura tibi: ecce facti sunt ut
ignis consumsit illos. Postremo, quo probatio
oracior, Christi testimonia proferam: qui cum
eos anxie discrucari futurorum expectatione,
nam illam obseruandi curam animis nostris his
ineximitt: *Nolite querere, quid esuri sitis, aut bibituri &*
sublime tolli, hoc est; Nemo vestrum sit tam dif-
fluens fluctuantisque animi, ut superuacua, & nihil
stura sollicitudine diuexetur, ut qui ex Astro-
ursu procul in futurum consulunt, ac sciscitan-
menethliacis, quos euentus successusque sint
Hic. Hæc autem, & pleraque alia, quæ hic conge-
rent, & quibus inuadi à nonnullis Mathematici
qui, ipsorumque placita luxari; non eo accipi ve-
niat Astrolgia despici, contemni que merea-
mum non artis, sed Professorum vitia hic desip-
par, qui ad imposturas nonnumquam illa abu-
unt, fumosque imperitæ multitudini offendunt.
enim Mathematicæ suas apodixes, nec omnino
as, nec fallaces: sed intra has professores eius
nonsistunt, ut qui nulla certa & probabili ratio-
bala demonstrationum peritia fortunas, euentaq;
& contingentium causas explorata comperta-
nabere se exerte profitentur: qua persuasione in-
immitis modis imponunt, & ignaras mētes ludifi-
oia: Sic minutula quædam, ut pluuias, ut tēpesta-
singura, coruscationes, tonitrua, caritatem atque
quæ penuriam, morbos denique populares, quos
Græci vocant, quotannis denuntiant

cum fere nihil tale subsequi soleat, sed magis
 parte in contrarium omnia deuegant; quo sunt
 existimationem passim consequuti, ut plerique
 hallucinari, & excurrere in asserionibus pronuntia-
 tum raro scopum attingere & collimare. Quam-
 tem eorum plerique sunt à pietate synceroq; Dei
 tu alieni, nec (ut sacri vates olim facitabant, quos
 id videntes Scriptura vocat) ex Dei præscripto
 prædictiones moliantur, nec ad amissim Euan-
 cam illas exigant, non verentur tamen inconside-
 Reg. I. c. 9. decernere quas clades sit acceptura Respubl. qui
 turus rerum status, quis cursus, quæ fortuna cui
 obuentura sit, regibus, satrapis, dynastis, heroinis
 pulentisque matronis, nam tales potissimum
 ptant ac venantur, spe & cupiditate lucri. De
 Prou. 10. beis vero atque tenuioris fortunæ infimæque
 Psal. 112. hominibus, qui Deo opt. max. etiam num curæ
 I. Reg. 2. & ex quibus nonnumquam emergunt ad opes
 principatus, ad imperia, nulla mentio. Obserua-
 est anno incoatæ salutis vigesimo nono supra ses-
 millesimum, grassante Cardiaca sudorifera (quæ
 affectum inter contagiosas ephemeræ refero), in
 bisque aliis populatim ingruentibus prorsus fumi-
 elingues, ac pisce magis muros. Insuper cum ab
 incarnati Seruatoris trigesimo ad hunc qui non
 voluitur, quinquagesimum secundum, iam quartus
 Oceanus, dissipatis aggerum molibus, maxima
 Belgicæ partem oppresserit, tantamque homin-
 pecudumque stragem dederit, ut nemini non ter-
 rem & miserationem, tum luctuosum funestum
 spectaculum incusserit, à nullo tamen Astrologor-
 hac calamitas vel est præuisa, vel denuntiata; magis
 argumento, hæc ipsa non tam siderum concoctio-
 bus ad quas omnia illi reducunt, quam ultioni di-
 næ esse assignanda. Quod si istarum rerum pro-
 fores dexteritate quadam, atque artifice coniec-
 ra

DE ASTROLOGIA LIB. I. 267

no norint, facile efficiunt, vt euentus illorum di-
 ne respondeant, aut non penitus aduersentur repu-
 untque. Nam pleriq; illorum vaficie quadam at-
 Vlyflæa calliditate regiones omnes perlustrant,
 audia populi obferuant, tum in quem fauor ho-
 rum inclinet: qui rumores diffeminantur, vel in
 mem, vel in probrum cuiusque: quot huic regi-
 finitimo controuerfiæ, aut similitates; quæ fit
 foederatos confpiratio; inter ciuiles contentio;
 competitores concertatio; fic illis fere astra mi-
 aiunt qui opibus minus valent, quiq; armorum,
 amicorum præfidio funt deftituti: Nunc Rex
 tranfiæ periclitatur; nunc Imperator inuidus fini-
 aliquid exspectat; nunc Galliarum Rex aliquid
 infit alit, & quo regni limites proferat, bellum
 editatur, etiam quum tale quiddam numquam illi
 mentem venerit; nunc Turca infestiffimus Chri-
 norum hostis ceruicibus nostris imminet, atque
 tropam terra mariq; inuafurus dicitur; nunc Ec-
 fiafici procures ditione feulari fpoliandi, quod
 annullos, qui his non optime volunt, affectare im-
 urium videant. Sic modo huic, modo illi minitatum
 fama, fauore, opinione, ac fortuna nutante, aut
 nc, aut in illum minus propenfa. Hæc quum non
 alitiose, nec petulanter, insolenterq; à me dican-
 r, fed eo ftudio, vt quæ vitia arti fubefle fentiam
 gurrigantur; nolim me fraudi efle, aut à quoquam
 terpretari malignius, quum nemo me huius artis fir-
 oludiofior, illiq; addictior. Nam is demum huic arti
 niebitum honorem deferre videtur, qui in fpectis ob-
 ruatufq; fideribus, mentem in illorum opificem e-
 git, quique horum vires, & quam habent in res in-
 iores efficaciam Deo afferit, illud exclamans idem-
 dem:

*Tu ftellas numeras, quarum tu nomina folus
 Signa, poteflates, curfus, loca, tempora nofti.*

*Ouid. Lib.
 Metam. 5.*

Pf. 146.

Pfal. 32.

Iob 4.

Pfal. 8.

Vel ut familiarius cum illo agas, ve. bisque popularibus illi iuas laudes & magnificentiam decantant. Tu numeras stellarum myriadas, & singula nomina imponis. Verbo tuo Domine calidiores sunt, & spiritu oris tui confusa omnis virtus & ornatus eorum. Tu precipis Soli, & non otur, & stellas claudis veluti ob signaculo. Video calos opera manu tuarum, Lunam & stellas quae tu fundasti.

Quae cum euidenter demonstrent, Deum nihil temere, nihil frustra, aut fortuito, sed omnia prouide & solerter in hac mundi vniuersitate constituisse; nec passim stellas, omni vi ac facultate destituta vagari otiosius: certo statui potest à viris etiam non Christianis, i. feriora hac motibus caelestibus duci influxuque siderum seruari, foueri, ac vegetari herbas, frutices, arbores, virgulta, metalla, fodinas, & subterranea quaeque. Sic Lunae impulsu suos altus habet Oceanus, & continenter dissiulat ac reciprocatur; sic Soli secundum Deum debetur, quod non intermittit statis vicibus;

Apud Ciceron.

Tusc. 1.

Celum nitescere, arbores frondescere,

Vites latifica pampinis pubescere

Rami baccarum ubertate incurvescere,

Segetes largiri fruges, florere omnia,

Fontes scatere, herbis prata conuulsi.

Nec solum vi & calore Solis vegetabile quodque, ut stirpes, atque arbores fructiferae maturescunt, & incrementa sumunt; sed mentes quoque humanae vigent, atque illustrantur. Nam magna ex parte sagaciora existunt, minusque obliuiscunt, quae huic fideri vicina sunt, quaeque Sol ipso fulgore suo propius irradiat; ad quod sic alludit Dido Virgiliana:

Aeneid.

ib. 1.

Non obtusa adeo gestamus pectora Paeni:

Nec tam auersus equos Tyria Sol iungit ab urbe.

Et quoniam sidera non vnam seruant faciem, sed varias formas, ac diuersos colores sibi asciscunt, vel ex situ loci, calique ambitu, quem permeare solent,

vel ex obiecti natura, & re quapiam illis offu- *Anno 1552.*
 gemini nuper conspecti soles, & totidem iri- *Ian. 19.*
 ter solitum aueritque a sole curuamine ex-
 (ata) ideo curæ est rerum Physicarum studio-
 illud illa portendant, exactius obseruare, atque
 prænuntiare serenitates, ventos, pluuias, tur-

actempestates dubio prædicere calo,
 quando infidum remis impellere marmor,
 conueniat quando armatas adducere classes.

nautæ apud Belgas biduo ante Solis & Lunæ
 essum, & totidem diebus post hunc, Oceani as-
 on obseruant, quem indigenæ voce gentilitia
 room vel, *Chiersicom* vocant: nam eo tempo-

intumescit, solito altius, & fluctus crebre-
 Cuius rei ignarus Cæsar, cum in Oceano Gal-

confidam stationem esset nactus, amissis armen-
 onuulsisque antennis & artemone, propemo-
 classem elisit. Similem Oceani æstum & Luna

constanter fieri videmus, quo tempore con-
 & testacea quæque turgescere, & impleri con-
 H. Hac autem & pleraque eius generis tempe-

& rerum futurarum præagia, quæ ex physicis
 tionibus eruuntur, non improbat, nec obser-
 etat Christus, quum inquit, *Hypocrita, faciem ca-*

diuicare. Sed vultu, quæ menti cultum ad-
 parem adhiberi diligentiam, eorumque ob-
 ores esse tum oculatos, tum curiosos. Medi-

atenus obseruanda siderum ratio, quatenus
 adripartitas anni varietates, ad corporum mu-
 nes, ad morborum insultus spectat. Sic Gale-

primis; inquit: *Necessarium unaquæq; in regio-*
artem Medicam obire instituis, perspexisse cuiusque si-
versus obitusque, quia tempora anni ab his circumseri-
Quod ipsum rectissime præcepisse mihi visus
quum corpus humanum magnas ex hac vicissi-

Virgil.
Geor. I.

Commen.
belli Gal.

Luc. 12.

De morbis
vulgar.

comment. I.

rudine mutationes sustineat, humoribus aliis
 mergentibus, vel subsidentibus. Sic euidenter
 cimus vere efflorescere sanguinem, & spiritus
 astate flauam bilem esse rufescere, atque iras ex
 autumno restagnare melancholiam, mentem qu
 iici, atq; obnubilari; hibernis mensibus redu
 pituitam & corpus veterno opprimi. Iam ceo
 quam causam aliam referri velis muliebri pro
 stas fixasq; periodos, quam in Lunæ motum
 quibus naturalis is fluxus est futurus, exactis tri
 plus minus diebus, quibus lunare curriculum
 citur, excitari solet: quod si serius, vel citius flu
 decurrat, præter naturæ ordinem, atque ex
 id fieri constat. Sic iuuentulis, atque iis quæ
 sunt, maturæque viro, à decimo quarto atatis
 ad primum & vigesimum pubescente Luna, ip
 in cornua modo falcata, menses profluunt, ob
 ta climacterici anni ratione. Ab ea vero ætate
 gesimum octauum, aut trigessimum primum.
 medio orbe diuisa, hunc sexum prolui conti
 Quæ vero ab eo annorum decursu ad trigessim
 quintum prouehuntur, Luna plena eaque in o
 circinata, mensium profluvio obnoxia sunt. E
 autem, & quarum ætas ad quinquagesimum a
 vergit, sensim desinunt muliebria, aut madore
 confertim, nec affluenter, sed collapsis meatib
 conuiuentibus locis, quarta Luna, iamq; senesc
 promanant. Atque hinc prouerbiali schema
QVARTA LVNA NATOS dicimus, quæ
 sinistra, parumq; auspicata rerum omnium sum
 tia. Quod ipsum non tam ad diem quartum, li
 eo humores etiam rarefiant subsidantque, qua
 postremum Lunæ quadrantem refero. Nam qu
 nesciente Luna, aut post huius dodrantem nascu
 partim ob sideris defectum, partim ob enitentia
 bilitatem ægre atq; laboriose in lucem prodeunt

7. 69.

Cum enim parturienti loci dehiscere aut dilatari
 cipiunt, confestim erumpente humoris profluvio,
 nsculos membranasque macerari, ac lubricas fieri
 ntigit; qua vlligine vulua destituta; vt quarta Luna
 oler cunctantius partus absoluitur, adeo vt vix ma-
 o conatu ac molimine ex tam angustis aridisque
 tebris infantulus eludetur. Tale enim quiddam *Simile.*
 partu imaginari debemus, quale in nauigiis, ma-
 isque molibus subducendis obseruamus, quæ vn-
 oleoque perfusa commodius propelluntur; vel
 ochleis, vngvine, seuoque illitis ac delibutis fune
 ctario quaqua versum minimo negotio incitantur,
 eterum in conceptu & partu omnia contraria exi-
 untur: in illo enim moderata siccitas & scabrities;
 hoc laeuer, & mera lubricitas exquiritur, labraque
 a atque hiantia. Sic sternutamentum in conceptu,
 citatio in partu noxia est: quod per illud dilatari
 diduci, per hanc præter rationem concludi con-
 ingique vterum contingat. Porro iis quæ parturi-
 nciunt, salutaris sternutatio; quæ vero conce-
 ura sunt, oscitatio: sic vt post congressum marita-
 m oscitare mulierem, firma plerumque conceptus
 gumenta præbeat; sternutare vero effluxum eius
 od adhæsurum erat, indicat. Quamobrem instan-
 gurgenteque partu, aut secundis hærentibus ster-
 namenta ciere vtile est, quod hisce Aphorismis Hip- *Lib. 5.*
 crates astringit: *Mulier quæ strangulatu uterino mole-* *Aph. 35.*
atur aut difficulter parit, sternutatio superueniens, bonum.
rem Aphorif. 49. Vt secunda procidat, sternutatorio ap-
posito, & nares apprehendito & os. Puerperæ itaque, vt
cepta persequar, commodum facilemque par-
im Luna plena experiuntur, quod vterus humo-
um mucoso affatim madescat, cuius adminiculo in-
mentem procliuius defilire contingit atque cla-
2. Quamobrem mulieres, quæ obstetricandi mu-
do us obeunt, ruptis secundis, ac profluente humore

lubrico, sedulo instare operi par est, atque partem
 rem, ut alacriter eniti studeat, placide extim
 praesertim ubi quarta Luna pariendi labor incipit
 Quod si illam occasionem atque huius rei confici
 opportunitatem praeterlabi sinant, tam difficile
 tus absolvitur, ut toto vitae tempore illa enitendi
 ficultas & de lassatio utriusque adhæreat; sic ut in p
 rum dubia sint valetudine ac vacillanti, omnibus
 membrorum functionibus improspere utantur;
 xima tamen calamitatis pars in foetum recidere so
 Nam hoc illi accedit ad malorum cumulum, v
 tam agat arduam, atque infelicem plerumque
 aggrediendis rebus successum habeat: siquidem
 tam corporis viribus quam consilio & prudentia
 quibus res maximae perfici solent, sunt destituta
 Hinc igitur proverbia origo profuxisse mihi vide
 quae tamen apposite ad conceptum referri possunt
 Qui enim concepti sunt utero destituto humore
 quo foetus alitur quo vires & incrementa sumit, n
 possunt omnibus numeris suis perfici, omniumq
 partium facultatibus absolui; quod fere usu ven
 soleris, qui quarta Luna arentique vulva, ut Esch
 ait, concipiuntur. Sic videre est illos, qui à pro
 ribus, vergentisque matronis progenerantur ob co
 poris ariditatem plerumque esse graciles, macile
 tos, strigosos; ob spirituum vero densitatem rigide
 praefractos, refractarios, totosque ἀγέλαι
 atque ἀγράτεις alienos: nisi forte in ea aetate prog
 nitores blandi atque hilares, tum modice vino co
 calefacti procreandis liberis operam dederint. Vi
 sunt enim feniculi aliquando inter se iuvenari & la
 sciuire, saepeque habere blandimenta, ac vernis men
 sibus in amplexus ruere. Nam ea pars anni pro
 verbum nobis peperit: *Nullus equus est tam effatus*
tamque exhausto corpore, quin mense Maio hinnitum edat
 Quo intelligunt neminem tam senilis aut deuexa
 aetatis

*Psal. 4.
 Cap. 5.*

mentis, quin in amoenissima illa anni parte aliquid in-
 iuuenilis animi testetur, aut aliqua hilarioris, e-
 tiorisque mentis indicia proferat. Hinc elice, qui
 ut infantium nonnulli viuidi sint, alacres, erecti,
 culosi, moribusq; plane Comicis: & quod ad ex-
 as notas attinet, corpore succulento, colore flori-
 vultu blando, facie honesta & liberali, ut quibus
 illa oris compago decenter sit expressa; non os
 ortum; non frons retrica & superciliosa; non la-
 deformiter exposita, & protuberantia; non la-
 tes exserti, & prominentes; sed quod ad oculos,
 ineamenta, totiusq; corporis speciem attinet, *De temp. &*
 sus amabiles, & gratiosi. Cuiusmodi constitutio- *& 2.*
 hominibus temperamentum aquabile & symme-
 Galenus attribuit, quod omnes facultates tum
 strales, tum animales inculpatas inoffensasq; ob-
 at. Alii vero hi dissimiles, & toto diametro op-
 i taciturni sunt, cogitabundi, atque animo pla-
 emisso, deiectoq; aut quam pro ea arate seda-
 e; colore denique exsanguis, aut qui albo est dete-
 giluo, aspectu vero toruo, fronte obducta:

Obstipo capite, & figentes lumine terras,

Murmura qui secum, & rabiosa silentia rodunt,

Per. Sat. 3.

Atque exposita trutinantur verba labello.

Quos ego vel ex morosis, vel seniculis, vel valetu-
 annis progratos iudicare soleo; quibus fere, dum
 gignenda soboli dediti sunt, vires flaccescant, ac
 quide remisseque connubiali munere perfungun-
 8. Sunt etiam pleriq; minus salaces minusq; ferui-
 pe qui grauate huic rei operam impendunt; hi quo
 dibus gratificentur, atque illas pacatiores magisq;
 commodas experiantur, pensum concubitus persol-
 ut quidem, sed frigide, flaccide & oscitanter. Quo
 ut proles, si quas excitent, degeneres, minusque
 oerosa existant; quod illis spiritus cum humori-
 imparcius contractusq; distribuatur. Hinc arcepta

Eigwv-
xws.

Plato de
Repub. 6.

est occasio quibusdam, ut dies, & signa quædam
minosa videntur. Cum enim per totius corporis
Luna voluitur, studiose cauent, ne quod mens
aliquid incommodi sentiat. Sic Luna cum Scorpione
inhæret (quod insecti genus non in terris tantum
bus infestum & exitiale est) in se venerea sibi
imperant, nec consultum arbitrantur illas par
fatigare, quas Luna perreptat, & quæ Scorpione
butæ assignatæque sunt. Non desunt, qui in ipso
lunio concubitus fugiant; quod non abs re me
cere videntur; quum eo tempore venæ aescap
natura iis præfidiis, quibus res ista perficitur, sit
tuta. Quod si eiusmodi conditionis homines ve
sus, vel necessitas, seu debiti solutio (sine qua con
re nequit pax domestica) ad concubitus impu
cum fere meticolose sese operi accingant, nec e
rem ipsam perficiant; sit, ut vel fructus præsentis
ris frustrentur, vel qui concipiuntur, aut non si
tales, aut macilenti & squallosi ex humoris defectu
vitam prodeunt. Similes animorum affectiones in
fantem recidere solent, si quando vel ira, vel moeror
vel quavis alia perturbatione mentem opprimi
obnubilari contingat. Sic Socratem dicere soliti
accepimus; Corporibus ebrietate diffusis, aut ira percitis
impendingam operam procreandis liberis: nam factus moribus
& membris mutilos obliquosque procreant. Sic Diogenes
quando conspiciens adolescentem lascivum, atque
improbis moribus; Ebrins te, inquit, prosemnavit
Nec sane aliunde, quam ex perturbati animi motu
proveniunt tot vitiosi atque ante diem exturbati co
ceptus, tot abortus informes & inelaborati, tot p
digiosi partus, tot monstra portentaque hominum
tanta denique deliratio, tantusque error mentis, & al
natio; adeo magni refert, quo quisque sit animi af
ctu, qua corporis constitutione, ubi propagationi pri
lium est deditus, aut in rem veneream incumbit. Au
lia

autē his rebus efficaciter astrorum cōkursus :
 aristotele verissime est prolata sentētia: *Homo*
minē & Sol. Quæcunq; n. in humore & calore 2. *Physe.*
 erant, eoq; perfici debent, Solis ac Lunę motibus
 sunt. Quod ipsum obseruantes agricola, ligna
 as carie infestentur minusque vermiculis &
 obnoxia sint, silenti Luna cadere solent: vt
 more excrementitio minus imbuta. Quæ ve-
 ur, plantantur, inseruntur, & inoculantur:
 ut vbi cultores aliena ex arbore germen

2. *Georg.*

vidunt, vdaq; docent inolescere libro;
 Luna tempestiuus ea perficiunt. Nam ci-
 scunt, atq; incrementa capeffunt succulen-
 atq; affluentius humore perfusa. Sic colo-
 frumenta senescenti Luna in horrea con-
 o sicca permaneant, atque à gurgulionibus
 petantur. Quod si humida tempestate, aut
 Austrino sara, demessaq; fruges inferri cō-
 renascuntur, vel afferuata promptissime vi-
 ahunt. Sic zythus, eaq; potio, quæ cereui-
 citur, ex huiusmodi fruge decocta citissi-
 iatur, tum panis confectim mucidus fit,
 citur. Atq; huc refero, quod cereuisia (vt
 e vtar) mense Märtio cocta, serius acescat.
 polentaria, aut cremor ille frumentaceus
 obcto huiusmodi liquamen & colore fulue-
 ore tantum non vini naturā asciscit) exae-
 mine minus corruptela sentiat. Nam eo tem-
 flicarii flores, atq; frumenta tempestiue
 cumq; vsum macerata, perennare solēt,
 anni decursum nihil vitii aut noxæ con-
 aqua cælestis, quæ mense Maio delabitur,
 inbritatem omnis corruptionis expers est,
 us inter calorem feruida, & frigus in-
 ntra duo extremi constitutum, maxime:
 exultat; diffusa scilicet vndiq; florescen-

Mout.

Hopp.

tium stirpium, herbarumque suauitate &
 Quo fit, vt nihil contagii concipiat, aut
 tredinis causam præbeat, assumat; adeo
 trienniū in vsum depromserim defecatis
 omnis vitiosa alienq; qualitatis experire
 tur res inferiores sic afficiat cæli qualitas
 polleat, Sol ipse dux & moderator omnium
 Luna (vt cetera præteream) suas vires co
 aliena atq; ascititia luce splendescat: non
 fecto, nec ab re siderum meatus obseruari

II. Georg.

Nec frustra signorum obitus speculantur. &

Temporibusque parem diuersis quatuor anni

Multi enim morbi statim fixisq; tempo
 runt, atq; impulsu siderū agitatū humo
 minio recrudescunt. Sic qui morbo com
 luntur, atq; epilepsia concidunt, quū aut
 tur, aut impletur, magna ex parte huic ma
 tur, statu fere cæli nubilo atq. Austrino,
 iis corporis partibus infixis, in quibus del
 mor, qui huic malo causā præbet & semina
 que circa ea tempora purgationes his m
 tum coercere morbi sœuitiā amuletis, atq
 macis; inter quæ præsentanea comperi Pe
 lam, Galeno etiam nū celebratam, scyllan
 generē Pancration, fruticulum, quem vis
 (quæ graphice his versib. expressit Virg. in

Talis erat species auri frondenti opaca

Illice, sic leui crepitabat bractea vento;

Quale solet siluis brumali frigore viscum

Fronde virere noua, quod non sua seminat

Et curuo fœtu teretes circumdare truncos.

III. Melant.

Alcis animantis ungulam, postremo hu
 scobem aut ramenta: eaque omnia vel ex
 tione vel totius substantiæ vi & proprietate
 rem accurate siderum ratio obseruanda
 plorandis excutiendisq. morbis; in exhi

E ASTROLOGIA. LIB. I. 277.

secandis venis, in ciendis ex morbo suppressus: sic, quo ars naturæ adminiculetur, iuatq. iis, quæ in ætate florida hoc præsidio ad dos morbos opus habent, in nouilunio aut o circa malleolos venam ferire iubeo, aut ilis coxis admotis scarificari. Sic horum de- sagia critica stabilire, fulcireque soleo, suc- a Hippocraticis. Nam hecticis, tabidos, ma- narcore affectos, quosq. immodica siccita- iophia, hoc est nutriendi defectu implicari Silicernia deniq. & capulares senes silenti- uq. maris subsidente, extinctum iri denun- toricos vero, & quos morbis ex plenitudine rum redundantia tentari video, ceu Peri- ia, Pleuritide, Lethargo, Apoplexia, Cato- Catalepsi, morbisq. aliis pituitosis & in- s, Luna plena, æstuq. Oceani exundare in- oronuntio, aut saltē plerosq. eorū pro mor- one manifestam alterationē subituros, sub- ritica sanguinis eruptione, vel ex quavis o ponanea humorum purgatione. Hæc ve- us a medicuntur, quod Astrologiā plurimi e velim quemquam ab hac professione de- nil incitari potius, & calcar adiici, modo in- ar, quæ generi humano sint vsui & absit in- o superstitiosa vanitas, atq. in pronuntian- alta temeritas. Nam ad hunc modum is, qui- on conscripsit, seu Solomon, seu Philo, ob- Cap. 7. memoratur astrorum decursus, totiusq. cali- Ex his enim vices rerū varias, atq. innoua- rilitas, subsi qui videmus. Non enim temere, ulla causa firmamentū opus tam spectabile, o specie, oculis hominū exhibuit Deus: sed Genes. I. ite, sit in signa & tempora, in dies & annos. & 2. mem vero Astrologiam, seu iudiciariam (quæ rofitentur verius, quā præstant) non omni-

*De morbis
vulgar.
lib. I.*

no improbo, modo intra fines suas ipsa confuso
do ne religioni fiat iniuria, & pietati iactura
modo ne nos, nostraq. omnia siderū necessitas
stitiosius astringat. Quod autē præter artes
ras, Mathematica potissimū sit amplectenda
neminē, qui in operibus naturæ sit exercitatus
in rerū contemplationem mentem habet ere
gnorare existimo. Quis enim rei Medicæ caput
ab Astrologiæ placitis tam est alienus, qui quā
non obseruet, quid astra efficiant, & quas vires
in terrena concretaq. ex elementis corporate
causæ? Sic vel ex plebe quivis facile perspexit
niculę ortū, atq. ardentium stellarū congressu
re corpora, & siticulosa efficere, febres æstuo
tare, siccitates & squalores (vt Hippocratis
star) inducere: sub qua tempestate ac calis fla
guntur in rabie, homines extenuatis resolu
ritibus flaccescunt & resoluuntur, si es grand
unt atq. strumosi, pecudes & iumenta lassitu
cerosa, languoreq. morbo efficiuntur, præse
bi auræ æstivis mensibus egelida est, aut flantib
siis & Euronoto tepescit. Nec solū quicquid
vitale existit, his iniuriis expostum est, his ma
noxiiū, sed inanima quæque, atq. ipsa alimenta
ris à ambientis qualitate noxā contrahunt ac
tur. Sic etiam apud hos qui polo Arctico subsun
nes rancescūt, & vermiculis scatent, panis muc
tuq. obducitur: zythus & quę Belgis *Biria* dicit
mo quoq. tempore euadit acida, restagnant ap
putei, & velut Cocytus, aut Camerina me
quandam exhalant, vestes à tineis, à blattis pap
eroduntur, fruges rubigine, herbæ vredine infel
teneros olerum cauliculos, plantarumq. aspara
tiones erucæ depascunt: è caseis scaturiunt te
num examina, vinum in cellariis, nisi in intim
cellus reconditū, porticibus fenestrisq. Aquilon

modo fluctuat feruescitque, modo pendulum
 mellis lēto tenax & glutinosum, ex cuius po-
 tui in renibus, in articulis purulenta concretio
 crassa durities cōgelascunt. Quę cū magno mor-
 damno ac detrimento quorūvis spectemus,
 non assentiat astrorū cursus effectusq. obseruan-
 medico tum rationem ineundam, quā horum in-
 moda declinari, euitariq. possint? Ceterum nolo
 a existimet, sic me patrocinari Astrologis, vt o-
 rorū demonstrationibus subiiciam: neq. enim
 Mathematicis rationibus inhærescunt Medi-
 cul in materia & humorū commixtione, mor-
 um causas tum differentias perquirant, quum
 smatici morbos, eorumq. symptomata ad siderū
 usum referant. Sic Martis aspectus, vt isti statu-
 diosos efficit, irritabiles feruidos, suiq. generis
 os parit, nulla habita flauæ bilis, aut rubræ cho-
 litione: Saturni sidus melancholicos effingit:
 ins, morosos, amarulentos, quartanisq. obnoxii-
 mi modo de re iquis ratiocinantur. Hinc Per-
 buod Cornuto philosopho indiuisse cohæreret,
 efflet vtrinq. animorum consensus, ac sym-
 astrorum motibus his numeris id adscribit:

*non equidem hoc dubites, amborum fœdere certo
 sentire dies, & ab uno sidere duci:
 astra vel aequali suspendit tempora libra
 arca tenax veri, seu nata fidelibus horis
 uidit in geminos concordia fata duorum:
 urnumq. grauem, nostro Ioue frangimus una.
 ois scio quod certe est, quod me tibi temperat astrum.*

Satyr. 5.

el eous sane vt non repugno, ita Medicorū senten-
 bs aus adhæreo. Nam firmioribus illi rationibus
 bivti videntur, vt qui ad qualitatum elementariū
 bo, as, ad temperamentis differentias, ad humorū
 aliamantiam & defectū omnia referant. Siquidem
 om nin morbi naturam, eiusq. symptomata defixi,

decumbentē periculo eximunt, mortiq. eripiunt
tempore atq. opportune adhibira venæ sectione
uiq. ductione. tum iis q̄ vrinas, quæq. sudores
atq. humorū collectiones discutiunt, quorū præ
sublata humorū redundantia. & ebullitione, di
putredine & oppilatione, mitescunt morbi, &
mitari solent accidentia consopiantur. Nec ver
dici, quālibet dira minentur astra, quantumuis
aspectus formidabilis existat, sibi moras iniici
untur, aut a legitima curandi ratione abstant;
morbus vrget & infestus est, omnia quæ dicat
quæ suadet experientia (queis duobus tota medi
nititur) nō segniter circa agrotū moliantur, nec
nē sectione deterrentur in ea etiam nū parte cor
cui Luna insistit, atq; immoratur. Et profecto h
nō mihi semper vīsa Medicorū sententia potior,
quā ad sanitatem tuendā, profligandoq. morbo
consilia dirigunt Medici, vnica ratione & dēnun
morbos, & iis commodè mederi norant, vitæq.
letudinis incommoda diserte p̄dicere, & dextre
pulsare: quum Astrologi non ad curandi ratione
euentuū modo prædictiones nonnumquā male
intenti sint, omniumq; morborū, & contingent
causas assignēt astris, quæ vt donē in corpus, illiq.
hærentia aliquē locum, effectumq; sortiri: hoc ra
axioma, seu pronuntiātū, vt rationi & vero conse
neū, omnibus persuasum esse conuenit: *Astra nec
mo imperare, nec mentē aut voluntatem illorū vi incitari.*
ma n. non est elementaris; & astra, si quid effici
non agunt, nisi in ea, quæ ex elementis constant,
è rerū concretionē constantur. Insuper & hoc p
doxi loco adiciā, cui, q̄ ad probationem nō deesse
tiones intelligā, ego lubens assensum facio, & nem
nō assentiri credo, nempe: Lōge minores motus
in corpore astra, multoq. inefficacius & tardius
pellere ad agendū concursū siderū, quam quali

fas elementares, quæ humores corpori cognatos & conuenientes, quæ ipsa alimenta, ex quibus humores suam naturam, suamque qualitates sortiuntur. Aliquanto n. conuenientiores, magisque feruidos vinum facit, meracius libenter haustum, quæ Martis rutilantis radii. Nonnulli n. uno plus satis incalescunt, ad arma profiliunt paucius silentius, quæ si ex astris impelli contingat, denique facrius liberos incitant partesque corporis abditas, in obscenas tentigine afficiunt scincus, bulbi, orchi, testes, citercula, fungi, eruca, nasturtium, rapum, nasturtium, cingulum, cinara, scolimos, quæ Veneris, aut cuiusvis si influxus & inclinatio. Sic salubris diæta, victusque, frugalitas, & frugalitas optimi corporis habitum moderantur animi sedatos constituunt, praua autem viuendi consuetudo, quæ luxum vitamque intemperantiam comites habet, deterium corporis habitum efficit: ex quo fere omnes animorum motus, affectionesque emergunt. Nam prout Galen, asserit, *Animi mores corporis temperantur*. Cæterum nemo tam est infelici constitutio corporis, nec tam inæquali intemperie, quin salubri amentorum usu & laudabilis succi cibis, appositisque exortibus, deprauatum corporis habitum ad commodiorem reducere. Humores n. atque alimenta subinde alternant, atque alia in alia promte transeunt qualitatibus mutatione. Sic admodum facile est ex Cholericum vel Cholericum sanguineum perficere, vel ut ad qualitatibus hæc referam, frigido & sicco, vel alterius qualitatis temperamento calidum atque humidum inducere, vel ut si vel Martis, vel Saturni sidus rapit in contrarium. Sic quod ad internas notas attinet, sæpe videas Cholericum veterem & torpore excutere, Cholericum impetui animi impetus, atque excandescendi proclivem cohibere: Sanguineum ad seueriores motus seuerum: Melancholicum anxium, & ex nulla causa commotum animum exsuere. Ut n. ferè & immanes bestiarum atque officio hominum mansuescunt, & ciuitas exsuta natura insitaque feritate: ut denique ge-

nerosi ac feroces equi palpo & popismate cōdit
insultare solo, & gressum glomerare superbum:

Ita natura hominis mutationib. assuescit, fingent
 obsequitur arbitrio; sic vt non in corpore modice
 etiam in animo ad diuersos mores & studia ad
 vita consuetudinem reducantur. Natura n. hum
 vti stirpes & virgulta cultu domita & condocesat
 omnem partem flexilis atq; obsequiosa est. Siqui

*Ex Plinii
 Epistolis.*

Ut laus est cera, mollis cedensq; sequatur

Si doctos digitos, in saq; singat opus;

Et nunc informet Martem, cistamve Mineruam,

Nunc Venerem effingat, nunc Veneris puerum:

Sic hominum ingenium flecti duciq; per artes

Haud rigidas docta mobilitate solet.

*De usu
 part. Gale
 lib. I.*

Quod ipsum nemini absurdum videri debet, qu
 sint homini infra virtutum semina, ipsaq; mens
 buta sit artibus etiā ante artes. Ratio n. menti in
 omnes artes in se complectitur, illasq; animo in
 fas elicit, vt nos attritu filicis scintillantes ignicuo
 Quod si huc accedat proba institutio, mentemq;
 uinitus afflari contigerit, nō est quod quisquam
 tuat quamlibet ferale sidus aut noxiū. Dici a. vix q
 at, quā commodē, quā inculpatē, quamq; ex usu va
 tudinis in his qui liberaliter incorrupteq; sunt eo
 cati, perfici contingat naturalium facultatum potē
 ceteraq; inoffense administrari quib. sanitas consi
 & conseruatur: qualia sunt cibus & potus, quies, ex
 citatio, somnus, vigilia, aëris ambientis qualitas, af
 ctiones animi, ex quib. fere infinita corporū differe
 tia, motusq; animorū dissimiles oriuntur. Gentes
 & nationes omnes non solū locorū interstitiis dist
 ac discretæ sunt: sed etiā cultu inter se differunt, li
 gua, moribus, alimentis, corporū atq; animorum v
 rietate. Sic intra vnius ciuitatis mœnia intra eiusde
 domus septa, & adiū conceptacula, quæ ingenioru
 morumq; dissimilitudo perspicitur, quale animorū
 disce

scrimen, quāta corporū disparitas: Iulius Firmicus,
 io artem suam plausibilem facit, eamq; attollat
 immensum, omnium rerū ordinem, cursum, foru-
 m, casus, atq; euenta ad suā professionē refert, cæ-
 q; & astris horum causas assignat: quod ut in præ-
 sentia nō libet refellere, in eoq; esse contentiosum sic
 uocationē maximam habere vim, ac plurimum hac
 re momenti obtinere prorsus statuo, illique omnia
 pensa acceptaq; refero, ut quæ in tota ratione mor-
 tium sola (ut Plin. verbis utar) utramque conficiat
 ginam. Nam si multorum populorum studia, mo-
 s, propensiones, conatus atque molimina libeat
 cutere inuenies non ab astris, sed ab educandi ra-
 tione, & patria consuetudine hæc ipsa pendere: sic

*Naturalis
 histor. lib. 2.*

c. 7.

In arte Poet.

Gratis ingenium, Gratis dedit ore rotundo

Musa loqui, præter laudem nullius auarus:

Thessali veneficii infames: Leontini poculis ad-
 ti. petulantesque ac lasciu: Sybaritæ luxu perdit,

turgidi: viles Cares, & venale mancipiū. Mile-
 molles & delicati: in disciplina militari leueri La-

amonii, & corū coloni Crotoniæ, callidi ac frau- *Gal. 3.*

lenti Thræces, Galatæ stolidi & (ut Paulina utar *Tit. 3.*

ce) αὐόν &: Cretenses, ut idem ex Epimenide

fert, semper mendaces, malæ bestię, ventres pigri: *Galli.*

illiagiles, erectaq; mentis, & inquietæ ingenio va-

, versatili, panurgo, & nato reb⁹ agēdis: obiter illos

Esse putes quamuis hominem: tum dicier apte

Grammaticus, Rhetor, geometer, pictor, aliptes.

*Iuuenalis
 Satyr. 3.*

Augur, schænobates, medicus, magus, omnia nouit.

li magnificentia regia, & maiestate prorsus heroica

stantur, incessu moderato, cultu habituque cor-

ris decenti & composito, ingenio ad dicendum ap-

posito: ceterum simultatum atque iniuriarum tena- *Hispani.*

, ac vindictæ auidi: Hispaniarum populus, qualem

ratius in arte Poëtica producit Achillem,

Impiger, iracundus, inexorabilis acer,

Iura negans sibi nata, nihil non arrogat armis.

*Britanni.**In Catill.
Bello.**Germani.
De bello.**Gal. 6.**Mela lib. 3.**Flandri.*

Britanni in cultu & corporis nitore splendidi, in victis delicati, & sumptuosi: sed plerique eorum inhospitaliter, & inhumani, ne dicam crudeles: ut qui in victis inclementer saeviant (quum olim Romani orbis demitiores, ut Salustius ait, nihil præter iniuriæ licentiam eripere soleant) doctrina tamen, & institutione rari prædæ illorū ingenia mitescere, minusq. ferocire didicerunt. Germani magnanimi, atq. animosi, sed ex veteri instituto prædationibus assueti: quæ, ut Cæsar ait, nullā habent apud illos infamiam, ubi extra fines cuiusq. civitatis perpetrantur: eas n. exercendæ iuuentutis minuendæq. desidii causa tolerari prædicant, & ne ea ætas otio ac veterino torpescat, Flandri ex Pleuromosis, Gordunis atque Aduaticis conflati, lingua & manu prompti sunt, in bello audaces, & nullis posthabendi, nisi poculis atq. amoribus illorū virtus languesceret. Quod vero ad huius gentis vulgare & vernaculū loquendi usum spectat, nusquā gratioꝝ verborū blandities, & lenociniū, nusquam maior comitas, affabilirasq. sermonum. Nec solum in patrio nativoq. idiomate disertī sunt, linguaq. fluxa, volubili & flexanima, sed externas peregrinasq. linguas rā exacte sonare consueſcunt, ut nō cuius proptū sit, innata ne sit hæc illis, an ascititia diiudicare; adeo penitus gētilitia loquēdi proprietas illis aboleretur. Quæ naturæ dotes plerisq. nationib. in discendis, exprimendisq. linguis prorsus denegantur. Brabantī, quos *Ambuaritos* olim dictos ex Cæsare colligere licet, symposiis gaudent, & cōpotationibus dediti sunt: q̄ testantur tot apud illos encania & sodalitates, tot dies Geniales & Soteriar quo sit ut senectutē minus gravē atq. onerosā sentiant, nec ut ceterarū nationū seniculi morosi aut queruli existant, nec inertis & somniculosæ mentis, sed qui ingrauescente ætate viuunt hilarius ac mores plane Comicos scenicosq. exprimant: sic ut quā minimū imaginationib. melancholicis se inquietari patiātur, imo

imo his obsistant potius, atq. obluctentur. Qua viuēdi ratione efficiūt, accedēte aëris tēperie, vt longāui sint tū cruda omnes viridiq. senecta Bataui, quos Hollādos modo vocāt, olim (vt Lucanus & Tacitus testātur) inter inferioris Germaniæ populos virtute & belli gloria p̄cipui, nāc vero residues & diffuoti bello, ob vberimū annonæ puentū, rerumq. omniū affluentia, obesi, ac ventricoli potius esse student, q̄ bellaces: sicut plerisque, *Pinguis aqualiculus propenso scsq̄uipede exstet.* In his tamen nihil fuci deprehēdas, nec illos quidquā vel simulate, vel insidiosē agere: quo spectat illud Cæsaris, q̄a nonnullis admonitus, vt ab Antonio & Dolabella sibi caueret: *Non istos, inquit, metuo obesos & rubicundos sed illos macilentos & pallidos;* Brutū & Cassiū designans. Itaq. Hollandi, tāctū ad res gerēdas minus apppositi videātur, & ab vsu armorū alieni, humanitatis tamen & candoris haudquaquā sunt expertes: in adib. vero & domestica supellestile omnia apud illos speciosa sunt, & muliebri cura nitescunt. Zelandi, qui à Cimbris profluxisse memorantur, Mattiaci Tacito dicti, moribus plerumq. rusticanis atq. incultis existunt, sed laboris patientes, in rebus aggrediendis audaces, in bello intrepidi, in conficiendis negotiis celeres & expediti, in re nautica strenui. Negotiatores illorum callidi & cati, ad rem attenti, in contractibus astuti, versipelles, & polytropi: inter quos sunt minuti quidam & ignobiles, qui quum non liberaliter, nec ingenue mercaturam exercent, omnia callide versute, insidiosē agunt, vtque Virgilianus ille Sinon,

-----In utrumq. parati

Aut versare dolos, aut iisdem inuoluer ipsi.

Qui vero ex erythrodano quā rubeam vocant, questum faciunt, atq. emolumēta spectant: quiq. saperdas & falsametta venditant, deniq. salinatores ipsi, quorū in Zirizæa ex viris primariis maior, quā apud reliquos Belgas copia est, optima rerum contractarū fide vrū-

tur, magistratus etiamnum interposita attestatio
 affixaque mercibus peculiari tessera, sic ut nulla in
 suspicio, vel fraudis, vel doli mali incidere possit. Quod
 autem à plebeis moribus remotiores, atque à negoti
 di consuetudine alieni, literis & disciplinis se oblectant
 (quorum sane apud hos permulti) simili fere sunt i
 genio, quo fuisse Aristotelem & Theocratem refert C
 cero, quorum uterque suo studio delectatus contem
 alterum. Quæ æmulatio hoc effecit superioris ætatis
 memoria (nam id vitium nunc sublatum est) ut nulla fu
 rit inter eruditos consiliorum studiorumque commun
 catio: nulla inter eiusdem artis candidatos & sym
 fias vitæ cōiunctio, nulla societas: rari amicorum cōtū
 rari conuiuii domestici, cōgressusque familiares, qui
 tamen propter sermonis festiuitatem tempestiuis mor
 deratisque conuiuiis impense se delectatum apud Cice
 ronem refert Cato: atque ab his non modo non auocat
 verum etiam inuitat atque illecat Plato: non certe ob ali
 ud, quàm ut quisque animi nebulas, & quæ vel inuitis non
 nunquam obrepunt, absurda phantasmata, huiusmodi
 laxamentis discutiat, diluatque. Nec sane cuiusquam
 magis interest φιλαργονία inter se colere &
 fouere, quàm eorum, qui humanitatis studiis sunt im
 buti. Hæc autem morum atque ingeniorum discrimina (qua
 nullius, vel iniuria, vel contumelia, sed illustrandi ar
 gumenti causa obiter à me referuntur, ut quæ in rudi
 atque imperita plebe passim elucescant) partim ab aui
 tis moribus & progenitorum natura, partim ex alimen
 tis atque ambientis aeris qualitate, præcipue autem à prima
 institutione atque inueterata consuetudine profluxe
 runt. Sic videre est plerasque gentes rebus inclinatis, ac
 statu publico labente in deterius, ac corruptissimos
 mores esse prolapsas: rursus alios mutatis moribus reli
 ctis veteri atque inuito errore, erectos in melius, ac
 laudabile vitæ institutum, asciuisse. Sic obseruatum est
 nostra

a & auorū memoria. Cisalpinos aliam viā, alios
 assumisse, vel alterius gentis coactu & com-
 mune, vel per nomophylaces, hoc est, legū condi-
 saniori inducta disciplina. Sic Belgæ cultū mis-
 esse cœperunt postquā huc inuecta negotiatio
 opulentissima emporia erecta sunt; postquam
 inducta artium atque humanitatis studia; quæ
 primū ab Academia Louanensi (qua nulla
 prior) progressu temporis in finitimas quasq; re-
 s deriuati, propaga, iq; cœperunt: postquā deniq;
 Imp. Carolus eius nominis V. has oras fre-
 are consueuerit tot viris Heroicis, atq; illustri-
 tot inelytis ambactis (vt Cæsaris voce vtar) sti-
 Quibus rebus effectū est, vt homines olim bar-
 atq; ab omni humanitate alieni, nūc lingua, cul-
 ribus quosuis non emētiri, sed ad viuum expri-
 didicerint. Sunt n. istiusmodi hominum ingenia
 modū vti frutices, atq; arbuscula, quæ si cōmode
 urate tractes, facile vt ait præstantissimus Poëta,
 xuerint siluestrem animum. cultuq; frequenti.
 quascunq; voces artes, haud tarda sequuntur.
 Quippe solo natura subest.

nūc vitiosum ac deprauatum corporis habitum
 dum facile est mutare in melius: ita quæ cuique
 tia sunt, & cognata, quæq; à prima salua, atq;
 sos nutricū amplexus inhæserunt, admodum
 e est, si quid habent vitii, vel eximere, vel co-
 nulla habita fiderū ratione, eaq. vel neglecta,
 anxie obseruata. Cæterum in his quæ ad res,
 nenta, ad qualitates spectant, non patiar astro-
 debita laude fraudari, sed metas statuo, atque
 a iniicio, qui impudētia quadam circulatoria
 tur longius, & (quod hinc quæstus manat vber-
 inexplorata pro certis, dubia pro veris, inco-
 ro compertis hominum mentib. ingerunt: quo
 ad consequuntur miseri, qui ab his responsa

perunt atque oracula scitantur, quam ut excusantur
 pugnatq. animi stabilitate inconsultis moribus
 cantur. Nam plerosq. noua Genethliacorum
 fione imbutos, ingrauescentib. morbis aut calidioribus
 aliqua sauius ingruente, remedia, quolibet praerati-
 nea respuisse, omniaque vitæ & valetudinis sollicitudo
 doloris lenimenta penitus auersatos, sic ut membra
 tis, aut inanē aliquam opinionē impendentis morbo
 ex vanis quorundam auguriis conceperant, ac
 eximi paterentur. Alios obseruari tā supina seant
 te, tantaq. licentia ætatē transigere, ut freri quip-
 præsagiis, ne dicam præstigiis, nullis mouerentur
 roribus nec vllis periculis, vllisq. malorum
 borum insultibus concuterentur: sic ut prorsus
 persuaderent, ea omnia, quæ generi humano con-
 bet acerbā diraq. ac formidanda singulis mor-
 impendent, nihil ad se pertinere, ab iisque se col-
 fore tutos atq. immunes. Quod ipsum hi soluti
 persuasum habere & possunt & debent, qui
 Dei fulciūt, eoq. subsistunt, quiq. ex fiducia in
 torem nulli non expetendam atque optabilem
 & *Abusum* iure sibi vendicāt, quæ quid effuso
 animis hominū, cū Paulus ad Rom. abunde
 strar, tū Psalmi & Prophetæ nusquā non testifi-
 Huc igitur nostri instituti ratio atq. huius narra-
 scopus dirigitur: ne quis Astrologiā figmentis
 cōtaminet, nec superstitiosius siderū vires in
 in liberos animi motus in cōsilia actionesq. non
 voluntates tamquā illorū necessitati obstrictas
 trare sinat: postremo (in quo totius rei cardo
 ne sit alter in consultationib. expetendis nimis
 curiosus, vel credulus, alter in iis pronuntiā-
 satis aut præceptis aut temerarius. Siquidē ut Virg.
 carmine rē finia, *Nescia mens hominū fati, sortisq.*

F I N I S.